

Lucille Cedercrans

Skabende Tænkning

Oversættelse: Annabritt Jakielski



Kentaur Forlag

Skabende Tænkning

Forfatter: Lucille Cedercrans

Oversat af Annabritt Jakielski

1. udgave, 1. oplag 2008

Original titel: Creative Thinking, Wisdom Impression, 2001

Trykt hos Toptrykgrafisk

ISBN 978-87-92252-06-7

This translation is based on the English version of the book and any questions should be referred to the English version.

Copyright by Wisdom Impressions Publishers LLC, P.O. Box 130003, Roseville, MN 55113, USA.

www.wisdomimpressions.com

Alle Lucille Cedercrans bøger kan købes via forlagets hjemmeside www.kentaurnet.dk

Skabende Tænkning kan bestilles hos:

Kentaur Forlag

Volosvej 7,1

2300 København S

info@kentaurnet.dk

tlf. 38116620 / 25130502

www.kentaurnet.dk

Den Store Invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad Hensigt lede menneskers små viljer
den Hensigt Mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må Den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft genoprette Planen på Jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder Gud; at den bevægende kraft bag det synlige univers er kærlighed; at en stor individualitet, som de kristne kalder Kristus, kom til Jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne fatte den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes Guds vilje; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem menneskeheden selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Den engelske udgivers forord

Forvandlingen af personligheden fra at være en kilde til sansninger og begær til et redskab for lyset, er en essentiel del af åndelig vækst og udvikling. Forvandling af personligheden sætter bevidstheden i stand til at vågne, identificere sig som sit sande Selv, og opdage sit formål, plads og funktion i Det Ene Liv. Det nye lyslegeme bliver et redskab for det sande selv, den Åndelige Sjæl, hvorigennem Sjælen virkeliggør den guddommelige plan i verdens anliggender.

Skabende tænkning er et kursus i renselse eller lutring af personligheden, i aspiration over for den overskyggende Åndelige Sjæl. Hvis den praktiseres aktivt, vil den forberede personligheden (sindet, følelserne og kroppen) på at blive et redskab i tjeneste for Det Ene Liv.

Når redskabet er forberedt, kan den Åndelige Sjæl kaldes ind i det. Efterhånden som arbejdet med *Skabende tænkning* skrider frem, begynder praktiseringen af *Sjælens natur*. Den inkarnerede sjæl aspirerer til og forenes med den overskyggende Åndelige Sjæl. De to, individuel identitet og gruppeerkendelse, bliver ét, og livet og alle anliggender bliver til en virkeliggørelse af Sjælen.

Skabende tænkning inkarnerede første gang i 1957 som en serie ensartede lektioner kaldet "Korrigerende tænkning" eller K.T.

Nuværende udgave af teksten er blevet omdøbt til "Skabende tænkning". Denne alternative titel blev foreslået af forfatteren, og udgiverne mener, at det meget præcist beskriver indholdet og bidrager til at gøre arbejdet mere tilgængeligt for moderne søgende.

Denne udgave er en tro reproduktion af den oprindelige, trykte udgave. De eneste ændringer er mindre grammatiske- og tegn-sætningsmæssige ændringer samt rettelse af kønsspecifikke forholdsord til forholdsord, som enten er neutrale, eller som rummer både han- og hunkøn. Der er desuden foretaget visse layoutmæssige ændringer, og vi ændrede de fleste bibelcitater fra

King James-versionen til den nuværende udgave af Bibelen. Vi gjorde alt, hvad der var muligt, for at bibeholde den subjektive kvalitet og ydre karakter af den tidligere udgave, samtidig med at vi moderniserede sproget for at tydeliggøre den overskyggende mening.

Teksten blev omhyggeligt gennemgået af medarbejderne ved Wisdom Impressions. Når en rettelse ville have ændret meningen eller kvaliteten, blev den oprindelige tekst bibeholdt.

Vi har tilføjet en indholdsfortegnelse, oversigt over øvelser, studievejledning og index. Selvom disse ikke indgår i den oprindelige tekst, har udøverne af kurset fundet dem nyttige.

Skabende tænkning er et instruktionskursus i Visdommen. Visdommen er ikke en religion, filosofi eller videnskab, men et uafhængigt studie, en erfaring og en praksis. For oplysninger om praktiseringen af dette kursus henvises til Appendix A, Studievejledningen, som begynder på side xxx.

Nuværende studerende bør være opmærksom på, at vesterlandske studerende på det tidspunkt, hvor kurset blev skrevet, havde adgang til færre åndelige praksisser, end det er tilfældet i dag. Meditation var dengang ikke en almindelig handling, ligesom reinkarnation heller ikke var en fremherskende vestlig tro. Derfor antager de tidlige K.T. lektioner, at de studerende primært har en kristen baggrund. Dette giver imidlertid gradvist plads for en mere universel tilgang i takt med, at kurset introducerer udtryk, begreber og indre discipliner.

Udgiverne
August 2001

Indholdsfortegnelse

Lektion	Side
Introduktion. Sjælens Visdom	14
1. Identitet	20
2. Vort forhold til Gud	27
3. Rette relationer	33
4. Kreativitet: Tankesind, følelser og krop	39
5. Sandhedens Ånd	45
6. Reinkarnation	50
7. Den guddommelige plan for menneskeheden og Kristi genkomst	57
8. Hvordan Guds plan på Jorden genoprettes	63
9. Bevægelsen fra emotionel til mental polarisering	70
10. At overveje vore mål på ny	76
11. Bevidsthed og mental polarisering	83
12. At vælge vore følelser	90
13. Genopbyggelsen af responsmekanismen	96
14. Kontrol over den emotionelle responsmekanisme	102
15. At kende os selv	109
16. Bjergets top	116
17. At vælge og at styre vore tanker	122
18. Hvorfor energi følger tanke	128
19. Målet med evolutionsprocessen	134
20. Den hvide magiker	140
21. Selvbevidsthed	147
22. Åndelige forhold i Det Ene Liv	153
23. Personlighedens integration	160
24. Guds vilje	168
25. Livets cyklus	176

26.	Formens natur	186
27.	Skabelsen af et ideal	193
28.	Det vibrerende stofs tre planer	205
29.	Det mål, som menneskeheden stræber hen imod	214
30.	Formuleringen af skabelonen til vort liv og virke	221
31.	Tankens oprindelse	229
32.	Den praktiske anvendelse af de syv stråler	235
33.	Den fokuserede vilje til kærlighed	242
34.	Definitioner på kærlighed	250
35.	Hvordan vi kan kende den guddommelige plan for menneskeheden	260
36.	Forløsning af stoffet igennem transmutation	269
37.	Konkret videnskab og kundskab	275
38.	Hengivenhed over for et ideal	284
39.	Den syvende lov	292
40.	Den bevidste inkarnerede Sjæl	301
Appendix A - Hvordan <i>Skabende tænkning</i> studeres		309
Appendix B - Yderligere informationer		315

Oversigt over teknikker

De indre øvelser, som er nævnt nedenfor, udgør en vigtig del af Skabende tænkning. Som alle sådanne øvelser er de udformet med henblik på at skabe specifikke virkninger i den studerendes bevidsthed, krop og miljø. Når disse øvelser praktiseres i korrekt rækkefølge og på den korrekte måde, fremmer de udfoldelsen fra individualitet til gruppebevidsthed. De kan imidlertid misbruges.

Kombinering af disse øvelser med stoffer eller andre teknikker, eller anvendelse af dem til selviske formål, er farlig. Spørgsmål vedrørende brugen eller virkningen af disse øvelser henvises til Wisdom Impressions (se Appendix B).

Lektion	Teknikker og sædtanker	Side
1.	lagttag, hvor i din krop du lever	23
1.	Visualisér dig selv som død	24
1.	Identitet	26
	<i>"Jeg er Sjælen, Guds søn. Jeg er del af Kristi liv. Jeg påkalder bevidst det indre Kristusliv for at bringe guddommelig lov og orden ind i mit liv og virke. Således er det".</i>	
2.	Giv alle små børn en uvurdérlig gave	31
2.	Identifikation med Sjælen, Guds søn	32
	<i>"Jeg er en levende Sjæl, Guds søn"</i>	
3.	Stop op og tænk "Jeg er"	34
3.	Tænk på dig selv som del af Det Ene Liv	35

3.	Meditér over din identitet i Det Ene Liv.....	38
	<i>”Jeg er Kristus, Guds barn”</i>	
4.	Tænk over dit ideal af dig selv	42
4.	Åben dit hjerte og tankesind for Kristi ideal	44
5.	Lad forståelsens lys illuminere bevidsthedens mørke kroge <i>”Jeg Er Den, Jeg Er”</i>	49
6.	Jeg er ikke min krop, mine følelser eller tankesindet	55
	<i>”Jeg er Sjælen, Guds søn”</i>	
8.	Hvil i det sted i din krop, hvor du lever	67
8.	Meditér på, hvordan du flytter dig op i hovedet	69
9.	Fokusér opmærksomheden bag og mellem skulderbladene ..	72
	<i>”Jeg er Guds søn, som for en tid anvender denne krop til at blive lig min Fader, som er i Himlen”</i>	
9.	Forestil dig, at du - i miniature - er i hjertecenteret	73
	<i>”Jeg er Guds Kristusbarn, født i hjertets hule for at kende og opleve kærligheden”</i>	
9.	Forestil dig, fra din position i hjertecenteret, et lignende center omkring 9 cm foran panden	74
9.	Bestigningen af bjerget	74
12.	Anvend tankesindet til at opdage den rette handling	94
14.	Få øje på tankeformer ved at nedskrive tankemønstre ...	104
14.	Automatisk association af følelser med tanken	104
14.	lagttag race-tankesindets tankeformer	105
14.	Eliminering af tankeformer igennem logik og fornyet overvejelse	105

14. Erstatning af en gammel tankeform med en ny 106
16. Integration af personligheden i aspiration imod Faderens Rige 121
"Jeg, (dit navn), en Guds søn, integrerer kræfterne i min krop, mine følelser og mit tankesind i aspiration imod min Faders Rige. Lad der være lys på Vejen"
17. Bring dig i samklang, ved at styre dine tanker, med Lysets kræfter, således som de anvendes af Kristus 127
19. Bring din vilje i samklang med Guds vilje 137
"Ikke min, men Din vilje ske"
20. Tillad dig at føle det, du vælger at føle 141
20. Anvend loven om polaritet gennem forståelse og en viljes-handling 145
20. Skab en tankeform i sindet ved at fastholde et magnetisk felt, skabt af de modsatrettede kræfter, vilje og tankesind 146
20. Energi følger tanke 146
21. Erkend, at du er en Sjæl, og meditér som Sjæl på Det Ene Liv 152
"Jeg integrerer personlighedens bevidsthed med det formål at blive Sjælsbevidst"
22. Se dine åndelige relationer og etabler igennem denne erkendelse rette relationer ved at:
22. lagttage de mennesker, du omgiver dig med, i et nyt lys .. 158
22. Etablere den kvalitet af kærlighed i dine relationer, som er broderskab 159
22. Opnå kendskab - igennem intuitiv genkendelse - til deres bevidstheds åndelige alder 159

23. Bring din bevidsthed i samklang med den overskyggende åndelige Sjæl og opdag din sande identitet 166
23. Bring dine problemer i samklang med Sjælens overskyggende visdom 166
23. Påkald den overskyggende Sjæls åndelige vilje i disciplineringen af formnaturen 167
24. Bestræb dig på at visualisere Ånd og form som to modsatrettede sider af samme energi 170
24. Visualiser, at Sjælen magnetisk tiltrækker form, som smelter sammen for at skabe en krop i tre forskellige vibrationsfrekvenser 171
26. Tilegn dig bevidst guddommelig hensigt og kraft 188
27. Skabelsen af et afrundet ideal 200
"Jeg er et fokuspunkt af blå-hvidt Kristuslys"
27. Tolv-måneders meditation 202
28. Meditér på det æteriske og hæv perceptionsniveauet 211
28. Giv fornyet vitalitet og energi til systemet med vital livsenergi 213
28. Projicér stråler af kærlige, hjælpende tanker og følelser til mennesker omkring dig 213
28. Erkend, at du som bevidsthed faktisk dvæler i Guds æteriske, materielle legeme 213
29. Iagttag virkningen af dine tanker på følelsesaspektet i andres bevidsthed 217
32. Meditér på det overskyggende nærvær af disse syv guddommelige udtryk for kærlighed, indtil de bliver virkelige 240

33. Lær at respondere mentalt frem for at reagere emotionelt, ved at:
- Formulere din hensigt (om at elske din nabo) i en sædtanke 247
 - Omsætte hensigten til et handlingsbillede 247
 - lagttage dine emotionelle reaktioner og gradvist etablere kontrol igennem transmutation 248
 - Formulere en planlagt bestræbelse, som udtrykker din fokuserede hensigt, og igangsætte denne bestræbelse 248
33. Foreslået hjælp til mental polarisering:
- Lær at se alle sider af en situation og ikke blot din egen . 249
 - Tænk bevidst, før du føler 249
 - Find eller skab en hobby, som gør brug af det bevidste tankesind 249
 - Læs med tankesindet 249
 - Tal med tankesindet 249
 - Handl med tankesindet 249
 - Foren tankesindets energi og den emotionelle følelsesnatures kraft 249
34. Tænk over den følelse, du forbinder med kærlighed 252
34. Foreslået hjælp til virkeliggørelsen af kærlighed:
- Påkald kærlighedsenergien fra Kristus 258
 - Lær at styre kærlighedens energi med tankesindet 258

Visualisér, hvordan der strømmer kærlighed fra dig ad kanalerne i alle dine relationer	259
Lær, hvordan du med kærlighed i sindet kontrollerer alle emotionelle reaktioner, som er forbundet med kærlighed	259
Antag et víst og bredt udsyn ved at styre kærlighedens energi i tankesindet	259
37. Tænk sandheden, førend du handler	282
37. Et problem, som der ikke er nogen nedskreven løsning på	283

Introduktion

Sjælens visdom

Vor guddommelige arv;

Foreningen af det åndelige med det materielle;

Den mentale tilgang til og oplevelse af Gud;

Sjælens Gyldne Tidsalder

Introduktion

De af os, som lever i denne periode af menneskelige fremskridt, er i sandhed heldige, for vi får en mulighed, som aldrig før er blevet givet menneskeheden. Vi står på tærsklen til en ny erfaring, hvor de sandheder, som et mindretal af mennesker altid har søgt og ofte været desperate for at finde, nu skal blive bredt kendt. Den Sjælens visdom, som har været skjult for os på grund af nødvendigheden af at opbygge en materiel civilisation, vi kunne leve i, gør sig nu kendt for massernes bevidsthed.

Overalt omkring os ser vi fremskridtets vidnesbyrd, og nogle af os er tilbøjelige til at fordømme dem, fordi de er af materiel karakter. Menneskeheden har i dag fordelen af lys, hvor der før var mørke, af biler og fly og alle former for maskiner, der kan lette byrden af fysisk arbejde. Vores verden er en globaliseret verden takket være hurtige og nemme kommunikationsmåder og transport og et økonomisk system, som gør det enkelte menneske afhængig af alle andre mennesker.

Vore storbyer bærer vidnesbyrd om menneskehedens opfindsomhed, intelligens og kreativitet. Tænk over den ærefrygt et menneske ville føle, hvis de var trådt ud af verden for hundrede år siden og nu gik igennem byens gader eller ind i et af vore hjem.

Alligevel betragter vi al denne moderne arkitekturs skønhed og design, videnskabelige landvindinger og effektivitet og har en tendens til at fordømme den; de af os, som ynder at tænke om os selv, at vi er spirituelle.

Hvor ofte har jeg ikke hørt, at "det kommercielle er ved at tage betydningen fra julen"? Hvor ofte har jeg ikke hengivet mig til samme beklagelse? Alligevel har jeg med glæde brugt mine penge til at købe meningsfulde gaver til mine kære. Jeg har lyttet med opløftet hjerte og sind til et kor af stemmer, der bragte julens sange ind i mit hjem fra nær og fjern. I uger har håbet, skønheden og julens sandhed influeret på min bevidsthed igennem materialismens røst.

En gang i løbet af hele året er mennesker fra alle nationer forenet i ét sind og hjerte, når de fra alle plakatsøjler og husgavle bliver mindet om Den Største Historie, Der Nogensinde Er Blevet Fortalt.

Hvordan kan vi fordømme alt dette, når det er vor guddommelige arv? Menneskeheden blev skabt i Guds billede og Gud lig, og også vi har skabende kræfter. Således ser vi omkring os, hvis vi blot var i stand til at tyde disse tegn korrekt, vidnesbyrdet om menneskehedens åndelige vækst.

Sandt nok, men menneskeheden har også skabt bomben! Vi kunne sprænge verden i småstumper og på få minutter nedbryde denne smukke civilisation, som vi med så stor møje har skabt.

Og der er nogle af os, som siger ”Ja, og også dette er godt!”

Det har været karakteristisk for den menneskelige familie siden dens begyndelse at kæmpe og slå med hinanden frem for at samarbejde. Vi er erfaringsmæssigt kortsynede, når det handler om at forstå andres problemer. Frygten forandrer os, når den vækkes, fra skabende kunstnere til frådende dyr, og således har vi fundet en måde at udkæmpe større og mere blodige krige.

Alligevel kan dette vise sig at være vor frelse, for bomben selv, som er skabt ud fra frygt, har skabt en ny frygt – frygten for udslettelse. Der er ikke ét tænkende menneske, som ikke har indset, at krig ikke længere er målet, der helliger midlet. Det er blevet ”enden”; en ende, som menneskeheden ikke ønsker.

Verden over får denne erkendelse os til at vende om og søge Gud, og vor søgen foretages med samme skabende genialitet, som har skabt den lethed og bekvemmelighed – og altid nærværende frygt – som kendetegner det moderne liv. På samme tid erkender mennesker, at for at frelse sig selv må de på en eller anden måde frelse menneskeheden. Således er deres søgen efter Gud ikke kun for dem selv, men for hele menneskeheden.

Vi er på vej til at bringe Sjælens visdom, den åndelige identitet i Kristus, ind i den materielle verden. Vi skal forene det

åndelige med det materielle og derigennem opnå målet for vor tidsalder.

Vi har kaldt denne ny æra, som vi nu er trådt ind i, for "atom-tidsalderen". Når vi engang ser os tilbage, vil vi kalde den for "Sjælens tidsalder". Det vil blive "den periode, hvor menneskeheden fandt Gud og sig selv".

Vi kan ikke fordømme radioen, vaskemaskinen eller de elektriske lys. Tilsvarende bør i heller ikke fordømme hverken skønheden ved moderne påklædning eller det faktum, at selv det fattigste barn i Amerika har adgang til uddannelse.

Burde vi fordømme os selv, fordi vores holdning til religion har ændret sig, fordi vi ikke længere hænger fast i overtro, af frygt for helvedes ild, som vi ikke er i stand til at forstå, og som er årsag til oprør? Tankesindet vokser. Vor opfattelse af Gud er på vej til at blive mental. Vi er nødt til at vide, ikke blot formode, håbe eller sågar bede. Vi er nødt til at få en oplevelse af sand indre viden om Gud, om vort forhold til Ham, og om Hans guddommelige plan for os.

Når dette er opnået, når den skabende genius i vores moderne tid er vendt imod en fornuftig balance mellem Ånd og stof, vil Kristus komme igen, og "alle mennesker skal kende Ham".

Dette bringer os frem til den sjældne lejlighed, som er grundtonen i vor tid. Alle mennesker kan tage del i den bevidste skabelse af en ny fremskridtets æra. Alle kan bidrage på deres egen måde til denne søgen og til fuldbyrdelsen af denne søgen. Der er behov for den skabende genius og massernes sind for at frembringe tilsynecomsten af Sjælens visdom. Der er behov for den samlede menneskehed for at rette sandhedens lys imod horisonten og bringe dens kraft op imod mørkets kraft i os, som skabte bomben.

Her kan vi alle spørge, "hvad er sandheden?" Hvis den er målet for vor søgen, må vi på en eller anden måde definere den, for ellers ser vi, men erkender ikke det, vi søger.

Vi søger det gode, det sande og det skønne i dens universalitet. Vi udsøger os de principper og begreber, som er universelle, i denne anvendelse. Hvis de skaber det gode, det sande og det skønne for os, må de gøre det for alle.

En sandhed må, for at være en sandhed, have en relation til helheden og til delen. Den må på den ene eller den anden måde arbejde for menneskeheden for forbedring såvel åndeligt som materielt.

Dette kursus er skrevet for menneskeheden, for det menneske, som vil bidrage til den åndelige reorientering, men som ikke ved, hvor de skal søge mulighederne for en sådan tjeneste.

Det er skrevet for gennemsnitsmennesket, ikke for geniet (da de kender deres arbejde), men for de af os, som udgør menneskeheden en masse. Vi er dem, som omsider skal vende strømmen igennem styrken og kraften ved massesindet.

Menneskeheden lever både i et mentalt og emotionelt miljø og i den fysiske verden. Lige så vel som mennesker ånder, tænker de. Når de tænker, lader de deres tanker med en emotionel kvalitet, som ikke blot dikterer deres reaktion over for livet, men som udstråler fra dem som en levende indflydelse inden for deres miljø.

En gruppe mennesker tænker og føler, og fordi deres tankeliv er af samme karakter, bliver de ét. På den måde handler familier, organisationer, nationer etc. som en kraftfuld indflydelse i verdens anliggender igennem kraften fra dette forenede tankeliv.

Når disse mange adskilte tankefærer forenes til et, har vi massesindet med dets særlige tonekvalitet, som til en vis grad influerer på alle medlemmer af civilisationen.

Før Sjælens gyldne tidsalder kan blive en realitet, må menneskeheden undersøge de tankeformer, som styrer dens liv og handlinger. Mange af disse blev skabt for lang tid siden ud fra frygt og overtro, som i dag ikke har grund i sandheden, men

som alligevel bliver ved at diktere vore erfaringer, fordi vi ikke har elimineret dem fra vort mentale miljø.

Det er på tide, at vi ser på vort tankeliv for at finde ud, hvad vi mener om alt, og hvorfor. Foran os har vi vor søgen efter og opdagelsen af årsag; årsagen til hele vor eksistens. Når vi finder den under de mange slør af overfladetænkning og følelse, som vi bevæger os bevidstløst rundt i, vil vi have fundet vor Sjæl.

Denne serie af lektioner er skrevet som en vejledning, der forhåbentlig vil hjælpe gennemsnitsmennesket til at gøre disse opdagelser. Når de er gjort, behøver mennesker ikke længere at forblive et produkt af deres omgivelser eller offer for omstændighederne. De kan begynde at udøve denne kontrol over deres automatiske responsmekanisme og omstændighederne i deres miljø, og dette vil bringe deres fremtidige bidrag til menneskeheden inden for rækkevidde.

Lektion 1

Identitet

Menneskets treenighed: Ånd, Sjæl og krop;

Opdagelsen af det sted, hvor du lever;

Værensbevidsthed

Lektion 1

Vi har kaldt denne serie af instruktioner for ”Korrigerende tænkning”, fordi hele dens formål er at korrigere de forhold i vort liv og handlinger, som er ude af trit med vort manifesterede kosmos’ naturlige orden.

De undermenneskelige riger i naturen og solene og planeterne, som fremtræder på nattehimlen som punkter af lys, formidler en form for harmoni, som den menneskelige familie synes at have tabt. Disse liv, deres vækst og deres virkefelt er styret af en guddommelig intelligens, medens menneskeheden er blevet givet friheden til at tænke, som den vil. Således ser vi, hvordan familien af Guds børn for en tid synes tabt for Himmerige, simpelt hen fordi disse unge, voksende guder er blevet givet *tankesindets kraft*. Mennesker ”tænker” og skaber på denne måde deres eget liv og deres egne handlinger.

For at se et menneske som en ung Gud, mennesket som skaber i dets egen ret, må vi først betragte deres konstitution. Hvad er de skabt af, som gør dem så forskellige fra andre dyr?

Vores Bibel fortæller os, at vi blev skabt i Guds billede og Ham lig. I *billedet*. Gud så os med Sit tankesind. Han undfangede os i Sit tankesind og skabte os lig Ham.

Menneskeheden, som er *Gud lig*, er derfor en treenighed. Vi består af Ånd, bevidsthed og et manifestationslegeme eller tilsynskomst.

Menneskehedens åndelige aspekt er Guds liv, som strømmer ind i og gennem os, lige som det gør igennem alt levende. Det er den motiverende impuls, som bevæger et menneske til konstant at producere erfaring. Det er selve essensen i alle ting, som er deres eneste årsag og årsagen til deres væren.

Menneskehedens Ånd bringer os i samklang med Gud, for derigennem er vi del af Guds liv. Ligesom kroppens celler næres af blodet, næres alt levende af Guds Ånd. Alt opretholdes og næres af Ham.

Guds manifesterede legeme er det manifesterede kosmos, som vi blot er et fragment af. Vi ser dette store kosmos, som er præget af guddommelig orden, og vi véd, at der *er* en Gud. Dette er Hans manifesterede legeme. Når jeg betragter en stjerne eller et græsstrå eller en hvilken som helst sindrig form, der er skabt, ved jeg, at *dér* viser Gud sig i manifesteret form.

”I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud” (Johannes Evangeliet 1, 1)

Og lige som Gud blev menneskeheden givet et manifesteret legeme, et stofaspekt.

Vi ved, at den tætte fysiske krop, som vi iagttager med øjnene, blot er en del af vort manifesterede legeme. Dette legeme eller stofaspekt består af vor krop, vor emotionelle natur og vort tankesind. Også i dette er menneskeheden lig Gud, hvis stofaspekt består af et legeme (det manifesterede kosmos), en emotionel natur (Hans kærlighed til os, som får Ham og os til at træde frem) og et tankesind (det guddommelige tankesind, som undfangede os igennem sin skaberkraft).

Dernæst kan vi se, at menneskeheden er selvbevidst. Den ved, som Gud, at den er, og dette er Sønnens aspekt. Barnesønnen er Sjælen, den voksne Søn Kristus. Vi kan tænke på os selv som jeg, og gør det. Således gør Gud. Begge er bevidste om Væren og eksistens.

Et menneske er dette jeg, og dette jeg er en *Sjæl*.

Vi har hørt dette udtryk mange gange og har refereret til ”din Sjæl” eller ”min Sjæl”, og alligevel har hverken du eller jeg en Sjæl, vi *er* Sjæle.

Hvis vi tænker tilbage på skabelseshistorien, vil vi huske, at Gud skabte menneskets legeme af jordens støv.

”Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen” (1. Mosebog, 2:7)

Den livsånde, som Gud blæste ind i den form, Han havde skabt af støv, var Sjælen, det bevidste Jeg, som gør os forskellige fra dyrene.

Men hvad er Sjælen; den livsånde, som vi er? Den er bevidsthed. Det er den bevidsthed i kroppen, som lever og røres i formen og skaber erfaring. Det er den, som tænker, føler og identificerer sig som et selv (Sjælen). Det er Guds søn.

Gør dig stille et øjeblik og find ud af, hvor du har din bevidsthed. Tænk "jeg" langsomt og omhyggeligt, idet du tillader dig selv som bevidsthed at opdage, hvor i kroppen du er fokuseret.

Det er dér, du *lever*.

Dette giver dig en følelse af identitet, af væren, som er forskellig fra form, gør det ikke? Brug et par øjeblikke mere på at meditere dér, hvor du lever, på din identitet som Sjæl, Guds søn.

Hvis du udfører denne enkle øvelse hver dag på et bestemt tidspunkt, vil du begynde at skelne mellem dig selv som Sjæl (en bevidsthed, som er skabt i Guds billede og lig Ham) og dig selv som form.

Du vil blive i stand til at besvare spørgsmålet, "Hvad er den konstante virkelighed? Det udødelige Selv, som lever i formen? Eller det dødelige selv, der er skabt af jordens støv?"

Vi vil gerne tro, at vi er selvbevidste, men hvor selvbevidste er vi, når det kommer til stykket? Hvad anser vi selv for at være – en krop af kød og blod, som en dag vil dø og gå til grunde og forsvinde fra jordens overflade?

Tror du, at Gud er bevidst om Sig selv som Sit legeme, det skabte kosmos?

Og genopstandelsen – hvad er det i virkeligheden, som genopstår? Det er bevidstheden, frigjort fra kroppen. Den vil en dag løftes op og ud af sin kødets grav for at tage bolig i Himmerige. Dét Rige er intet andet end bevidsthed om, *hvem* og *hvad* vi er.

Det er de selvbevidste Sjæles rige, som en dag vil komme til syne på jorden. Når dette sker, vil Kristus vise sig, og *alle* mennesker skal kende Ham. Vi skal se vor relation til Ham som Hans yngre brødre.

Lad os tage et andet skridt i denne selvidentifikationsproces. Forestil dig, at du er død. Visualisér dig selv som død. Hvad ser du – en krop, der er anbragt i en bestemt stilling i overensstemmelse med det billede, din hjerne skaber af døden? Men hvor er du? Hvis du er død, hvordan kan du da se din krop, der er anbragt i sin sidste hvilestilling og venter på at rådne op?

Forestil dig nu, at kroppen er helt væk. Den er vendt tilbage til det støv, hvorfra den blev skabt. Igen, hvor er du? Er du vendt tilbage til adskilte støvpartikler uden bevidsthed? Kan du forestille dig *ikke* at være?

Uanset hvor meget du anstrenger dig, kan du ikke forestille dig at være uden bevidsthed i en eller anden form et eller andet sted.

Du kan tænke på dig selv som indespærret i en klippe eller en plante, eller en hund eller en planet, men ikke som intet.

Du kan gå et skridt videre og visualisere kroppen som brændt i ild, druknet i vand, forgiftet af gas eller begravet levende i jorden, men alligevel kan du ikke forestille dig, at nogen af disse fire elementer kan udslette din bevidsthed, for Sjælen er *uforgængelig*.

Du vil befinde dig uden for og iagttage den gamle form, i hvilken du tidligere levede.

Lad os nu afslutte denne erkendelse ved at rette tanken imod den naturlige død som et resultat af høj alder. Vi kan forestille os, at vi har opnået så høj en alder, at kroppen ikke længere tjener os. Hvad er da den naturlige orden for os andet end at bortkaste den? Vi afleverer det gamle hus for at få et bedre. Skulle vi frygte en sådan handling? Har vi så ringe en tro, at vi ikke kan tro, at der er blevet skabt et andet hus til os (måske et palæ)?

”I min Faders hus er der mange boliger” (Johannes Evangeliet 14, 2)

Hvad er ”min Faders hus” andet end Hans manifesterede legeme, det manifesterede kosmos? Og de mange boliger – hvad kunne de være andet end nye kroppe til os?

Således mister døden sin sejr, sin brod, og vi frygter den ikke længere.

Når vi mister frygten for døden, opnår vi visdom, for det er denne frygt, som gør det vordende gudemenneske til et dyr. Frygt tilslører tankesindet, så det, når vi tænker ”jeg”, sker som forsvar frem for som bevidsthed om Væren. I frygten og i dens endelige analyse – frygten for døden – benægter vi det gode, det sande og det skønne.

Det er ikke nødvendigt for os at forsvare vor eksistens eller os selv. Vi *er*, og vi skal *være*, lige så længe som Gud *er*.

Hverken ven eller fjende, hverken livet i eller uden for kroppen, kan gøre anslag imod min bevidsthed og ødelægge den, for den er Guds bevidsthed.

Når vi erkender bevidstheden om Væren, vil vort tankesind åbne sig for samme Værens viden og visdom. Vi begynder at forstå vor Faders mysterier, og da begynder vor højere uddannelse. Hemmelighederne ved liv og død, sole og planeter og universer og ved os selv afsløres for os, og den indre Kristus modnes og bliver voksen.,

”Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen” (Johannes, 14, 12)

Dette er et stort løfte. Det forsikrer os, at når vi tror på Kristus, når vi identificerer os med Kristuslivet, skal vi gøre Hans gerninger – og endda større gerninger.

Hvad er Kristi arbejde? Er han ikke menneskehedens Frelser?

Betyder det ikke, at vi idet vi frelser os selv (identificerer os med Kristus) skal vi tage del i genopbygningen af den menneskelige familie?

Det gør det, men først må vi bringe guddommelig lov og orden ind i vort eget liv. Vi begynder med identitet.

"Jeg er Sjælen, Guds søn. Jeg er del af Kristi liv. Jeg påkalder bevidst det indre Kristusliv for at bringe guddommelig lov og orden ind i mit liv og mine handlinger. Således er det".

Lektion 2

Vort forhold til Gud

Den guddommelige forælder og julemanden;

Død og barnetro;

Kosmisk Gud og planetar forælder

"Jeg er en levende Sjæl, en Guds søn"

Lektion 2

Du, bevidstheden, der er indhyllet i tankesind, følelsesnatur og et fysisk legeme, er Guds søn.

Hvor ofte mediterer du over denne kendsgerning? Har du *no-gensinde* taget en pause fra det daglige livs larm for at tænke seriøst over at være et Guds barn? Spekulerer du på, hvad det *betyder* for dig personligt?

Hvis du ikke gør, er du i selskab med flertallet af Guds børn, som endnu ikke bevidst har forbundet sig med deres himmelske Fader. Det er ikke noget under, at et af menneskehedens største problemer er relationer!

Du blev bevidst og med et bestemt formål for øje skabt af Det Liv, som beliver denne planet og alle levende ting. Det var Ham, som med Sin vilje undfangede dig og af Sin intelligens gav dig liv. Det var Hans hjerte og sind, som skabte dig som en levende sjæl til at gå ud og formere dig og udvide din bevidsthed, indtil du var i stand til at dele Hans guddommelighed.

I denne lektion vil vi se på vort tankeliv for at opdage, hvorfor vi ikke på den rette måde har forbundet os til Faderen. For at korrigere vor tænkning må vi først opdage, hvad vi tænker, for kun få af os kender totaliteten af vore tanker omkring et givent emne.

Voksne må se tilbage til deres barndom for at finde baggrunden for deres nuværende holdninger, navnlig i forholdet til Gud.

Vi finder i massesindet en tankeform, som alle unge sjæle deler. Den første forståelse af Gud identificerede ham som den menneskelige forælder. Hos det unge tankesind er han faderen, som er ansvarlig for deres væren. Gud er papa, fader eller daddy. Han er stor og mystisk. Han er Herren, og Han er mesteren. Han skabte ikke alene barnet, men også moderen. Han skal elskes og frygtes og bliver, tilfældigvis, også hadet i takt med, at han daler i anseelse, når hans børn får øjnene op, efterhånden som

de vokser op. Hvilken menneskelig forælder kan leve op til et sådant ideal?

Denne tankeform af den menneskelige fader som Gud er naturligtvis for det meste en ubevidst respons hos det lille barn til dets forbindelse med dets forælder, men ikke desto mindre danner den det første grundlag for den generelle mangel på tro og forhold til Gud som en *realitet*.

Mindre børn går i søndagsskole og lærer dér, at Gud er Ånd. Begrebet er abstrakt, og børn må forstå det, som de bedst kan. Ånd er et udefinerligt begreb og vanskeligt at forestille sig, men alligevel visualiserer mange små børn Gud på en af to måder. Én som en bøs, gammel, hvidhåret mand med hvidt skæg. (De lærer at frygt Guds vrede, fordi han er en streng opdrager). Og to, som den venlige, milde Jesus, som kom til denne Jord for at frelse menneskeheden, og navnlig for at frelse små børn (ofte i børnenes opfattelse for at frelse dem fra voksne).

På samme tid lærer den voksende bevidsthed at tro på julemanden. Hver juleaften kommer denne glade, gamle mand i sit røde tøj og bragende latter med legetøj til de børn, som har været *søde*.

Den lille dreng og pige bliver mindet om hans komme fra alle plakattavler, forretningsvinduer, radio og fjernsyn over hele landet. De bliver bestukket og truet med løftet om julemanden og lever i en feberagtig spænding indtil den kolde, grå morgen, som er højdepunktet af årets begivenhed.

Som akkompagnement til julemanden hører barnet igen og igen den smukke historie om Jesus-barnet, og på en eller anden måde bliver den strenge gamle mand med skægget, den venlige Jesus og julemanden i sit røde tøj med sin sæk af legetøj i barnets sind blandet sammen til et ubevidst billede af Gud.

Et sådant billede fortrænger far, og for en stund er børnene sikre i deres tro. Uanset hvilken tvivl, der måtte opstå, fortrænger de den i en bestræbelse på at fastholde den falske følelse af sikkerhed.

Og så oprinder den skæbnesvangre dag, hvor barndommens tillidsfulde, fortrøstningsfulde uskyldighed lider et knæk, den sjældent kommer sig af.

Der er ingen julemand! Deres første år i skolen (som deres forældre tilfældigvis håber og beder til, at de vil synes om) bringer den smukke myte til en afslutning.

De kommer løbende hjem til deres mor for at få deres tro genoprettet.

Men moderen er ikke længere deres ven! Igennem sine egne ord og handlinger er hun en forræder. Hvor mange af os har gjort os skyldige i dette i fortiden igennem vor egen velmenende dumhed? Den sidste jul, som markerer afslutningen på barndommen – vi opbygger den, vi fylder den med alt, hvad der er muligt, for at styrke den tro, som vi snart må ødelægge. Og dette gør vi for at gøre vore børn glade! Vi ønsker, at de skal have nogle virkelig dejlige minder!

Barnet er knust, og uanset hvordan forældrene forsøger at retfærdiggøre deres løgne, vil barnet sandsynligvis bære denne smerte med sig livet igennem. Noget smukt er blevet slået ihjel; barnetroen. Den enkle, smukke tro på forældrene, på selve julen (for hvordan skal de nu nogen sinde forholde sig til dens virkelige mening?) og på Gud.

Der er ingen julemand? Jesus eller Gud eksisterer heller ikke! Det hele var bare historier, som forældrene opfandt i forsøget på at få deres børn til at være artige.

Forældrene ville blive chokeret, hvis de nu kunne se ind i deres barn ubevidste tanker. Det ville være meget afslørende, hvis de kunne huske deres egne, tilsvarende oplevelser. Der ville udvikle sig et forståelsens bånd mellem dem og deres børn.

Hvor blinde er vi ikke, at vi kunne gøre en så frygtelig fejl. Hvorfor skulle barnet ønske at være *artig* efter dette? Ikke alene var dets årsag til at være god forkert, men princippet bag så meget mere. Børn bør lære at gøre noget godt for andres skyld,

og ikke for hvad det vil bringe dem selv. Hvis vi pludselig bliver konfronteret med ungdomskriminalitet, hvis skyld er det da?

Alle forældre kan – hvis de vil – bidrage til at skabe en æra af kærlighed og tro igennem deres egne handlinger og derigennem svække indflydelsen af denne menneskelige tankeform.

Lad os lære børnene den virkelige betydning af julen. Vi kan give alle små børn en uvurdérlig gave i juletiden: genkendelsen af dem som et Kristusbarn, som et Guds barn. Vi kan give dem en lille gave som anerkendelse af deres åndelige identitet i Kristus og lade dem vide dette. Det er ikke nødvendigt at bestikke et barn til at være artig. Lær dem det gode ved at være god imod dem. Lær dem at tage sig af andre ved at elske andre.

Og os selv? Lad os heale det sår, vi bærer i os, ved at genkende sandheden. Hvis vore forældre var en dårlig repræsentant for Gud over for os, var de det ubevidst, og vi kan genskabe vor egen tro på gud igennem en fornyet undersøgelse af vort tankeliv.

I forståelsens lys former vi på ny vort ubevidste. Gud er ikke og var aldrig nogen af de former, som vi fejlagtigt antog Ham for at være.

Gud er den hellige Treenighed, de tre skikkelser i én. Han er en stor vilje, et stort tankesind og en stor bevidsthed. Han er Gud Faderen, Gud Moderen og Gud Sønnen.

Han beliver hele kosmos og alt liv i det. Han har fokuseret sig selv ind i sole og planeter, og gennem Sit fokus heri har Han skabt de fem naturriger: mineralriget, planteriget, dyreriget, det menneskelige- og det åndelige rige.

Således fokuserede Gud Sit faderskab, Sit moderskab og Sin bevidsthed i et planetarisk væsen, det legeme som vi kalder Jorden. Her i dette legeme, som en celle i den store kosmiske Gud, skabte det planetariske væsen af Sig selv de børn, som lever, røres og har deres væsen i Ham.

Her er da vor Fader-Moder Gud og Kristusbevidstheden, hvori vi alle som én er individualiseret og identificeret.

Dette er vor tilgang til Gud, vort forhold til Ham:

Først og fremmest som Sjælen, det individuelle bevidsthedsfokus – Kristusbarnet, som vokser til moden erkendelse af sin guddommelighed. ”Ved I ikke, at I er Guder?”

Derefter, igennem den Kristus, hvor vi alle blot er en celle i Hans legeme, til den guddommelige forælder, Gud, fokuseret i vor planet.

Vi lever i Ham, og Han i os. Idet vi rækker ud imod Ham, kan vi gøre det med forsikringen om, at Han *er*, og at vi *kan* nå Ham med vor kærlighed.

Gør dig stille, og når du er fokuseret det sted i kroppen, hvor du lever, identificerer du dig som Sjælen, Guds søn.

”Jeg er en levende Sjæl, Guds søn”.

Derpå aspirerer du som Sjæl til Kristus, idet du erkender, at du er del af Kristuslivet.

”Kristus er i mig, som Han er i alle mennesker. Vi er ét i Kristus”.

Derpå erkender du, at Gud ikke er fjern og udefinérlig. Han er her hos os. Han kan kendes, fordi han har skabt alt, hvad *vi* kender. Han lever i os og omkring os i Kristusbevidstheden. ”Jeg og Faderen er ét”. Ræk da ud imod Ham igennem Kristus. Som Kristusbarnet gentager du:

”Vor Fader, jeg er Dit barn. Jeg elsker Dig” og send Ham din kærlighed.

Lektion 3

Rette relationer

Én Ånd i mange kroppe;

Stop op og tænk "jeg";

Menneskeheden som ét liv;

Formålet med menneskeheden;

Identitet, rette relationer og fred

Lektion 3

Den menneskelige familie søger i dag frem for noget andet viden om rette relationer. Dette er en viden, som menneskeheden må have, ikke alene for sin trøst, men også for selve sin overlevelse. Mennesker må lære, hvordan vi lever sammen i broderskab, for i vor tid er fred blevet meget mere end en drøm eller et ideal. Det er blevet en såre nødvendighed.

Den menneskelige familie *er* en familie. Den inkluderer alle mennesker i en relation, som er mere varig og mere virkelig end kødets og blodets bånd eller gensidig anerkendelse nogen sinde kunne være, for den menneskelige familie er forbundet i den *samme* Ånd, den *samme* bevidsthed og den *samme* formnatur.

Der eksisterer én Ånd, som manifesterer sig i mange kroppe. Disse kroppe kan sammenlignes med stoffets livmoder, moderaspektet af Gud. Den indbyrdes forbundethed mellem Ånd og de mange legemer Den lever i, resulterer i fødslen af bevidstheden, en bevidsthed, som tænker og føler igennem et ego – det bevidst tænkende ”jeg”.

I den enkelte krop er således inkarneret en bevidsthedsenhed, som identificerer sig som ”jeg”. Alle mennesker tænker på sig selv på følgende måde: ”Jeg er John Doe”, eller ”Jeg er Mary Doe”. Alle mennesker tænker ”jeg er”, fordi de *er*.

”Jeget” er født af de samme forældre, den samme Ånd og den samme natur, selvom stofaspektet synes delt; dvs. består af mange kroppe. Ligesom du og jeg identificerer os igennem ”jeg” begrebet, gør alle andre mennesker også, og således udgår den lyd eller tone fra det enkelte menneske som dets *identitet*.

Gør dig stille et øjeblik, og idet du tænker ”*jeg er*”, erkender du, at din næste tænker den samme tanke, og at dette ”jeg”-begreb identificerer alle medlemmer af den menneskelige familie. Derpå, når du tænker det igen, forestiller du dig, hvordan hele menneskeheden tænker ”jeg er”. Søg at opdage den indre betydning af den ydre form.

Når selvbevidstheden først er født i et legeme, hører den til det legeme. Bevidsthedselementet identificerer sig med den formnatur, som det lever i, så når det tænker ”jeg”, bekræfter det selvet som formen. Det antager formnatures begrænsninger og bliver adskilt fra andre igennem tanke, følelse og krop.

For at forstå dette, må vi i nogen grad forstå Åndens og stoffets natur. Ånden søger at forene alle dele til en helhed. Det har med formål at gøre, med en motiverende hensigt eller den guddommelige vilje, som giver liv til alle former. Ånden kan ikke deles i mange dele, selvom den kan leve i mange dele. Med andre ord er den tilstede over alt i samme grad. Dette er Gud Faderen, hvis formål, kraft og vilje lever i og bag alt, der lever.

Stoffet, hvis essens er intelligens (Guds intelligens eller guddommelige tankesind), opdeler livet i dets mange kvaliteter og karakteristika for at fremvise dem hver for sig. Således kommer de mange former til udtryk, hvor hver er udtryk for en guddommelig kvalitet og kendetegn. Formens natur er da at identificere et *separat* udtryk for det guddommelige.

Menneskeheden, som er selvbevidst, er for det meste alene bevidst som den adskilte formnatur. Idet Ånden fortsætter med at bebo de mange kroppe, vokser bevidstheden i dem, indtil den ikke alene omfatter kroppen, men også Ånden.

I takt med, at selvbevidstheden udvikler sig, bliver den bevidst om sin relation som del af det samlede livsudtryk. Samtidig med, at den er bevidst om sin adskilthed, er det som et forbundet selv frem for et adskilt selv.

Gør dig stille et øjeblik og tænk igen ”jeg er”. Erkend, at dette samme ”jeg er” identificerer alle andre mennesker, og idet du identificerer dig, gør du det *i relation* til alle andre mennesker. Tænk på dig selv som en forbunden del af Det Ene Livs (Guds) udtryk.

Når bevidstheden identificerer sig med Ånden og erkender, at kroppen er en form, der er skabt af og igennem den intelligente

natur som den levende Guds tempel, begynder den at blive bevidst om to enkle og dog vigtige kendsgerninger:

1. At alle mennesker i deres essens er Ét Liv. De blev født af samme Ånd og samme natur, og at den natur deler dem i mange dele, idet Ånden giver dem de *samme midler* til identifikation. Kroppene er opdelinger af Det Ene Liv, skabt af det guddommelige tankesind (moder naturen) med det formål at udtrykke alle Guds kvaliteter og karakteristika. Ethvert menneske er samtidig med, at de er del af Den Ene Ånd, også en relateret del, der i sig rummer en speciel egenskab og kvalitet af Gud. Deres bevidsthed, som er født af Ånd og stof, er både Den Ene og de mange. I takt med at den udvikler sig, bliver den mere og mere bevidst om Den Ene og de mange og om den særlige guddommelighed, der er årsagen til, at den blev skabt.

Dette er formålet med det enkelte menneskes og med menneskeheden. Mennesker blev skabt individuelt og kollektivt for at udtrykke Guds guddommelighed individuelt og som en helhed.

2. Mennesker opdager deres guddommelige formål, når de identificerer sig med Det Ene Liv og som en af mange former. De lærer deres del, den guddommelige rolle, som de skal spille i livets drama. De opdager deres særlige talenter eller gaver, som er af Gud, og udvikler dem til deres potentielle guddommelige udtryk i *perfekt* relation til alle andre liv.

Det er på dette tidspunkt, at individet lærer, at alle dele er vigtige i Guds fuldkomne udtryk, og at det første skridt hen imod manifestationen på Jorden af denne fuldkommenhed er manifestationen af rette relationer.

Rette relationer er "fred på Jorden", "god vilje i relation til mennesker" og "broderskab". Vi lever i en verden, hvor disse synes umulige at opnå og så umulige, at gennemsnitsmennesket intet gør for at manifestere dem. De venter på, at verden skal forandre sig og tillade dem at opleve fred, god vilje og broderskab, idet de sjældent erkender, at deres formål og selve deres årsag til

eksistens er at yde deres bidrag til denne fred, deres gode vilje og deres broderskab over for menneskeheden.

Førend fred kan virkeliggøres i verden, må den først virkeliggøres i menneskenes hjerte. Der må opstå fred i formen; en fred, der er født af rette relationer mellem Ånden, bevidstheden og kroppen. Det bevidst tænkende ”jeg” bringer, når det erkender sin relation til Ånden (livet) og legemet (livsudtrykket) kroppen under bevidst kontrol, så den udtrykker Guds liv.

Et menneske gør dette ved at etablere sin bevidsthed i Gud som Kristus, Guds søn: ”Jeg er Kristusbarnet, Guds søn (bevidsthed)”. Derpå forbinder de Ånden med stoffet ved at lade Kristi lys og kærlighed (bevidstheden om det gode, det sande og det skønne) strømme ind i og igennem formen, så den pågældende form udtrykker deres særlige karakteristika og kvaliteten af disse i det ydre.

Derefter må de udtrykke denne fred i deres omgivelser, og dette gør de ved at bringe dette Kristuslys og denne Kristuskærlighed igennem kroppen ud i omgivelserne. Ethvert menneske er forbundet med sine omgivelser som én af mange dele, idet han eller hun erkender og accepterer alle menneskers lige betydning i Det Ene Liv. På denne måde udtrykker deres relationer til deres omgivelser kærlighed, og broderskab bliver den kvalitet, som udtrykker sig i fred.

Deres næste opgave er at udtrykke rette relationer i forholdet mellem deres egne omgivelser og de omgivelser, som de er i *forbundet berøring* med. Det lys og den kærlighed, som de udstrømmer til og gennem deres eget miljø, begynder at have en virkning på andre uden for deres umiddelbare indflydelsessfære, og rette relationer bevæger sig udad i en stadig større spiralvirkning, ligesom vandet skaber bølger, når en sten har ramt det.

Du og jeg, og alle de andre bevidst tænkende ”jeg’er”, er mennesker, der deler den samme hensigt og det samme formål. Vi vil manifestere ”fred på jorden”, ”god vilje over for mennesker” og ”broderskab”, fordi disse vil være vort bidrag til Det Ene Liv. Det vil ikke ske som resultatet af noget, der pålægges os af kirken,

staten eller regeringen. Det vil manifestere sig inden for disse, idet det bevæger sig fra Det Ene Liv til hjerte og sind hos alle mennesker overalt for igennem de mange legemer at manifestere Kristusbevidstheden, Guds søn.

Gør dig stille det sted i kroppen, hvor du lever, og meditér over din enhed med Det Ene Liv.

"Jeg er Kristus, Guds søn".

Meditér da på menneskehedens bevidsthed som Kristusbarnet, Guds søn, og identificér dig med denne bevidsthed.

"Jeg er dét, Jeg Er".

Bring da igennem kraften fra Den, Jeg Er, lys og kærlighed ind i:

Dit tankesind
dine følelser, og
din krop.

Dedikér dem til Det Ene Liv og udstrål lys og kærlighed til dine omgivelser.

Lektion 4

Kreativitet: Tankesind, følelser, krop

De tre aspekter og de fire naturrigger;

Selvigangsat åndelig vækst;

Visualisering og virkeliggørelse af idealet
i tanke, følelse og hjernebevidsthed

Lektion 4

For di blev skabt i Guds billede og Ham lig og i dig selv udgør en treenighed, er du en skaber.

Dette begreb forekommer at være meget svært for gennemsnitsmennesket at fatte og forstå i sin grundlæggende betydning. Vi ved alle, at visse mennesker er kreative, og nogle af os ved, at alle mennesker er udstyret med et kreativt potentiale, men hvor mange af os erkender, at alle lever i en verden, de selv har skabt?

Vi har sagt, at menneskeheden ligesom Gud er en treenighed. Menneskeheden består af et åndeligt aspekt, en formnatur og bevidsthed. Menneskehedens bevidsthed er søn-aspektet, som i ungdommen lever i og næres af formnaturen, moder-aspektet.

Moderaspektet er i sin essens intelligent stof, som præges til en form, først af Åndens guddommelige hensigt og dernæst af den iboende bevidsthed. Med andre ord er det Åndens guddommelige hensigt, som fik det intelligente stof til at antage de forskellige naturrigers udtryk. Således ser vi i de planetare aktiviteter fire overordnede typer af form: mineral-, plante- og dyreriget samt det menneskelige rige, skabt af det planetare livs Ånd, idet den Ånd forbinder sig med sit formaspekt (det intelligente stof, som giver den det legeme, hvori den træder frem).

Mennesker ser ud og handler som mennesker, fordi den menneskelige form præges af Ånden, som indvirker på stoffet.

Den selvbevidste sjæl blev født i den form, da Ånden fortsatte med at forbinde sig med det stof, hvoraf Sjælen blev skabt. Således blev den sjælelige familie, Guds børn, født og påbegyndte denne evolutionære udvikling til Kristusværdighed.

Som helt unge børn identificerede de sig i bevidstheden med deres menneskelige form og det miljø, de levede i. Moderaspektet havde meget stor indflydelse på dem, fordi de endnu var ubevidste om Faderen og Hans guddommelige hensigt for dem,

som var udfoldelsen af deres bestemmelse. Således påbegyndte bevidstheden, der var ubevidst om, at den var en skaber, den anden prægning af stoffet til en formnatur.

Bevidstheden identificerede sig i sin særlige krop med denne krop og sine umiddelbare omgivelser. Igennem oplevelser, der blev skabt af både Ånden og stoffet og den skabte forms iboende søn-aspekt, udviklede det bevidst tænkende "jeg" en "bevidsthedstilstand", der bestod af dens mange bevidstheder i formnaturen, og gradvist opbyggede den et sæt koordinater, inden for hvilke livet og alle aktiviteter skulle udspille sig.

Den "bevidsthedstilstand", som vi ofte definerer som psyken eller det indre menneske, og som personligheden er et ydre udtryk for, er en betinget eksistenstilstand, hvori det bevidste "jeg" (Sjælen) er fokuseret. Det er denne "bevidsthedstilstand", som betinger kroppens stof og det omgivende liv og virke til at være det, det er. Med andre ord, Gud gav os vor menneskelige form og vor guddommelige bestemmelse, men Han gav os ikke vor individuelle personlighed, vore kropslige skavanker eller vore succeser og nederlag. Disse skabte vi selv igennem vores individuelle bevidsthedstilstand, og vi udviklede vor individuelle bevidsthedstilstand, når vi responderede på evolutionskræfterne, dvs. Ånd og stof.

Gud skabte de kræfter og primære forhold, der var nødvendige for evolutionen, men samtidig skaber alle mennesker deres egen evolutionsvej igennem deres individuelle respons og sluttelig igennem deres indvielsesrelaterede handlinger.

Menneskeheden har nået det punkt i sin evolutionære udvikling, hvor der kan finde en bevidst påbegyndelse af et forudbestemt mål for vækst og udvikling sted. Denne brede opdagelse i menneskeheden af vort kreative potentiale er nært forestående, og alle mennesker responderer på den på den ene eller den anden måde. Gør-det-selv begrebet og det store behov for selvudvikling er eksempler på denne respons.

Når vi betragter betydningen af den nye sandhed, som hele menneskeheden vil virkeliggøre, er den i sandheden ærefrygt-

indgydende. Igennem menneskeheden har vor vækst i det store og hele været en ubevidst respons på omgivelserne. Vi lærte de lektier, som var nødvendige for vor overlevelse, og vi levede inden for de rammer, som dette nødvendiggjorde. Så begyndte menneskene at ønske mere end overlevelse. Vi ønskede komfort og luksus; nogle mennesker ønskede magt og kontrol, og alle mennesker begyndte at ønske sikkerhed, såvel åndeligt som materielt. I dag ønsker menneskeheden kærlighed, fred, god vilje og broderskab. Mange mennesker ønsker viden, og et mindretal ønsker visdom mere end noget andet.

Snart vil en ny sandhed folde sig ud i menneskeheden bevidsthed. Selv nu øver den indflydelse. Den sandhed er selvigangsat vækst. Mennesker kan i sig selv være alt, hvad de ønsker at være. De er deres egen årsag, hvad angår deres liv og virke. At igangsætte noget er at igangsætte den årsag, som vil skabe en ønsket virkning. Hvis et menneske ønsker at blive en Kristus, må han eller hun gangsætte de oplevelser, som vil resultere i den vækst, der potentielt gør os til den Kristus, vi er.

Betragt det menneske, som føler sig kaldet til at "elske sin næste som sig selv". De anser det sjældent for en mulighed, for de kender deres egne indbyggede mekanismer, som begrænser det liv, de lever. Den nye sandhed vil vise dem, hvordan de igangsætter den vækst, som vil gøre det muligt for dem at elske deres næste som sig selv. På den måde kan mennesker igennem selvigangsat vækst overvinde de begrænsninger, som deres tidlige miljø har skabt i dem. For at gøre dette må de lære at ændre deres indre bevidsthedstilstand, så den er i overensstemmelse med deres idealbillede.

Gør dig stille et øjeblik og iagttag dit idealbillede af dig selv. Hvilken slags person vil du virkelig gerne være? Hvilken indflydelse vil du gerne øve på dine omgivelser? Lad idealbilledet komme fra hjertet og afsløre sig i tankesindet.

Det er muligt for dig at se idealbilledet og derpå, hvis du virkelig er oprigtig, at virkeliggøre det i dette liv igennem en selvigangsat vækstproces.

Et menneskes indre bevidsthedstilstand er som alt andet trefoldig af natur, dvs. det består af tre specifikke aspekter, som er:

1. Det indre tankeliv. Det er det subjektive aspekt i menneskers liv, som sjældent kommer til udtryk hverken over for andre eller mennesket selv. Faktisk er vi sjældent bevidst om hele vort tankeliv, selvom det uophørligt kredser omkring og i os og indvirker på alt, hvad vi gør.

Det indeholder alle de tanker, vi nogensinde har tænkt, tillige med mange tanker, som kom til os igennem vores forbindelse med andre, som vi accepterede som sandhed med lidt eller ingen overvejelse af deres værdi.

Dette massive tankeliv afgør i høj grad vor holdning over for mennesker, situationer og ting. Det er først og fremmest af emotionel karakter, siden vi har levet mere i vor emotionelle natur end i vort tankesind. Derfor er det sjældent rationelt, men viderebringer billeder af konflikt og forvirring. Så mange af menneskers tanker er i direkte konflikt med hinanden, at det ikke er noget under, at deres liv bærer præg af konflikt.

2. Det indre emotionelle liv. Også her er der et stort subjektivt aspekt af et menneskes liv, som de sjældent er bekendt med. Det er resultatet af både tanke og ydre oplevelser. Alle de tanker, de har haft, har en tilsvarende emotionel følelsesform. Enhver ydre oplevelse skaber eller bidrager til en emotionel følelsesform. Alle disse former, disse emotioner som fremkalder en automatisk respons i os, er til stadighed nærværende hos os, hvor de enten handler eller venter på at handle for at skabe reaktioner i os på livet selv. De giver kraft til det, vi tænker og gør. De bevæger os i den ene eller den anden retning i overensstemmelse med det, vi tilfældigvis *føler* i det givne øjeblik.

3. Den fysiske hjernebevidsthed. Den er det aspekt af den indre bevidsthedstilstand, som vi er mere bevidste om, idet den er over bevidsthedstærsklen og former den, der handler. Her er det bevidst tænkende "jeg" med sin hjernebevidsthed, som skifter fra det ene øjeblik til det andet i overensstemmelse

med det, som indvirker på den fra det indre tankeliv, det indre emotionelle liv og den fysiske krops sanseapparat. Den har sine særlige vaner, sin måde at tænke og føle på og sine måder at respondere på forskellige stimuli – særligt dem, der når den igennem sanseapparatet.

Hvor ofte er vi bevidste om, hvorfor vi reagerer, som vi gør, på en given situation? Sjældent, og alligevel ligger svaret i vores indre bevidsthedstilstand.

Det aftryk, vi sætter på verden, den måde vi ser ud på, føler og handler – alle er de betinget af vores indre bevidsthedstilstand. Her er vor skabende kraft, for kroppens stof, vore omgivelser og vore erfaringer præges af den indre bevidsthedstilstand, som vi lever i. For at ændre vort ydre liv, må vi først ændre vort indre liv. Når vi har erkendt dette, kan den selvigangsatte vækst begynde; og vi får mulighed for at afgøre den vej, vor egen skæbne vil tage.

Gør dig stille et øjeblik det sted i kroppen, hvor du lever, og identificér dig som Sjælen, Guds Kristusbarn.

Tænk over din skabende kraft. Se på dit liv og virke og iagttag virkningerne af din skabende kraft.

Åben derpå dit hjerte og tankesind over for Kristus-idealet. Lad dette ideal tage form i din bevidsthed og se, at du kan igangsætte den vækst, som er nødvendig for at virkeliggøre og blive dette idealbillede.

Lektion 5

Sandhedens Ånd

Menneskehedens selvbillede og racesindets tankeformer;

Fødsels smerte;

Alle mennesker er syndere

Lektion 5

Der er en Ånd i menneskeheden, som – idet den rører sig i alles bevidsthed – kalder ethvert bevidst tænkende ”jeg” til sig. Det er Sandhedens, Kærlighedens og Det Godes Ånd. Alle mennesker, uanset ydre forhold, uanset indbyggede reaktioner, ønsker at elske og at blive elsket. Det menneske, som stjæler, det menneske, som slår ihjel, eller det menneske, som skælder ud og har en vanskelig disposition – de vil alle i det skjulte og ofte uden selv at vide det længes inderligt efter at blive accepteret af samfundet. Længslen efter at være god og sandsynligheden for ikke at være god er universelle i deres udtryk i menneskenes hjerte.

Hvorfor lever menneskeheden da i denne åndelige hunger? Hvad er det, som bringer mennesker bort fra den Ånd, som til stadighed kalder på dem og ikke vil lade dem i fred ét eneste øjeblik?

I sin uvidenhed om sin åndelige identitet har menneskeheden skabt et billede af sig selv og har givet dette skabte billede kraften til at manifestere sig.

I denne lektion vil vi diskutere racesindets tankeformer, som har bidraget til menneskeheden selv; de tankeformer, som har holdt den fangen inden for visse reaktionsmønstre og holdt den borte fra Ånden, som den længes imod.

Den første af racesindets tankeformer, der i større eller mindre grad blev del af det individuelle tankeliv, er den, som er skabt som reaktion på fødsels smerte. Moderen lider, og ofte græder hun af smerte. Hun har ofte forbandet og protesteret imod den skæbne, som var årsag til denne smerte.

Barnet er, tror vi, upåvirkede af denne smerte. Det kender ikke eller tager ikke del i moderens lidelser. Hendes ord kan derfor ikke have nogen indvirkning på dets bevidsthed, for det er ikke meget mere end et dyr.

Her tager vi uheldigvis fejl. Barnet er meget i live og følsomt i *sin bevidsthed*. Bevidstheden og den krop, den befinder sig i, lider selv et chok igennem selve det at blive født, og dertil kommer det større chok det er at være årsag til et andet menneskes lidelse. Naturligvis er en sådan beskyldning ikke formuleret i tanker i spædbarnets tankesind. Den formulerede tanke er omkring det, skabt i og af racesindet, og den er til stede i større eller mindre grad ved enhver fødsel. Det nyfødte barns respons på moderens emotionelle tilstand åbner en dør for racesindets tankeformer i barnets bevidsthed. De tager nu bolig dybt i spædbarnets underbevidsthed.

Her er således den sædtanke, som identiteten bygger på; hjørnestenen for skabelsen af selvbilledet.

Idet den nyfødte bevidsthed vokser og bliver til et barn, identificerer den sig hurtigt med sine omgivelser, og specielt med den emotionelle tilstand hos dem, som den er i konstant forbindelse med.

Det tager ikke lang tid for barnet at tilføje mange af racesindets tankeformer én efter én til sit selvbillede. Det ville kræve flere bind at klarlægge dem alle, og vi har kun lidt plads, men alligevel kan vi her se de omfattende betydninger af det, der sker her. Tænk på den emotionelle tilstand hos flertallet af mennesker. Tænk på det selvbillede, som de fleste familier deler. Hvad mener du *om dig selv*? Tænker du på dig selv som et barn af Gud, der modtager guddommeligheden i arv? Mange af de synder og såkaldte "fædrenes synder" hjemsøger barnet på netop denne måde igennem overførslen af familiens selvbillede.

Samtidig bliver den unge søn eller datter bevidst mindet om deres oprindelige skyld. De ser deres moder hver dag. Ofte er hun utilfreds med dem og må leve med smerten ved hendes utilfredshed med dem. De får hyppigt at vide, at de er uartige eller ulydige. Nogle gange bliver deres moder syg. Er dette også deres skyld? Dybt i deres underbevidsthed arbejder skylden og svarer ja.

Det er meget uheldigt for de børn, hvis moder døde under fødslen eller i løbet af barnets første år. For mange af disse bliver

skylden så stor, at den forstyrrer den ydre, rationelle adfærd, og senere i livet bliver dette menneske sindssyg.

Den næste overordnede tankeform, der indbygges i barnets selvbillede, får det ind via religionen. Selvom alle mennesker har stort behov for religion, har vi i den vestlige verden været sørgeligt negative i den måde, vi har lært den fra os på.

De fleste kristne børn lærer, at de blev undfanget og født i synd. Deres små tankesind forstår ikke, hvad der menes med et sådant begreb, og de voksnes sind forstår sjældent helt præcis, hvad de lærer fra sig; men hele begrebet bidrager til og befæster det billede, de allerede har af sig selv. Derfor accepterer de det villigt.

Alle mennesker er syndere. Jesus – den venlige og kærlige Jesus – døde på korset for at frelse menneskeheden fra dens synder.

Nå, så dette lille barn er sammen med hele menneskeheden skyldig i mordet på Jesus!

Når Guds små børn oplever de naturlige ønsker og modsætningsfyldte emotioner, der er forbundet med opvæksten, bliver de til stadighed mindet om deres syndefulde natur. Næsten alt, hvad de ønsker, og i hvert fald deres reaktioner (som for størstedelens vedkommende er dikteret af deres selvbillede) er onde. Når de er blevet modne, minder deres billede af sig selv og af deres brødre sandsynligvis om Satan. Det er kun lidt af Kristus, der tilstås dem. Det er ikke vanskeligt at forstå, at det er ekstremt svært for dem at elske og blive elsket.

Jesus sagde, ”Lad de små børn komme til Mig. Dette må I ikke hindre dem i, for Guds rige hører sådanne til. Sandelig siger jeg jer, at den, som ikke tager imod Guds rige som et lille barn, skal slet ikke komme ind”. (Markus, 10, 14-15)

Stakkels vildledte menneskehed; vildledte i deres forståelse af den lære, der var tænkt som en hjælp til dem.

Menneskehedens synder og lidelser er for voksne at forstå, og ikke beregnet til at bebyrde børn med en falsk skyldfølelse.

Lær jeres børn Kristi godhed og skønhed. Lær dem, at de er ét i og med Kristus, og derfor Guds børn. Lær dem om Guds rige, så de kan træde ind og leve deres liv i overensstemmelse dermed. Lad deres selvbillede tage del i Kristi glans frem for i Satans mørke, og at deres natur er kærlighedens natur.

”Så vær I da fuldkomne, som jeres Fader i himlen er fuldkommen”. (Matthæus, 5, 48)

En sådan fuldkommenhed opstår ikke af skyld, men af en forståelse af Guds lov; af en forståelse af kærlighed, skønhed, harmoni og godhed. Vi må have tro på os selv som Guds Kristusbørn, for at vi kan kende og forstå og virkeliggøre fuldkommenhedens natur.

Hvorfor hader vi, når vi så desperat ønsker at elske? Hvorfor stjæler et menneske eller slår ihjel? Hvad er årsagen til kriminel adfærd?

Det er den indre bevidsthedstilstand, som former sig efter selvbilledet, for selvbilledet er, hvad vi tænker om os selv. ”Som et menneske tænker, således er han”. De har givet den konstruerede form kraften til at manifestere, og resultatet er, at den kontrollerer deres respons. Hvis de dybt i deres hjerte mener, at de er en morder, er det sandsynligt, at de vil slå ihjel, idet den kraftfulde form responderer på ydre stimuli. Måske ønsker de det ikke, men dette er, hvad de tror, de er. Hvordan kan de da være noget andet?

Alligevel er alle mennesker Guds børn, og det står skrevet, at ”Lyset skal skinne i mørket”.

Lad forståelsens lys oplyse de mørke kroge i bevidstheden, så det gamle selvbillede opløses og bliver til intet. Erstat det med Kristus, som er *Guds billede og lig Ham* og lad Lyset skinne i mørket.

”Jeg er den, Jeg er”.

Lektion 6

Reinkarnation

Bevidsthed og formens natur:

Fysisk, emotionel og mental;

De tre legemer og dødsprocessen;

Identifikation med Sjælen

Lektion 6

Ned gennem tidsaldrene har menneskeheden i sin religiøse aspiration fået fat i visse grundlæggende begreber, som vi har vævet ind i billedet af vort liv, idet vi har anvendt tradition, sædvaner og ceremonier til at sætte disse begreber ind i en ramme og give dem ægthed.

På den måde har vi set de store religioner og kulturer opstå, hvor sandheden er blevet formuleret i overensstemmelse med de involverede personers vej og særlige lys. I hver af os eksisterer et tilsvarende princip, som – når det kaldes frem fra den ydre indpakning – tilbyder os en klar og smuk visdom, universel i sin karakter og anvendelse.

De kontroversielle begreber inden for de forskellige religioner forringer ikke de sandheder, som de legemliggør, og de gør dem heller ikke mindre værdifulde for de masser, de har tjent og vedbliver at tjene.

Tre femtedele eller deromkring af verdens befolkning tror på reinkarnation, hvor de andre to femtedele hårdnakket fastholder, at mennesker kun lever én gang på denne jord. Hver af de berørte store verdensreligioner belærer os om den kærlighed, som resulterer i broderskab og fred på Jorden. I princippet er de enige; i doktrinen er de forskellige, og på grund af denne forskellighed forstår de ofte ikke hinanden.

Det påhviler os alle at være lige så velbevandret i hinandens religion som i vor egen, for *dette* er deres *hjerte*. Her er menneskeheden aspiration imod Gud, og selvom én henvender sig til Gud i ét navn og en anden henvender sig til Gud i et andet navn – beder de da ikke til det samme guddommelige væsen?

Når hjertet er oprigtigt i sin aspiration, vil Gud da ikke besvare dette kald? Berører det Gud, hvis et menneske tror på reinkarnation, og et andet ikke gør, hvis begge søger og tjener disse principper, som er universelle i deres gode for menneskeheden? Lytter Gud mere omhyggeligt og i større barmhjertighed til det skriftemål, som udtales højt, end til det, som udtales tavst?

Uanset vores religion har vi så meget at lære af Visdommen, før end vi kan tage hinanden i hånden i broderskab og god vilje.

I denne serie af instruktioner tilbydes begrebet reinkarnation til den vestlige studerende for overvejelse. Hvis de studerende ikke godtager det, er det deres guddommelige ret. Det fordømmer hverken dem eller de sandhedsprincipper, som denne lektion omhandler. Dette emne præsenteres ikke med henblik på at vække kontroverser, og det anses heller ikke for nødvendigt at acceptere det for at kende og leve sandheden.

Det præsenteres, fordi forfatteren oprigtigt tror på sandheden i det og på, at en forståelse af det er ethvert menneskes guddommelige ret. Når en sådan forståelse er opnået, lad da den enkelte acceptere eller afvise ud fra deres eget lys.

Vi har tidligere sagt, at der kun er én Ånd i mange kroppe. Denne Ånd er den guddommelige vilje eller Guds hensigt. Kroppenes substans er stofaspektet, Guds Intelligente Stof. Interaktionen mellem disse to – Ånd og stof – eller Guds vilje og Guds intelligens, frembringer bevidsthed i form.

I mennesket er den bevidsthed Guds søn, for det er selvbevidst. Dette kalder vi Sjæl.’

I begyndelsen identificerer den unge Sjæl sig med sit legeme, og når han tænker ”jeg”, gør han det som det legeme. I bevidstheden er han, som hans form er. Hvis kroppen er høj og tynd, er *han*, det bevidst tænkende ”jeg” i formen, høj og tynd. Hvis formen er rig eller fattig, er *han* rig eller fattig og så videre.

Formnaturen, som den unge Sjæl identificerer sig med, er trefoldig af natur. Den består af tre typer stof, som gennemtrænger hinanden, men som har forskellige frekvenser. Disse stoftyper er:

1. Fysisk: Vi er alle bevidste om denne form for stof, for det har den lavest vibrerende frekvens. Rækkevidden af de fleste menneskers bevidste opfattelse er afstemt alene efter det fysiske

stofs frekvens, så de kun kan se, høre, smage, føle og dufte det, som består af fysisk stof.

2. Emotionelt: Vi er til en vis grad bevidste om dette stof, idet det skaber en virkning i bevidsthedens følelsesnatur. Det er af en højere frekvens end det fysiske stof, så vor opfattelse af det som race er meget begrænset. Vi opfatter det igennem sanserne som farve og kvalitet; vi reagerer på dets virkelighed igennem vor emotionelle følelsesnatur, som er vor kvalitet.

Faktisk defineres dette stof teknisk set som astralt stof og sammenlignes med flydende stof, fordi dets frekvens gør, at det fremtræder sådan sammenlignet med fysisk stof. Det er en kraft, der (som del af formnaturen) bringer det, som vi opfatter i tankesindet, til fysisk manifestation. Hos mennesket bliver det til drift eller begær, og det udstyrer menneskeheden med den u håndgribelige kraft, hvormed vi kan manifestere, hvad vi vil.

3. Mentalt: Vi er også i større eller mindre grad bevidste om dette stof, når vi formulerer vore tanker. Vi har her at gøre med det stof, hvoraf prototypen til enhver form, som tager form i det tætte fysiske stof, er skabt.

Hvis vi vil skrive en bog eller male et billede eller tilberede et måltid, må vi først undfange planerne i mentalt stof. Fuldkommenheden af det færdige resultat vil afhænge af følgende:

- a. Klarheden og fuldkommenheden af vore formulerede planer i mentalt stof.
- b. Tiltrækningskraften (eller den indre kraft af det astrale-emotionelle stof), som vi kan give til vor plan hen imod fysisk manifestation.
- c. Det fysiske legemes handling i retning af at genskabe den formulerede plan i fysisk stof.

Alle disse tre typer handling udgør den intelligente handling, der er nødvendig for et menneskes succes inden for et hvilket som helst område af menneskelig bestræbelse.

Formnaturen består af tre konkrete legemer, der består af disse tre typer af stof. De gennemtrænger hinanden på samme måde, som lys gennemtrænger vand, og dermed optager de den samme tid og det samme rum, men på forskellige frekvenser.

Hvad sker der, når et menneske dør?

Guds hellige Ånd – Helligånden – som på en måde er selve stoffets liv, og som er iboende alle tre legemer, trækkes tilbage fra det fysiske. Det tager det bevidst tænkende ”jeg” med sig, og det fysiske legeme opløses og vender på ny tilbage til det støv, hvor af det blev skabt.

Afhængig af udviklingen af det bevidst tænkende ”jeg”, dvs. på graden af bevidst identifikation, enten forbliver Helligånden i både astral- og mentallegemet eller trækker sig tilbage fra astrallegemet og lever i det mentale. Hvis mennesker er identificeret med deres følelser, ”Jeg *føler* sådan og sådan”, er det dér, de vil leve efter døden. Hvis de er identificeret med tankesindet, ”jeg *mener* sådan og sådan”, vil Helligånden fortsætte sin tilbage-trækning fra det astrale ind i det mentale, og det er her, dette menneske vil leve efter sin død.

Et menneske vil i et stykke tid efter sin død opleve en himmel eller et helvede, som de selv skaber. Hvis de tror på et helvede med ild og svovl, vil de opleve et sådant sted i den astrale frekvens i kraft af deres formulering af det i tanke og følelse (frygt og skyld).

Det samme gælder himlen. Mennesket vil opleve det, som de tror på efter døden, indtil det cykliske tidspunkt for deres genfødselse nærmer sig.

På det tidspunkt falder det bevidst tænkende ”jeg” i søvn, og Helligånden træder på ny ind på det fysiske eksistensplan i et nyt fysisk legeme, som venter det.

Det nye fysiske legeme gør krav på bevidstheden, så når det bevidst tænkende ”jeg” vokser fra barndom til modenhed, bliver det i dets identitet en anden personlighed.

Vi vil fortsætte med dette emne i næste lektion. I mellemtiden beder jeg jer udføre følgende øvelse dagligt som forberedelse til en større forståelse.

1. Gør dig stille et øjeblik det sted i kroppen, hvor du lever, og tænk "jeg", idet du identificerer dig med dit navn. Tænk et øjeblik på, hvad dette betyder.
2. Ret nu opmærksomheden imod dit fysiske legeme og mediter på følgende:

"Jeg er ikke mit fysiske legeme. Jeg lever i kroppen og anvender den som et kontaktredskab med den verden, hvori jeg lever. Gennem den ser, hører, smager, føler og dufter jeg, men jeg er ikke min krop i højere grad, end jeg er de andre former, som jeg opfatter med sanserne. Jeg er bevidsthed".

3. Ret nu opmærksomheden imod det astrale-emotionelle legeme, idet du visualiserer den som et virkeligt legeme, der ligner flydende stof, som gennemtrænger det fysiske. Mediter på følgende:

"Jeg er ikke min følelsesnatur. Jeg lever i dette legeme og anvender det til at give kraft til mine planer. Jeg kan vælge mine følelser".

Tænk et øjeblik på de følelser, som du ønsker at opleve og udsende til andre.

4. Ret opmærksomheden imod mentallegemet og visualisér det som et virkeligt legeme, der minder om gas eller energi, og som gennemtrænger det astrale og det fysiske. Mediter på følgende:

"Jeg er ikke mit tankesind. Jeg lever i dette legeme og anvender det til at formulere tanker. Jeg skaber med dette stof. Jeg kan vælge mine tanker".

Tænk et øjeblik på de tanker, du ønsker at opleve og udtrykke som en godhedens kraft i verden.

5. Meditér over de tre legemer, som du – det bevidst tænkende ”jeg” – lever i og på den Ånd, som lever i dem. Meditér et øjeblik på den følgende sædtanke:

”Jeg er Sjælen; Guds søn”.

Lektion 7

Den guddommelige plan for menneskeheden og Kristi genkomst

Manglen på fornemmelse for guddommeligt formål;

Misfortolkninger af guddommelig vejledning;

Det overordnede formål og mål med vort liv;

Bevidst igangsat vækst og udvikling

Lektion 7

Der eksisterer en guddommelig plan for menneskeheden, som inkluderer formålet for alle mennesker. Mennesket skabte ikke sig selv. Det gjorde Gud, og med et formål.

Bevidst eller ubevidst bevæger vi os alle i retning af et guddommeligt fastlagt formål. Vi kan måske vælge den vej, ad hvilken vi vil nærme os dette mål, men i sidste ende vil den føre os derhen, uanset hvilken vej vi vælger.

Den store, nye åbenbaring, der skal komme til menneskeheden med Kristi genkomst, har at gøre med formålet og målet. Kristus vil revolutionere vor tænkning igen, ligesom Han gjorde for tusinde år siden, da Han talte imod den daværende kirkes doktrin.

Vi vil opdage, at Kristus, Guds enbårne søn, inkluderer alle mennesker, børn som voksne, på denne jord, og at frelse ikke kun gælder for nogle få udvalgte, hvis omgivelser har disponeret dem for at overholde de formodede krav for frelse på den yderste dag.

Det mest sørgelige, vi kan finde mellem mennesker i dag, er den forfærdende mangel på fornemmelse for et guddommeligt formål. Uden dette lever mennesker i konstant frygt for en alt for tidlig ende og behovet for at få så meget ud af livet som muligt. Det er, som om de er bange for, at de vil blive snydt; at livet selv er en fjende, hvor kun døden venter.

Der er kun få blandt de store menneskemasser på jorden, som lever med sikkerheden af Formål. Der er kun få, som anser det for muligt at vide, hvorfor de blev født, og som bevidst samarbejder med denne årsag. Alle mennesker blev skabt af en grund, og den grund er dette menneskes bidrag til Gud og til menneskeheden.

Hvad er der galt med vor tænkning som race, at vi udviser denne adfærd med den deraf følgende irrationelle adfærd?

De største tankeformer, som bidrager til dette forhold er de misfortolkninger af guddommelig vejledning, som vi har skabt på grund af uvidenhed og overtro.

Lad os et øjeblik se på begrebet reinkarnation som svar på de problemer, vi indtil nu har været ude af stand til at løse.

Selvom det ikke er muligt for menneskeheden på dens nuværende udviklingsniveau at kende den endegyldige årsag til dens eksistens, er det muligt for os at vide det, som er vigtigt for os nu.

Væksten i og udviklingen af menneskehedens bevidsthed som Guds søn til Kristusbevidsthed er det overordnede formål og mål med vort liv nu. Vi eksisterer i kødet for at lære de nødvendige lektier med hensyn til skabelse, som i sidste ende vil frigøre os fra det fængsel, som materialerne, hvormed vi skaber, udgør, så vi kan anvende dem til at skabe fuldkommenhed i bevidsthed og i form.

Bevidstheden er identificeret med stofaspektet, det formbygende stof, så det udgør vort fængsel i stedet for et skabelsesredskab. Når vi i vor bevidsthed er identificeret med Kristus som en Guds søn, vil stofaspektet være vor tjener frem for vor hersker.

Denne vækst og udvikling fra barn til voksen er ikke og kan ikke opnås i løbet af ét liv, fordi der er så meget at lære.

Vi lever i en krop, men kun i kort tid, og i løbet af den tid lærer vi igennem erfaring de lektier, som har relation til vor åndelige alder. Når vi manifesterer vor indre bevidsthedstilstand i vort ydre liv som årsag, vil vi høste virkningerne i vor erfaring, og dermed vil vi gradvist ændre eller forandre den indre bevidsthedstilstand, så den kan skabe anderledes virkninger.

Det er usandsynligt, at et menneske, som dør i den elektriske stol på grund af mord, vil gentage den samme handling i et andet legeme, for den virkning, som blev *oplevet*, vil være dybt præget

ind i bevidstheden og på denne måde forandre den. En sådan forandring er vækst.

Et andet menneske, som dør uskyldigt i den elektriske stol, vil ofte betale prisen for en forbrydelse, som blev begået i fortiden. Disse er de "Guds uransagelige veje", som virker igennem de universelle love, der opretholder *orden* i hele det skabte kosmos.

Lukas 12, 6: "Sælges ikke fem spurve for to skilling? Og ikke én af dem er glemt af Gud. Ja, selv alle jeres hovedhår er talt. Frygt ikke, I er mere værd end mange spurve".

Det er lovet, at som et menneske sår, skal han høste, for det er sådan, vi lærer. Vi lærer igennem den tilbagevirkende kraft på os selv virkningen af det, vi giver ud til andre.

Fra Dødehavsrullerne (iii13-IV, 26) lærer vi: "Dette er for det menneske, som videregiver sin indre vision til andre, så de må forstå og undervise alle Lysets Børn om menneskets sande natur, idet de berører forskellighederne i deres temperament i forhold til særlige karakteristika og berører deres handlinger igennem generationer og berører årsagen til, at de til tider plages af bekymringer og til tider oplever faser med velbefindende". (Fra *The Dead Sea Scriptures* af Theodor H. Gaster, udgivet på forlaget Doubleday and Company Inc., 1956).

"Berører deres handlinger igennem generationer" betyder bogstaveligt igennem rækken af inkarnationer. Alt, hvad vi oplever, har en virkning på os, som styrker os i vor vækst. Den vækst kan eller kan ikke være umiddelbart synlig for det menneskelige øje, men er synlig for Guds øje.

I mange generationer (igennem mange inkarnationer) skabes væksten og udviklingen i den menneskelige bevidsthed igennem erfaring ifølge loven. Børn fødes ind i rigdom eller fattigdom, ind i fine, stærke legemer eller ind i forkrøblede, handicappede legemer; ind i et tyvemiljø eller ind i et religiøst, gudfrygtigt folk – alt i overensstemmelse med deres fortidige handlinger og de lektioner, de på ethvert givent tidspunkt skal lære.

Dette er guddommelig retfærdighed, uden hvilken der ikke kunne eksistere nogen orden. Hvilket andet system forklarer et barns skæbne? Kunne Gud have så lidt kærlighed, at Han ville skabe et barn, hvis eneste formål, hvis eneste chance som følge af arv eller miljø var helvedes ild og svovl? Hvad med dem, der aldrig har hørt om kristendom eller Biblen? Er de forbandet af Gud, som skabte dem og placerede dem, hvor de er, til et så formålsløst liv?

Har vi som race fortolket den guddommelige vejledning, som vi har modtaget, korrekt?

På et vist tidspunkt i udviklingen begynder bevidstheden at erkende, hvorfor den eksisterer, inkarneret i et legeme og underlagt visse forhold. Den indser, i begyndelsen vagt, at den lærer visse *konkrete* lektier igennem erfaring, at den opnår en vækst i sin karakter og en lutring af tanke og følelse.

Gør dig stille et øjeblik og betragt din personlighed. Hvad er dens karakteristika? Hvilke omstændigheder gør den *oftest* til virkelighed?

Hvis et menneske til stadighed generes af en indre følelse af utålmodighed, lærer dette menneske en lektie i tålmodighed. Dette menneske bliver bekendt med oplevelsen af Guds love og lærer, at alt udfolder sig i cyklusser, i faser, og at alt sker på rette tid, når det er undfanget, og har haft tid at vokse.

Hvis et menneske møder nederlag og modgang på grund af en stærk vilje eller en ubehagelig tilbøjelighed, lærer dette menneske en lektion i kærlighed; den kærlighed, som giver andre friheden til at vælge og at handle.

Prøv igennem en simpel betragtning af dine egne karakteristika og de forhold, som du til stadighed møder, at opdage de særlige lektier, der serveres for dig som en voksende Guds søn.

På dette tidspunkt begynder mennesket at forstå begrebet om Formål, og som en større erkendelse ser dette menneske ind i sin egen religion.

Disse mennesker ved, hvorfor de formanet til at elske deres fjende. Både de og deres fjende vokser i bevidst opmærksomhed om deres guddommelige sønneforhold. Samtidig med opnåelsen af den bevidsthed opdager menneskeheden sin guddommelige arv som Sjælens fødselsret.

Med denne viden og tro ser mennesket da ind i sig selv og opdager de lektier han eller hun er ved at lære. De samarbejder med denne *årsag til at leve* og Loven om Vækst og pålægger sig selv den disciplin, som vil styrke deres vækstproces.

Når menneskeheden som race når dette erkendelses- og udviklingsniveau, vil den begynde at anvende Nådens Lov og dermed bringe en ende på den årsags- og effekt cyklus, der holder den som fange på denne jord. Mennesket vil da rejse sig af virkningerne fra fortiden og bringe balance og udligning ind i deres forhold ved at tjene hinanden. På den måde udligner de gammel gæld og indtager deres plads i Guds Rige.

At kende Gud er at elske Gud, for Han er barmhjertig, retfærdig og kærlig. At kende Gud er at elske menneskeheden, "for Han skabte alle mennesker". At elske Gud og menneskeheden er at tjene menneskeheden og bidrage til dens frelse *som et hele* igennem bevidst igangsat vækst, klarhed i tanke, forkyndelse af Sandheden og kærlig-venlighed i handling. Således kommer menneskeheden i kraft af nåden til at vandre hånd i hånd med deres ældre broder, Kristus, Jesus af Nazareth.

Hvis mennesker ønsker at kende den Sandhed, som er Visdom, lad ham da bede Gud vise ham vejen. Lad ham i hjertets og sindets stilhed, søge den rene årsag til hans eksistens.

Gør dig stille det sted i kroppen, hvor du lever, og meditér over din identitet i Kristus. Spørg da med ydmyghed og kærlighed, men uden frygt, i Hans navn, *Gud, hvorfor blev jeg født? Hvad er formålet med mit liv?*

Lektion 8

Hvordan Guds Plan på Jorden genoprettes

Kraften i og den rette anvendelse af den offentlige opinion;

Broderskab, hvor vi lever; Ubevidst skabelse og emotionel polarisering;

Bevidst skabelse og mental polarisering, hvor vi lever,

Og polarisering i hovedet

Lektion 8

Når vi betragter forholdene i den verden, hvor vi lever, ser vi mange ting, vi gerne vil ændre. Vi læser om dagens hændelser i avisen, nogle gange ser vi nyhederne fra en behagelig lænestol i vores egen stue, hvor begivenhederne finder sted tusinder af kilometer væk; og vi lytter til eksperternes reportager i alle faserne af begivenhederne. Menneskeheden i dag er den mest velinformerede menneskehed i verdens historie, men alligevel er vi langsomme til at tage aktiv del i vor tids anliggender.

Vi ryster på hovedet, trækker på skuldrene og beklager os ofte – nogle gange bittert – over de ting, vi ikke bryder os om, men det er i regelen så langt, vi går. Vi tager generelt tingene, som de kommer, og overlader til de mennesker, vi har valgt til de offentlige embeder, at foretage forandringer og gennemføre de nødvendige løsninger.

Har vi glemt, at vi har en potentiel kraft, som vi sjældent gør brug af? Den kraft er den offentlige opinion. Ved at anvende den med den rette motivation og korrekt styring kan vi gøre denne verden sikker, sund og smuk. Vi har tidligere anvendt den forkert og har tilladt visse magtfulde personligheder at gøre os til en hævntørstig og blodig flok. De manges kraft er, når den mobiliseres og styres på en intelligent måde, stor. Opdagelsen af dens potentiale i den gode sags tjeneste og dens rette anvendelse ligger foran os – menneskehedens masser – nu.'

Når vi indser, at denne verdens anliggender, som vi lever i, er vort eget værk, indser vi den enkle sandhed, at vi kan forandre verden. Det enkelte menneske gør det ikke alene, men når mange af os tænker, føler og handler sammen som Guds børn, kan det forandre verden fra en tilstand af smerte, frygt og angst til en verden af fred, kærlighed og harmoni.

Formålet med denne serie af lektioner er at vise, hvordan dette kan gøres, så Guds Plan kan genoprettes på Jorden. Formålet er da integrationen af separat identificerede mennesker til en gruppebevidsthed, der er dedikeret til det gode, det sande og det skønne til gavn for menneskeheden.

Broderskab er ikke noget, der kan pålægges individet eller gruppen af staten. Broderskab, et forhold, der er baseret på gensidig kærlighed, respekt og sætten hinanden fri, må komme inde fra det enkelte menneskes hjerte, hvis den skal være virkelig. At dele vore goder, hvad enten de er åndelige eller materielle, må være en spontan, kærlig handling imod vor næste, hvis den skal føre noget godt med sig for begge parter. Regeringen må være en sand afspejling af massernes tankesind og hjerte, hvis den skal tjene deres højeste gode. Den må være et redskab for folkets vilje; en vilje, der – hvis den uddannes, trænes og tillades at komme til udfoldelse på den rette måde – påkalder Guds vilje. Enhver menneskelig lov, som tvinger individer at opgive det, som er deres, er dømt til at bringe rædsel i kølvandet, for en gave uden en giver har ingen værdi.

Broderskab er baseret på den gode viljes kraft. Massernes gode vilje er resultatet af individets vilje-til-det-gode. Kultivering, væksten og udfoldelsen af den individuelle vilje-til-det-gode burde rettelig optage enhver leder inden for ethvert område af menneskelig bestræbelse overalt på Jorden i dag. En sådan viljens kvalitet og styrke opstår og vokser i den rene, friske jordbund af menneskelig værdighed og frihed.

Alle mennesker er født guddommelige og har derfor krav på deres guddommelige ret til at vokse, som de ønsker, i det omfang *de guddommelige forældre* tillader, så de kan udvikle sig og blive voksne i Kristus. Alle må da gives (som Faderen giver) retten til at gøre fejltagelser og derigennem lære.

Disse begreber er grundlæggende. Alle mennesker af god vilje vil uanset religion, nationalitet eller ideologi genkende og acceptere dem. Sådan er lysets kræfter på Jorden. Styrken af denne kraft vil – når den først er vækket og rettet imod ret handling – langt opveje mørkets og uvidenhedens kraft. Således kan vi, menneskene, genoprette vor verden til at blive en sand afspejling af Guds Rige, hvor Hans børn i Kristus kan vokse til åndelig modenhed.

Da det individuelle er manges første grundlæggende krav, begynder vi med os selv og vort eget individuelle virke. Vi begynder der, hvor vi lever, i vor egen krop.

Vi har allerede lært, at menneskehedens konstitution er trefoldig af natur. De lever i et fysisk legeme, hvorigennem tankesindet og følelserne kan virke.

Deres reaktion på omgivelserne har for det meste været emotionel. De leder med følelserne, så at sige, men alligevel har de forenet tankesindet og hjertet, eftersom de har en tilbøjelighed til at tænke på en måde, som er i overensstemmelse med deres følelser. Som de føler i deres hjerte (følelserne), er de tilbøjelige til at tænke med hovedet (tankesindet).

På denne måde er menneskeheden ubevidst kreativ. Mennesker skaber ubevidst med tankesindet de situationer og oplevelser, som er repræsentative for deres følelser. Hvis de stadig dybt i den ubevidste følelsesnatur bærer på vrede, skuffelser og frustrationer over deres barndom, vil de ubevidst igennem tankesindet skabe de oplevelser, som vil tillade en udtrykkelse af de dybere følelser igennem det fysiske legeme. Således bliver mennesker, situationer og ting symboler, som retfærdiggør udtrykkelse af en følelse, der blev skabt for længe siden igennem en hændelse i fortiden.

Hvis følelsen er tilstede i os, uanset hvor dybt den måtte være begravet, må vi finde et mål for dens frigørelse. Den virker som en kraftig indre tilskyndelse, som bevæger både vort tankesind og vor fysiske krop i en given retning. På den måde oplever vi igen og igen den samme situation og de samme begivenheder med forskellige mennesker på forskellige steder.

Når vi undrer os over, ”hvorforsker dette altid for mig?”, har vi mulighed for at indse, at de sker, fordi vi ubevidst får det til at ske på grund af en indre følelse.

Moderne psykologi og psykiatri har opdaget forskellige metoder til at frigøre og lette trykket fra disse kraftfulde emotionelle årsager i os, men der er en endnu mere direkte metode til at forholde os til dem, og den er langt mindre smertefuld end analytisk terapi.

Når følelserne styrer menneskers tankesind og krop, siger vi, at de er emotionelt polariseret. Det vil sige, at selvom de lever i deres fysiske legeme, er det med fokus i deres emotionelle-følelsesmæssige natur i dette legeme. Det følelsesmæssige fokus, som sådanne mennesker lever i, bliver den positive pol, hvormed de tiltrækker og manifesterer. Tankesindet trækkes ned i hjertet; den fysiske energi og de fysiske kræfter tiltrækkes til hjertet, og det hersker over deres verden i overensstemmelse med de kraftfulde emotionelle årsager, som det rummer. Sådanne mennesker tænker og handler da i overensstemmelse med deres følelser, uanset hvor logiske eller det modsatte, disse måtte være. De skaber ubevidst deres egen smerte og nydelse, glæde og sorg, succes og nederlag, for de skabere – selv i deres umodenhed – lige som deres Fader i himlen.

For at blive bevidst skabende må menneskeheden skifte polarisering fra deres emotionelle følelsesnatur til tankesindet, hvor fornuften findes og kan anvendes som springbræt for handling.

Hjertets energier, som er de virkelige kraftfaktorer bag al manifestation, må løftes op i hovedet og styres ind i handling i overensstemmelse med en intelligent plan. Menneskets tanke vil da blive resultatet af kontakt med sandheden og skaberen af dette menneskes følelser. Disse mennesker vil føle i deres hjerte, som de tænker i deres hoved og udtrykke hjertets og hovedets kombinerede kraft som intelligent aktivitet. På denne måde vil de nå til Visdom eller kærlighedens rene forståelse.¹

Gør dig stille et øjeblik og hvil i det sted i kroppen, hvor du lever. Mange af jer vil finde, at I naturligt har levet i et af følgende fire områder:

1. I solar plexus
2. I hjertet

1. Det engelske "reason" bliver her anvendt som den kærlige forståelse, der udspringer fra det buddhiske bevidsthedsniveau også kaldet intuitionsplanet. O.a.

3. I halsen

4. I hovedet.

Hvis du naturligt fokuserer i solar plexus, betyder det, at du er polariseret i dine følelser; at dine emotionelle ønsker og begær er baseret på dit eget velbefindende mere end på andres ve og vel; og at du ofte oplever dig som offer for omstændighederne.

Hvis du naturligt fokuserer i hjertet, betyder det, at du er polariseret i det idealistiske aspekt af din følelsesnatur; at dine følelser er baseret på din families og dine venners tilsyneladende behov; og at du ofte oplever dig som offer for dine sympatier. Du føler dig igennem situationer, snarere end at tænke dig igennem dem og opdager ofte, at sådanne følelser kan være meget vildledende.

Hvis du naturligt fokuserer i halscenteret, betragter du dig selv som en tænkner. Du er noget skeptisk i forhold til dine følelser. Du er polariseret i tankesindets laveste aspekt, hvor tanke- og følelsesenergiene er styret fra det ubevidste plan i din følelsesnatur. Du har undertrykt mange af dine følelser, men uden at være bevidst om, at de kontrollerer dig.

Hvis du naturligt fokuserer i hovedet, er du en tænkner. Du er i færd med at etablere en mental polarisering og oplever ofte, at dit hjerte er i krig med dit tankesind. Du oplever konflikten i dit inderste og føler dig ofte forstyrret, nedtrykt og tilbagetrukket.

Den opgave, I hver især har, er at etablere en polarisering i hovedet, som tager højde for den emotionelle natur og gør korrekt anvendelse af den i forhold til hele organismen.

Vi vil gå mere i detaljer med dette i næste lektion. I mellemtiden beder jeg jer afgøre jeres egen polarisering på baggrund af ovenstående og forberede jer på at flytte jer. Ligesom når du flytter fra ét hus til et andet, beder jeg dig ordne dine ting fra det sted i kroppen, hvor du lever. Se på alt det, som virker bekendt, og beslut, hvad du vil tage med dig, og hvad du vil skille dig af med. Undersøg dine tanker, følelser og vaner. Er de værd at tage med? Burde nogle af dem lades tilbage? Lav en liste over alt det,

du ønsker at tage med dig og alt det, du føler, du er vokset fra, og som ikke længere er nødvendigt eller ønskeligt i forhold til dit ve og vel.

Meditér på det sted i kroppen, hvor du lever, over din identitet som Guds Kristusbarn. Meditér på, hvordan du flytter op i hovedet, "Den Højeste Helligdom" i den levende Guds tempel og tak Faderen for, at du omsider er klar til at blive bragt i tættere kontakt med Ham.

Lektion 9

Bevægelsen fra emotionel til mental polarisering

De Forenede Staters tjeneste;

Sandhed og menneskerettigheder;

Fokusering af bevidstheden i en ny retning;

Hjertecenteret, meditation og regelmæssige
meditationsøvelser;

Bestigningen af bjerget

Lektion 9

For blot nogle få århundreder siden flyttede en gruppe mennesker fra den gamle verden til den store uudforskede vildmark, Amerika. De mødte mange farer på de åbne vidder i det ukendte og fremmede territorium, ligesom de mødte fuldkommen anderledes forhold end dem, de var vant til.

Nogle af disse mennesker var motiveret af et stort begær efter frihed, frihed til at tilbede, til at leve og til at være herre i deres eget liv. Andre var helt enkelt motiveret af den indre pionerånd. Her var en udfordring, som nogle ikke var mere i stand til at afslå, end andre var i stand til at acceptere.

Alligevel var alle, som kom, bevidst eller ubevidst motiveret af datidens behov og muligheder. En ny nation var ved at blive grundlagt; en nation, baseret på princippet om religiøs frihed, hvis skæbne tildelte hende den rolle at blive en verdensmagt i den store krisetid. Hvordan hun ville gøre brug af den magt, ville blive afgjort af hendes kollektive nationale bevidsthed ud fra den måde, den reagerede på verdens nød, og på erkendelsen af sin egen position blandt andre nationer.

Vi er nu i denne krisetid. De Forenede Stater er ved at vågne i sin kollektive nationale bevidsthed til sin position og magt i verden. Endnu er vi kun svagt bevidste om den mulighed, der tilbydes os, for at være til virkelig tjeneste for menneskeheden. Hvori ligger denne tjeneste?

Den ligger i området Sandhed og menneskerettigheder. Hvis vi som et frihedselskende folk med den største økonomiske kraft i verden i dag kan blive sensitive over for vor tids behov, kan vi skabe en ny æra af fred, som hele menneskeheden vil nyde godt af. Det kan kun opnås ved, at den bevidsthed står sammen som en gruppe, der er *dedikeret* til at tjene det gode, det sande og det skønne i menneskeheden overalt, hvor der er mennesker. Vore ledere kan ikke gøre dette alene, og det kan en separat gruppe heller ikke. Faktisk afspejler vort lederskab folkets vilje, og indtil folkets vilje drejes i denne retning, er vore ledere ude af stand til

at opnå det, hvor meget de end måtte ønske at gøre det. Det er nødvendigt, at vi alle står sammen, for at bringe vor magtfulde økonomi til at skabe verdensfred.

Vi kan heller ikke gribe muligheden ud fra en emotionel polarisering, som reagerer på alle ydre stimuli ud fra indbyggede mekanismer af frygt og selviske begær. Vi må flytte op i tanke-sindet og indtage vor plads der, hvor det vil være muligt for os at opnå det perspektiv, som har fokus på menneskeheden frem for kun os selv. Her vil vi være i stand til med fornuft at se ind i verdens problemer og at skabe den rette løsning på problemerne med samme fornuft uden forvanskning fra følelsernes tåge.

Ud fra én betragtning er vi som de tidlige pionerer, som skabte en nation ud af vildmarken. Vi bevæger os ind i en ny verden, som endnu kun få af den menneskelige familie har vovet sig ind i. Det er op til os at bestemme hendes grænser, vedtage hendes love og lære at gøre ret brug af hendes ressourcer. Vi vil klarlægge og overvinde hendes farer, så de, der følger, kan skabe en sikker og sund bolig i dette nye land.

Vi kalder hende tankesindets verden, og hun kalder os lige så sikkert og vedholdende, som planeterne og stjernerne kalder dem, der undslipper Jordens tyngdekraft og solsystemets grænser.

Hvordan foretager vi den indledende rejse fra en emotionel polarisering til en mental polarisering? Det gør vi i vor bevidsthed i takt med, at vi lærer at fokusere bevidstheden i en given retning.

Gør dig stille et øjeblik på det sted i kroppen, hvor du lever, og mediter på din bevidste identitet som en Guds søns.

"Jeg, (dit navn), er en Guds søn, der for en tid lever i denne krop for at vokse til at blive lig min Fader, som er i Himlen".

Derpå retter du, uanset hvor i kroppen, du måtte være, din bevidsthed imod et punkt ca. 7 cm uden for dit fysiske legeme,

på ryggen imellem skulderbladene. Husk, at det er på ryggen, og *ikke* på forsiden af kroppen.

Vi kalder dette område for hjertecenteret. Det er et fokuspunkt for energi i en højere frekvens end det fysiske, så du kan ikke se eller føle det med dine almindelige fysiske sanser. Du kan forestille dig, at dette center består af elektrisk blå-hvide kraftlinjer, som er kugleformede, som fører den gyldne kærlighedsenergi ind i det emotionelle legeme.

1. Idet du nu retter opmærksomheden imod dette center, fokuserer du bevidstheden dér ved at forestille dig, at du i miniatureform befinder dig i dette center, som har form som en hule. Se dig selv som en lille gylden genpart af den form, du kender, i hulen i hjertecenteret og søg at skifte bevidstheden (det bevidst tænkende jeg) fra dens normale fokus til det billede, du har skabt. Dette kan i begyndelsen være svært, så hvis du ikke umiddelbart har heldet med dig, fortsætter du, som om du havde.
2. Når du har fokuseret bevidstheden på dette billede, dvæler du nogle øjeblikke på følgende begreb:

"Jeg er Guds Kristusbarn, født i hjertets hule til at kende og opleve kærlighed".

3. Brug nogle øjeblikke på at udstråle kærlighed til din familie, dine venner, dine fjender og dine medmennesker overalt på jorden.

Slip opmærksomheden og vend tilbage til dit normale fokus.

Du har netop afsluttet en meditationsøvelse. Meditation er det redskab, hvormed du kan flytte dig fra ét bevidsthedsområde til et andet. Hulen i hjertecenteret er så at sige den station, hvor du kan løse billet til rejsen. Billetten er kærlighed, som du har bedt Faderen om, og som du har betalt for med ovenstående meditationsøvelse.

Tankesindets verden ligger i bevidsthedens verden langt fra følelsernes verden og kan ikke nås i løbet af nogle få øjeblikke. Det vil tage dig 28 dage fra næste nymåne at fuldføre første del af rejsen.

Udfør følgende øvelse fra nu af og hver morgen, frem til 28 dage efter næste nymåne:

Skab billedet af dig selv i miniature i hjertecenterets hule, idet du husker, at dette center er placeret uden for og på bagsiden af kroppen i området mellem skulderbladene.

Gennemgå trin 1, 2 og 3 og fortsæt meditationen som følger:

4. Ret din kærlighed opad ind i hovedet, *idet du bliver, hvor du er*, men med kærlighed aspirerer imod at træde ind i Faderens Rige.
5. Endelig ser du nu for dig fra dit fokus i hjertecenteret et tilsvarende center ca. 7 cm *foran* hovedet. Dette er dit første stop på den lange rejse ind i den nye verden. Du vil nå det ca. 28 dage efter næste nymåne. Din aspiration vil bringe dig derhen, men husk, at aspiration må bæres af et bevidsthedsfokus i hjertets hule.
6. Slap af og vend tilbage til dit normale fokus.

I dit daglige virke kan du fremme processen ved at stråle kærlighed ind i alle dine aktiviteter.

I tilknytning til ovenstående meditation, som må foretages regelmæssigt hver morgen for at være effektiv, udfører du følgende øvelse, inden du går i seng.

Uden at etablere et særligt bevidsthedsfokus ser du for dig, at du står for foden af et meget højt bjerg, som du vil bestige. Den øverste del af bjerget er skjult af tætte, lavthængende skyer. Du vil nå toppen præcis 28 dage efter næste nymåne.

Kun udstyret med kærlighed påbegynder du din klatring, idet du forestiller dig hvert anstrengende skridt på rejsen og kun når et lille stykke vej hver aften, indtil du til den fastsatte tid når toppen. Brug 5-10 minutter på hver visualisering, idet du hver aften fortsætter rejsen op ad bjerget, derfra hvor du den foregående aften var kommet til.

Husk på, når du udfører denne øvelse, at du sætter sindets love i bevægelse igennem et symbol på dit indre ønske og din indre vilje. Din forestillingsevne vil for dit indre øje vise den indre bestræbelse og de fremskridt, du gør. Den vil også fremme denne bestræbelse og dette fremskridt ved at etablere en dyb, åndelig terapi i det emotionelle legeme.

De forhindringer, du vil møde på din vej op ad bjerget, vil symbolisere de emotionelle problemer, der møder dig i dit forsøg på at skifte bevidstheden til mental polarisering. I takt med, at du overvinder disse forhindringer og fortsætter din klatring, vil tankesindet selv operere på en sådan måde, at det løser de tilsvarende emotionelle problemer.

Du vil gennem hele perioden med meditation og aftenøvelsen opleve en indre renselse og lutring, ligesom du vil opleve et skift i bevidsthed fra emotionel polarisering til et begyndende mentalt perspektiv.

Det foreslås, at du fører dagbog over øvelsen på bjerget og morgenmeditationen. En sådan dagbog vil være af uvurderlig værdi senere i forløbet.

Lektion 10

At overveje vore mål på ny

Den indre mening med dit liv:

Formål, mål og ydre forhold;

Erkendelse af, at du er en Guds søn;

Du er ikke alene

Lektion 10

Du har bevidst igangsat en vis vækst, hvor du forsøger at blive mentalt polariseret. Du har påbegyndt en lang rejse op ad dit eget bjerg og ser frem til en vagt fornemmet fuldbyrdelse.

Men hvad betyder alt dette for dig udover ordenes blotte symbolske værdi, der anvendes for at formidle målet? Ved du i virkeligheden, hvor du er på vej hen, og hvorfor?

Tiden er nu inde til, medens du foretager din rejse, at tage det mål, du bevæger dig hen imod, op til fornyet overvejelse for, med så megen klarhed som muligt, at forstå og absorbere den indre betydning af mental polarisering, emotionel kontrol og din egen identitet som en Guds søn.

Først og fremmest, hvad er meningen med det liv, du har levet, og som du fortsat lever det? Stop op et øjeblik og skriv svaret på dette spørgsmål ned i tre dele:

1. Hvad har været dit formål med at leve i størstedelen af dit liv? Selvom dette spørgsmål for nogle af jer kan være vanskeligt at besvare, hvis I aldrig tidligere bevidst har formuleret et formål, kan det ikke desto mindre besvares. Du må blot erkende, at formål er *årsagen* til, at du har gjort de ting, du har gjort. Det er denne bevidste eller ubevidste årsag, som har givet dit liv dets særlige retning.
2. Hvad har været dit overordnede mål i livet? Dette spørgsmål lader sig lettere besvare, eftersom det på den dybeste måde vedrører det indre ønskeliv, som du har skabt.

Dette ønskeliv har altid i en eller anden form at gøre med position og magt, eftersom det har at gøre med egoets rolle i verden.

3. Hvordan er dit ydre liv og virke? Afspejler omstændighederne dit formål og mål, og hvis de ikke gør, på hvilken måde afviger de herfra?

Skriv dit svar under titlen "Den indre mening med mit liv" og undertitlen "Formål, mål og ydre forhold" på et separat stykke papir. Yderligere instruktioner vil følge senere.

Lad os nu se på, hvad nogle af de almindelige svar kunne være som et resultat af racesindets tankeformer, som menneskeheden har skabt og næret med basis i dette vestlige samfund og miljø.

Eksempel 1

A. Formål:

At opnå den største nydelse.

Dette betyder, at individet naturligt mere end noget andet sætter nydelse i højsædet. Derfor er personlig nydelse den motiverende årsag bag alle deres handlinger.

B. Mål:

At opnå den største rigdom.

Rigdom repræsenterer for dette individ måden til at opnå den nydelse, han begærer. Igennem opnåelsen af stor rigdom tror han, at han vil være i en situation, som vil give ham magt til at tvinge andre til at adlyde hans vilje, dvs. at give ham nydelse.

C. Ydre forhold:

Utilfredshed, frustration, generel ulykkelighed uafhængigt af, om personen er rig eller ikke.

Med andre ord kan de ydre omstændigheder afspejle denne persons mål eller ikke, men de kan aldrig afspejle hans formål, for dét formål har intet grundlag i virkeligheden. Det forudsætter, at dette menneske ville leve et separat liv, fuldkommen afskåret fra og uafhængigt af alle andre menneskers liv. Det ydre liv kunne da kun afspejle konflikten mellem det bevidste og det ubevidste

formål og det sande formål med det liv, som vi *alle* lever, røres i og har vort væsen.

Eksempel 2

A. Formål:

At undslippe den største smerte.

Disse individer søger ikke personlig nydelse. De har lært lektionen (om end måske ubevidst), at en sådan nydelse ikke skal findes i denne verden. De vælger bevidst den retning, som de mener vil lede dem væk fra den største smerte. Dette er den motiverende årsag bag alle deres handlinger.

B. Mål:

At opnå fuldkommen uafhængighed af andre.

Disse mennesker retter deres opmærksomhed indad og søger at undgå personlige engagementer i andre mennesker og søger at være selvhjulpne i så høj grad som muligt, navnlig i økonomiske anliggender, og de er som oftest intellektuelle typer. Uafhængighed og viden repræsenterer for dem den kraft, der kan undslippe smerte.

C. Ydre forhold:

Frygt, smerte og en generel følelse af ulykkelighed, uanset om de har held til at opnå et vist mål af den uafhængighed, de ønsker sig.

Igen kan deres ydre liv aldrig afspejle deres indre formål, og i dette tilfælde kan det ikke fuldt og helt afspejle deres mål, for mennesker kan ikke leve alene.

Vi kunne opregne mange andre tilsvarende svar på dette spørgsmål, men vi ville i hvert af dem finde samme grundlæggende problem. Det personlige formål står i modsætning til livets lov. Mennesker kan ikke have et formål, som er adskilt fra og

står alene i forhold til et andet menneskes formål, for der er *en* motiverende årsag, der ligger til grund for den menneskelige families liv og virke.

Lad os se på endnu et eksempel, som kunne være svaret for det menneske, som har opnået en vis grad af mental polarisering og Sjælsidentifikation.

Eksempel 3

A. Formål:

Tjeneste over for Det Ene Liv, i hvem dette menneske *bevidst* lever, røres og har sin væren.

B. Mål:

At se menneskeheden som et hele indtage sin plads i Guds Rige.

C. Ydre forhold:

Fred, kærlighed og vedholdende, skabende arbejde.

Disse mennesker arbejder, uanset hvad de beskæftiger sig med i verdens anliggender – lærer, læge, videnskabsmand etc. – vedholdende for at skabe de forhold, under hvilke menneskeheden bedst kan vokse til sin guddommelige arv. De arbejder inden for det område, de er bedst egnede til, har fred med sig selv og udstråler en kærlighed, der overgår enhver forstand. Deres formål og mål er enhed med det liv, der lever i alt liv, og derfor afspejler deres ydre virke harmonien i dét liv.

Disse mennesker har lært, at de af sig selv intet kan gøre, at de af sig selv intet kan *være*. De har, fra deres placering i sindet, åbnet deres hjerte for Kristus og tillader Kristus at handle igennem deres instrument (deres tankesind, følelser og legeme) for at fuldbyrde det guddommelige formål og mål for Guds børns familie.

Sådanne mennesker indser, at deres offer er deres separate identitet til Kristus, Guds søn.

Dette er, hvad det vil sige at erkende, at du er en Guds søn. Du er del af den store bevidsthed og liv, iboende alle mennesker – Guds søn.

”Jeg er *den*, jeg er”.

Det er nødvendigt for bevidstheden at vokse fra frø til fuld erkendelse af og identifikation med Det Ene Liv, og dén vækst kan du bevidst igangsætte nu.

”Af mig selv kan jeg intet gøre”.

I takt med at du fortsætter din rejse ind i tankesindet, som blot er et middel til at træde ind i Guds Rige, kan du lade dette udsagn danne grundtonen for din indre holdning.

”Af mig selv kan jeg intet gøre”.

Selv rejsen i sig selv kan ikke foretages alene som et selvbevidst jeg, der er adskilt og isoleret fra alt andet liv, for du har i realiteten ingen sådan eksistens.

Bliv så bevidst som muligt om det, som er i dig, som er i alle andre mennesker, og erkend, at du foretager din rejse i selskab med alle dine brødre, selvom mange af dem endnu ikke er bevidste om det.

Hver aften tager du, efter at have lavet bjergøvelsen, dit papir og tilføjer de erkendelser til formålet, målet og de ydre forhold, du måtte have gjort. Vær meget ærlig over for dig selv og vig ikke tilbage fra at skrive det ned, som forekommer uværdigt.

Senere vil du lære, hvordan du forandrer det illusoriske formål og mål, som indtil nu i det store hele har været ubevidst, til en bevidst erkendelse af Det Ene Formål og Mål med det

menneskelige liv. Når du lærer dette, vil du også lære, hvordan du kan kontrollere dine ydre forhold, så de vil afspejle den guddommelige hensigt.

Lektion 11

Bevidsthed og mental polarisering

At lære at leve sammen i fred;

Kærlighed, mental polarisering og kontrol over dine reaktioner;

Objektiv iagttagelse af dine legemer;

At være positiv i dine omgivelser

Lektion 11

Mental polarisering er et udtryk, som de mennesker, der studerer Visdommen, vil blive grundigt bekendt med igennem de kommende år. Den er under udvikling som resultat af den nye opmærksomhed, der af menneskeheden som hele og videnskaben rettes imod sindets natur. Medens videnskaben er langsom til at bevæge sig i denne retning, har der inden for psykologien og psykiatrien været gjort store fremskridt, og der vil utvivlsomt blive taget flere skridt i nær fremtid, når menneskeheden fortsætter sin opvågnen til tankesindets latente potentialer.

En ny æra åbner sig for os, hvor menneskeheden vil fremstå som en bevidsthedsenhed, der lever i et tankesind, og som har følelser og har en krop. Den største fare i denne overgangsfase mellem det gamle og det nye består i opdagelse uden en ledsagende åndelig udvikling, som kan sikre den rette anvendelse af det mentale potentiale.

Det er af denne grund, at Visdommen betoner, at menneskeheden er Guds søn. Mennesket er ikke i højere grad sit tankesind, end de er deres fysiske legeme. Alligevel er der allerede grupper, som tror og underviser i, at menneskeheden er sindet; at de er den højeste intelligens, som kun er ansvarlige og står til regnskab over for dem selv. Heri ligger en fare; en fare, der er lige så stor for menneskehedens liv og vækst i fremtiden som den, bomben udgør i vor tid.

Den resterende del af dette århundrede (det 20. århundrede, o.a.) vil afgøre menneskehedens fremtid, når vi vælger den vej, vi vil følge i den nye virkelighed, som åbner sig for os. Denne fremtid kan være en af bevidst vækst, af broderskab, kærlighed og frem for alt en stadig voksende forståelse og bevidsthed om livet; eller den kan være en gentagelse af fortiden med krig, forfølgelser, frygt, krav og åndelig uvidenhed. Valget er vort. Vi træffer dette valg dagligt igennem vor indre holdning med hensyn til os selv og andre og vor fremtid.

Hvilke specifikke tanker og følelser, håb og begær optager os mest? Gælder vore ønsker kun os selv på bekostning af andre, eller inkluderer de de manges velfærd? Dette spørgsmål er af vital betydning, for svaret på det afslører menneskehedens tilstand i denne store krisetid, hvor verden råber på kærlighed, nåde og intelligent handling inden for verdens anliggender.

Selvom mange af os er optaget af vore egne problemer på bekostning af andre, er det ikke, fordi vi bevidst er selviske, men simpelthen fordi vi ikke har lært, hvordan vi kan være uselviske eller selvopofrende. Vor tids stress, vægten på vor uddannelse og miljø ud fra vor egen baggrund, inddelingen af samfundet i klasser og det konstante pres fra vore daglige behov har gjort os døve for verdens nød. Vi har stadig til gode at lære, at vi alle og enhver er vor broders vogter. Vi har stadig til gode at *have omsorg* for dem, der falder uden for vort umiddelbare øjesyn. Det er én ting at høre om en fjern krig, at høre om sult og smerte langt fra os. Det er noget ganske andet at betragte det, se det og mærke virkningen af et andet menneskes kval.

Alligevel vågner vi langsomt til den kendsgerning, at vi på en eller anden måde må lære at leve med hinanden i fred. Vor opvågningen kommer, når vi frygter for vort eget velbefindende, for virkningen af de videnskabelige fremskridt i den internationale konflikt.

Hvad kan vi gøre, du og jeg, vi små mennesker, hvis indflydelse ikke rækker udover vore umiddelbare omgivelser? Det synes så håbløst, men alligevel kan vi lære *den* kærlighed, som giver mening, og med denne mening den meningsfulde proces, som vil løse verdens problemer. Fordomme kan ikke leve i det tankesind og den emotionelle natur, som kender og praktiserer kærlighed.

”Hvis jeg har kærlighed, kan jeg ikke hade. Hvis jeg har kærlighed, ser jeg min broders behov i hans handling og imødekommer dette behov i mine egne handlinger. Hvis mit hjerte kender medfølelse, kan det ikke have fordomme, og når mit sind kender meningen, som er kærlighed, kan det ikke være ir-

rationelt. Derfor, hvis jeg har kærlighed, er jeg alle menneskers ven og broder”.

Vi hører om ambivalent kærlighed, men der er ikke tale om sand kærlighed. Ambivalens er resultatet, når mennesker vender deres kærlighedsenergi indad imod dem selv. Når det sker, gives den ydre demonstration af omsorg og hengivenhed for dem selv snarere end for den anden. Vor kærlighed er alt for ofte udtryk for et behov for at besidde, eje og have magt.

Så længe menneskeheden lever og håndterer deres liv og virke med basis i deres følelser, kan de ikke kende den virkelige kærlighed, som er et udtryk for Guds energi. Mennesker, som lever her, er offer for deres begær, deres frygt og deres vrede. De er offer for de automatiske reaktioner, som er indbygget i deres emotionelle legeme på grund af omstændighederne i deres tidlige miljø og påvirkning. De er ikke mere i stand til at hæve sig over dem, end de er i stand til at ændre på det, der er sket i deres barndom, for de er fange af følelserne, som ikke er logisk begrundede.

Det er kun på baggrund af en polarisering i tankesindet, at mennesker kan begynde at udøve en kontrol over deres reaktioner. Fra dette perspektiv er de i stand til at se ind i de situationer, som ellers tidligere automatisk ville have produceret ubehagelige og irrationelle reaktioner, og at forstå både hvad der skabte dem, og hvad der vil være den rette handling i forhold til at løse dem. Således spilder de ikke formålsløst deres energi på reaktioner, som blot ville øge deres vanskeligheder. Disse mennesker følger bevidst en ræsonnerende proces, som afslører den mest intelligente handlingsplan i en given situation for dem.

Polarisering, som vi her anvender det, har at gøre med to forhold:

1. Forholdet mellem dig (det bevidst tænkende jeg) og dine legemer.

Hvis du kan iagttage dit tankesind, dine følelser og dit legeme objektivt, vil du være i stand til at betragte det som et redskab

for kontakt og handling i dit liv. Disse tre energilegemer giver dig et redskab for at modtage, opfatte og videregive de kræfter, som er aktive i dit liv.

Tankesindet er primært beskæftiget med mening eller fornuft. Det er indrettet til at erkende den mening, der ligger bag et objekt eller en situation, som det retter sin opmærksomhed imod, og at rette den mening ud i ydre handling igennem intelligent aktivitet, som det fokuserer igennem hjernen.

Den emotionelle natur har primært at gøre med de stærke kræfter, som ingen af os ser, men som vi alle føler, som skaber den ydre verdens former. Tankesindet kan iagttage mening og som resultat deraf formulere en plan, men uden den ledsagende strøm af kraft, der frigøres fra det emotionelle legeme, ville planen aldrig tage form i verden. Den ville forblive uhåndgribelig i en drømmers tankesind.

Det fysiske legeme koordinerer og bringer disse kræfter ud i fysisk manifestation igennem den afsluttende omsætning af dem til objektiv virkelighed.

Det er nemt at se, at disse legemer må være integreret og deres aktiviteter intelligent styret, hvis det bevidst tænkende jeg skal opnå dets håb og ambitioner i den ydre verden.

Hvis bevidstheden holdes fangen under tankesindet i den emotionelle natur, siger vi om et menneske, at han er emotionelt polariseret. Det vil sige, at for disse mennesker er både deres tankesind, deres fysiske legeme og deres bevidsthed negative over for deres automatiske emotionelle responsmekanisme. De er ude af stand til at manipulere viljen inden for noget helst område. Derfor vil deres vilje være begravet i deres emotioner, og de er offer for disse emotioner.

Hvis bevidstheden er polariseret i tankesindet, og de samtidig er åndeligt orienteret, er de godt på vej til at blive herre over deres egen skæbne eller formnatur. Det emotionelle og det fysiske legeme er negative over for deres bevidsthed, som har bolig i

tankesindet. De er i stand til at udøve den kontrol, som gør det muligt for dem at opnå deres formål.

2. Forholdet mellem dig og dine omgivelser.

De fleste af os er mere eller mindre negative over for vort miljø og de kræfter, som indvirker på os udefra.

Tænk et øjeblik på alkoholikeren, som ud fra en god intention beslutter at holde op med at drikke. Ingen inden for hans umiddelbare omgivelser tror på ham, for de mener at kende ham for godt. Derfor bliver han bogstaveligt talt bombarderet udefra dag og nat med de tanker og følelser, at han ikke kan eller vil føre sin beslutning ud i livet. Fordi dette menneske er emotionelt polariseret, og fordi han er negativ over for de kræfter, der igennem hans omgivelser indvirker på ham, slår hans plan ulykkeligvis fejl. Hans bevidsthed accepterer den retning, som han bombarderes med igennem tanker og følelser, og hans fysiske legeme bærer disse kræfter ud i ydre manifestation. Manden drikker.

Vi erkender, at omgivelsernes indflydelse ikke er den primære årsag i dette tilfælde, idet den årsag skal søges dybt i mandens indre bevidsthedstilstand som den mindste modstands vej. Ikke desto mindre er det den sekundære årsag, og på det tidspunkt hvor manden træffer sin beslutning om at forandre sig, bliver den vigtig. Hans stilling er allerede svag, for han har en meget vanskelig kamp at udkæmpe i sit indre. Når modstanden i ham styrkes med hjælp udefra, kan han ikke andet end at tabe kampen.

Når vi gør holdt for at analysere vor handling, finder vi, at den ofte er et resultat af omgivelsernes indflydelse, mere end af vor egen klare tænkning. Vi bliver da et redskab for tanken og det emotionelle liv i vore daglige omgivelser, der giver røst og handling til det, som influerer på os igennem vore omgivelser forenede tanker og følelser.

Hvis et menneske er positivt polariseret, kontrollerer de omgivelserne og deres egne handlinger igennem en stadig udstråling af deres formål til deres miljø. Mental polarisering gør et

menneske positiv i tankesind og hjerne over for sine følelser, sit legeme og sit miljø. Med tiden vil sådanne mennesker fremstå som menneskehedens ledere, og hvis de er åndeligt orienteret, vil de blive en magtfuld kraft i verden i det godes tjeneste.

At være mentalt polariseret og åndeligt orienteret vil sige at være positivt identificeret som en Guds søn med tankesindet.

Lektion 12

At vælge vore følelser

Den automatiske responsmekanisme;

Følelsernes energi eller kraft;

Kontrol over vore reaktioner

Lektion 12

Emotioner er følelser, som ikke blot sker tilfældigt for os. Vi skaber dem enten bevidst eller ubevidst igennem vore reaktioner på situationer, mennesker og ting.

Et barn skaber en emotion igennem en vilje til at efterligne. De fleste af barnets reaktioner er efterligninger, selvom de ser ægte ud. De reagerer med kærlighed eller vrede, samarbejdsvilje eller antagonisme, glæde eller depression – ud fra reaktionerne hos andre, som de dagligt er i kontakt med.

Når lille Bobby skrider ind i telefonen, hver gang den ringer, er mor ofte vred. Hun skælder ham ud med hårde ord, sat sammen i korte, skarpe sætninger i en streng tone, der antyder en dystre, overhængende fare for hans velbefindende, og på den måde afskrækker hun ham fra telefonen og taler selv i den. Når hun bliver interesseret i et interessant stykke sladder, glemmer hun sin vrede, og Bobby slipper væk for at lege uforstyrret.

Senere, når mor henter sin dreng i sandkassen for at give ham hans eftermiddagsbad, inden hun lægger ham til at sove til eftermiddag, reagerer han med høj stemme i en truende tone og forsøger at skubbe hende væk. Nogle gange sparker han og skrider i virkelig vrede, kun for at glemme det hele et øjeblik efter, når han sætter sin røde og hvide sejlbåd i vandet i badekarret.

Han efterligner sin moders reaktioner, som han har rig lejlighed til at iagttage. Han lærer, hvordan han skal leve i verden, og han lærer sin lektie godt. Indtil nu har han opdaget, at når man ikke får sin vilje, reagerer man med vrede. Han nyder en vis tilfredsstillelse og falder hurtigt og nemt i søvn, for hans ego er blevet styrket igennem hans handling. Han er ved at vokse op.

Udvid dette eksempel, og det er nemt at se, hvordan en hel nation eller race lærer vold som en *måde at leve på*.

Mange af os indser ikke, at der er flere måder, hvorpå vi kan reagere på en situation. Vi kan vælge vore følelser i lige så høj

grad, som vi kan vælge det tøj, vi tager på, ud fra den virkning, vi ønsker at skabe.

Da to-årige Diane opdagede det mystiske sorte instrument, hvis ringning annoncerede magien ved at høre og blive hørt af nogen, hun ikke kunne se, var også hun meget højroset i sin begejstring. Hun råbte en række pludrende, meningsløse lyde ind i den, som fik personen i den anden ende af røret til at le. Mor kom løbende. Hun fik blidt sin datter væk fra telefonen og bad den, der havde ringet op, om at vente et øjeblik, og med kærlig forståelse forklarede hun Diane årsagen til, at hun ikke måtte råbe ind i telefonen.

Med armen om den lille pige sagde hun, ”Ser du, skat, når den ringer betyder det, at nogen ønsker at tale med os. Hvis vi råber, gør det ondt i deres ører, og det bryder de sig ikke om. Vi har ikke lyst til at gøre nogen ked af det, har vi vel?”

Diane nikkede samtykkende, og hendes øjne var store af sympati. ”Nej”, efterlignede hun, ”vi ønsker ikke at gøre nogen ked af det, har vi vel?”

Hendes mor kunne derefter rette opmærksomheden mod den person, der havde ringet op, og Diane gik tilbage for at lege.

Senere lærte Dianes mor hende, hvordan man besvarer en telefon, og medens hun stadig havde barnets interesse, gav hun Diane den lille opgave som ansvar, der ville opbygge både en egostyrke og karakter.

Diane voksede op til at være som sin mor. Hun lærte at reagere med kærlighed i stedet for vrede, med besindighed i stedet for emotionalitet.

Alle mennesker, der reagerer på vejledning af denne type, gør det ud af den voksende erkendelse af behovet for at forbedre sig selv. Der er en vag fornemmelse af menneskehedens guddommelige potentiale, som står i modsætning til deres præstationer, og et stort ønske om at bringe disse to i balance. Nogle er optaget af denne balancering i relation til hele menneskeheden; andre kun

i relation til dem selv, men alligevel må alle begynde, hvis de skal nå deres mål. Vi begynder med os selv som enkeltpersoner, idet vi søger at bringe vore præstationer på niveau med vort potentiale. Vi tager os først af den automatiske responsmekanisme, som afslører vores karakter eller manglende karakter, og som er årsagen til vor lykke eller ulykke – vor værenstilstand, for så vidt følelser angår på et givent tidspunkt.

Det er en vidunderlig afsløring, når vi opdager, at den energi, vi har anvendt på vrede, er den samme energi, vi anvender på kærlighed. Den kraft, vi anvender på depression, er den samme kraft, vi anvender på glæde. Der er ingen forskel på energien eller kraften, som er livet, der udtrykker sig. Forskellen ligger i den tankeform, som er blevet opbygget i vor responsmekanisme som et automatisk reaktionsmønster. Derfor reagerer vi næsten altid i overensstemmelse med de mønstre, som er blevet skabt i vort nervesystem som vanemæssige reaktioner.

Hvis mennesker behandles med brutalitet, reagerer de på tilsvarende måde, fordi de *tror*, at de forventes at reagere på denne måde. De kunne lige så vel reagere med kærlighed og forståelse, med en visdom som ville lære det andet menneske en bedre måde at forvandle deres brutalitet til noget, der i højere grad var i tråd med almindelig opførsel. Der er intet mere effektivt end at reagere med kærlighed og god vilje over for et menneske, som behandler dig dårligt.

Fordi lykken er så illusorisk, ved de fleste af os i virkeligheden ikke, hvad det er. Vi søger efter den alle mulige steder og søger at finde den ved at omgive os med ting. Der er nogle af os, som tror, at vi kan købe den med penge eller skaffe os den med magt. Andre tror simpelthen ikke på den og søger den derfor ikke.

Lykke er en generel følelse, der består af mange små reaktioner på livet selv. Den kan ikke findes; den må skabes. Der er intet i den ydre verden, som vil bringe lykke til et menneske, for den fødes i hjertet på det menneske, som undfanger den i sig selv. Sådanne mennesker udstråler den derefter som en påvirkning, der giver andre det gode af det, som de har skabt.

Lykke består af en blanding af forståelse, kærlighed, venlighed,

tro og alle de udtryk, som er resultatet af en ægte, god vilje imod hele menneskeheden sammen med en rolig accept af de ting i livet, som menneskelig bestræbelse ikke kan ændre.

Disse udtryk er ikke vanskelige at opnå, og vi behøver heller ikke at vente på en forsinket skæbne eller tilfældig hændelse, der skal give os lejlighed til at opleve dem.

Når nogen gør noget imod dig, som normalt ville skabe en negativ reaktion, kan du stoppe op et øjeblik og analysere situationen. Vil det hjælpe dig eller den anden person at svælge i en gammel, vanemæssig reaktion? Eller vil det kun føje mere negativitet til en situation, der allerede er ubehagelig?

Når du er stoppet op, så anvend dit tankesind til at opdage, hvad der vil være den rette handling i denne situation. Tag kontrol over din responsmekanisme og træn den til at udføre din vilje ved at udrykke din kærlighed igennem stemmen, igennem ansigtsudtrykket, igennem ordene og igennem kroppens handlinger.

Når du gør dette, så føl virkelig den kærlighed ved at søge at forstå årsagen til det andet menneskes holdning eller handling. Sædvanligvis reagerer de kun på din indflydelse, på grund af deres egne, allerede indbyggede reaktioner. Hvis du møder den reaktion med en kreativ kærlighedshandling og god vilje, vil du give dem en pause og stof til eftertanke. Du vil skabe en atmosfære, hvori både de og du selv kan opdage en ny relation, kaldet broderskab.

Jeg foreslår, at de af jer, som virkelig ønsker at kontrollere jeres automatiske responsmekanismer, skriver en liste over de reaktioner, som hyppigst optræder i løbet af en dag. Skriv dem op under følgende overskrifter:

Positive reaktioner: Udløsende omstændighed eller situation

Negative reaktioner: Udløsende omstændighed eller situation

Studér dem derefter og bliv så bekendt som muligt med typen,

styrken og kvaliteten af din reaktion på en ydre påvirkning. På denne måde vil du komme til at se dig selv mere, som andre ser dig, og du vil også hurtigt blive bekendt med din egen responsmekanisme. Det er vanskeligt at forandre eller påvirke noget, som du ikke ser eller ved.

Lektion 13

Genopbyggelsen af responsmekanismen

Genopbyggelse i forhold til undertrykkelse;

Sammenfatning af den evolutionære udvikling;

Tankeformsindstryk;

Bygge nye tankeformer ind i den automatiske
responsmekanisme

Lektion 13

Det er ekstremt vigtigt, at studerende på dette tidspunkt skelner mellem det at genopbygge den automatiske responsmekanisme og hæmning af deres emotionelle respons på livet. For mange af os hæmmer, endda med fuld bevidsthed, de følelser, som vi har lært er onde.

Visse reaktioner af negativ karakter er naturlige for barnet under de forskellige faser af opvæksten, for opvæksten er faktisk en rekapitulering af den evolutionære udvikling, som frem til det tidspunkt er opnået. Glem ikke, at når spædbørn fødes ind i verden, bringer de en fortid med sig. Dette er ikke deres første oplevelse af livet. De har levet i lang tid, og i løbet af den tid har de udviklet deres egen individuelle bevidsthedstilstand. De har levet i mange kroppe, skabt og givet slip på mange personligheder, men alligevel har de fra hver af dem uddraget essensen af livsoplevelsen, så når de fødes ind i en ny krop og et nyt miljø, sker det med en udviklet indre bevidsthedstilstand, som har sine egne tendenser, talenter og aversioner.

Efterhånden som de bevæger sig igennem perioden fra fødsel til modenhed, vil de rekapitulere den vækst, som allerede er opnået, for at tage tråden op igen i dette liv, hvor de slap i det seneste liv. På denne måde opretholdes kontinuiteten mellem fortid, nutid og fremtid, selvom denne kontinuitet er ubevidst, indtil et vist udviklingsniveau er opnået.

Det er fuldkommen normalt og naturligt for børn at opleve visse følelser som reaktion på omgivelsernes indflydelse på deres indre bevidsthedstilstand. Hvis disse følelser kan tillades at komme til udtryk på rette tid, dvs. i udviklingscyklussen (barnets alder), som er normal for deres rekapitulering, sker der ingen skade. De opbygger da ikke et automatisk reaktionsmønster i løbet af den periode, hvis de får lov til at udtrykke sig uden uheldig fokusering på enten fremmelse af udtrykket ”af hensyn til barnets tarv” eller skabelse af skyld i dem for at have gjort noget, som er dårligt.

Det er vanskeligt for forældre at finde den rigtige og mest perfekte måde at opdrage deres børn på i en tid, hvor så lidt er kendt omkring rekapitulationsprocessen, men et eller andet sted må der skabes en begyndelse.

Et studium af nutidig litteratur inden for emnet børnepsykologi, samt den forståelse, der er opnået igennem et studium af denne type, vil hjælpe forældrene til at opnå et hidtil ukendt perspektiv. De vil imidlertid finde, at den mest effektive måde at lære deres børn korrekt opførsel på er at bibringe denne handling igennem deres egen automatiske responsmekanisme. Glem ikke, at det lille barn lærer igennem bevidst og ubevidst efterligning.

Ofte i løbet af rekapitulationsfasen lærer vi at hæmme de følelser, som anses for uværdige for civiliserede mennesker. Det *mønster*, som skaber denne respons, lades fri til at handle, medens responsen selv hæmmes eller holdes i det emotionelle legeme. Dette er farligt for det mentale, emotionelle og fysiske helbred, for selv om responsen hæmmes fra bevidst udtryk, må den finde et udløb, så længe mønsteret er til stede. Det vil skabe en effekt et eller andet sted i redskabet. Sædvanligvis er den effekt en eller anden sygdom i det fysiske legeme.

Den studerende må være meget omhyggelig med at kende forskel på undertrykkelsen af en følelse (emotion) og korrektionen af en automatisk respons, som skaber følelsen (emotionen). For mange mennesker, som oprigtigt søger at følge Kristusvejen, kommer blot til at gøre sig selv syg på grund af undertrykkelse.

Forskellen mellem en følelse (emotion) og en automatisk respons er forskellen mellem følelse og tanke. En emotion er en følelse, der er skabt af en tankeform. En automatisk respons er et *tanke-mønster*, som vi kalder en tankeform. Denne tankeform dikterer den følelsesmæssige respons på en given situation. Den følelsesmæssige respons dikterer den resulterende handling, med mindre den undertrykkes af en anden tankeform, som siger "nej, nej – dette er ikke en acceptabel adfærd".

Vi ved alle, eller har lært på et vist bevidsthedsniveau, at det er bedre at elske end at hade, bedre at tilgive end at søge hævn; men har vi lært, hvordan vi forholder os til disse følelser, som stiger op på trods af alt, hvad vi kan gøre for at stoppe dem? Generelt sagt nej, og derfor tumler vi forvirret omkring i det tågede hav af følelsesmæssige reaktioner, skyld og en længsel efter at kende godheden.

Et automatisk respons mønster er en tankeform, som vi i vor hjerne har accepteret. Tankeformen i hjernen er sædvanligvis ubevidst for vort bevidste tankesind, idet den er skabt i barndommen igennem efterligning. Den har direkte adgang til thalamus og præger derfor thalamus (den store nerve, der ender i underkanten af kraniet) med den emotionelle respons, som må føres ud i handling af nervesystemet. Vi oplever da i bevidsthedens følelsesaspekt en følelse (emotion), (med mindre en anden tanke undertrykker følelsen) og handler derefter, inden vi har haft tid til omhyggeligt at evaluere situationen.

EKSEMPEL: Mary ser glad frem til en gallamiddag- og teateraften. Hun er spændt, fordi teaterstykket er et, hun længe har ønsket at se. Ted, hendes mand, overraskede hende for nogle uger siden med billetterne og løftet om en god aften. Hele dagen har hun forberedt sig, ordnet hår og negle, besluttet sig for, hvad hun vil tage på, og tænkt på hvilken dejlig mand, hun har.

Senere på eftermiddagen ringer Ted for at sige, at der er kommet noget i vejen på kontoret, og at han derfor ikke kan komme hjem før sent. De bliver nødt til at glemme denne aften i byen til et senere tidspunkt.

Medens Mary lytter til Teds forklaring i telefonen, formidles nyheden til hendes hjerne igennem en række af små elektriske impulser, der aktiverer en tankeform (en automatisk respons), som, selvom det ikke sker i ord, men i virkning, siger, "Dette er ikke fair over for mig. Når nogen lover noget, bør de holde det. Hvis de ikke gør, bliver jeg vred".

Tankeformen sender sine elektriske impulser til thalamus, som omgående skaber den følelse, som igennem nervesystemet skal udmøntes i handling.

Hvis Mary ikke undertrykker noget, vil hun omgående videregive sin vrede til Ted. Hvis hun på den anden side har en mere potent tankeform, som ikke tillader vrede at komme til udtryk, vil hun roligt i telefonen acceptere situationen med tilsyneladende sindsro. Alligevel vil den lille elektriske impuls rejse fra den første tankeform til thalamus og skabe en følelse, som ikke tillades at komme til aktivt udtryk, men som ikke desto mindre er til stede, og som må kanaliseres ud i en form for udtryk igennem nervesystemet. I dette tilfælde vil hendes gigt sandsynligvis blive meget smertefuld, eller også vil hun få hovedpine etc.

Under alle omstændigheder vil hun være ude af stand til ordentligt at evaluere situationen, før hun har reaktionen. Senere, når fornuften har genindfundet sig, vil hun tilgive Ted (i det mindste delvist), og livet vil fortsætte som hidtil, men ikke uden et ar i deres forhold.

Hvordan kunne Mary have håndteret denne situation uden at høste et uheldigt resultat? I hvert fald ikke igennem undertrykkelse. Hun ville have været nødt til at forholde sig til den automatiske respons på en situation af denne type, inden den faktisk fandt sted. Med andre ord ville hun have været nødt til at blive bekendt med dens eksistens, have erkendt dens vildledende natur og i det mindste have begyndt at opbygge en anden respons på denne type oplevelse.

Hvilke andre typer respons er der? Det kan vi meget vel spørge om, for de fleste af os føler os i vor inderste bevidsthed fuldkommen berettiget til vore reaktioner på livet. Faktisk havde Mary lært, at det *er* forkert at bryde et løfte. Hun havde en gyldig undskyldning for at blive vred, fordi løfter *skal* holdes, når de er afgivet. Der er intet i hendes tidlige træning eller nuværende sociale omgivelser, der har lært hende den forståelse, som med det samme kunne have set både Teds skuffelse og hendes egen.

Den første tankeform, vi må bygge ind i den automatiske responsmekanisme som del af genopbyggelsesprocessen, er pause og fornuft i alle oplevelser, som normalt ville skabe en eksplosion af følelser, behagelige eller ubehagelige. Dette er en vigtig pointe, vi må huske på. Enhver voldsom følelse, hvad enten den er behagelig eller ubehagelig, er uønsket i sin virkning på mennesker og situationer og i forhold til vort velbefindende. Dette betyder ikke, at vi må udelukke glæde fra vort liv, for glæde er ikke overstadig eller vild.

I en senere lektion vil vi se på en teknik til at indbygge den ny respons, som beskrevet ovenfor. I mellemtiden opfordrer jeg jer til at studere denne lektion omhyggeligt og stille jer selv følgende spørgsmål, som I besvarer med fuldkommen ærlighed: "Hvad ville min reaktion være, hvis jeg var i Marys situation?" Tænk derefter situationen igennem og overvej det formålstjenlige i den og muligheden for at indbygge en automatisk respons, som vil give dig tid til omhyggeligt at overveje en situation, inden du reagerer.

Lektion 14

Kontrol over den emotionelle responsmekanisme

Racesindets tankeformer;

Opdagelsen af tankeformerne;

Fjernelse af tankeformerne igennem fornuft og
genovervejelse;

Erstatning med et nyt mønster

Lektion 14

Når vi bliver født, træder vi ikke blot ind i et fysisk miljø af handling og ord, men træder også ind i et følelsesmæssigt og mentalt miljø. Grupper af mennesker er tilbøjelige til at tænke og føle ens i givne situationer. Skønt usete spiller disse tanker og følelser, som skaber en u håndgribelig atmosfære af betingning, en vigtig rolle i påvirkningen af vor respons på livet. De indvirker til stædighed på det ubevidste, hvor de igennem ubevidst efterligning skaber en lignende tanke og følelse i os.

Det er en vildfarelse fuldkommen at forlade os på en analytisk terapeutisk proces, som graver dybt i det ubevidste for at bringe glemte oplevelser frem, som vi tror rummer årsagen til mange af vore reaktioner. Uanset hvor dybt vi går, kan vi aldrig finde mange af disse årsager, for de ligger ikke i de håndgribelige oplevelser, som vi kan bringes til at huske. De har derimod rod i det mentale og følelsesmæssige miljø, som vi vokser op i, og som vi lever i i dag. Nogle af dem er nationale eller racemæssige former, skabt i verden af menneskelig tanke og følelse. Vi kalder dem alment oplevede, automatiske racesinds tankeformer, og det er her, vi må se hen for at nå til forståelse af vore egne reaktioner.

For at opnå kontrol over den emotionelle responsmekanisme (som faktisk bringes i aktion igennem en serie mønstre, som er præget ind i hjernen), må vi følge visse fremgangsmåder, som resulterer i en sikker og sund række af handlinger.

1. Vi må opdage den tankeform i hjernen, som skaber den emotionelle respons.
2. Vi må derpå fjerne den igennem fornuft og genovervejelse.
3. Vi må erstatte den med et nyt, styrende mønster.

Disse tre regler er enkle og klare. Hvert af dem udføres igennem en konkret proces som følger:

1. Opdagelse af tankeformen i hjernen.

Vi har allerede diskuteret det faktum, at de fleste af os ikke bevidst er klar over alt, hvad vi *tænker* om et givent emne. Så mange af vore tanker befinder sig automatisk under bevidsthedstærsklen, at vi sjældent erkender omfanget af de tanker, vi til stadighed tænker.

Der er en række teknikker, som vi kan anvende, for at få øje på de tankeformer, vi har accepteret som sandhed i bevidstheden og hjernen. De er angivet nedenfor:

a. Skrive tankemønsteret ud.

Dette er en effektiv og almindeligt anvendt teknik, som kan anvendes som den første. Vi skriver simpelthen alle tanker ned, som kommer ind i vore tanker, vedrørende en given situation, indtil det styrende mønster afslører sig selv.

EKSEMPEL: Skriv alle tanker ned, som kommer ind i dine tanker, vedrørende en oplevelse så som den om Mary, der blev beskrevet i lektion 13.

Den skrivende fortsætter i flere dage, indtil han eller hun har gennemgået hele registeret af de oplevelser, der knytter sig til emnet. Han kan også skrive alle tanker ned, som kommer ind i tankerne, omkring forskellige emner, der har hans interesse, og på denne måde opdage mange styrende tankemønstre.

b. Automatisk association af følelser til tanker.

Personen tænker på en følelsesmæssig reaktion som f.eks. gråd og forsøger at forestille sig alle de forskellige tankemønstre, som kunne få ham eller hende til at græde. Ved at gøre dette forbinder han eller hun tanke og følelse, inden oplevelsen genopleves, og kommer dermed omkring eventuelle blokeringer over for visse typer af oplevelser.

c. Personen iagttager racesindets tankeformer, som de eventuelt ubevidst har delt med sine medmennesker, og overvejer effekten af disse tankeformer på deres eget liv og virke.

Vi har allerede diskuteret noget af disse tankeformer i andre lektioner. Kan du få øje på flere? Se på forskellige fordomme og separatistiske holdninger inden for din egen gruppe og kig specielt på de former, som er generelt accepteret som fakta.

Det er inden for dette område af generel accept, at størstedelen af vore racemæssige tankemønstre skal findes. Menneskeheden troede engang, at jorden var flad, og på grund af denne almene antagelse var de bange for at sejle for langt ud på havet af frygt for at falde ud over kanten. Det var også en almindelig antagelse, at solen og stjernerne kredsede omkring jorden; at kun et blodoffer ville formilde gudernes vrede; og at atomet var den mindste, udelelige partikelsubstans i universet.

Hvilke antagelser har vi i dag? Hvilke begreber og trossætninger accepterer vor kollektive bevidsthed som kendsgerninger, selvom de ikke er bevist eller baseret på fornuft?

Hvad tror du om efterlivet? Om livet på andre planeter? Om forholdet mellem Gud og menneskeheden? Og om fødsel og død?

Dette er blot få spørgsmål blandt mange, mange andre, som nøje bør overvejes.

Lav en liste over alle de tankeformer i racesindet, som du kan få øje på, der har influeret dine tanker, følelser og fysiske reaktioner på den ene eller den anden måde.

Hvad er eksempelvis din holdning til englændere, tyskere, amerikanske negre, hvide amerikanere, jøder, mennesker af den orientalske race, russere, rige, fattige etc.?

2. Fjernelse af tankeformen igennem fornuft og genovervejelse.

Dette er noget mere vanskeligt for begynderen, fordi det kræver en grundlæggende forståelse af universel sandhed. Tankeformen

kan sammenlignes med universel sandhed. Formidler tankeformen virkelig sandhed eller illusion, skabt af menneskehedens tankesind og følelser? Det bør erindres, at den virkelighed, en abstrakt sandhed rummer, er lige så anvendelig for os, som den er for et andet menneske, og at den altid rummer det højeste gode for de mange. Dette må ikke misfortolkes, så vi tror, den rummer det højeste gode for de mange og til skade for nogle få, for de mange inkluderer hver og en af os.

Hvis vi accepterer og virkeliggør broderskab som den guddommelige forælders grundlæggende princip, må vi slippe alle de racemæssige tankeformer omkring fordomme, der er baseret på den ene gruppe imod den anden, for de holder ikke, når vi løfter dem op i sandhedens lys. Et menneske, som er uddannet i sandheden, kan ikke fordømme et andet menneske som værende mindreværdig eller skabt af et andet stof, for dette menneske ved, at alle mennesker er forenet i Det ene Liv, livet som Guds søn.

Begyndere må gøre sig grundigt bekendt med disse begreber, som *er* universelle i deres anvendelse til gavn for det gode, det sande og det skønne, inden de kan færdiggøre dette andet trin. De søger viden, men frem for alt søger de viden om Visdommen.

3. Erstatning af en gammel tankeform med en ny.

Dette er en bevidst igangsat vækstproces, som vi kalder legemliggørelse. Når et sandhedsbegreb omsider erkendes af det bevidst tænkende jeg, begynder dette jeg at legemliggøre det. Vi beslutter at inkorporere det i vor bevidsthed og redskab, så dets modsætning aldrig mere kan komme til udtryk igennem os. Vi præger det ind i vor hjerne i stedet for det gamle tankemønster igennem koncentration og meditation på det.

EKSEMPEL: Hvis et menneske opnår en erkendelse i sin bevidsthed om Guds faderskab og menneskehedens broderskab, og han samtidig bliver bevidst om visse tankemønstre i hjernen, som udløser automatiske reaktioner, som står i modsætning til hans erkendelse, beslutter han sig for at erstatte det gamle tankemønster med et nyt ved at gøre følgende:

1. Han mediterer dagligt på Guds faderskab og menneskehedens broderskab.
2. Han formulerer et tankemønster til erstatning for det gamle og koncentrerer på dette dagligt.

Hvis eksempelvis John igennem en årrække nærrede uvilje over for Henry på grund af en automatik, der hed, at han skulle nære uvilje over for Henry (uanset hvor berettiget årsagen til uviljen kunne synes), vil han da formulere det nye tankemønster på følgende måde:

Henry er en Guds søn. Jeg er hans broder. Han er min broder. Det grundlæggende forhold mellem os er broderskab. Kærlighed er dets kvalitet.

Han vil koncentrere på denne nye tankeform fra tre til fem minutter dagligt, indtil den gamle reaktion ikke længere eksisterer.

Dette er en positiv disciplinær træning, som i sandhed igangsætter den vækst og udtrykkelse af menneskehedens bevidsthed i bevidst erkendelse af ham selv som en Sjæl, et guddommeligt skabt udtryk for Guds liv.

De ovenfor beskrevne teknikker er del af den ny Anvendte Filosofi, hvormed menneskeheden vil transformere hele civilisationen til en mere sand afspejling af Guds Rige.

Fordi du er blandt de få, som modtager dem først, har du et ansvar, som du bør være bevidst om og tænke dybt over. Hvis hele menneskeheden eller størstedelen af alle mennesker – eller selv et mindretal af mennesker inden for alle nationer – ville kende og anvende teknikkerne, som er beskrevet i denne lektion, ville vor frygt og vore trusler om – og kraftfulde bevægelse hen imod – krig forvandles til en virkelig bestræbelse hen imod fred.

Ikke alle mennesker i dag er interesseret i instruktioner af denne type, fordi de endnu ikke er vågnet op til enten mulighederne i eller verdens behov for dem. Du kan hjælpe med at skabe den opvågning ved at diskutere den Anvendte Filosofi med dine venner, naboer og alle dem, du kommer i kontakt med.

Lektion 15

At kende os selv

Ånd, bevidsthed og stof;

Vejen og identifikation;

Bevidsthed som udveksling af kræfter mellem Ånd og stof;

Bevægelse fra følelsernes til tankesindets verden

Lektion 15

En af de vanskeligste opgaver, et menneske kan påtage sig, er at kende sig selv. Intet andet i denne verden udgør så stort et mysterium og spørgsmål som gåden om vor identitet eller menneskehedens indre virkelighed. Alligevel er den søgende til alle tider blev opfordret af vismænd og adepter til at kende sig selv.

Vi søger viden om stjernerne, om atomerne og den verden, vi lever i. Vi søger efter rigdom, status og magt i verden, eller vi søger for et vist mål af komfort og efter at blive fri for smerte. Men alle disse er til ringe gavn for os, hvis vi er uvidende om vor egen konstitution og natur.

Vi kender vort navn og vor adresse. Vi ved, at vi er af den menneskelige race. Vi har en begrænset idé om, hvordan vi ser ud i det ydre, og hvordan vi føler i det indre, men hvad ved vi *virkelig* om os selv?

Hvad andet er vi skabt af end de elementer, som udgør vort fysiske legeme? Hvor kom vi fra, og hvor er vi på vej hen? Hvem er i stand til at forstå miraklet om bevidst opmærksomhed, om tankesindet og tænkeevnen eller om livet selv?

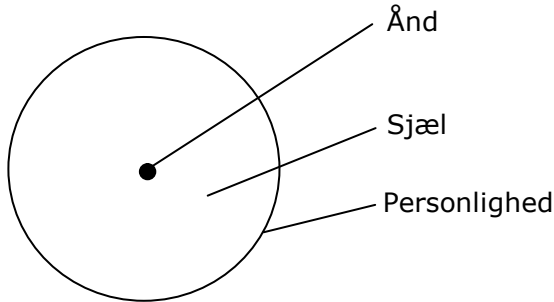
Disse er blot nogle få spørgsmål ud af mange, som de fleste mennesker viger tilbage fra at stille, fordi de ofte vækker en følelse af usikkerhed, af frygt for det ukendte. Selve overvejelsen af livet kunne bringe den død, som de ubevidst frygter, fordi livet selv er så ufatteligt.

Selv om mysteriet synes umuligt at løse, kan det kendes og forstås i lyset af sandheden. Det har været sagt, at "sandheden skal sætte dig fri", og det vil den, men først må vi søge den.

For det første er menneskeheden en gnist af den guddommelige ild. Vi er i vort inderste et udtryk for Ånden, som er del af det liv, i hvilket vi alle lever, røres og har vor væren.

For det andet er menneskeheden en udstråling af bevidsthed, som stråler ud i kugleform fra denne gnist i form af Sjæl.

For det tredje er menneskeheden en bevidsthedstilstand, iboende et organiseret legeme af energier og kræfter i periferien af denne strålende sfære, som vi kalder Sjæl. Fremtoningen kalder vi personlighed. Det er en hjælp at erkende, at ordet personlighed kommer af den latinske rod, persona, som betyder maske.



Når bevidstheden, som er Sjæl, er identificeret med sin fremtoning, er den personligheds-orienteret og -identificeret. Den er begrænset til sit væsens ydre periferi; fange af de energier og kræfter, som udgør dette legeme, og separatistisk af natur, fordi legemet fremtræder som liv, der er adskilt fra alle andre liv.

Periferien er i sig selv trefoldig af natur, idet den på en måde er en afspejling af menneskeheden trefoldige natur, det guddommelige væsen. På denne måde er Ånden afspejlet i tankesindets natur, Sjælen i den emotionelle natur og det grundlæggende stofaspekt, som giver den guddommelige gnist form, i et fysisk legeme.

Når bevidstheden påbegynder din rejse tilbage til Faderens Rige derfra, hvor det kom, vender den sig indad imod sit eget center. Således vender dens opmærksomhed sig fra det rent fysiske imod en oplevelse af sin naturs emotionelle aspekt. Dette er, hvor menneskeheden befinder sig i dag.

Med den indadrettede bevægelse fra det emotionelle til det mentale aspekt bliver vi bevidst om processen. Vi er nu i stand til at understøtte den igennem anvendelse af viljen.

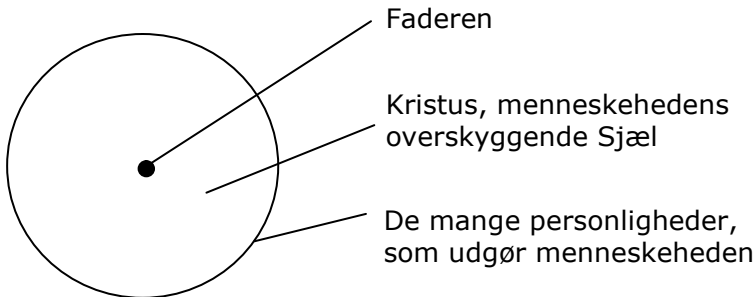
I tankesindet begynder vi at identificere os med det udstrøm-

mende liv, som vi i virkeligheden er, Sjælen, og at rette vort blik imod den guddommelige gnist, som er vor åndelige identitet i Det Ene Liv.

I en periode består der en konflikt, som er resultatet af de gamle vaner, som har rod i personlighedens natur og identifikation og Sjælens sandhed, som overskygger os og kræver at blive virkeliggjort. Vi er splittet mellem modsætningernes par, således som de afspejles igennem vor indre oplevelse af dualitet. Det vil sige, at vi går igennem en periode, hvor vi både er personlighed og Sjæl, så vor duale bevidsthed afspejles i såvel vort indre liv som i vort virke som modsætningernes par. Kampen mellem det gode og det onde bliver meget tydelig, og en Dr. Jekyll og Mr. Hyde-psykologi kan blive resultatet, hvis konflikten på grund af undertrykkelse holdes under bevidsthedstærsklen.

Menneskeheden bevæger sig i dag ind i dette område af periferien (tankesindets natur). Når bevidstheden frigør sig fra sin identifikation med periferiens formnatur, dvs. personligheden, identificerer den sig med Sjælen og bliver da bevidst om den guddommelige gnist, som den er i sit center, hvorved den transformeres til Kristus, som er ét med Faderen og med alt liv.

Ovenstående beskrivelse gælder ikke alene mennesket, men også menneskehedens kollektive liv.



Selvet som bevidst opmærksomhed er, uanset hvor det findes, altid resultatet af en udveksling af kræfter (forhold) mellem Ånd og stof. Den er derfor et udtryk for og et bevis for Gud.

Vi behøver blot at løfte bevidstheden fra formnaturen eller stofaspektet, som vi er identificeret med igennem vore fysiske sanser, imod den usete, men fornemmede Ånd, som er iboende al form, for at kende Gud og vort forhold til Ham.

Vi må igennem den evolutionære vækst udvikle en åndelig evne til at sanse. Det vil give os bevis for det, vi ikke kan opfatte med de fem fysiske sanser. På den måde fødes vor åndelige sikkerhed, der skal bære os resten af vejen hjem til Faderens Rige.

Cyklisk koncentration og meditation over en periode på et antal dage, uge, måneder og år på det symbol, som gives i denne lektion, og dets betydning, vil støtte de oprigtige studerende i deres søgen efter sandheden. Men indtil og med mindre de er rede og villige til at disciplinere deres bevidsthed til at leve i de højeste sandheder og at disciplinere formnaturen til at blive et levende udtryk for disse sandheder, vil en sådan fremgangsmåde ikke være sikker. Hvis ikke der er en oprigtighed i formål og fuldkommen dedikation til Kristus, er der en ekstrem fare i at følge en sådan vej.

Når bevidstheden når tankesindet og begynder at identificere sig som Sjæl, træder vi symbolsk ind i Visdommens Hal. Det vil sige, at vi er trådt ind i det område af tankesindet, som rummer vor viden om åndelig sandhed og det bevidsthedsområde rummer visdommen til at anvende sandheden i menneskehedens tjeneste. På den måde begynder vor åndelige uddannelse for alvor, og vi lærer, hvordan vi kan anvende energierne og kræfterne i de tre lavere verdener (den mentale, den astrale/emotionelle og den fysiske) igennem vort eget trefoldige redskab for at skabe de ønskede virkninger i det ydre liv og virke.

Du befinder dig i denne proces med at flytte fra emotionernes verden ind i tankesindets verden. Hvad vil du finde, når du når frem?

1. En nemmere identifikation med bevidsthed frem for en kombination af tanker, følelser og krop. At *du* (det bevidst tænkende jeg) er Sjælen, vil blive mere meningsfyldt, og du vil gradvist begynde at opfatte verden igennem Sjælens nyligt åbnede øje

som sådan, med større forståelse af den indre betydning bag de ydre begivenheder.

2. At du har en vilje og gradvist kan lære at anvende kræfterne i dine legemer. Du vil begynde at forstå, at viljen er en forlængelse af ånden ind i tankesindet, og at du igennem dens rette styring og anvendelse bevidst kan skabe dine egne virkninger i den ydre, skabte verden.
3. Endelig vil du opdage meditation som Sjælens modus operandi (dvs. måde at fungere på, o.a.), og du vil gradvist lære at anvende den, lige så nemt som du anvender tale eller en hvilken som helst anden åndsevne, du måtte have udviklet. Heri ligger måske den mest belønnende af alle opdagelser, for det er gennem meditation, at Gud kendes, mysteriet om den skabende proces løses, og selvet fuldkommengøres til den sande Guds søn.

Tænk over disse opdagelser som en ny måde at leve på og forestil dig, at du lever sådan. Hvad vil det betyde for dig som menneske, og hvad vil det betyde i forhold til dine omgivelser? Overvej dine forhold og forestil dig, hvilken virkning du ville have i forhold til dem som en Sjæl, der er en bevidst Guds søn.

Hvordan ville du møde de forskellige daglige livsoplevelser og frugten af de frø, du har sået i fortiden, og endelig: hvordan ville du møde døden?

Det vil være frugtbart at stille dig selv disse spørgsmål, når du når toppen af bjerget. Det er spørgsmål, du vil tage med dig ind i tankesindets verden og dér besvare, når du er ét med livet og dets sindrige indretning.

At leve hvert øjeblik i dets fulde betydning og udlede visdommens essens af alle oplevelser og kende viljen til det gode, som fylder hjertet med glæde og tankesindet med kærlighed er at leve bevidst. For at gøre det må vi vågne op, og det gør vi kun,

når vi bevæger os indad og søger med frygtløshed. Hav mod til at stille spørgsmålstegn ved det liv, hvori du lever, røres og har din væren.

Lektion 16

Bjergets top

Det mørke tomrum bagved;

Gud Faderen, Gud Moderen og Gud Sønnen;

Pandecenteret;

Centeret i hovedet;

Sølvsnoren og guldsnoren

Lektion 16

På nuværende tidspunkt har du sikkert nået toppen af dit bjerg og afventer det endelige skridt ind i påbegyndelsen af den mentale polarisering. Denne lektion udgør det skridt; giv den derfor din særlige opmærksomhed og udfør alle retningslinjerne på den anviste måde.

Hvad møder dig efter din lange klatring? Se dig omkring og iagttag sceneriet. Det synes, som om du står på toppen af verden med dens bakker og dale bredt ud under dig. I det fjerne er der gårde og landsbyer, vandløb og floder, og langt borte er der oceaner og storbyer. Der er dem, hvis skuldre er tynget af byrden ved livet og dem, hvis sang afspejler glæden ved at leve. Der er verden, befolket med millioner af mennesker, alene med sig selv, indespærret i kødets, tankernes og følelsernes fængsel, åndens grav. Men her og der lyser ånden klart op, og lyset stråler ud fra et punkt i fængslet og når ud og berører andre punkter. Dette lys forener os, men de fleste af os er bange og graver os dybere ned i det mørke, der omgiver os.

Utydeligt ser du ned igennem skyerne det sted, hvor du er vokset op, og som du ser ud til at have ladet tilbage.

Nu ser du op på himlen og ser, hvordan solen skinner på dig. Du ser først dens gyldne skær, men idet du kigger, ser du dens rolige blå center som et stort, altseende øje og dens orange korona, som stråler bredt ud fra den. Øjet er magnetisk og synes at kalde dig, og du længes imod solen, men der er kun luft imellem solen og dig og ingen måde at tilbagelægge afstanden.

Du fyldes med desperation, for i din vision ligger løftet om evigt liv og visdom. Her er din Sjæls genopstandelse fra mørket ind i lyset, men du kan ikke nå derhen på grund af rummets afgrund.

Idet du kigger, bliver rummet mørke, og du trækker dig bekymret og bange tilbage. Solen drager dig stadig. Den er klart synlig, men imellem solen og dig er der kun et mørkt tomrum.

I dit hjerte ved du, hvad tomrummet er. Det er din egen frygt, din egen uvidenheds mørke, som er bredt ud foran dig for at spærre adgangen til solens frelsende lys.

Idet du ved dette, tager du et fastere greb i dig selv og bliver ved at kigge tværs igennem tomrummet ind i solens blå øje. Fra det øje, i rummet imellem jer, dannes der en sti, som består af sølvagtige og gyldne lystråde. Den er så smal, at den næsten er som en knivsæg, og for at krydse tomrummet må du passere hen over denne smalle bro.

Pludselig, uden bevidst at tage noget skridt, befinder du dig dybt i solens hjerte, og her kender du virkeligheden.

Her er den menneskehed, du troede, du lod tilbage. Hele menneskeheden er én, for her er Det Ene Liv, som rækker dybt ind i hjertet og sindet hos alle mennesker, hvor det udgør deres Sjæl og opretholder deres liv. Dette er Kristus, som har givet Sig selv til kødets kors, så menneskeheden kan leve.

Her er vi, brødre i Kristus, og alligevel, ved vi det ikke i den dunkle, mørke verden. Her er Gud, Faderen; Gud, Moderen; og Gud, Sønnen. Her er det gode, det sande og det skønne; det liv, hvori vi lever, røres og har vor væren, og hvori vi er ét.

Med ét er du igen tilbage på din bjergtop, hvor du står på kanten af afgrunden med det smalle bånd af sølvagtigt og gyldent lys, der strækker sig ud foran dig, og du véd, at det er din opgave at krydse hen over det skridt for skridt. Senere, meget senere, vil du opdage en dybere, mere meningsfuld betydning bag denne tynde tråd af lys, men på nuværende tidspunkt ved du kun, at det udgør vejen ud af din åndelige uvidenhed ind i Sjælens visdom.

Bjergtoppen symboliserer centeret mellem øjnene, som vil være dit første hjem i tankesindet. Her vil du tage bolig, medens du lærer bevidst at leve i hovedet. Vi kalder dette center mellem øjnene for pandecenteret (ajna centeret), og det er her fra dette fokuspunkt, at vi er i stand til at kontrollere vort redskabs kræfter. Herfra ser vi ud på vores verden med en klar vision af

den, som den er i virkeligheden; fri af den følelsernes sky, som slører virkeligheden for så mange. Med denne vision kan den automatiske responsmekanisme bringes under kontrol, så vore reaktioner på omgivelserne på forhånd er fastlagt på en måde, så de skaber det største gode for det største antal. Det er umuligt at blive emotionelt forstyrret eller bragt ud af kontrol, medens vi er i ro i dette center.

Lær, når de emotionelle reaktioner truer med at oversvømme dig, at stå i pandecenteret og herfra kontemplerer over sandheden.

Solen, som skinner højt over bjergets top, symboliserer Sjælen, men samtidig – fordi dit højere selv ikke kender til adskillelse – symboliserer den alles Sjæl; hele menneskeheden; det liv, i hvilket Kristus bor.

Sjælens center ligner solen, men findes naturligvis ikke på det fysiske plans stoffrekvens. Det findes på en langt højere frekvens oven over hovedet, hvor det overskygger personligheden.

Men det reflekteres ind i toppen af hovedet som en lille gylden kugle af lys, der ligner en lille gylden sol, når personligheden begynder at aspirere imod Sjælen. Idet personligheden fortsætter med at søge sandheden og søger at anvende den i det daglige liv og virke, gennemtrænger den overskyggende Sjæl personligheden med sine energier igennem denne refleksion af sig selv i centrum af hovedet.

Forstå, at dette center ikke i virkeligheden eksisterer, førend personligheden igennem sine egne anstrengelser begynder at påkalde sig den overskyggende Sjæls opmærksomhed. Idet det begynder at blive en realitet, strømmer Sjælens visdom ind i personlighedens tankesind og hjerne, og gradvist bliver vi oplyst.

Himmelrummet mellem bjergtoppen og solen symboliserer det område i tankesindet, som den aspirerende personlighed må danne bro hen over, førend vi kan genfødes i Sjælens bevidsthed.

Det bliver et mørkt tomrum, når vi betragter det, først og fremmest fordi det er ukendt, og dernæst fordi vi fylder det med vor rædsel og vor egen underbevidstheds uvidenhed.

Vi oplever et glimt af vort højere selv i Guds Rige. I et betagende øjeblik mærker vi glæden ved den lovede fuldbyrdelse, og derefter ser vi det mørke tomrum, som vi må krydse hen over.

Midt i vor desperation vil vi, når vi fæstner vort blik på Det ene Livs hjerte, som rummer vort formål, opleve, at der dannes en vej. Den består af sølvagtige og gyldne tråde af lys, som er så tynde, at den ligner en knivsæg.

Det sølvagtige lys er Kristi lys, idet Han rækker ud for at hjælpe den aspirerende discipel. Det gyldne lys er disciplens egen bevidsthed, idet han går fremad for at forene sit liv med Kristi liv.

Johannes 11, 25 *"Jeg er opstandelsen og livet"*.

På denne smalle vej må vi finde vor vej tværs igennem vort eget tankesinds tomrum frem til vort Selvs fulde opvågningen som Guds søn i Faderens Rige.

I vil bemærke, at udtrykket "disciplen" anvendes i det foregående. Dette er, fordi den aspirerende personlighed er blevet Kristi discipel i det øjeblik, den rækker ud med sin egen bevidsthed for at krydse det tomme rum.

Vejene i tankesindet reflekteres i det ydre i disciplenes liv, når de anvender Kristi lære i deres daglige virke. De vandrer på en smal vej i verden, men alligevel er den bred nok til at rumme alle mennesker som deres broder.

Gør dig stille et øjeblik og fokuser bevidstheden i hulen i hjertecenteret, som du har gjort hver morgen i din meditation.

Visualisér pandecenteret (som ligner hjertecenteret, bortset fra at dets farve er gyldengul) og tænk på det som det nye center, du lever i i din krop.

Visualisér derefter den lille gyldne miniature af dig selv i det center og fokusér din bevidsthed dér.

Medens du roligt hviler i hovedet, i pandecenteret, kontemplerer du nogle øjeblikke over følgende begreb:

”Jeg, (dit navn), en Guds søn (datter), integrerer min krop, mine følelsers og mit tankesinds kræfter i aspiration imod min Faders Rige. Lad der være lys på min vej”.

Brug derpå nogle øjeblikke på at udstråle lys og kærlighed ud i og gennem dine omgivelser.

Foretag denne meditationsøvelse hver morgen på et fastsat tidspunkt og bestræb dig på at udføre dine aktiviteter dagen igennem fra dit fokus i pandecenteret.

Lektion 17

At vælge og at styre vore tanker

Viljens kraft;

Mentalplanet;

At arbejde med årsag;

Hvid og sort magi;

Den tvedelte beslutningens vej;

Etablering af samklang med lysets kræfter

Lektion 17

Graden af vor vilje svarer til vor evne til at vælge og at styre vore tanker i overensstemmelse med et kendt formål.

Alle mennesker er i større eller mindre grad i stand til at tænke, men der er kun få, som har udviklet den nødvendige viljestyrke til at vælge de tanker, de ønsker at tænke på et givent tidspunkt. Disse få mennesker har erkendt, at det enkelte menneskes tankeliv er skabelonen for deres ydre verden, og at de former, som de har skabt i mentalt stof, er de mønstre, hvorpå deres daglige liv bygger.

Det er vanskeligt at erkende denne sandhed, for tankelivet ses sjældent tilstrækkeligt objektivt til at forbinde det til de hændelser, som er dets naturlige virkninger. Tankesindet kæmper for at forstå dets egne love og for at træne sig selv i den rette anvendelse af disse love.

Det er problemet for det menneske, som lærer at leve fra et fokus i tankesindet. Tidligere har disse mennesker været tankens ofre snarere end at være disses skaber eller manipulator. Fra deres emotionelle polarisering har de handlet i overensstemmelse med et fornemmet sæt af love, som fungerer og alene kan anvendes på følelsernes frekvens.

Nu oplever de, at de vokser op og ud af det emotionelle liv ind i en begyndende mental polarisering, som for dem er et ingenmandsland, indtil de lærer de love, der knytter sig hertil. De gamle, som de har kendt så længe, og som de har lært mere eller mindre at manipulere til deres egen fordel, er ikke længere til rådighed for dem. De kan meget vel sammenlignes med amerikanere, som i England pludselig finder sig selv kørende i den forkerte side af vejen. De og andre i nærheden af dem er i ekstrem fare, fordi de forsynder sig imod en trafikal lov i dette nye land, som de netop er rejst ind i.

På en anden måde er de som unge voksne, der pludselig finder sig selv mellem to verdener. De har indtaget en voksens stilling,

samtidig med at de stadig er så meget barn, at de er ubekendte med voksnes følelser og anliggender. Deres forlegenhed er smertefuld og meget virkelig, for de hører ikke til noget sted. De må skabe sig en plads, og det kan de kun gøre ved at lære disse teknikker, som hører den voksne verden til.

Mentalplanet er det område af skabende stof, som er årsag til det fysiske plans manifestationer. Mennesker, som lever i og styrer deres anliggender fra denne stoffrekvens, arbejder med årsag frem for virkning. Dette er den grundlæggende forskel mellem det menneske, som er mentalt polariseret og det menneske, som stadig lever med et emotionelt fokus. Sidstnævnte udfordres konstant af – og må arbejde i og med – virkninger. Årsager er for det meste ukendte for dem, og de er offer for omstændighederne. Hvad de vil gøre, afhænger altid af et 'hvis'. Hvis den og den situation er gunstig, vil de være i stand til at opnå deres mål etc.

Mennesker, som er blevet mentalt polariseret, er ikke afhængige af 'hvis' i deres forhold. De skaber de forhold og omstændigheder, som er nødvendige i udførelsen af deres planer og formål igennem deres manipulation af årsag. De sætter årsag i bevægelse fra det mentale plan for at skabe de virkninger i det emotionelle og fysiske stof, som de *vælger* at skabe.

Det bør imidlertid erindres, at de gør dette, fordi de har lært, hvordan de gør; ikke fordi de simpelthen er vokset ind i det igennem en ubevidst evolutionsproces. Et menneske bliver mentalt polariseret igennem en bevidst bestræbelse på at blive det. De lærer, hvordan de kan anvende tankesindets love igennem et bevidst studium af disse love og en periode med selvpålagt, disciplineret træning i anvendelsen af dem. På denne måde igangsætter de deres egen vækst ind i et nyt niveau af åndelig forståelse.

Ned gennem tiden er arbejdet med årsag blevet kaldt magi, fordi resultaterne så ud til at være skabt igennem anvendelse af overmenneskelige eller unaturlige metoder. Vi vil fortsætte med at anvende udtrykket magi, men vi vil give det en anderledes betydning. For de af os, som er bekendt med den, betyder den

slet og ret den skabende proces, idet processen relaterer sig til et menneskes liv og virke.

”Magi er anvendelsen af guddommelig lov med henblik på at skabe en ordnet række af virkninger i tid og rum”.

Der er naturligvis en positiv og en negativ anvendelse af en sådan aktivitet, eftersom modsætningernes par altid manifesterer sig i menneskets liv og virke. Der er hvid magi, og der er sort magi. Når vi træder ind på den mentale udviklings vej, vælger vi igennem vor holdning og vore handlinger det, vi skal blive.

”Hvid magi er anvendelsen af guddommelig lov med henblik på at skabe en ordnet række af virkninger i tid og rum, som manifesterer det gode, det sande og det skønne til gavn for menneskeheden”.

Den hvide magiker beskæftiger sig med de virkninger, der er til gavn for menneskeheden som hele. De er disciple af Kristus. Deres formål er at tjene Kristuslivet, som både overskygger og er iboende menneskeheden. De enten har virkeliggjort eller søger oprigtigt at virkeliggøre det uselvskhedens princip, som resulterer i harmløshed i hensigt og en positiv godhed i handling.

”Sort magi er anvendelsen af guddommelig lov for at skabe en ordnet række af virkninger i tid og rum, der manifesterer magikerens egne, separatistiske mål”.

Den sorte magiker er optaget af sig selv og sin egen erhvervelse af magt eller materiel vinding. Han bekymrer sig ikke om menneskeheden, men isolerer sig fra både Gud og menneskeheden under beskyttelse af sit eget ego.

Mennesker, som sætter foden på den mentale udviklingsvej, bevæger sig enten til højre imod hvid magi, eller til venstre imod sort magi. De konfronteres med den tvedelte beslutningens vej, når de foretager de mange små valg, der er forbundet med det daglige livs rutiner. De lærer den skabende proces og skaber de mønstre i mentalt stof, som styrer vægten af deres skabende handlinger imod lysets kræfter til gavn for menneskeheden, eller

imod mørkets kræfter for at opnå, hvad de anser for personlig vinding.

Den overordnede beslutning, der træffes igennem de mange små valg livet igennem, vil påvirke deres liv og virke igennem mange inkarnationer fremover, for de bygger handlingsmønstre, tendenser, sympatier og aversioner etc. ind i deres redskab, som de vil tage med sig ind i næste inkarnation som del af deres såkaldt nedarvede træk. Disse vil påvirke den indre bevidsthedstilstand, som vil manifesteres i kødet indtil det tidspunkt, hvor erfaringen lærer den bevidsthed, at den er del af Kristuslivet.

Det bliver da tydeligt, at denne særlige fase af den evolutionære udvikling (begyndelsen på mental polarisering) er meget vigtig. Det er her i denne vækstcyklus, at et menneske sætter de årsager i bevægelse, som vil påvirke dets liv og virke i mange inkarnationer. Sådanne mennesker sætter deres fødder på den vej, som vil gøre dem til Kristus eller djævel, hvad angår deres indflydelse på verden.

Dette er et begreb, som bør overvejes nøje. Al bevidsthed udvikler sig til et mere fuldkomment udtryk for det, som er dens hensigt. Hvor den guddommelige hensigt med menneskeheden er at blive et udtryk for Kristus, kan et menneske nægte at acceptere denne skæbne – og mange gør det. Når det sker, står den evolutionære udvikling på mørkets side, og vi ser, hvorledes et menneske som Hitler får magt. Sådanne mennesker skaber deres egen separatistiske hensigt og afskærer sig fra Det Ene Livs formål. Hvilken stor og nærmest uudtømmelig karma bliver det menneske til del, som bringer sig selv i denne position? At have været redskab for udmøntningen af en masse menneskers smertefulde eller undertrykkende karma, skønt de selv har skabt en sådan erfaring, indebærer en gengældelse af næsten ufatteligt omfang. Hvor meget bedre er det ikke at have været det redskab, hvorigennem Kristi frelsende nåde udmøntes over for masserne.

Alligevel må det erindres, at ingen af delene er resultatet af én livstid. Det tager mange inkarnationers evolutionært frem-

skridt at skabe begge skæbner. Hitler opnåede sin magt og blev et fokuspunkt, hvorigennem de mørke kræfter blev sluppet løs på menneskeheden, men først efter mange livs evolutionære udvikling. For mange århundreder siden stod han, hvor mange af jer nu står, på den tvedelte beslutningens vej. Hans mange små valg blev truffet til gavn for ham selv som personlighed, og skønt de ikke dengang syntes vigtige, førte de i sidste ende til den inkarnation, hvor hans indflydelse var så stor, at den udløste en verdenskrig og uudsigelig lidelse for millioner af mennesker.

I det næste par lektioner vil du modtage grundlaget for videnskaben om årsag og virkning. Du vil lære, hvordan du kan anvende energierne fra et viljesfokus i mentalstoffet. I de næste par inkarnationer vil du blive bevidst skabende i en grad, som du vanskeligt kan forestille dig på nuværende tidspunkt. Du vil gøre klogt i at stoppe op i den kommende uge og tænke nøje over den beslutning, som dine holdninger og handlinger vil skabe i den resterende del af denne livstid.

Lad din beslutning være bevidst og træf den med åbne øjne for de konsekvenser, den i sidste ende vil føre med sig.

Etabler, igennem styring af dine tanker, samklang med lysets kræfter, således som Kristus anvender dem, og påkald igennem bøn disse kræfter til at vejlede dig i de små valg, som former den overordnede beslutning. Sæt dine fødder fast på højrehåndsvejen og dedikér din skaberkraft til at virkeliggøre det gode, det sande og det skønne for dem, den kommer i kontakt med.

Lektion 18

Hvorfor energi følger tanke

Den skabende proces;

Loven om polaritet;

Loven om magnetisk kontrol;

Loven om manifestation;

Bygning af tankeformer

Lektion 18

En af de første af tankesindets love, som den søgende må opfatte og forstå, er den enkle, som mange af jer har hørt mange gange, ”energi følger tanke”. Dette er en grundlæggende sandhed, som har mange bibetydninger, der må forstås i deres helhed, førend mennesket kan blive herre over deres formnatur eller deres egen skæbne.

Førend vi kan begynde at forstå disse bibetydninger må vi lære, *hvorfor* energi følger tanke. Hvad er de mest vanskeligt tilgængelige love bag denne, som gør den til en kendsgerning i naturen? Helt præcis hvilken proces er det, der finder sted, når mentalt stof formuleres i tanker?

Tanker er uhåndgribelige, eftersom vi ikke kan se, høre, smage, røre eller dufte dem. Vi kan kun tænke dem, og derfor har tanker for de fleste mennesker ingen basis i virkeligheden. Men alligevel udgør de årsagerne bag alt, hvad vi oplever i den ydre erfarings verden. Før der er erfaring, må der være bevidsthed, som formulerer tanke i et tankesind, som vil dirigere energi ind i den form, hvor vi kan erfare den. Vi ser derfor, at al erfaring er den direkte virkning af et tankeliv.

Hvad er da tættest på virkeligheden? Mentalplanet, hvor årsag sættes i bevægelse, eller det fysiske plan, hvor virkningen af tanke antager en form, hvor den kan komme til syne for de fysiske sanser hos en bevidsthed, der er inkarneret i et fysisk legeme.

De tre mest vanskeligt tilgængelige love bag den kendsgerning, at energi følger tanke, kan defineres på følgende måde:

1. Loven om polaritet. Når viljens og tankesindets polære kræfter bringes i forhold til hinanden, starter den skabende proces. Der skabes et magnetisk felt i tankesindet igennem denne polaritet.
2. Loven om magnetisk kontrol. Når et magnetisk felt skabes i tankesindet og fastholdes der, sættes mentalt stof i bevægelse

i et mønster, der bestemmes af viljen. En tanke fødes som resultat af den magnetiske kontrol af stoffet.

3. Loven om manifestation. Når en tanke er født, bliver en triangel af energi sidestillet med tid og rum.

Magikeren (uanset om han eller hun arbejder med de hvide eller de mørke kræfter) må bevidst afpasse og anvende disse tre love for at skabe den tilsigtede omstændighed eller situation i sit liv og virke. Vær opmærksom på, at dette ikke er teori. Der er i dag, som der altid har været, de mennesker i verden, som alene lever efter den skabende proces, som er beskrevet ovenfor. Det er en del af den evolutionære udvikling, som alle mennesker før eller siden vil opleve. Den tid vil komme, hvor hele menneskeheden vil praktisere dette aspekt af sin guddommelige arv.

”Mennesket blev skabt i *Guds billede og Ham lig*”. Vi er derfor skabende i vor lighed med Faderen.

Der må indskydes et begreb her for senere kontemplation og meditation ...

”Viljen til at være, fokuseret i Guds tankesind, skabte den første tanke om Selvet. Således opstod det bevidst tænkende jeg”.

Mennesker, som blot bestræber sig på at blive mentalt polariseret, konfronteres med nødvendigheden af at forstå disse tre overordnede love, som knytter sig til den skabende proces. De må skabe. De må begynde at udøve kontrol over deres formnatur og de omgivende omstændigheder i deres liv, fordi den er blevet deres indre natur. De kan ikke længere acceptere reglen om en uforudsigelig skæbne, for bevidsthedens natur, som er polariseret på mentalplanet, er at skabe og kontrollere ens egen skæbne.

Bevidstheden søger da viden igennem studier, meditation og eksperiment. De vil opleve både succes og nederlag, både behagelige og ubehagelige resultater af deres bestræbelser, indtil de omsider opnår fuldt kendskab til magien og evnen til at anvende denne viden i deres liv og virke. Deres indflydelse vil virke for

det gode eller det onde, afhængigt af deres eget motiv, og de vil høste deres belønning i overensstemmelse hermed.

Fordi så mange har nået det sted i evolutionsprocessen, hvor de står på tærsklen til denne udvikling, bliver viden om den gjort nemt tilgængelig som svar på deres bevidste og ubevidste behov.

Denne serie instruktioner føjes til de mange andre, som i dag dukker op overalt i verden i en bestræbelse på at hjælpe med at vejlede den søgende ad den åndelige bestræbelses vej. Det er håbet, at nogle af de farer, der møder den søgende, kan sættes i perspektiv, og at deres beslutning vedrørende højre- eller venstrehåndsvejen kan træffes med fuld viden om, hvad det er, de gør.

Den skabende proces, som gælder for det mentalt polariserede menneske, beskrives her med tilstrækkelig klarhed til, at et menneske, som oprigtigt forsøger at anvende den, kan lære at gøre det. Den studerende advares samtidig om, at der er en korrekt og en forkert anvendelse af den, som det gælder for alt andet.

Konsekvenserne af begge er meget større, end nogen af jer tidligere har oplevet. Valget er jeres, ansvaret for valget er jeres, og virkningerne, der skabes i fremtiden af de frø, som sås i nutiden, vil også være jeres.

Formuleringen af tanke, som er den første handling i den skabende proces, finder sted, når en bevidsthed fokuserer sin vilje på tankesindet. Dermed anvender den loven om polaritet. Vilje i anvendelse er intet mere end fokuseret *hensigt*. Graden af et menneskes skabende potentiale bestemmes af dets evne til at bringe en hensigt i fokus i tankesindet.

Overvej, hvad der sker i tankesindet, når mennesker begynder at etablere en skabende kontrol over deres liv og virke. Den første og mest naturlige bestræbelse vil være at skabe orden i deres liv. De vil normalt vælge at korrigere noget i dem selv eller deres omgivelser, som er forkert (forkert, fordi det enten er ufuldkomment eller ubehageligt). Hvis de har en kronisk sygdom,

vil de helt naturligt søge at skabe en helbredelse af den. Hvis de ikke bryder sig om deres job, vil de søge at skabe et bedre. Hvis deres forhold bringer dem sorg, vil de enten søge at bringe dem i balance eller søge nye forhold.

De må erkende, at den omstændighed, som de ikke bryder sig om, er resultatet af deres eget tankeliv. Et sted i tankesindet har de fokuseret en hensigt om at skabe netop den situation eller omstændighed, som de søger at ændre. Selvom de eventuelt ikke er i stand til at få fat i den oprindelige årsag til at fokusere en sådan hensigt, kan de ikke desto mindre erkende dens eksistens i deres tankesind. Når de gør dette, kan de gennem en determineret indsats, erstatte den gamle hensigt med en ny.

Eksempel:

En kvinde, som lider af kronisk gigtsygdom, træder ind på den mentale udviklings vej og beslutter at heale sig selv. Idet hun studerer lovene for skabelse, erkender hun, at hun må fokusere sin hensigt på at skabe denne sygdom i sin krop, for ellers ville hun ikke opleve den. Noget sådant synes umuligt, for hun ønsker bestemt ikke at være syg. Men fordi hun ikke kender den virkelige sandhed i begrebet og heller ikke kan gøre det, førend hun anvender den, beslutter hun at enten bevise eller modbevise den i praksis.

Hvis hun er korrekt vejledt, vil hun bevidst bygge en tankeform om fuldkommen sundhed i sin krop, idet hun fokuserer sin hensigt på at skabe sundhed i tankesindet.

Tankesindets første respons vil være at modsige en sådan tanke. Når alt kommer til alt, er hun jo en syg kvinde. Hun kan i dette øjeblik føle smerten. Hun kan se på sine hænder og se med sine øjne, at de er gigtkrogede. Hun ved eller tænker, at hun kender de medicinske kendsgerninger, som gør, at hun aldrig kan blive fri af denne sygdom. Hvordan kan hun da være så dum at sidde og tænke på fuldkommen sundhed i denne krop?

For mange vil dette være enden på deres bestræbelse. De vil have fejlet, inden de virkelig begyndte.

For nogle vil en emotionel tro på Gud stilne tvivlen og tillade den nye hensigt at forblive i fokus. Det er mennesker, som i deres emotionelle natur nærer hengivenhed over for Gud, og som nemt kan acceptere Hans mystiske kraft.

For nogle få mennesker vil tankesindets modsigelse af den nye, fokuserede hensigt, være en udfordring, som tjener til at styrke deres beslutsomhed over for at udføre deres formål. De vil erkende, at tvivlen er et resultat af den gamle hensigt om at være syg. De vil ikke vide, hvorfor eller hvordan denne hensigt blev formuleret, men de vil erkende dens eksistens, og gennem denne erkendelse vil de opnå styrke til at omgøre den.

De vil desuden have tro på Gud, men det vil være en vilje, som er anderledes end den, som findes hos mennesker af mere emotionel natur. De vil ikke alene kende kraften hos Gud transcendent, men også kraften hos Gud immanent. De vil erkende, at de har arvet de skabende åndsevner fra deres Fader, og at de er skabt til at anvende disse evner.

I deres tankesind vil de blive raske ved at fokusere på og at fastholde deres hensigt om at blive raske.

Emotionelt vil de gradvist blive raske, efterhånden som de accepterer de resulterende energier i sundhed, der udspringer af den tankeform, de har skabt i tankesindet.

Deres fysiske krops stof vil til sidst respondere på den nedstrømmende positive energi, der rettes imod den, og de vil blive helbredt.

Et sådant menneske vil bevidst have anvendt lovene om polaritet, magnetisk kontrol og manifestation til at skabe en på forhånd besluttet virkning i tid og rum.

Lektion 19

Målet med evolutionsprocessen

Kontrol over stoffet;

Forholdet mellem Ånd, stof og bevidsthed;

Stoffets forløsning;

Den motiverende impuls;

Viljens guddommelige formål;

Den udviklede vilje

Lektion 19

Når vi iagttager de bestræbelser, menneskeheden har gjort for altid at overgå det, som den har – eller ikke har – gjort, indser vi, at evolutionsprocessen hovedsagelig er dedikeret til ét stort mål. Den menneskelige bevidsthed kæmper i alle situationer og under alle forhold, selv i den evige kamp for overlevelse, for at besejre og opnå kontrol over stoffet.

Mennesket er et syntesisk væsen en kombination af Ånd, stof og bevidsthed, som først lever som form, dernæst som bevidsthed i en form, og endelig som en ung Gud i Faderens åndelige og fysiske Rige. Disse to kræfter, som lettere forstås, når de defineres som vilje og intelligens, udgør den skabende polaritet, som Gud eller menneskeheden *skal* manipulere for at skabe noget som helst.

Over en periode på mange, lange århundreder, hvor en bevidsthedsenhed igen og igen inkarnerer, erkender bevidstheden gradvist sine bestræbelser på at kontrollere stoffet, bøje stoffet i overensstemmelse med dens vilje og forme det til de former, som af den ene eller den anden grund giver den glæde og tilfredsstillelse. Disse mennesker erkender, at deres bestræbelse på at tjene penge, bygge et samfund og at møde behovet og at leve op til deres tilsyneladende ansvar svarer til de problemer, som et barn oplever i aritmetik-undervisningen. Disse bestræbelser lærer dem de grundlæggende principper for en videnskab, som de vil anvende, når de når til åndelig modenhed.

De vil træde ind på den mentale udviklings vej, idet de bevidst søger den viden, som vil gøre dem til herre over deres egen skæbne. Hvad enten de søger filosofiens sten eller skabelsens mysterier, vil de omsider nå til erkendelse af deres væsens polære kræfter. Vilje og intelligens. Som et lys, der oplyser alt, det berører, dæmmer erkendelsen. Den ligning, de søger, nøglen til den skabende proces, ligger i det rette forhold mellem Ånd, stof og bevidsthed. De er bevidstheden, deres vilje er en forlængelse af Ånden, og deres tankesind udgør deres kvote af intelligent stof.

De har nu forstået den visdommens tråd, som afslører mysteriet og gør alt, hvad der før var dunkelt, mørkt og ukendt for dem, klart, smukt og muligt at kende. De er trådt ind på Visdommens Vej, hvor Åndens og stoffets hemmeligheder afslører sig selv for deres bevidsthed. De har smagt viden og er blevet sultne efter mere.

Deres næste skridt på denne nye vej lærer dem, hvor og hvordan de finder denne viden. I deres sind tænker de tilbage på skridt, de tidligere har taget, og ser omhyggeligt på de simple kendsgerninger, som de er så velkendte med. De overser intet nu, ikke engang det mest almindelige. For her, dybt i hjertet, gemmer der sig måske endnu en nøgle til mysteriet. De ved, at alle erfaringer og alle former i verden – fra undfangelsen, fosterlivet og fødslen af et barn til formålet med deres eget valg af tøj – er resultatet af den skabende proces. Intet sker tilfældigt. Ikke engang et uheld sker tilfældigt. Alt, hvad der eksisterer, måtte skabes igennem den samme skabende proces, som skabte den menneskelige Sjæl. Den proces gælder, uanset om den, der anvender den, er bevidst om det eller ikke. Opgaven er derfor at blive bevidst om den og lære, hvordan vi kan anvende den bevidst og med hensigt. Når menneskene har lært dette, er de i stand til at hjælpe med at forløse stoffet og dermed forløse formnaturen til åndelig vækst og udvikling af den menneskelige bevidsthed.

Når de søgende kaster deres nyligt åbnede øje på formens verden, anvender de loven om analogi med henblik på yderligere at opklare mysteriet – ”Som foroven, således forneden”. Den skabende lov virker på alle planer og alle steder. Vi opdager dette ved at se det i aktion.

Den guddommelige Ånd, som vi kalder Faderen, er den motive-rende impuls bag alt, der er skabt. Den *er* livet, skjult af formen og virker igennem formen for at udvirke bevidsthedens vækst. Den giver sig selv til stoffet, men forbliver alligevel sig selv i stoffet. Dette er Gud, Faderen – skabelsens positive pol.

Stofaspektet, som i sin højeste frekvens er Guds sind, er det formbyggende stof, som arrangerer sig selv i det mønster, som er dikteret af Ånden. Ånden træder ind i stoffet, motiverende

energi træder ind i intelligens, og Guds sønner fødes, bevidsthedsenheder fødes mellem Ånd og stof som Helligåndens anden person. Således opfatter vi Gud som værende tre personer i én. Fader, Søn og Helligånd, eller Ånd, Kristus og stof.

”Som foroven, således forneden”.

”Mennesket er skabt i Guds billede og Ham lig”.

Den menneskelige Sjæl, det lille Guds barn, må derpå blive en treenighed i sig selv, i stand til at skabe. Han er bevidsthed, styret af skabende vilje, og en aktivt handlende intelligens; og fordi han er dette, har han manifesteret sig selv i det ydre igennem et legeme, hvorigennem han kommer til syne. Det legeme er hans kontaktskab med den stoffrekvens, hvori han midlertidigt lever.

Igennem hans vækst i og kontakt med denne særlige stoffrekvens vil han til sidst forløse det ind i Faderens Rige.

I overensstemmelse med menneskets anvendelse af dets vilje og tankesind vil den menneskelige Sjæl skabe de erfaringer, som gør den voksen i Kristus.

Søgende, som kommer så langt på den mentale udviklings vej, undersøger udviklingen af deres vilje. Hvis deres vilje er en forlængelse af Ånden og ikke blot en del af deres personlige ejendom, er den allerede præget af guddommeligt hensigt. Det vil sige, at den rummer et formål, som er større end og over deres personlige selv. Alligevel er deres personlige selv indeholdt i dette formål, eftersom det (formålet) er Det Ene Liv og dermed inkluderer hele menneskeheden.

Igennem deres vilje vil søgende da opdage Guds vilje. De vil bringe deres vilje i samklang med Guds vilje.

Gør dig stille et øjeblik og hvil i pandecenteret.

Kontempler over din vilje. Erkend, at denne åndsevne er del af menneskeheden's guddommelige arv, og at Ånden lever i alle, uanset hvem de er, og at Ånden udtrykker sig som vilje.

Kontempler over dens formål:

"Hvad er det guddommelige formål med min vilje?"

Bring den i samklang med Guds vilje:

"Ikke min, men Din vilje ske".

Når vi når til erkendelse af, at det, vi har anset for personlig vilje, er en forlængelse af Ånden, erkender vi, hvad der menes med fri vilje. Menneskeheden er blevet givet retten til at anvende Guds vilje, Hans motiverende Ånd, den skabende proces' positive pol.

Hvis den vilje anvendes i det individuelle selvs tjeneste frem for i tjeneste for den menneskelige familie, er der tale om misbrug. Dermed skabes der en fejl i livets natur, for viljen – en hvilken som helst vilje – er Guds vilje og handler om hele Hans manifesterede udtryk for Sig selv. Deraf den indtrængende opfordring, "Ikke min, men Din vilje ske".

Det foreslås, at den studerende tænker nøje over dette begreb og kontemplerer over det, for det rummer illuminationens klare lys. Denne illumination afslører selve livets, menneskeheden's og det enkelte menneskes formål.

Søg at gøre dig bekendt med denne åndsevne. Hvordan fungerer den? På hvilket niveau eller hvilken udviklingsgrad befinder den sig?

En udviklet vilje er:

1. Retningsgivende – Den styrer livet og alle anliggender i overensstemmelse med et kendt formål,

2. Skabende – Den skaber de former, som vil bistå livet i opnåelsen af dets planer,
3. Magnetisk – Det tiltrækker alt det til livet, som er nødvendigt i udførelsen af den planlagte aktivitet.

I tilknytning til ovenstående bliver viljen, når den bringes i samklang med sit ophav, en kilde til inspiration. Den bringer al den viden, som relaterer sig til vækst og udvidelse af den involverede bevidsthed, ind i tankesindet.

Lektion 20

Den hvide magiker

Tankeformer styrer følelser;

Vi kan vælge vore følelser;

At vælge og at skabe bevidst;

At vokse til at blive et udtryk for Kristus ved at praktisere
teknikkerne;

Tilpasning af loven om polaritet;

At bygge en tankeform;

Energi følger tanke

Lektion 20

Hvordan har viljen været anvendt i fortiden til at skabe de erfaringer, som den studerende er så bekendt med, og ofte er mæt af?

Som du vil huske, siges det i lektion 12, ”Emotioner er følelser, som ikke blot sker tilfældigt for os. Vi skaber dem enten bevidst eller ubevidst igennem vore reaktioner på situationer, mennesker og ting”.

Mennesker vil føle præcis dét, de vælger at føle. De reagerer på en given omstændighed med en given emotion, fordi de engang i fortiden med deres vilje skabte en tankeform i tankesindet, som styrer deres emotionelle energier til at udtrykke sig på denne måde.

For at den studerende kan erkende virkeligheden af dette begreb, kan han eller hun foretage visse eksperimenter, som vil bevise dets sandhed.

1. Gør dig stille et øjeblik og vælg at føle en følelse. Tænk ikke på en særlig grund til denne følelse, men kun den konkrete følelse i sig selv.

Skab nu, idet du fokuserer viljen i sindet, denne følelse, indtil du oplever dybden af dens følelsesmæssige reaktion.

Giv slip på reaktionen (ved simpelthen at slippe den) og dæmp din følelsesmæssige natur.

2. Vælg en anden følelse modsat den, du netop skabte, og skab igen ved hjælp af viljen dens udtryk, indtil du oplever dybden af den følelsesmæssige reaktion.

Tillad den at stilne af og dæmp din følelsesmæssige natur.

3. Tænk på en situation, som normalt skaber en konkret følelsesmæssig respons hos dig (helst en, hvor du oplever vrede eller

nedtrykthed). Tillad den følelsesmæssige reaktion at komme til stede i din følelsesmæssige natur, medens du kontemplerer over situationen, indtil den er på sit højeste.

Med viljen fokuseret i tankesindet tager du nu kontrol med denne reaktion. Erkend, at energierne, som du anvender på denne følelsesmæssige respons er de *samme* energier, som du ville anvende, hvis din reaktion rummede kærlighed og forståelse. Det er den *samme energi*, som igennem din vilje er præget af en anderledes *hensigt*.

Stil herefter dig selv følgende spørgsmål:

- a. Styrker denne følelsesmæssige respons lysets eller mørkets kræfter i min verden?
- b. Er virkningerne af den gavnlige eller skadelige i deres natur?
- c. Ønsker jeg virkelig at reagere på denne måde?

Vælg nu bevidst og med overlæg den følelse, med hvilken du i fremtiden ønsker at reagere på denne situation. Fokuser den nye hensigt ved at skabe en tankeform i sindet, som vil vende følelsen til et udtryk for Kristus-kærlighed, når du oplever den samme situation.

Skab denne følelse, indtil du mærker, hvordan kærligheden flyder ud af dig ind i både situationen og de berørte mennesker. Bed derpå med denne kærlighed Kristi Ånd om at manifestere den rette relation for alle de involverede.

Giv slip på situationen og dæmp din følelsesmæssige natur, idet du gennemstrømmer den med fred.

Hvad skaber årsag? Hvad og hvor er årsag? Består den i erfaringen eller i det tankesind, som skaber oplevelsen?

”Men der er visse oplevelser, jeg ved, jeg ikke skabte”, indvender den studerende.

Er der virkelig?

Hvis et menneske i sit tankesind rummer en tankeform, som siger, ”Jeg bryder mig ikke om mennesker, som er diktatoriske. Jeg hader dem og er vred på dem”, vil de igennem deres viljes magnetiske kvalitet tiltrække sådanne mennesker. Viljen tiltrækker alt det til et menneske, som er nødvendigt for at udføre en planlagt aktivitet, og tankeformen udgør en ubevidst skabt plan – at hade diktatoriske mennesker. Med deres vilje skaber de den oplevelse, som er nødvendig for deres vækst; i dette tilfælde vækst ud af had ind i kærlighed.

En tankeform er, uanset sin natur, en planlagt aktivitet, for energi følger tanke. Den skaber en følelsesmæssig og fysisk reaktion.

Det foreslås, at de studerende anvender de tre eksperimenter i denne lektion i deres daglige praksis, indtil de derigennem lærer at vælge og at skabe bevidst frem for ubevidst.

Voksne søgende er ofte for slappe i deres anvendelse af det, som de har søgt og fundet. Hvis børn lærer at læse, disciplineres de til at praktisere det lærte ved hver dag at læse i skolen, indtil de er blevet trænet i at praktisere dette.

Når unge voksne starter på college for at tilegne sig en profession eller et erhverv, må de disciplinere sig selv til at praktisere disse mekanismer, indtil de bliver en trænet udøver inden for det valgte område. De lærer deres formnatur at respondere på en bestemt måde igennem de selvpålagte discipliner, der knytter sig til et konkret træningsprogram. Når først denne træning er blevet del af deres indbyggede responsmekanismer og synker ind i deres underbevidsthed, er deres tankesind fri til at træde ind i de større emner, som deres profession indeholder, men ikke førend de har erhvervet de nødvendige evner.

Dette gælder for de ovenstående teknikker, ligesom det gælder for alt andet. Hvis mennesker igangsætter et mål for vækst og udvikling, må de disciplinere deres formnatur til at skabe denne vækst ved at praktisere og træne.

Mange gange vil en studerende læse en serie instruktioner af denne type en eller to gange og med opdagelsens og genkendelsens glæde acceptere de principper, der præsenteres; kun for senere at desillusioneres, når de ikke kan få dem til at virke.

De kan anvende det tredje eksperiment, der gives i denne lektion, på en reaktion, de oprigtigt ønsker at forandre, idet de arbejder 10-15 minutter med at ændre et mønster, som det har taget år at opbygge. Hvis og når de reagerer igen ud fra det gamle mønster, taber de modet, bliver desillusioneret og nogle gange bitre. Det fungerede ikke.

Naturligvis gjorde det ikke det. Kan et menneske lære at spille Chopin efter at have spillet toneskalaerne en, to eller tre gange? Ville det potentielle matematiske geni udvikle sit genius, hvis ikke han eller hun blev trænet i den grundlæggende aritmetik i løbet af skoleårene eller på et tidspunkt i sit liv?

På tilsvarende måde vokser mennesker til at udtrykke Kristus ved at træne i de kærlighedens og lysets teknikker, der knytter sig til Kristus-princippet.

En discipel bliver en hvid magiker ved at praktisere den hvide magis teknikker.

Oprigtige studerende vil etablere en daglig rutine, hvor de anvender de givne teknikker med en udholdenhed, som indbygger dem i deres formnatur.

Vi har sagt, at der er tre overordnede lovmæssigheder, som er indbygget i den skabende proces, og at studerende må lære, hvordan de kan anvende disse lovmæssigheder med henblik på at mestre deres egen skæbne.

For at opnå dette må de arbejde med dem separat hver især indtil de gennem praksis kan forstå og anvende dem i det rette forhold til hinanden. De følgende tre øvelser er givet som en del af et dagligt træningsprogram, der bør udøves af den seriøse studerende.

Øvelse #1 – Loven om polaritet må anvendes igennem forståelse og en viljeshandling hos den skabende bevidsthed.

- a. Erkend, at viljens og intelligensens kræfter er den skabende handlings polære kræfter. De har samme forhold til Sjælen som Ånd og stof har til Guds bevidsthed.
- b. Erkendt, at du har arvet disse to kræfter fra Det Ene Liv som din guddommelige arv, og at det er din guddommelige ret som en Guds søn at anvende dem.
- c. Forbind dem herefter eller foren dem med henblik på at skabe et magnetisk, skabende felt.
 1. Fokuser roligt bevidstheden i pandecenteret og ret viljens hensigt imod tankesindet. (Lad din hensigt være en positiv intention om at manifestere Kristus-princippet i dit liv og virke).
 2. Se for dig, hvordan disse to kræfter – viljen og tankesindet – forenes i pandecenteret for at skabe et magnetisk, skabende felt.
 3. Adskil dem nu og tillad viljen (den fokuserede hensigt) trække sig tilbage til hovedet, og lad tankesindets intelligente stof falde til ro.

Foretag øvelsen tre eller fire gange dagligt, idet du hver gang bliver så bevidst om viljen og det intelligente tankesind som to polære kræfter, som muligt. Hvis du bliver ved at udføre denne øvelse dagligt, vil du forstå de polære kræfter og loven om polaritet som virkelighed.

Øvelse #2 – En tankeform bliver skabt af det magnetiske felt, der er skabt af viljens og tankesindets polære kræfter, og bliver opretholdt i tankesindet.

- a. Fokuser roligt bevidstheden i pandecenteret og ret viljens hensigt imod tankesindet igennem en fokuseret hensigt om at blive bevidst skabende.
- b. Fasthold det magnetiske felt i tankesindet ved roligt at fastholde hensigten og observer den konstruerede tankeform. Gå ikke nærmere ind i den skabende handling, som finder sted, men observer i stedet den tanke, som skabes i det magnetiske felt som resultat af din hensigt.

Øvelse #3 – Energi følger tanke.

- a. Tillad en tankeform, som du er bekendt med, at komme ind i dit tankesind og observer den retningsbestemte energi, som følger. Hvilke reaktioner skaber det i tid og rum? Hvad får den dig til at føle? Hvad vil den få dig til at gøre, hvis du tillader den at fortsætte?
- b. Fasthold den tanke i sindet, som blev skabt igennem øvelse nr. to, og iagttag den energireaktion, den forårsager. Hvad får den dig til at føle? Hvad vil den få dig til at gøre, hvis du fastholder dit fokus på den?
- c. Overvej denne tankeforms indvirkning på dit liv og virke, hvis den blev bygget ind i din automatiske responsmekanisme.

Lektion 21

Selvbevidsthed

Det Ene Liv;

Frygt for døden;

De syv naturriger: Mineralriget, planteriget, dyreriget,
menneskeriget, de bevidste Sjæles åndelige rige,

Monadernes rige, det Logoiske rige;

Integration af krop, følelser og tankesind
i aspiration imod Faderens Rige

Lektion 21

Menneskeheden er en integreret del af det liv, hvori vi lever, røres og har vor væren. Vor tilsynekomst er et separat væsen, uafhængigt af og dog forbundet med andre liv, og på grund af denne fremtrædelsesform erkender vi sjældent vor fulde identitet eller vore åndelige relationer.

Mennesker tænker, at de kom ind i verden alene, og at de forlader den alene; at den inderste, mest private del af deres tankesind og følelser i særdeleshed er deres alene, på en eller anden måde forskelligt fra andres tankesind og følelser.

Et menneskes definition af selvet, som vi finder i Webster's Collegiate Dictionary, er: "Homo-mennesket – pattedyrenes slægt, der består af menneskeheden, som normalt anses for at høre til den orden (primaterne), som desuden tæller aberne og halvaberne".

Menneskeheden i dag er et selvbevidst dyr, hvis bevidsthed er indeholdt i egoets separatistiske skal. Deres forhold med og i deres verden bygger alle på et selvcentreret perspektiv. De opfatter alt selvcentreret, som finder sted uden for dem selv, som noget, der sker imod, igennem, for eller på grund af dem selv. Deres Gud er placeret uden for dem selv og deres planet; et eller andet sted i Himlens store, fjerne rum. De er i deres bevidsthed adskilt fra Gud. Mennesket siger effektivt, "Jeg er mig – mig selv. Du (dvs. guddommen) er Gud. Vi er separate væsener, forskellige fra hinanden og adskilt".

Andre mennesker, som de opfatter som former, der trænger sig ind på deres bevidsthed udefra; former, som de aldrig virkelig kan kende, fordi de *er* udenfor. Alligevel bringer disse andre *dem* nydelse og/eller smerte.

Deres følelse af alenehed, selv når de er sammen med andre, er næsten den største følelse, de har. Den dominerer alt andet og giver dem de fortabtes indre usikkerhed.

De holder i større eller mindre grad denne usikkerhed skjult fra deres eget bevidste tankesind, men selv om de begraver den dybt i deres ubevidste, dikterer den mange af deres holdninger og reaktioner.

Mennesker er bange for at dø, fordi de ikke for alvor tror på eksistensen af noget uden for dem selv. Deres "selv" er formnaturen; kroppen, følelserne og tankerne. Når disse er væk, er de selv væk. Gud er væk, og det samme er deres medmennesker.

Alligevel er menneskeheden en integreret del af det liv, hvori vi lever, røres og har vor væren. Vi inkarnerer ikke alene og uden hjælp, og vi forlader heller ikke det fysiske liv på den måde. Et individ er ikke en lille bevidsthedssfære, som er adskilt fra alle andre væsener. Mennesket behøver blot at nå til erkendelse af Det Ene Liv i deres bevidsthed for at opleve fuldbyrdsen af deres væsen.

Det Ene Liv lever i alle former fra Sit kosmiske centers ud-spring, hvor alle mennesker modtager liv og identitet som et udtryk for Det. Det flyder ind i og fokuserer Sig selv i de mange stjerner, som udgør Kosmos, og giver stjernerne et eget liv og egne forhold, som på særlig måde er helt deres egne. Fra stjernen flyder Det Ene Liv ind i og fokuserer Sig selv i planeterne, som er i kredsløb, så hver af dem modtager et eget liv og egne forhold. På denne måde kom solsystemet og planeterne i eksistens.

Det Ene Liv, fokuseret i en planet, fortsætter med at gennemtrænge form, hvor Det fokuserer Sig selv ind i de syv naturriger. På vor planet har fire af disse riger en ydre tilsynekomst på det fysiske plan. Disse fire riger er:

1. Mineralriget
2. Planteriget
3. Dyreriget
4. Menneskeriget

De andre tre forbliver på nuværende tidspunkt i de højere stof-frekvenser, så vi ikke opfatter dem med de fem fysiske sanser. Disse tre er.

5. De bevidste Sjæles åndelige rige. Dette rige består af de Sjæle, som er nået til bevidsthed om sig selv som Sjæl, og som lever som sådan i overensstemmelse med Sjælens love og idealer. Det befinder sig i en eksternaliseringsproces, og et nyt naturrige er således ved at fødes på Jordens fysiske plan. Det vil være differentieret fra menneskeriget, ikke blot ved meget høj intelligens, som er resultatet af dets visdom, men også ved sin altruistiske kærlighed. Det vil være gruppebevidst, og den enkelte Sjæl vil sætte menneskehedens gode højere end sin egen personlige nydelse eller smerte. Dette rige er ved at blive eksternaliseret *nu* og vil være kendt af det almindelige menneske omkring år 2000. Det vil bringe store, nye åbenbaringer med sig vedrørende menneskehedens oprindelse, dens skæbne og deres livs natur. Det bringer også Kristi genkomst; den begivenhed, som vi alle ser hen til og nærmer os.
6. Monadernes rige, som består af helgener, ældre brødre eller Mestre. Disse store liv tæller dem, der har udviklet sig gennem det menneskelige og det sjælelige rige til fuld modenhed som Kristus, Guds søn. Hver er et fokuspunkt for bevidsthed i den større bevidsthed, som er Kristus, og tilsammen udgør de dermed Guds overskyggende, forløsende nåde. Med andre ord er deres nærvær på denne planet, skønt uset, dens frelse fra formnaturens illusion. De våger over, vejleder igennem inspiration og griber – når de påkaldes – ind i menneskehedens liv og virke.
7. Det Logoiske rige. Dette rige er det bevidsthedscenter i planeten, som i sin egen bevidsthed rummer bevidstheden hos alle liv. Det er de planetare Fædre, hvis styrende vilje styrer alt liv og virke på planeten i overensstemmelse med et kendt formål og mål. Herfra prægtes Guds vilje ind i alt stof inden for den planetare ring-pass-not.

Kommentar: En ring-pass-not er den vibratoriske lysfrekvens, som et organiseret livs bevidsthed ikke kan passere. Den op-

retholder et væsens tilsynekomst, adskilt i form fra alle andre former. Til sidst vil alt organiseret liv som resultat af evolutionsprocessen gennembryde denne ring-pass-not for at forene sig med det liv, hvormed det er forbundet igennem såvel vertikal som horisontal samklang).

De sidstnævnte tre naturriger kan i sandhed kaldes for Faderens Rige, for her er alt liv bevidst forbundet med Faderen.

Idet vi gør holdt for et øjeblik og på ny i lyset af ovenstående overvejer kosmos med dets stjerner, planeter og naturriger, er det muligt igennem Sjælens intuition at begynde at sanse og respondere på Det Ene Liv. Dette Ene Liv skabte i begyndelsen alle disse former som Sin vilje til at være, for at disse kunne præges af Dets egen rene intelligens; derpå strømmede Det Sig selv med bevidst hensigt ind i formerne, idet Det fængslede et fragment af Sin bevidsthed i den enkelte form som Sin (formens) Sjæl. Alligevel forbliver Det i Sit kosmiske center. Gud er både immanent og transcendent.

Menneskeheden er i dag et selvbevidst dyr. Hvad vil den være i morgen? Den står på tærsklen til at træde ind i det femte naturrige i takt med, at flere og flere af dens medlemmer bliver Sjælsbevidst. Et menneske er et menneske, fordi det er selvbevidst. Et menneske er et åndeligt væsen, når – og fordi – det er Sjælsbevidst. Dets Sjælsbevidsthed er dets udtryksredskab.

Tiden nu er et kritisk punkt i menneskehedens evolutionære udvikling, og vi ser derfor den ene krise efter den anden komme til udfoldelse i verden. Dette vil forsætte, indtil menneskeheden fuldbyrder det næste skridt i sin evolution. Når en vis procentdel af dens medlemmer har opnået Sjælsbevidsthed, vil verdens liv og virke afspejle det femte naturriges altruistiske motiver, og menneskeheden vil opleve sand fred; sand fred er den tilstand, som i højeste grad bidrager til menneskehedens åndelige vækst og udvikling.

Du er nu klar til en ny meditationsøvelse, hvis du trofast hver dag har anvendt den øvelse, som blev givet i lektion 16. Hvis – og

kun hvis – du har anvendt den hver dag som anvist, kan du nu lægge den til side og anvende den følgende øvelse i stedet.

Visualiser den lille miniature af dig selv i pandecenteret og fokuser bevidstheden dér.

Idet du roligt hviler i hovedet, i pandecenteret, kontemplerer du et øjeblik over følgende tanke.

”Jeg (dit navn), en Guds søn (datter), integrerer min krops, mine følelsers og mit tankesinds kræfter i aspiration imod min Faders Rige. Jeg integrerer min personligheds bevidsthed, så den må blive Sjælsbevidst”.

Erkend derefter, at du er en Sjæl, og som Sjæl kontemplerer du over Det Ene Liv, som du er del af, idet du trækker på din hukommelse om de tanker, som blev givet i denne lektion.

Brug derpå nogle øjeblikke på at udstråle lys og kærlighed og din erkendelse af Det Ene Liv ind i og gennem dine omgivelser.

Lektion 22

Åndelige forhold i Det Ene Liv

At vågne op til verdens behov;

De Forenede Nationer;

At finde en lærer;

Skabelse af vertikal samklang opadtil;

Et glimt af kærlighed;

Skabelse af vertikal samklang nedadtil;

Vejledning af de lavere naturriger;

At reorientere sit liv og virke;

At afspejle indre åndelige forhold;

Broderskab;

Bevidsthedens vækst og udvikling

Lektion 22

Når et menneske bliver intuitivt bevidst om Det Ene Liv, vil dets bevidsthed gradvist blive bevidst om deres åndelige relationer i det Liv.

Inden dette sker, er deres erkendelse af forhold stort set begrænset til deres umiddelbare kreds af venner, slægtninge og – hvis de har nogen – fjender. For nogle mennesker er denne kreds temmelig stor og inkluderer eksempelvis forretnings- og samfundsmæssige interesser, men for flertallet er den relativt lille og begrænset og inkluderer kun dem, som har personlig vigtighed for det pågældende menneske.

Gradvist begynder disse mennesker imidlertid at vågne op og respondere på verdens nød. De læser og hører nyheder, og disse begynder at have en virkelig indflydelse på dem. De bliver mere og mere berørt over, hvad der sker i verdens anliggender.

De læser måske en bog som ”Det tavse forår” af Rachel Carson, og som resultat heraf bliver deres bevidsthed til en vis grad klar over de miljømæssige problemer.

De følger nyhederne vedrørende miljøet i deres eget land og søger at forstå begge sider af problemet. Med tankesindet forsøger de at finde løsningen, og ofte danner de sig en mening, som måske, måske ikke, er vis.

De studerer al den litteratur, som de kan finde omkring De Forenede Nationer, og hvis de er idealistiske og responderer intuitivt på menneskelig nød, bliver de ofte inspireret af denne store internationale organisme, som blev skabt til at tjene menneskeheden. Her er en konkret form i verden, som i nogen grad afspejler den guddommelige plan for menneskeheden i denne fase af menneskehedens udvikling. Her kan førende sind fra mange nationer mødes og diskutere deres fælles problemer. Her kan sådanne diskussioner måske afværge en lille eller stor krig. Her kan uddannelsen af og hensynet til verdens børn, ikke

blot én gruppe unge, men *verdens* børn, drøftes, planlægges og omsættes i handling.

Sådanne problemer så som sociale og økonomiske justeringer for grupper af mennesker i et af de mange lande, der hører ind under De Forenede Nationer, kan drøftes, og der kan findes en løsning igennem de mange sinds møde, som er dedikeret til tjeneste for menneskeheden.

De Forenede Nationer er ofte en kilde til inspiration for det menneske, som netop er vågnet til erkendelse af Det Ene Liv, og lige så ofte er det en kilde til uro og forstyrrende tanker, når de forsøger at falde i søvn. "Hvor passer jeg ind?", kan de tænke. "Hvad kan jeg gøre for at være til hjælp?"

Dette menneske bevæger sig i sin bevidsthed ud af deres lille sfære af ego-interesser ind i en ny erkendelse af den verden, de lever i. De ønsker at blive en aktiv del af den.

Til sidst vil de møde en inspiration af denne type, og en dag vil de intuitive erkende, at de mange medlemmer af menneskeheden er nært forbundet med hinanden. De er alle del af Det Ene Liv, som strømmer gennem stjerner, planeter, dyr og mennesker.

For første gang oplever de i deres bevidste erindring kærlighed, et glimt af den kærlighed, som fik Det Ene Liv til at give Sig selv til form og udtryk. Med ét får alt liv en ny betydning, for uanset hvor *lavt* og banalt det er, er det del af Det Ene Liv. Bag og i dets tilsynekomst ligger et guddommeligt formål, der bevæger det fremad.

Hvis deres intuition er tilstrækkeligt udviklet, vil de i dette øjeblik genkende Kristus' allestedsnærværende nærvær, som er Guds bevidsthed i alle ting. De vil forstå Jesu ord, "Og jeg vil bede Faderen, og Han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: Sandhedens Ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer". Johannes, 14, 16-17.

I det første øjeblik af sin erkendelse begynder mennesket at fatte den omfattende betydning af Det Ene Liv. De er ikke blot nært forbundet med menneskeheden, men også med alle andre naturriger, for hvor der er form, er Det Ene Liv også.

De er som del af menneskeriget forbundet igennem en vertikal samklang opadtil med disse højere naturriger, som indgyder dem deres åndelige idéer og aspirationer. De højere riger overfører Guds Plan til menneskeheden bevidsthed fra deres egen højere bevidsthed om den. Menneskeheden modtager Planen i sit eget tankesind og hjerne som de idealer, de stræber hen imod.

Som del af det menneskelige rige er mennesket nært forbundet med det planetare liv, som menneskeheden er en del af og for evigt vil være det. De tager således del i det liv, som udgør det ordnede kosmos; det liv, som lever i og giver mening til al form; det liv, som er Gud.

Igennem den nedadgående vertikale samklang er de som menneskehed forbundet til de lavere naturriger. Det er menneskeheden ansvar at vejlede deres evolutionære udvikling på samme måde, som de højere naturriger vejleder den menneskelige evolution.

På denne måde indtager de deres rette plads i Det Ene Liv i dets mange dele, idet de er modtagelige og lydhøre over for de nedstrømmende idealer og idéer ovenfra, og samtidig sætter de deres præg på væsenerne under den; dyre- og planteriget. Således udvikler Det Ene Liv, hvori de lever, røres og har deres væren, sig.

En sådan oplevelse nødvendiggør en efterfølgende periode, hvor mennesket reorienterer sit liv og virke i forhold til Det Ene Liv, for at kende det liv er at tjene det. Dets tjeneste er nu over for menneskeheden, for det er i denne del af Det Ene Liv, at det oplever sig nært forbundet med andre. Som menneske har det en forpligtelse at opfylde.

Mennesket må opdage sin relation til sin videre sfære for at kende og forstå sin Sjæls formål med at inkarnere. Hvorfor kom

dets Sjæl ind i dette legeme og disse omgivelser? For at vokse i bevidsthed, ja, men også for at tjene. Dette menneske stiller sig nu ikke længere tilfreds med sin egen vækst alene. Det er optaget af hele den menneskelige bevidstheds vækst og udvikling til at blive lig Faderen. Hvorledes kan det bidrage til dette?

Hvad er det først og fremmest, som udgør dets særlige åndelige relationer til resten af menneskeheden? Mennesket er ikke blot forbundet med andre som form: forældre, barn, ægtefælle, medarbejder etc., men også som bevidsthed. Det er i denne relation – bevidsthed til bevidsthed – at formålet afsløres.

Mennesket vil altid inden for dets relationer finde dem, som er dets ældre og yngre brødre, og dem, som står sammen med det på samme udviklingsniveau.

Kommentar: Den åndelige alder hentyder til Sjælens alder og ikke til formens kronologiske alder. Den har at gøre med det antal gange, Sjælen har reinkarneret, og således med omfanget af tidligere erfaringer, den har gjort sig i formens verden.

Denne indre, åndelige relation afspejles ikke nødvendigvis i menneskets ydre liv og virke. En yngre broder kan være dets umiddelbart overordnede i det ydre liv, ligesom en ældre broder, som er langt under det i bevidsthed, kan være dets barn eller medarbejder. Det må derfor lære intuitivt at genkende disse relationer for at relatere korrekt inden for Det Ene Liv.

Rette menneskelige relationer er et behov og et problem verden over. Det er måske vort mest grundlæggende problem, fundamentet i vore menneskelige problemer, og derfor er det et emne af stor interesse og vigtighed for den, som søger og studerer sandheden.

Den grundlæggende relation mellem to eller flere mennesker er broderskab. Hele menneskeheden udgør én familie, brødre i Kristus. Kvaliteten af relationen bør være kærlighed. Dens form i verden er af karmisk natur. Det vil sige, at den er resultatet af tidligere handlinger og/eller gensidigt behov for en erfaring,

som dem, der er nært forbundet, kan give hinanden på grund af deres særlige udvikling.

Måske har du, måske ikke, tidligere inkarneret sammen med dine nuværende venner, men I er i sandhed blevet bragt sammen på baggrund af et gensidigt behov for fælles vækst. I tjener hinandens udvikling igennem den indbyrdes forbundethed i tendenser, talenter og problemer. Sammen skaber I de omstændigheder, der tjener alles vækst, og således er I i det ydre forbundet med de former, som er mest egnede til at fremme denne vækst. Dette gælder i lige så høj grad fjender, som det gælder venner; og det er lige så sandt i forhold til dem, der modarbejder dig, som dem, der hjælper dig.

Formålet med enhver relation er således alle involverede bevidstheders vækst og udvikling. Når denne erkendelse fastholdes i sindet, begynder det nyligt opvågnede menneske at opdage sine åndelige relationer og igennem denne opdagelse at etablere rette relationer i deres liv og virke.

I begyndelsen vil de anvende tre teknikker:

1. De vil iagttage dem, de er nært forbundet med, i et nyt lys.
 - a. De vil i denne iagttagelse søge at frigøre sig fra den emotionelle betydning af den form, som præger relationen, og betragte den så objektivt som muligt.
 - b. Hvori består de andres tendenser, talenter og problemer, for så vidt de er i stand til at se dem?
 - c. Hvorledes er disse forbundet med deres særlige tendenser, talenter og problemer?

Eksempel: Mennesker, som har en tendens til utålmodighed vil ofte finde sig nært forbundet med mennesker, som forværrer denne tilbøjelighed. Relationen har til formål at lære dem behovet for tålmodighed og kærlig forståelse, samtidig med at den lærer den anden behovet for omsorg for andre og for kærlig forståelse.

— eller —

En kvinde, hvis liv vanskeliggøres af økonomisk usikkerhed, kan finde sig selv i en situation, hvor hun er leder for andre, som har tilsvarende problemer.

Formålet med denne relation kan være mangfoldigt:

- a. At lære lederen at placere sin tro og sikkerhed i Gud for at løse dette problem og varetage sin funktion mere fuldkomment.
 - b. At lære dem, der følger efter, at placere deres tro og sikkerhed i Gud frem for i en leder.
 - c. At lære såvel leder som dem, der følger efter, at arbejde sammen til gruppens fælles bedste.
2. Hun vil etablere den kvalitet af kærlighed i sine relationer, som hedder broderskab, ved bevidst at tjene den indikerede vækst, som er formålet med deres relation.
 3. Hun vil gradvist igennem intuitiv genkendelse erfare de involverede bevidstheders åndelige alder og søge at relatere i overensstemmelse hermed igennem den foreslåede tjeneste.

Eksempel: En mand, som genkender en anden, hvis idealer og aspirationer spirituelt set er foran hans egne, kan vælge at tjene menneskeheden ved at bistå med at overføre sådanne idealer og aspirationer til dem, der åndeligt set er yngre end ham selv, og hvis behov placerer dem i den rette relation til ham, så han kan foretage denne overførsel.

Lektion 23

Personlighedens integration

Etablering af rette relationer med kroppen, følelserne og tankesindet;

Menneskehedens indbyrdes forbundethed;

Fred på Jorden og god vilje;

Genuddannelse i sandhedens begreber;

Integration af menneskehedens kræfter;

Den første virkelige tilnærmelse til Sjælen;

Bevise abstrakt sandhed igennem praktisk anvendelse

Lektion 23

Alle et menneskes bestræbelser i retning af selvforbedring er i dag en ubevidst respons på det evolutionære krav om, at mennesket integrerer sit redskabs tre aspekter; tankesindet, følelserne og legemet, til en personlig enhed, der er sensitiv over for Sjælen. Sådanne mennesker søger at etablere rette relationer med deres eget trefoldige udtryksredskab, så de kan anvende det til opfyldelse af det formål, som det blev skabt til.

Integrationen af de stofflige kræfter i et menneskes formnatur er ingen nem opgave, som det er påvist af den ustabilitet, der i dag kommer til udtryk i menneskeheden i dag. Alle disse kræfter må bringes i guddommelig relation til hinanden og ledes ind i kanaler, hvor der finder guddommeligt arbejde sted. Med andre ord, de må bringes til at tjene et guddommeligt formål i overensstemmelse med en guddommelig plan, hvis de verdensproblemer, som menneskeheden i dag oplever, skal løses. Det er ikke længere sikkert for mennesker at forfølge de gamle, separatistiske mål og ambitioner, som førte til isolationen af den ene gruppe fra den anden. De destruktive kræfter er blevet for magtfulde til, at had, vrede og rivaliseren kan tillades at eksistere mellem mennesker. Menneskeheden må finde en måde at leve sammen på i fred og god vilje. Evolutionen har bragt os her til.

Ej heller er det ét menneskes eller én gruppes ansvar at skabe den ønskede tilstand af fred og god vilje. Det bliver alles ansvar over for dem selv, deres familie, deres brødre og deres Gud at yde deres bidrag til den bestræbelse, som menneskeheden må gøre.

Hvorfor er det dét? Hvorfor er det ikke længere muligt for mennesker at sidde hjemme i deres stue og lade menneskeheden løse sine egne problemer?

Fordi menneskeheden igennem de seneste 50 års hastige evolutionære udvikling er blevet så indbyrdes forbundet, at vi hver især ikke blot oplever virkningen af sådanne problemer, men også bidrager til deres årsag.

Hvis én nation, gruppe eller klasse ikke har tilstrækkelig føde, beklædning eller husly, udgør det en mulig fare for alle. Den bliver et bytte for enhver ideologi, ethvert tankesystem eller styre, som vil give den lindring for den tilstand, som den lider under. På denne måde finder de forskellige ismer et redskab, hvorigennem de kan forstyrre verdensfreden.

På den anden side har den store gruppe af mennesker, som har nok at spise, som har taget over hovedet og tøj på kroppen, en tendens til at blive for selvtilfredse og læne sig behageligt tilbage og reagere med vrede på selv den indvirkning på deres sikkerhed, som gør dem opmærksomme på andres lidelse. Dette er en yderst beklagelig situation, fordi de, der følger den destruktive vej, søger og har held til at finde de sultne, som de kan arbejde igennem, hvor flertallet af fredeligt indstillede mennesker trækker sig tilbage til isolationens falske sikkerhed i en bestræbelse på at nyde deres fred.

Fred er en årsag, som nødvendiggør en positiv indsats fra dem, der søger den.

Hvis vi skal opleve fred på Jorden, må vi først praktisere god vilje imod alle. Alle fredselkende folkeslag på Jorden bør gøre en forenet bestræbelse, uanset nationalt tilhørsforhold, på at fordele Jordens naturressourcer på en sådan måde, at det eliminerer de farer, som knytter sig til dyb fattigdom, fra menneskeheden. Fattigdom er et af de første problemer, som må løses, hvis menneskeheden skal opleve en æra, som er fri af truslen for krig og ødelæggelse. Kommunismen vandt fodfæste i menneskeheden netop igennem en sådan fattigdom, og i dag udgør den en meget stor fare for hele den menneskelige evolution. Princippet om at dele, som er del af Kristi lære, må bringes i anvendelse som en frivillig respons på menneskehedens kærlighed over for menneskeheden.

Dette bringer os til et andet problem, som er forbundet dermed. Menneskehedens masser må med tiden modtage en almen uddannelse i sandhedens grundlæggende principper, som er universelle i deres anvendelse i menneskehedens liv og virke. Hvis en idé udgør en grundlæggende sandhed, må den resultere

i et fælles gode; den må være lige så anvendelig for ét menneske som for et andet. Den kan ikke være en grundlæggende sandhed, hvis dens resultater ser ud til at være gode for én gruppe, men skaber elendighed og lidelse for en anden gruppe.

Mennesker er stadig børn, og de reagerer som sådanne. De har en tendens til at tænke i overensstemmelse med de mønstre, de blev præget af i deres tidlige år. Der er kun få originale og kreative tænkere. Kun få er i stand til at se en sandhed igennem fordommenes, separatismens og isolationens slør. Lad et menneske, som af natur er idealistisk, men som nærer fordomme imod det nuværende styre, eller mod dem som er rige, komme i kontakt med kommunismen, og han vil ofte med glæde opgive den ene autoritet til fordel for den anden og langt mere farlige. En forkert anbragt sympati for de sultne og vrede imod dem, der ikke er sultne, giver grobund for revolution og vold. Idealistiske og naturligt medfølelse sjæle må have et ideal, de kan følge, for de fleste af dem er også naturlige tilhængere. De vil arbejde, kæmpe, gå i fængsel eller dø for en sag, som de finder retfærdig. Hvis de kunne uddannes i en idealistisk filosofi, og deres reaktioner trænes til at genkende det ideal, som tjener det højeste gode for hele menneskeheden, kunne der findes sande løsninger, som ville eliminere de trusler, som diverse "ismer" udgør, uden krig.

Dette er en kæmpe opgave, da det kræver en samarbejdende indsats fra de, der tjener fredens idé og ideal, at finde frem til, at virkeliggøre og at lære alle verdens befolkningsgrupper sandhedens grundlæggende principper, som kan anvendes af hele menneskeheden som guds børn. Hvis vi virkelig vil opleve den verdensfred, vi til stadighed taler om, og søger igennem vort militære forsvar, må vi indse, at vi er vore brødres vogtere, og tjene den guddommelige plan for disse brødre.

Den ydre verden er en afspejling af menneskeheden indre verden, som alle mennesker er del af. Hvis den indre verden er præget af ustabilitet, usikkerhed og konflikt, vil den ydre verden afspejle disse problematikker. Hvis mennesker er i krig med sig selv, vil de være i krig med andre. Hvis mange mennesker er i

krig med sig selv, vil de i deres ydre verden afspejle dette igennem en verdenssituation.

Ansvarret må derfor være det enkelte menneskes, for de udgør menneskehedens legeme.

Mennesker må integrere deres kræfter i én retning, førend de kan håbe på at tage deres fulde del af ansvarret over for deres brødre. Integrationen af de stofflige kræfter i formnaturen er menneskets vigtigste ansvar i forhold til helheden. De vil yde deres bidrag hen imod verdensfred og god vilje, når de gør deres eget redskab til en integreret helhed, som er lydhør over for dette ideal.

Formnaturens stofflige kræfter er dem, der skaber menneskehedens forhold; det tanke- og følelsesmæssige liv, der rører sig i den fysiske hjerne og det fysiske legeme for i det ydre at forbinde mennesker med hinanden i harmoni eller konflikt. Vi kalder disse kræfter i deres helhed for en personlighed; det ansigt, Sjælen viser i det ydre virke.

Personlighedens integration bliver da en nødvendighed, når menneskene responderer på verdens nød i denne fase af evolutionens udvikling. For at opnå dette, må de først forstå:

1. Formnaturen generelt
2. Formnaturen konkret
 - a. Mentalt
 - b. Emotionelt
 - c. Fysisk
3. Forholdet mellem dem selv som bevidsthed og den form, de lever i.

I tilknytning til ovennævnte forståelse må mennesker foretage deres første virkelige tilnærmelse til Sjælen igennem aspiration

over for Visdommen og hengivenhed over for Sandheden. Deres Sjæl bliver idealet, og det er hen imod dette ideal, at de retter alle deres bestræbelser på selvudvikling.

Hvad er Sjælen i forhold til individet i hjernen? Dette er det evige spørgsmål, som plager og ofte forvirrer den studerende. Er Sjælen noget, som rent praktisk kan bevises i det ydre liv og virke? Eller er den slet og ret en teori, som vi tror på, fordi vi kan lide det?

En sandhed er ikke til nogen nytte for individet, med mindre og førend den kan påvises at være praktisk anvendelig i det daglige liv, for det er her – i det ydre liv – at vi er sat for at skabe vor egen vækst og udvikling. Til hvilken nytte er begrebet Sjælen, hvis den blot er noget, som vi kan drømme og teoretisere om?

Det første skridt, som søgende tager efter at have fundet den abstrakte teori, er at omsætte den i konkrete kendsgerninger, som – i hvert fald over for dem selv – er et levende bevis på dens værdi. Det gør de igennem en eksperimenteren med en formuleret sandhed, hvor de anvender den teknik, som abstraktionen i sig selv indikerer.

Eksempel:

1. Abstrakt sandhed, som kan være – eller ikke være – korrekt, set ud fra personlighedens synspunkt:

Sjælen er et bevidsthedslegeme, skabt af Faderen, som det bevidst tænkende jeg (individet i hjernen) er en forlængelse af. Den største del af Sjælen, som vi kalder den højere bevidsthed, overskygger kroppen igennem et center på toppen af hovedet. Den holder sig fri af og over formnaturens frekvens, men den opretholder en tynd kontaktkanal med individet i hjernen. Igennem denne kontaktkanal uddrager den overskyggende åndelige Sjæl den visdom, som individet opnår i sin kontakt med formverdenen. Igennem denne samme kontaktkanal frigiver Sjælen, når individet i hjernen søger opad imod Lyset, den individuelle, åndelige vejledning i form af idéer, erkendelse

af sandheden og den visdom, som er anvendelig for individet i dets særlige situation.

Senere, når individet har nået en vis grad af udvikling, vil individet i hjernen trække sit bevidsthedsfokus tilbage til midten af hovedet (lige over pinealkirtlen), og den overskyggende åndelige Sjæls bevidsthed stiger igennem sin kontaktkanal ned i midten af hovedet. Her, i dette center af lys, forenes de to i bevidsthed. Individet i hjernen bliver den bevidste inkarnerede Sjæl, en indviet i Det Store Hvide Broderskab af bevidste Sjæle.

2. Konkrete kendsgerninger, der må efterprøves igennem eksperimenteren:

a. At mennesket i dets essens er en Sjæl.

b. At mennesket til sin rådighed har den visdom, som vil bringe fred, kærlighed og harmoni ind deres daglige liv.

c. At menneskeheden i sin bevidsthed er overlegen i forhold til den formnatur, den lever i, og at den kan beordre den til at respondere på deres behov.

3. Teknikker, som abstraktionen i sig selv peger på:

a. Igennem meditation bringer individet i hjernen sin bevidsthed i samklang med den overskyggende Sjæl og opdager derigennem sin sande identitet.

Denne teknik må anvendes over en periode for at vise sig effektiv. Menneskene må indse, at de er nødt til at blive relativt gode til at meditere for at modtage Sjælens indtryk. Hvis den daglige meditation udføres med ærlighed, oprigtighed og udholdenhed, vil den studerende i reglen erkende sin identitet som Sjæl inden for tre år.

b. Igennem meditation bringer individet i hjernen sine særlige problemer i samklang med den overskyggende Sjæls visdom og afventer i positiv modtagelighed (hvor tankesindet er stille,

men vågent og modtageligt) indstrømningen af visdom i sin bevidsthed.

Dette tager ikke så lang tid at opnå, som erkendelsen af faktisk identitet. En meditation, som anvender det samme problem hver dag, vil normalt bringe erkendelse af en klog løsning inden for 1-3 måneder. Efterhånden som studerende bliver dygtigere og dygtigere til at anvende teknikken, bliver den nødvendigvis kortere og kortere, indtil de kan erkende løsningen på et konkret problem i løbet af én, to eller tre meditationer.

c. Gennem meditation kan individet i hjernen påkalde den overskyggende Sjæls guddommelige vilje med henblik på at disciplinere formnaturens respons. Formnaturen bringes i samklang med den overskyggende Sjæl i stedet for den personlige vilje eller personlighedens begærnatur. Individets succes vil afhænge af dets udholdenhed med hensyn til opretholdelsen af denne samklang alle døgnets 24 timer. På denne måde vil bevidstheden gradvis beherske de legemer, den lever i. Således bliver mennesket herre over sit eget redskab. Det kontrollerer ikke længere mennesket igennem sine reaktive mønstre, sine sympatier og antipatier etc.

Den studerende tilrådes at tjene sandheden i mere end ord. Af- eller bekræft dens åndelige værdi i dit liv igennem en seriøs undersøgelse. Eksperimentér med anvendelse af teknikkerne og opdag din egen Lysets Vej ud af mørket. Det er dette ideal, som personligheden igennem integration af sine stoflige kræfter, arbejder sig hen imod.

Lektion 24

Guds vilje

Guds viljes love i relation til stoffet:

Loven om økonomi,

Loven om relativitet,

Loven om periodicitet

Lektion 24

Formen er altid forgængelig, for sådan er dens natur. Den består af handlende, levende, intelligent stof, som responderer på Guds vilje. Guds vilje udtrykkes igennem visse lovmæssigheder, som kommer til udtryk som formlivets natur. Det vil sige, at alle former modtager deres iboende natur fra Guds fokuserede vilje. Menneskeheden behøver blot at forstå denne natur for bevidst at anvende den til deres egen fordel.

Guds vilje i forhold til stof kommer på denne planet til udtryk igennem tre overordnede lovmæssigheder, som igen udtrykker en grundlæggende natur i alle former.

Disse lovmæssigheder er:

1. *Loven om økonomi*, som i praksis betyder:

At alle former skal tjene Det Ene Livs økonomi

Det Ene Livs aktivitet er, for så vidt angår denne planet, al bevidstheds vækst og udvikling til at blive et udtryk for guddommelig kærlighed og visdom. Dette betyder, at alle former på planeten, hvad enten de er skabt af Gud eller mennesker, skal tjene det guddommelige formål. Det vil, bevidst eller ubevidst, igennem eget valg eller ikke, tjene til at styrke bevidsthedens vækst og udvikling med at blive et udtryk for Guddommen.

Hvis menneskene skulle vælge at gå imod manifestationen af den guddommelige plan eller imod lov og orden, vil deres form og bestræbelser stadig tjene det guddommelige formål; om ikke for andet, så igennem deres eksempel. De vil måske lide og tilsyneladende være årsag til andres usigelige smerte som resultat af deres handlinger, men alligevel vil en eller anden bevidsthed inden for deres indflydelsessfære direkte styrkes i sin vækst.

Menneskeheden er givet den fri vilje til at skabe en hvilken som helst form, den kan eller ønsker at bygge, men det er udtryk for deres såkaldte fri vilje. Guds vilje står over menneskehedens lille vilje ved at vende den til noget godt. Således er der godt i alt,

selv i så store ulykker som en verdenskrig. Vi har gjort kæmpe fremskridt i den evolutionære udvikling under de sidste to bitre konflikter, som har fået store dele af menneskeheden til at slå medlemmer af deres egen familie ihjel. Samtidig med, at menneskers sind og hjerte overalt blev styret og drevet af begær, had, frygt og ofte forvirring, og de enten dræbte eller blev dræbt, fortsatte bevidsthedens vækst og udvikling. Mange har som følge af deres erfaringer til fulde erkendt behovet for guddommelig indgriben i menneskehedens liv og virke, og de søger at påkalde den igennem Kristi nærvær. Således lærer vi, at intet nogensinde er fuldkommen ondt eller såkaldt dårligt.

Dette er et vigtigt begreb for de mennesker, som søger at be træde den øvre vej, for det har mange anvendelser i deres daglige liv og virke. I alle tilsyneladende modsætninger, skuffelser eller fejltrin ligger en vækstmulighed. Det menneske, som bevidst og med overlæg kan åbne sig for den mulighed, lærer gradvist at mestre sin formnatur.

2. *Loven om relativitet*, som i praksis betyder:

At alle former er indbyrdes forbundet med og afhængige af Det Ene Liv.

Husk, at formen består af handlende, levende og intelligent stof. Dette stof er i sin helhed Guds legeme, stofaspektet eller den hellige treenheds tredje person. Sjælen eller bevidsthedsaspektet opstår som resultat af interaktionen mellem Guds vilje og Guds intelligens, Ånd og stof. Menneskehedens legeme består af dette guddommelige stof i tre vibrationsfrekvenser. Idet bevidstheden tiltrækker disse intelligente liv (guddommelige stofpartikler) til sig selv og afspejler sit væsen igennem dem, arrangerer de sig i et mønster, som for sanserne antager en form i overensstemmelse med den reflekterede værenstilstand (bevidsthed eller Sjæl), som har tiltrukket dem.

Hvis dette forekommer vanskeligt, så stop op et øjeblik og søg at følge idéen langsomt og omhyggeligt.

Søg at forestille dig Ånd og stof som to polariteter af samme energi. Ånden er den positive pol og kommer til udtryk som gud-

dommelig vilje. Stof er den negative pol og kommer til udtryk som ren intelligens eller det, vi kalder stof.

Bemærk: Det kan hjælpe den studerende at meditere på begreberne intelligens og stof som to synonyme okkulte eller åndelige udtryk.

Mellem denne polaritet og som følge af dens interaktion opstår bevidsthed; en værenstilstand, der identificeres som Sjæl, som i begyndelsen er uden form.

Forestil dig, hvordan denne Sjæl eller bevidsthed magnetisk tiltrækker millioner af små intelligente liv, som vi kalder stof. Se, hvorledes disse liv bevæger sig hen imod Sjælen, hvor de arrangerer sig inden for dens magnetiske felt i overensstemmelse med de mønstre, som dens særlige bevidsthedstilstand skaber igennem udstråling.

Forestil dig nu, hvordan disse små liv smelter sammen i overensstemmelse med det dikterede mønster for at skabe et legemes form inden for tre vibrationsfrekvensområder:

- a. Mentalt
- b. Emotionelt
- c. Fysisk.

Formen opstår på denne måde med Sjælen eller bevidsthedsaspektet i centrum, overskygget af Ånden.

Sjælen tilhører den fjerde dimension, så samtidig med at den eksisterer i hjertet af al form som det selvbevidste jeg, eksisterer den også over og uden for formens frekvens som den skabte Guds søn.

Bemærk: Menneskeheden må gradvist vende sin bevidsthed indad imod centrum, som er hjernehulen lige over pinealkirtlen, for at erkende meningen med det selvbevidste jeg, før den i

bevidstheden kan smelte sammen med den højere bevidsthed, som den i sandhed er.

Størstedelen af den menneskelige bevidsthed har identificeret sig med og er blevet fanget i og af den formnatur, som den lever i. Det betyder, at dens bevidsthed, som udgår horisontalt fra dens identitet, er blevet fanget i formens illusion. Den identificerer sig med stofaspektet i en illusorisk verden, som er en afspejling af dens egen bevidsthed. Menneskeheden er i sin bevidsthed blevet negativ over for den form, den lever i, og derfor dominerer dens natur og opluger helt dens åndelige identitet med Det Ene Liv.

Magnetisk udstråling er del af bevidsthedens natur, og derfor fortsætter det selvbevidste jeg, der lever i formen, med at udstråle sin bevidsthedstilstand ind i og gennem formen for at skabe endnu et magnetisk felt. Dette andet magnetiske felt befinder sig i den ydre verden, og individets umiddelbare miljø og deres personlige indflydelsessfære rummes heri.

Formerne på det fysiske plan er, igen, intelligente liv, som tiltrækkes i et mønster, der afhænger af den udstråling, som de gennem bevidstheden modtager.

Stop igen op og tænk omhyggeligt over begrebet.

Individet i hjernen er en Sjæl, en bevidsthedstilstand, som er en tilstand af bevidsthed. Mennesker udstråler denne bevidsthed igennem deres mentale, emotionelle og fysiske legeme ind i verden via et magnetisk felt. Selv om vi måske ikke opfatter denne udstråling med vore fysiske sanser, ser vi dens virkning i stoffet i vore omgivelser.

Denne udstråling er magnetisk. Den tiltrækker stoffet og formerne i omgivelserne i bestemte mønstre og forhold, som skaber de oplevelser, der er nødvendige for den involverede bevidstheds vækst og udvikling.

Hvis det synes vanskeligt, så tænk over din egen udstråling. Hvad er du bevidst om? Hvis din bevidsthed rummer begræns-

ning, en følelse af ulykkelighed etc., vil du igennem tiltrækning skabe den samme tilstand i dit liv og virke.

Hvad er liv, andet end Guds gave til de levende?

Hvad er kærlighed, andet end Guds gave til de elskende?

Og hvad er glæde, andet end Guds gave til de glade?

Det er på nuværende tidspunkt en god ting for den studerende at definere sin særlige bevidsthedstilstand ved at skrive den ned i en notesbog og sammenligne den med de erfaringer, han eller hun gør i sit daglige liv. Det bringer os til en klar erkendelse af vort eget behov *i bevidstheden*; behovet for at udvide bevidstheden til at rumme og omfatte de åndelige sandheder, der er af virkelig værdi. På denne måde undergår vor sans for værdi en hastig og til tider radikal forandring.

På grund af den grundlæggende lov om relativitet har enhver form – fra individets legeme, tanker og følelser til dets oplevelser – en bestemt virkning på alle andre former og deres bevidsthed. Det er et udtryk for Det Ene Liv, selv i dets laveste udtryksform. Rette relationer, eller guddommelig orden, opnås, når bevidstheden erkender dette faktum og forbinder de former, som de primært har at gøre med, med Det Ene Livs formål. Således stiller de formnaturen til den guddommelige plans tjeneste og bliver en bevidst discipel af Kristus. Faktisk er der mange sådanne disciple i vor moderne verden.

Menneskehedens former (legemer) har en særlig funktion i det organiserede liv, som de tager del i, nemlig deres guddommelige relation i og til dét liv. De former, som individerne bygger, bør – eftersom de er skabt af guddommeligt stof – også have en særlig funktion, som er deres guddommelige relation til Det Ene Liv. En form, som er skabt med henblik på andet end guddommeligt formål, er misbrug af energi og stof.

3. *Loven om periodicitet*, som i praksis betyder:

- a. At alle former har deres egen iboende cyklusser med vækst, modning og forfald, og at disse cyklusser indpræges i dem i det

øjeblik, de undfanges, igennem den involverede bevidstheds fokuserede hensigt.

b. At den cykliske aktivitet i en form er særlig for netop denne form, men alligevel underlagt og indeholdt i de større cyklusser i det organiserede liv, hvoraf den er en del.

Denne lov er noget mere vanskelig for den unge studerende at forstå end de foregående to, da den er mere kompleks og dækker et bredere vidensfelt. Vi vil komme ind på det i denne og den næste lektion, og for de, der er interesseret, vil vi fortsætte med et mere omfattende studium af den i en senere udgivelse.

Vor første betragtning af denne lov med henblik på at forstå dens betydning ligger i den kendsgerning, at enhver form rummer sin egen cykliske aktivitet, som en del af dens egen *iboende* natur. Disse cyklusser blev præget ind i eller indgydt i stoffet i øjeblikket for dets undfangelse igennem den skabende bevidstheds fokuserede hensigt.

Lad os betragte den overskyggende, åndelige Sjæl, som påtænker at reinkarnere, og fra dens eget plan styrer bygningen af sit ny udtrykslegeme. Sjælen holder et definitivt formål og en definitiv plan i sin bevidsthed, og kombinationen af disse to kan defineres som en plan for vækst og/eller tjeneste der skal fuldføres igennem denne reinkarnation. Planen er den fokuserede hensigt, Sjælens guddommelige vilje, der tjener som den motiverende årsag eller impuls for formudtrykkets nye cyklus.

I tilknytning til dette har Sjælen et gammelt materiale, som den må arbejde igennem; personlighedsbevidstheden, som er udviklet igennem tidligere inkarnationer. Det gamle materiale er skabt igennem den overskyggende åndelige Sjæls motiverende impuls eller fokuserede hensigt, og der bygges en ny form.

Sjælsplanen ligger i formen på samme måde, som et konkret vækstmønster ligger i et frø. Planen manifesteres i det ydre igennem rytmiske aktivitetscyklusser i takt med, at mønsteret fortsætter med at komme til udtryk i det indre.

Disse cyklusser er mange og varierede, større og mindre. De udgør i deres helhed de anledninger, de muligheder og de hindringer, som den inkarnerende bevidsthed møder i sit daglige liv og virke. Disse cyklusser udgør det mønster, hvorigennem den åndelige Sjæls formål og mål kan komme til udtryk. De udgør i sandhed de *faser*, som udgør en vital og vigtig del af den formnatur, som den inkarnerende bevidsthed må tilpasse sig, og som den kan samarbejde med for at opnå deres højeste gode på det fysiske udtryksplan.

Det kan for begyndere i sandhed forekomme næsten umuligt at tro, at de kan kende og forstå deres egne aktivitetscyklusser. Alligevel er dette ikke blot muligt, men også en del af den evolutionære udvikling, som alle en dag vil opnå. Vid, at du allerede nu er på vej ind i denne udvikling. Se hen til det med begejstring og søg i mellemtiden at forstå de begreber, som er et skridt på vejen til fuld forståelse.

Viden om vore aktivitetscyklusser er del af Sjælens visdom og kan vækkes i hjernebevidstheden igennem:

1. Ret aspiration
2. Ret meditation
3. Ret anvendelse.

Lektion 25

Livets cyklus

Formens bevægelse i tid og rum;

Døden som frigørelse fra en vækstfase;

De tre større og de ni mindre livscyklusser:

Den første større cyklus, rekapitulationsprocessen:

Den fysiske cyklus,

Den emotionelle cyklus,

Den mentale cyklus;

Den anden større cyklus, tjeneste:

Tjeneste over for de umiddelbare omgivelser,

Tjeneste over for samfundet,

Tjeneste overfor menneskeheden;

Den syvende, ottende og niende livscyklus

Lektion 25

En fokuseret Sjælshensigt, som vi tidligere refererede til som den motiverende impuls for en bestemt inkarnation, skaber en planlagt aktivitet (form), der udfolder sig hen mod fuldkommen-gørelse igennem en cyklisk, rytmisk ændring af formen. Loven om periodicitet, som sammen med andre love styrer denne proces, kan lettere forstås som den lov, der styrer formens bevægelse i tid og rum. Det er denne bevægelse, der fører til aktivitet.

Den overordnede cyklus i enhver forms liv er den, der styrer livslængden; længden af den tid, der tilbringes i inkarnation. Sjælen kommer i inkarnation i en cyklus, der er determineret af den guddommelige vækstplan for det specielle liv i formens verden. Det vil sige, at kimen til død er til stede i formen helt fra dens fødsel. Man kan korrekt sige, at fødslen er årsag til døden; påbegyndelsen af en planlagt aktivitet. Sådant liv må nå til en afslutning. Tag ikke fejl, ethvert lille liv tjener et guddommeligt formål i relation til Det Ene Liv. Det formål er bevidsthedens vækst. Sjælen planlægger fra start til slut, og derfor er afslutningen på dens plan, som resulterer i formens død, en forudbestemt kendsgerning i *naturen*.

Hvorfor frygter menneskeheden døden, som ikke blot frigør dem fra deres fængsel, men som markerer afslutningen på en guddommeligt skabt plan? Hvis blot menneskeheden kunne indse, at døden, når den kommer, er deres største mulighed, deres frigørelse og i en vis betydning deres afgangseksamen fra en særlig vækstfase, ville de møde den på en intelligent måde og suge den visdom til sig, som kun er mulig at opnå på denne måde. Denne guddommelige lov er et udtryk for Guds barmhjertighed.

Misforstå eller misfortolk ikke denne instruktion som en retfærdiggørelse for selvmord, for det er den *ikke*. Den overskyggende åndelige Sjæl trækker den inkarnerende bevidsthed tilbage fra formen i overensstemmelse med den på forhånd fastlagte plan, dvs. i det cykliske øjeblik, som blev igangsat på tidspunktet for fødslen.

Senere, når Sjælens visdom bliver del af den menneskelige bevidsthed, vil menneskeheden samarbejde med dette aspekt

af loven og med kærlighed og forståelse forberede deres diskarnation, for til slut at forlade formen med fuld bevidsthed om, hvad de gør og hvorfor. Der vil i formens verden udvikles en ny videnskab om død, og mennesker vil under Sjælens vejledning forlade deres krop og deres arbejde med en følelse af fuldbyrdelse og opnåelse. Indtil den tid kommer (som vil være endnu en stor cyklus i den menneskelige verden) er den bedste forberedelse overvindelsen af frygt og skræk igennem ret forståelse.

Den menneskelige forms potentielle livscyklus, for så vidt angår den nuværende menneskehed, er et århundrede. Cyklusser varierer fra det ene menneske til det andet af årsager, som har at gøre med den individuelle Sjæl, men denne cyklus er standard og den normale som potentiale for den gennemsnitlige menneskehed. Sjælen tilbringer cirka 240-300 år ude af verden imellem inkarnationerne. Igen her kan denne cyklus variere i særlige tilfælde, men den kan anses for standard eller normal for den gennemsnitlige menneskehed.

En livscyklus indeholder tre større og ni mindre cyklusser, som skaber formens vækst, modning og forfald, som resulterer i dens klimaks eller afslutning. De er nummereret og defineret som følger:

Den første større cyklus er den, der skaber legemernes vækst og giver tid til rekapitulering af det, som er gået forud, og den skaber dermed mulighed for integration af bevidstheden i tid og rum og for stabilisering af bevidstheden på dens evolutionsmæssige udviklingsniveau.

Den indeholder tre mindre cyklusser og en pause, som hver består af cirka syv år. Vægten i væksten ligger på:

1. Det fysiske legeme under den første cyklus fra 1-7 år,
2. Det emotionelle legeme under den anden cyklus fra 7-14 år,
og
3. Det mentale legeme under den tredje cyklus fra 14-21 år.

Under den første cyklus rekapitulerer den inkarnerende bevidsthed igennem symbolsk erfaring den vækst, der fandt sted, da den ikke var meget andet end et dyreliv. Dette inkluderer individualiseringsperioden (da menneskeheden opdagede, at den var et selvbevidst jeg) og udviklingen af det personlige viljesfokus, som fandt sted under kampen for overlevelse imod naturens og elementernes odds. Menneskene var nødt til at finde deres plads i naturen.

Vi ser derfor, at barnet i løbet af denne periode rekapitulerer væksten, der havde at gøre med udviklingen af en vilje, som primært og helt normalt er selvcentreret, og kampen for denne viljes overlevelse i omgivelserne. I denne periode foregår der visse karmiske justeringer, så der hver gang tilføres mere visdom til den, som Sjælen allerede tidligere har høstet af sine erfaringer.

I løbet af den anden cyklus rekapitulerer den inkarnerende bevidsthed igennem symbolsk erfaring den vækst, den indtil nu har høstet som et emotionelt menneske i relation til mennesker og ting. Her genoplever bevidstheden det første behov for at tilpasse sig et samfund af individer for at forbinde sig igennem følelse frem for fysisk udholdenhed eller eksistens, og det emotionelle liv bliver derfor mere vigtigt end det fysiske.

I løbet af den tredje cyklus rekapitulerer den inkarnerende bevidsthed, stadig igennem symbolsk erfaring, den vækst i tanke-sindet, der er opnået frem til det tidspunkt. I overensstemmelse med dens udviklingsniveau lærer den at anvende tankesindet og disciplinere dets følelser igennem mental kontrol. Den relaterer sig til sine omgivelser igennem mental interesse og en stadigt voksende følelse af ansvar. På dette tidspunkt finder der, for så vidt angår størstedelen af menneskeheden, ikke så megen rekapitulation sted i denne som i de to foregående cyklusser. Menneskeheden som helhed befinder sig på det udviklingsmæssige stadium, som har at gøre med udviklingen af tankesindet og opbygningen af et fint, klart mentallegeme. Menneskeheden er i dag i færd med at skifte fokuspunkt fra sin emotionelle til sin mentale natur. Denne rekapitulation opnås primært igennem boglig læring, udviklingen af evner og de emotionelle erfaringer,

som *kræver* mental bevidsthed. Disciplinær træning, som har at gøre med moralske og *etiske* principper vil snart få en langt større opmærksomhed i denne fase af livet, fra 14-21 år, end nogensinde før i menneskehedens historie.

Dette bringer os til den mellempperiode, som igen normalt dækker et tidsrum på 7 år. En mellempperiode er en pause mellem to større aktiviteter, hvor bevidstheden samler alle sine kræfter i et center som forberedelse til en ny indvielsesbestræbelse. I løbet af denne første mellempperiode i livet vil mennesket integrere og stabilisere den vækst, som har fundet sted i løbet af de tre foregående cyklusser. Når dette menneske nærmer sig afslutningen af mellempperioden vil han eller hun begynde at bringe sig i samklang med formålet med denne særlige inkarnation. Her gives det enkelte menneske en mulighed for at blive bevidst omkring sit sjælsformål og, i forhold til dets udviklingsniveau, om sin sjælsplan. Mennesket vil ikke blot erkende sit ansvar, men også acceptere det og igennem yderligere læring forberede sig på at udføre det. Når mennesket er 28 år gammel, er det formentlig blevet moden, dvs. er blevet integreret, eller det har opnået kontinuitet med sin fortid.

Hvorfor ser vi så lidt bevis på denne sjælsplanlagte aktivitet i verden i dag? Fordi menneskeheden har så lidt forståelse for deres mulighedscyklusser. Forældrene forstår sjældent, at deres barn rekapitulerer sin tidlige vækst igennem sit daglige liv. Derfor forstår forældrene sjældent barnet. Forældrene er handicappet for så vidt angår deres evne til at støtte den unge Sjæls vækst. Derfor opnår barnet ikke den ønskede kontinuitet, men mangler den nødvendige vækst inden for de områder, hvor der ikke fandt justeringer sted. Vi er derfor det voksne menneske, som på visse områder af vor bevidsthed er umoden og sjældent i stand til at drage fordel af vore mulighedscyklusser. Vi er ikke i tilstrækkelig grad vokset op og har gennemlevet fortiden igennem en rekapitulationsproces.

Dette er en af de omstændigheder, der gør sig gældende i verden i dag på grund af menneskehedens udviklingsniveau. Alligevel bevæger vi os ind i en ny vækstfase, hvor Sjælens visdom vil gøre sig gældende i det enkelte menneskes liv, og dette gælder for alle

mennesker. Den ny tids uddannelse vil være dedikeret Sjælens vækst i barnet frem til den modenhed, som er en kontinuitet med dens fortid og erkendelse af Sjælsformålet. Morgendagens unge menneske vil bevæge sig fremad og ud i verden fra et nyt fokuspunkt, med en ny, afgørende fornemmelse for retning og viden om sin skæbne (cykliske mulighed). Menneskets vækst fra 28-års alderen eller deromkring vil være en *ny* vækst, der skaber nye erfaringer frem for en endeløs gentagelse af gamle situationer og omstændigheder.

Den anden større cyklus er den, som forsyner den modne bevidsthed med en mulighed for at yde et bidrag til samfundet og til den befolkning, hvori den lever, igennem en indivielsesindsats.

Den indeholder tre mindre cyklusser og en mellempriode, som hver består af 9 år. Vægten af den indivielsesmæssige bestræbelse ligger inden for:

1. Tjeneste over for de umiddelbare omgivelser og den umiddelbare indflydelsessfære i løbet af den fjerde mindre cyklus i alderen fra 28-37 år.
2. Tjeneste over for samfundet igennem en udvidet indflydelsessfære i løbet af den femte mindre cyklus i alderen fra 37-46 år.
3. Tjeneste over for menneskeheden igennem en stadig ekspanderende indflydelsessfære i løbet af den sjette mindre cyklus i alderen fra 46-55 år.

I løbet af den fjerde mindre cyklus får mennesket i hjernen muligheden for at tage karmiske ansvar over for familien og bekendte igennem en planlagt aktivitet, som de selv må igangsætte. De får her muligheden for at balancere gammel karmisk gæld igennem en ny kærlighedsindsats. I løbet af denne 9-årige cyklus har de, hvis de tager imod den mulighed, Sjælen giver dem, mulighed for at balancere det meste af deres personlige karma, skabt i fortiden. Ved at gøre dette bringer de ikke blot guddommelig lov og orden ind i deres liv, men de orienterer sig desuden i retning af Det Ene Liv, hvori de lever, røres og har deres væren. De bringer

sig så at sige i samklang med Gud og høster belønningen igennem mange åndelige erfaringer i bevidstheden.

I løbet af den femte mindre cyklus retter den inkarnerende bevidsthed sin opmærksomhed imod et større antal af sine brødre og udvider dermed sin indflydelsessfære til inden for et givent tjenestoområde at inkludere det samfund, hvori han bor og lever. Hans aktiviteter planlægges på en måde, så de vil gavne det meste af samfundet eller en større gruppe mennesker. Den får således mulighed for i nuværende livstid at balancere det meste af den gruppekarma, som blev skabt i fortiden. Når den tager imod denne mulighed, vokser den stadig mere i bevidsthed om, at den er en Sjæl, og at dens brødre – som den selv – er Sjæle, som har brug for og guddommelig ret til det bidrag, den må yde.

I løbet af den sjette cyklus begynder den inkarnerende bevidsthed – hvis den tager imod den tilbudte mulighed – at tænke på menneskelig nød. I denne cyklus kommer dens tjenestepotentiale til udtryk, og dens bidrag når et højdepunkt eller klimaks. I overensstemmelse med dets udviklingsniveau kan mennesket nu yde sit bidrag til den civilisation, den i tidligere inkarnationer har bidraget til at skabe. Den inkarnerende bevidsthed får mulighed for at gøre en gammel uret god eller for at bygge videre på noget godt, og begge dele vil have en gavnende indflydelse på mange mennesker. Dens bevidsthed bliver mere og mere gennemtrængt af åndelige værdier, som den udtrykker igennem det liv, den lever.

Dette fører mennesket til den anden mellempriode i cirka 55-års alderen. Igen gør den inkarnerende bevidsthed ophold i bestræbelserne og samler sine kræfter. I løbet af denne 9-årige periode vil den skulle træffe en større beslutning, hvis udfald i reglen afhænger af dens udviklingsniveau, tidens behov og dens forhold til dette behov. Den må beslutte, om den vil tillade redskabet at slække på bestræbelserne, efterhånden som kræfterne aftager, eller om den skal presse det til nye højder i tjeneste. Uanset det valg, den træffer, er dette en esoterisk mellempriode i dens liv. Den udvider ikke længere sine tjenestebestrebelse, selvom den – hvis den drager fuld fordel af muligheden for denne mellempriode – vil fastholde sin tjenestes nyttige funktion. Den

integrerer og stabiliserer sin tjeneste på det niveau, der blev nået under den sjette mindre cyklus.

Den tredje større cyklus giver den inkarnerende bevidsthed mulighed for at påbegynde en frisk, ny tjenesteindsats over for menneskeheden og Det Ene Liv og/eller at bringe sine forhold i orden. I begge tilfælde er redskabet trådt ind i sin store nedgangscyklus, som giver bevidstheden en hidtil uset mulighed for åndelig vækst i formens verden. Bevidstheden får mulighed for at fungere med en stadig voksende frihed fra formnaturens krav. Denne cyklus indeholder tre mindre cyklusser og en mellemperiode, som normalt varer 9 år. Vægten i denne nedgangs-cyklus ligger på:

1. Det fysiske legeme i løbet af den syvende mindre cyklus i alderen fra 64-73 år,
2. Det emotionelle legeme i løbet af den ottende mindre cyklus i alderen fra 73-82 år, og
3. Det mentale legeme i løbet af den niende mindre cyklus i alderen fra 82-91 år.

I løbet af den syvende cyklus begynder det fysiske legeme at slække på sine sansemæssige krav over for den inkarnerende bevidsthed. Dens bestræbelse aftager gradvist i intensitet, hjernebevidstheden ophører gradvist med at respondere på de emotionelle op- og nedture, og de fysiske omgivelser slipper deres hold i mennesket i hjernen.

Dette kan være en meget vanskelig periode, hvis den ikke forstås korrekt. Det er den cyklus, som er mest frygtet af den bevidsthed, der mangler en følelse af formål eller guddommelig retning. De føler, at de glider bort fra alt, de kender og har kær. Hvis de identificerer sig med og som formen, er det naturligvis uhyggeligt at være vidne til dens forfald. De oplever, at de er døende, og da de ikke ved, hvad fremtiden rummer, vil de enten sætte ind med en sidste øjeblikks-modstand over for forfaldet eller begrænse bevidstheden og dens effektivitet til deres redskabs begrænsninger.

En forkert tolkning af hvad der sker, og frygt for fremtiden, skaber i denne cyklus sygdom og dysfunktion i kroppen, og hos mange en for tidlig død. Senilitet er i denne alder – eller for den sags skyld i en hvilken som helst alder – en tilstand, som menneskeheden selv skaber. Den er ikke naturlig hverken for formen eller bevidstheden.

I løbet af denne cyklus i alderen fra 64-73 år må den inkarnerende bevidsthed enten starte på en ny verdenstjenesteaktivitet eller gradvist trække sig ud af området. Hvis den trækker sig ud, har den mulighed for at træde ind i et liv med højere studier, meditation og kontemplation. Den kan nu dedikere sig til en højere sandhed, når formnaturen slækker på sine krav til den.

I løbet af den ottende mindre cyklus slækker den emotionelle natur på sine krav, og alle ambitioner og begær ophører for dette menneske. De emotionelle op- og nedture ophører, og mennesket er fri til at fungere næsten udelukkende igennem tankesindet.

Hvis deres udvikling er sådan, at de har et højt udviklet mentallegeme, kan de fortsat være til stor tjeneste for menneskeheden. De er i stand til at formulere Visdommen i sandhedsbegreber, som er anvendelige i deres samtid og omstændigheder. Andre kan opsøge dem for råd og vejledning.

Hvis deres udvikling ikke har nået dette høje niveau, får de mulighed for bevidst vækst. De har tid og føler sig draget imod højere studier. De kan – hvis de ønsker det – gå så langt som til at forberede sig mentalt på fremtidige inkarnationer.

Hvis de tog en ny tjenesteaktivitet op i den foregående cyklus, vil den nå klimaks i løbet af den nuværende cyklus, og mennesket vil trække sig tilbage fra området.

I løbet af den niende mindre cyklus begynder mentallegemet at forfalde, og den inkarnerede bevidsthed befries fra dets krav. Den ophører med sin konstant formskabende aktivitet, så tankelivet gradvist bliver roligt. Mennesket får her mulighed for sand meditation, fri af de tankeformer, som tidligere stod mellem det og dets erkendelse af ren væren. Det er nu i stand til at fungere

i Sjælens verden, *såfremt* det har draget fordel af alle tidligere cyklusser tilbudte muligheder.

Dette betyder ikke, at tankesindet bliver negativt og kraftesløst. Det holdes roligt, men vakt og opmærksomt over for Sjælens inspiration, så Sjælens lys kan strømme gennem det for at oplyse den ventende bevidsthed. Dette forudsætter en intensiv indre aktivitet.

Dette bringer mennesket til sit 91. år, hvor det træder ind i mellemprioden mellem det at leve i en form og uden for form.

Denne mellempriode giver mulighed for stille refleksion over fortiden og en fornyet evaluering af alt det, der er gået forud (i denne inkarnation) i Sjælens lys. Mennesket forlader sit redskab med fuld bevidsthed, når det kommer til afslutningen på sin inkarnationscyklus. Det vil ubesværet forlade sit redskab og verden og indtræde i det liv efter døden, som er naturligt for det.

Lektion 26

Formens natur

Ret anvendelse af formens natur;

Påkaldelse af den guddommelige vilje;

To karakteristika ved guddommens negative aspekt:

Inerti og aktivitet;

Åndens og stoffets bevægelse;

Forandring af bevægelsen igennem integration;

Sjælen påbegynder en ny bevægelse;

At flytte fokus til hovedet

Lektion 26

De tre grundlæggende guddommelige love; loven om økonomi, loven om relativitet og loven om periodicitet, giver formen dens natur. Det er i denne natur, at den inkarnerende bevidsthed er fanget, denne natur som vi i en lang vækstcyklus er identificeret med, og igennem gradvis kontrol og ret anvendelse af denne natur, at vi omsider udvikler os til den bevidste inkarnerede Sjæl.

Den studerende må på dette tidspunkt lære at bringe den teori ned og anvende den i det daglige liv for at efterprøve dens sandhedsværdi. Hvordan kan en sådan teori som denne gøres anvendelig i det daglige livs verdslige virke? Hvordan kan vi forbinde det abstrakte med det konkrete på en sådan måde, at vi kan gøre sandheden levende?

Formen, vore legemer, og vore omgivelser – de tanker og følelser, vi nærer, og de handlinger vi foretager – alle tjener Det Ene Livs økonomi. Alle er da i kraft af deres natur gennemsyret med guddommeligt formål, og formålet er bevidsthedens vækst og udvikling i retning af at blive et udtryk for guddommelig kærlighed-visdom, eller hvad vi kan kalde altruisme. Denne iboende *kendsgerning i naturen* er et menneske ikke i stand til at undslippe. Dette er vort formål generelt, og specielt inden for de områder, hvor vi mangler altruistisk motivation. Vore tanker, vore følelser og vore handlinger vil direkte eller indirekte, gennem lidelse eller fuldbyrkelse, smerte eller glæde, og i overensstemmelse med vort bevidste eller ubevidste valg som del af Det Ene Livs økonomi udvikle bevidstheden inden for vor indflydelsesfære til større bevidsthed om guddommelig kærlighed. Andre kan iagttage os og tænke, at ”Det er i hvert fald ikke måden at opføre sig på”. Således tjener vi, selv uden at være bevidste om det. Vi lider selv under følgerne af vore egne handlinger, udvikler og forfiner gradvist vort udtryk frem imod altruisme. Vi kan således ikke undslippe det formål, der kommer til udtryk som del af selve formnaturen.

Formnaturen kan ikke andet end at forbinde sig med andre former for at tjene det formål, for relativiteten er også del af dens iboende natur. Den må forbinde sig med de andre former, som har berøring med dens egen eksistens, og ved at gøre det opstår der en bevidst forbindelse mellem den iboende bevidsthed og andre bevidsthedselementer. Menneskeheden vil enten elske eller hade. De vil tiltrække eller frastøde. De kan ikke være ligeglade og bevare deres mentale sundhed. Bevidsthedens former og elementer inden for et givent område bliver så indbyrdes forbundne og -afhængige, at de, uanset kvaliteten af deres relation, ikke kan leve uden hinanden.

Dette er i stigende grad blevet sandt i vor moderne verden, som er et spejl af den menneskelige bevidstheds udvikling. Et menneske kan elske eller hade, synes om eller tage afstand fra, være tiltrukket eller frastødt af en købmand, en bankmand, en tøjproducent etc., men de kan ikke leve det liv, de har valgt, uden disse former. Det er ikke længere muligt for et menneske, en familie eller endda en nation at forblive en fuldkommen uafhængig del. Verdens økonomi tillader ikke længere en forms eller et bevidsthedselements fortsatte isolation fra det liv, som er *menneskeheden*. Alt livs forbundethed, som afspejles i verdens økonomi, viser vejen hen imod menneskehedens genskabelse efter århundreders smertefulde oplevelser til en æra af fred og god vilje.

Vi behøver blot at gøre korrekt brug af naturen inden for dens cykliske muligheder eller årstider, som formen præsenterer for på succesfuld måde at passere igennem denne overgangsperiode fra én æra til den næste. Vi kan afkorte overgangsperioden ved at tage vore udviklingsmæssige skridt bevidst og i samarbejde med loven.

Når vi indser, at vi er del af Det Ene Livs økonomi, og at den økonomi tjener livets guddommelige formål, kan vi bevidst gøre brug af det guddommelige formål og den guddommelige kraft, som er del af det. Vi har mulighed for at erkende, at vi tjener bevidsthedens eller Sjælens udvikling, og at vi aspirerer til at gøre dette på en positiv, skabende måde.

Igennem korrekt motiveret aspiration kan vi påkalde den guddommelige vilje for at illuminere vor bevidsthed.

Når vi erkender, at vi må forbinde os, fordi det er del af vor grundlæggende natur og af naturens form, kan vi bevidst vælge at forbinde os med kærlighed som broder til broder i Guds familie.

Vi kan da observere de mulighedscyklusser, som formen tilbyder os, og i de cyklusser eller årstider lade vor åndelige vækst og udvikling komme til udtryk i skabelsen af en ny civilisation, som er karakteriseret ved altruisme, og hvis bestræbelser udgør det største gode for det største antal. Glem ikke, at det største gode for helheden må inkludere og begynde med alle menneskers største gode. Det ene Liv er fokuseret i de mange, og igennem de mange i det enkelte menneske.

Inden vi forlader vor betragtning af formens natur, er der to andre og endnu mere grundlæggende, og derfor mere iboende karakteristika ved formen, som opstår af guddommens negative aspekt.

Disse to iboende karakteristika knytter sig til stoffet selv, inden stoffet opstod som form. De er:

1. Inerti

2. Aktivitet

De resulterer i stoffets skabende evne til at arrangere og opretholde sig selv i en hvilken som helst form, der præges ind i det igennem en fokuseret vilje.

Stoffets naturlige bevægelse er roterende. Et stofpartikel roterer omkring sin egen akse og vil på grund af dets inerti konstant forblive i den bevægelse.

I det øjeblik, hvor Ånden træder ind i stofpartiklets modtagelighedsfelt, skabes der en ny bevægelse eller aktivitet. Der er her tale om en cirkulær bevægelse. Stofpartiklet kredser omkring

Åndens positive pol i en bane, der er skabt af Åndens hensigt. Dens grundlæggende inertie vil fastholde den i den bane, som først opstod, hvorved dens kredsløb fastholdes.

Når bevidstheden eller Sjælen fødes i det magnetiske felt, der skabes mellem stof og Ånd, skaber det en anden ny bevægelse af stoffet. Partiklen roterer ikke blot omkring sin egen akse og kredser omkring sin positive pol, men den påbegynder et nyt aktivitets-spiralmønster. Sjælen, som er forbindelsesleddet mellem Ånd og stof, udøver en magnetisk indflydelse på stoffet, som er i kredsløb. Dette stof begynder at bevæge sig i spiralmønster og bevæge sig tættere på sin positive pol i takt med, at Sjælen retter sin cykliske tiltrækning imod den. Således fortsætter udviklingen af stofaspektet samtidig med Sjælens udvikling. Former skabes, udvikler sig og løftes sluttelig op i himlen (Åndens frekvens) igennem den udviklende bevidsthed eller Sjæl, der virker som forbindelsesled mellem Ånd og stof.

Meget af dette er abstrakt og i første omgang vanskeligt at forstå, men de grundlæggende karakteristika, der ligger bag formens natur, kan forbindes og anvendes i menneskets egen vækst og udvikling og i dets liv og virke.

Bag formernes natur, som de må arbejde med, er en endnu mere kraftfuld stofnatur, som må tages i betragtning.

Formen har en naturlig tendens til igen og igen at gentage den aktivitet, som den *først* tilskyndes til. På denne måde bygges en automatisk responsmekanisme ind i den fysiske hjerne og nervesystem, vaner etableres, og erfaringer gentages i en nærmest endeløs række af cyklusser. Kun bevidsthedens positive indflydelse kan igennem bevidst eller ubevidst genovervejelse ændre en forms allerede etablerede bevægelse (aktivitet). Formen vil reagere, fordi den er nødt til det, for det er et af dens dybeste træk, men den vil forblive i det mønster, der først blev etableret for den, med mindre eller indtil bevidstheden erstatter det med et nyt.

Den nemmeste og mest effektive måde til at ændre dette handlingsmønster sker ved at drage legemernes (det mentale og det

emotionelle legemes samt den fysiske energis) grundlæggende kræfter tættere på Sjælen. Det vil sige, ved bevidst at igangsætte en opadgående bevægelse af disse kræfter op i forståelsens lys, hvor de igennem et mentalt fokus kan omdirigeres i nye aktivitetsmønstre.

Dette kalder vi personlighedsintegration. Alle formens grundlæggende kræfter, som i deres helhed udgør personligheden (Sjælens maske eller ansigt), bringes sammen i en integreret helhed af dem, der er bevidst fokuseret i hovedet. Hele væsenet bliver derigennem i stand til at handle frem for at reagere, når de konfronteres med indflydelser, fordi responsen på den indflydelse skabes af Sjælen igennem tankesindet, hvor forståelsens lys muliggør igangsættelsen af *ret handling*. Ret handling opstår igennem en korrekt integreret og ordnet personlighed som resultat af ret forståelse. En sådan forståelse er aldrig til rådighed, med mindre og førend legemernes kræfter er blevet samlet i en integreret personlighed.

Betragt disse kræfter som selve tankelivet, det emotionelle liv og det fysiske liv, inden de er blevet integreret til en helhed. Ikke blot er de tre aspekter ofte i krig indbyrdes, men krig *inden for* et eller flere aspekter skaber meget ofte alvorlige vanskeligheder for mennesket. Hvis tankelivet i sig selv er delt med hensyn til, hvad det ønsker, tror eller endda ved, bliver det ikke blot kraftsløst for så vidt angår positive resultater, men det bliver også destruktivt i forhold til resten af redskabet og omgivelserne. Det samme gælder for det emotionelle liv. Når menneskers handlinger i det fysiske er i indbyrdes modsætning, nedbryder de alle deres bestræbelser, næsten til et punkt hvor mennesket bliver sindssygt.

Personligheden integreres til en helhed, som er modtagelig over for Sjælen, når mennesket tager bolig i hovedet og identificerer sig som Sjælen og som sådan drager disse kræfter op i et punkt, hvor de mønstre, de har tendens til at indtage, kan genovervejes og kræfterne styres ind i nye mønstre, skabt igennem denne genovervejelse.

Husk, at Sjælen eller bevidsthedsaspektet skaber en ny bevægelse eller aktivitet i stoffet. Redskabets grundlæggende kræfter udgøres af mange millioner stofpartikler. Når Sjælen udøver en cyklisk, magnetisk tiltrækning på dem, træder de ind i en spiralbevægelse. Når de kredser omkring Sjælen, rykker de tættere på den, hvilket vil sige, at deres vibratoriske frekvens øges.

På denne måde etablerer vi os, når vi tager bolig i hovedet (i begyndelsen i pandecenteret mellem øjenbrynene) og identificerer os som Sjælen, i den polarisering, der som mellemlid mellem Ånd og stof bliver positiv over for redskabets grundlæggende kræfter. Når vi hver morgen i meditation udøver en cyklisk, magnetisk tiltrækning på dem, løftes vi i frekvens ud af de gamle mønstres mørke ind i forståelsens lys. De revurderinger, der opstår som resultat heraf, skaber nye handlingsmønstre, som disse kræfter kan strømme ind i, når bevidstheden udtrykker sig i sit ydre miljø. Stoffets inertie er blevet overvundet i skabelsen af en ny aktivitet.

Et sådant menneskes liv og virke antager ny betydning, når de indretter sig i overensstemmelse med den ny indflydelse, og dette menneskes liv udgør tydeligvis et positivt bidrag til Det Ene Liv.

I næste lektion vil vi se nærmere på en ny meditationsteknik, der har tilknytning til ovenstående proces. I mellemtiden beder jeg jer søge så vidt muligt at forstå indholdet af denne lektion.

Lektion 27

Skabelsen af et ideal

Transmutation eller åndelig alkymi

Visualisering af essensen af et ideal, Kristuslyset;

En triangel af åndelig kraft og tre egenskaber ved det ny ideal:

Guddommelig vilje, guddommelig kærlighed-visdom og intelligent handling;

Den magnetiske auras fire egenskaber:

Guddommelig harmoni, konkret videnskab og viden,

Hengivenhed over for et ideal, og guddommelig lov og orden;

Anvendelsen af idealet som en sædtanke i meditation;
Tolv måneders meditation

Lektion 27

Hvad *kan* vi identificere os med, hvis ikke med den form, vi lever i? Hvis vi ikke er vore tanker eller vore følelser eller vort fysiske legeme, hvis vi ikke engang er vores navn – hvad er vi da?

Det menneske, som oprigtigt studerer sandheden, identificerer sig her med et ideal, som består af en række idéer. Idealet har en tendens til i begyndelsen at være abstrakt og vagt, da idéer er abstrakte. Den nye studerende har endnu til gode at lære at tænke abstrakt i konkrete former med henblik på at skabe et passende ideal, som kan iklædes mentalt, emotionelt og fysisk stof. Når vi er i stand til det, ophører vort nye ideal med at dreje sig om os som en drøm i vort ønskeliv og bliver i stedet en levende realitet i den ydre verden.

På denne måde bliver vore drømme til virkelighed. De vokser fra at være embryoniske former til levende realiteter, fordi vi har ladet dem med Ånd, vor egen del af den universelle Vilje til Væren.

Mange studerende, der når så langt, er frustrerede i deres forsøg på at skabe idealet. Alle ønsker at være bedre, end vi er på nuværende tidspunkt. Næsten alle søger bevidst eller ubevidst større anseelse, men kun få finder ud af, hvordan de kan skabe deres egen vækst. Målet er vanskeligt at beskrive i tankesindet, og derfor indser få, hvordan de kan arbejde hen imod det. Selvigangsat åndelig vækst er et nyt begreb for det gennemsnitlige menneske, men alligevel giver det en sikker genklang dybt i et menneske, når først betydningen heraf er forstået. Vi begynder straks at skabe et ideal, som vi kan anvende som ideal for vor vækst og udvikling. Målet er generelt skabt ud af et ideal, som er det stikmodsatte af det, vi ser ud til at være på det givne tidspunkt.

Det er indlysende, at hvis vi er fyldt med vrede, jalousi, grådighed etc., søger vi at overvinde dette på den bedst mulige måde, vi kan. Vort første ideal er helt naturligt skabt på baggrund af en vag idé om kærlighed, barmhjertighed, venlighed, uselviskhed og

generel godhed. Vi søger at forandre os, fordi vi ubevidst indser, at vi kan skabe ændringer dybt i vor egen natur.

Gennemsnitsmennesket igangsætter denne specielle vækst igennem en selvpålagt disciplinær handling, og disse mennesker bevæger sig i den rigtige retning, men almindeligvis ved hjælp af de forkerte metoder. Deres disciplin er af negativ karakter. De vil disciplinere sig selv til ikke at foragte, ikke at være jaloux, ikke at tillade grådighed at influere på deres handlinger etc., og ved at gøre det lykkes det dem kun at undertrykke de kræfter, der bliver genereret igennem disse mønstre. De skaber blot en voksende frustration, helbredsproblemer eller i bedste fald en række ubehagelige oplevelser, fordi en undertrykt kraft blot øger sin kraft, indtil den omsider må komme til udtryk. Det får det menneske, som normalt er usædvanlig rolig og fredelig, til at eksplodere, gå i panik eller stivne, når det oplever en pludselig krise. Eller mennesker når ganske enkelt et punkt, hvor de undertrykte kræfter i dem pludselig bryder frem og helt tager magten fra dem.

Der må tydeligvis være en anden metode til at opnå resultater på, hvormed menneskeheden på en sikker måde kan udvirke åndelig vækst og udvikling. Disse negative kræfter, som er dybt begravet i os alle, må transmutes til deres polære modsætninger i stedet for at blive hindret i at komme til udtryk. En sådan undertrykkelse er intet andet end en overfladisk kontrol over et farligt kraftpotentiale, som helt sikkert vil komme til udtryk igennem konflikt både i individet og i den kollektive menneskehed. Spørg dig selv, hvad der i virkeligheden ligger bag massevold, kriminel adfærd eller en hvilken som helst handling, som virker ødelæggende på helheden. En lille gruppe i menneskeheden, som spiller på en større gruppe menneskers emotionelle natur, kan udløse disse undertrykte, negative kræfter, så de kommer til udtryk som vold trods bedre vidende. Det kræver kun en lille gnist at skabe en eksplosion i et sådant kraftpotentiale. Det vil sige, at så længe dette potentiale er til stede, udgør det en konstant trussel imod vor fred og sikkerhed.

Transmutation eller åndelig alkymi er en videnskab, der er baseret på guddommelige kendsgerninger i naturen, som vi som

bevidste Sjæle kan lære at anvende til at skabe en bedre verden. Vi har på en meget virkelig måde i denne lektion at gøre med transmutationsprocessen.

Hvordan begynder den oprigtige studerende at skabe et passende, afrundet ideal?

Vi begynder med selve kernen i idealet – identifikation. Hvordan er det væsen, vi ønsker at blive? Hvad hedder det, og hvad er dets plads i helheden?

Dets navn er Kristus, Guds søn. Det er et Kristusbarn, en ung Sjæl, der er skabt som en del af Det Ene Liv, født af Ånd og stof ind i den menneskelige familie.

Denne kerne visualiseres som et lille punkt af strålende lys, dybt i selvet, som – i takt med, at det vokser – udvikler, modner og fylder den trefoldige personlighed med sit strålende lys. Igennem dette lys, Kristuslyset i den enkelte Sjæls hjerte, transmutteres personlighedens, omgivelsernes og sluttelig verdens negative kræfter til deres polære modsætninger.

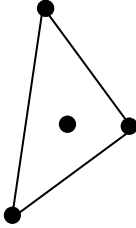
Det vil sige, at når som helst den studerende tænker på identitet, sker det på følgende måde. Mennesket erkender, at det i sin essens er et fokuspunkt af blå-hvidt Kristuslys og –liv i en bevidsthedssfære kaldet Sjælen. Væksten af dette lys og liv til at blive en strålende blå-hvid sol, som gennemtrænger og til sidst fortærer personligheden, symboliserer den åndelige vækst, som dette menneske igangsætter.

På denne måde skabes kernen, identiteten i idealet, og antager en begribelig form. Mennesket kan gøre dette til mål for sin åndelige vækst.

Næste skridt i skabelsen af idealet er formuleringen af den ny identitets grundlæggende natur. Nye idéer må formuleres, der kan tjene som skabelon for personlighedens *positive* disciplinære program.

Hvad er de grundlæggende egenskaber ved det åndelige væsen, som den studerende planlægger at blive?

Der er tre; tre egenskaber, der udgør en triangel af åndelig kraft omkring Kristuslysets centrale kerne.



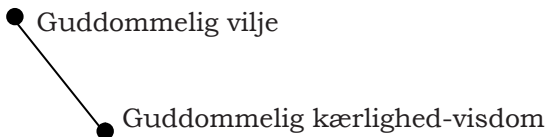
De er:

1. Guddommelig vilje. Dette er triangelens første punkt. Guddommelig vilje er Sønnens arv fra Faderen. Den overskygger og gennemtrænger ham oppefra og bringer ham direkte i samklang med Faderen.

Guddommelig vilje kommer til udfoldelse i personlighedens indre væsen, når den (den guddommelige vilje) gennemtrænger personlighedens trefoldige natur (den mentale, den emotionelle og den fysiske) som Viljen til det Gode.

Den kommer til udtryk i den ydre verden som god vilje imod *alle* medlemmer af den menneskelige familie.

2. Guddommelig kærlighed-visdom. Dette er triangelens andet punkt, der er placeret nedenfor og til højre for det første punkt.



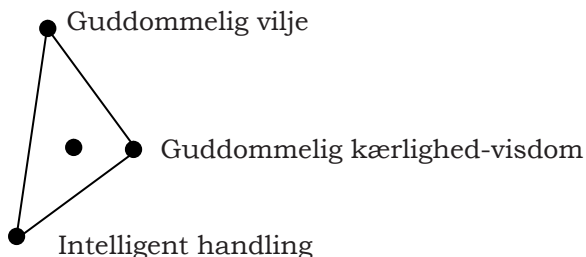
Guddommelig kærlighed er den grundlæggende natur og derfor sønnens vigtigste egenskab, skabt af den guddommelige krafts

samspil mellem hans guddommelige forældre. Den udgør hans enhed med alt menneskeligt liv.

Guddommelig kærlighed-visdom kommer til udtryk som ret forståelse eller indfølelse eller altruisme i personlighedens inderste natur, når den gennemtrænger personligheden.

I det ydre kommer den til udtryk som broderskab og udgør *kvaliteten* af menneskets handlinger og årsagen til dem.

3. Intelligent handling. Dette er det triangelens tredje punkt, som er placeret nedenfor og lidt til venstre for de første to punkter.



Sønnen arver intelligent handling fra Moderen. Den er den underliggende kraft, som gør ham virkelig og skaber hans tilsynkomst eller form.

Intelligent aktivitet og handling kommer til udtryk som den skabende forestilling (evnen til at omsætte idéer til planer) i den trefoldige personlighedens inderste natur, idet den gennemtrænger personligheden.

I det ydre kommer intelligent handling til udtryk som ret handling i personlighedens liv og virke.

Vi har nu idealets grundlæggende struktur – punktet af Kristuslys og -liv i en triangel, bestående af åndelig kraft, hvor triangelen udgør idealets grundlæggende egenskaber.

Næste skridt er afrundingen af den grundlæggende identitet og idealets egenskaber til en helhed. Hertil behøver vi blot at

tilføje de fire egenskaber, som former den åndelige Sjæls, eller idealets, magnetiske aura. Disse fire egenskaber er:

1. Guddommelig harmoni. Alle personlighedens toner er blevet afstemt efter Kristi rene tone, og i hele væsenets auriske indflydelse er der harmoni. De er i samklang med Det Ene Liv. Virkningerne, som de skaber i den ydre verden, er i harmoni med menneskehedenes åndelige vækst og udvikling (den guddommelige plan).
2. Konkret videnskab og viden. Formerne i deres magnetiske aura er ordnet efter naturens guddommelige kendsgerninger. De er rationelle, logiske, positive og konstruktive. De udgør anvendelsen af de grundlæggende egenskaber, som vi finder i den åndelige krafts triangel, i personlighedens ydre liv.
3. Hengivenhed over for et ideal. Den magnetiske aura er af natur aspirerende. Den vier sin tiltrækningskraft til det, som er af åndelig vigtighed, og er således til stadighed fyldt til overflod med Åndens liv.
4. Guddommelig lov og orden. Alle former i den magnetiske aura drages naturligt i korrekt forbindelse med hinanden og Det Ene Liv, så denne orden hersker i hele dette væsens system. Guds søn lever i overensstemmelse med guddommelig lov, og manifesterer derfor igennem sin auriske indflydelse den guddommelige orden i alle de menneskers liv og virke, som han er i kontakt med.

Idealet er nu formuleret. Oprigtige studerende ved, hvad det er, de ønsker at blive. De forstår i detaljer det mål om åndelig vækst og udvikling, som de igangsætter. De behøver blot at forbinde det abstrakte ideal med konkret form for at udmønte det i en planlagt aktivitet, som vil sætte dem i stand til at virkeliggøre det. Dette gør de igennem meditation, anvendelse og refleksion.

Idealet anvendes som en sædtanke i meditation. De studerende mediterer over det, idet de bestræber sig på at fastholde det i sindet, indtil det bliver positivt over for alle andre tankeformer, som de nogensinde har skabt omkring dem selv.

Således løftes personlighedens grundlæggende kræfter op i en højere frekvens, idet sædtanken, når den bliver positivt polariseret, udøver en magnetisk indflydelse på dem. Når de løftes op og ud af de gamle, negative mønstres frekvens, indpræges de nye mønstre, som er dikteret af den nyligt polariserede identitet, og de gamle former dør som følge af manglende anvendelse. På denne måde påvirkes transmutationsprocessen eller personlighedens åndelige alkymi, formnaturen og hele væsenet, og de genfødes ind i det guddommelige liv. De negative kræfter hæmmes ikke længere som et farligt, ødelæggende kraftpotentiale, men udrenses og transformeres til en kraft i den gode sags tjeneste.

Den ny meditation, som bør anvendes i mindst tolv måneder, med en ny sædtanke hver måned, er som følger:

1. Slap af i kroppen og sæt dig godt til rette (siddende stilling)
2. Stiln følelserne og gør dig rolig
3. Gør dig mentalt afbalanceret og årvågen
4. Fokusér bevidstheden i pandecenteret og koncentrer et øjeblik på følgende:

"Jeg er mentalt polariseret. Jeg integrerer min trefoldige personligheds kræfter i aspiration over for mit ideal, Guds søn".

5. Ret nu opmærksomheden imod (dvs. visualisér) et punkt af blå-hvidt lys i midten af hovedet, omgivet af en triangel af åndelig kraft. (Triangelens toppunkt er placeret på toppen af hovedet; det andet punkt i pandecenteret, og det tredje center befinder sig bag ved nakken). Visualiser en strålende sfære af gyldent lys fra det centrale punkt, som er dets magnetiske aura i den ydre verden.

Meditér i 3-5 minutter på betydningen af dette symbol som følger:

"Guds søn er et fokuspunkt for Kristuslivet. Dét liv er kendetegnet ved guddommelig vilje, guddommelig kærlighed-visdom og intelligent aktivitet. Dets auriske egenskaber er harmoni,

konkret videnskab og viden, hengivenhed over for det åndelige ideal samt guddommelig lov og orden. Jeg er det liv”.

6. Meditér derefter i 5-10 minutter på en af de formulerede sædtanker, der gives i slutningen af denne lektion. Idet du mediterer på sædtanken, bestræber du dig på at relatere den til dit eget umiddelbare liv og virke som planlagt ret handling.

7. Ret nu opmærksomheden imod sindets natur og gentag (gerne højt, hvis muligt):

”Mit tankesind er fyldt af Kristuslyset, og dette lys gør det klart og levende og transmutterer det til et redskab for tjeneste over for Det Ene Liv”.

8. Ret nu opmærksomheden imod din emotionelle natur og gentag (gerne højt, hvis muligt):

”Min emotionelle natur er fyldt med Kristus’ kærlighed, og denne kærlighed gør den rolig og stille og transmutterer den til et redskab for fred i Det Ene Liv”.

9. Ret nu opmærksomheden imod det fysiske redskab igennem hjernen og nervesystemet og gentag (gerne højt, hvis muligt):

”Min fysiske hjerne er fyldt med Kristus’ skabende forestilling, alt fysisk liv er fyldt med Kristus’ rette handling og transmutteret til Det Ene Livs tempel”.

10. Ret nu opmærksomheden imod dine umiddelbare omgivelser og gentag (gerne højt, hvis muligt):

”Mine omgivelser er fyldt med Kristus’ guddommelige egenskaber for at manifestere guddommelig tilpasning i mit liv og mine gøremål i forhold til den guddommelige plan for menneskeheden”.

11. Skriv en rapport om resultaterne af din meditation.

Bestræb dig på i løbet af dagen at virkeliggøre de erkendelser, du har gjort, ved at anvende dem i dine daglige rutiner.

Når dagen er gået, så genlæs rapporten fra din morgenmeditation og reflekter over dagen. Hvor meget af idealet virkeliggjorde du? Hvor fejlede du? Før dagbog over dine refleksioner og meditationer, og heri – i din åndelige dagbog – vil du have en dagbog over din vækst, som senere kan være til uvurderlig nytte.

Meditationssædtanker for tolv måneder

Anvend hver af sædtankerne, begyndende med den første, i en måned.

1. måned:

”Jeg, Sjælen, har formål, kraft og vilje. Jeg fylder min personlighed med viljen til det gode. Jeg udtrykker den vilje til det gode i det ydre som god vilje imod mine brødre”.

2. måned:

”Jeg, Sjælen, har visdom, medfølelse og kærlighed. Jeg fylder min personlighed med ret forståelse. Jeg udtrykker den forståelse i det ydre som broderskab”.

3. måned:

”Jeg, Sjælen, kender ret handling. Jeg fylder min personlighed med den viden og udtrykker den i det ydre i form af en intelligent planlagt aktivitet i mit liv. Jeg er kreativ”.

4. måned:

”Jeg, Sjælen, slår harmoniens tone an igennem min personlig-

hed og dens omgivelser. Den tone transmutterer alle konflikter, som den kommer i kontakt med, til harmoni med Guds plan på Jorden”.

5. måned:

”Jeg, Sjælen, er gjort af Ånd og stof. Jeg fylder min personlighed og mine omgivelser med naturens guddommelige kendsgerninger og transmutterer formnaturen til et redskab for tjeneste”.

6. måned:

”Jeg, Sjælen, er hengiven over for Det Ene Liv. Jeg fylder min personlighed med kærlighed til menneskeheden og udtrykker denne kærlighed i mine omgivelser”.

7. måned:

”Jeg, Sjælen”, kender og lever i overensstemmelse med Guds lov. Igennem den lov genskaber jeg orden ud af kaos”.

8. måned:

”Jeg, Sjælen, disciplinerer min formnatur, så den er en afspejling af Kristus’ lys, kærlighed og rette handling”.

9. måned:

”Jeg, Sjælen, åbner indiviellsens dør og bringer personligheden ind i Kristus’ nærvær”.

10. måned:

”Jeg, Sjælen, ofrer personlighedens krav i mit trefoldige redskab til Guds kraft og træder Kristus’ vej”.

11. måned:

"Jeg, Sjælen, bestiger korset og indtager min plads på discipelskabets vej".

12. måned:

"Jeg er Sjælen her og nu".

Lektion 28

Det vibrerende stofs tre planer

Det tredje eller æteriske plan;

Tidens og rummets reflekterende overflade;

Det falske lys og den tabte identitet;

Den overskyggende Sjæl lærer igennem erfaring i formen;

Kontemplation over æterisk stof;

Visualisering af det æteriske netværk

Lektion 28

I tidligere lektioner diskuterede vi i en vis grad formens generelle natur. Vi vil nu diskutere den konkret i de vibrationsfrekvenser, som udgør den menneskelige strøbens tre verdener.

Når almindelige mennesker tænker på deres omgivelser, tænker de kun på den fysiske tilsynekomst af disse tre indbyrdes forbundne og –afhængige vibrerende stofplaner og anser dem sjældent for kendsgerninger. I deres bevidsthed lever og arbejder de på det fysiske plan. Selvom de tænker og føler, indser de sjældent, at de også lever i tankens og følelsernes verden. Dermed er de kun bevidste om en tredjedel af deres faktiske omgivelser, og dét endda kun, som den tager sig ud for deres blik, hvorimod de andre to tredjedele forbliver uden for opfattelsens og betragtningens felt.

Dette vil gradvist ændre sig i takt med, at videnskaben bryder igennem det fysiske plans vibratoriske barriere og opdager og udforsker de andre eksistensplaner. Parapsykologien bidrager til udvidelsen af den menneskelige viden igennem sine studier af ekstrasensorisk opfattelse og såkaldt psykiske fænomener. Menneskeheden behøver ikke at vente længe, førend vore horisonter udvider sig betragteligt – og ikke blot ud i det ydre rum. Faktisk bliver vor fortsatte udforskning og voksende viden om den fysiske verden, som vi lever i, en fare, hvis og når den ikke på passende måde balanceres og opvejes af en tilsvarende interesse i tankens og følelsernes meget virkelige verdener.

Men hvor den etablerede videnskab inden for disse to områder bevæger sig noget trægt og ikke har formulerede metodikker til passende udforskning af områderne, kan studerende inden for en ny videnskab kaldet Anvendt Filosofi, som er ved at dukke op i menneskeheden tankesind, gøre store fremskridt i denne retning. Når de gør det, vil de ikke blot bane vej for, at en ny videnskab opstår, men de vil fremskynde behovet for en sådan skabelse i videnskabeligt indstillede sind og hjerner. Således vil de, der søger og studerer, også tjene.

Den fysisk skabte verden, hvori du lever, bevæger dig og ar-

bejder, er blot det ydre udtryk for tre indbyrdes forbundne og -afhængige planer af vibrerende stof. Vi har tidligere refereret til dem som det mentale, det emotionelle og det fysiske plan for at undgå forvirring hos begyndere. Vi vil nu blive mere specifikke.

Det fysiske plan er i realiteten en objektivering af de tre planer, snarere end det er et plan i sig selv. Det er i virkeligheden ikke et princip, men snarere en fremtrædelse eller refleksion i tid og rum af de tre principper, nemlig energi, kraft og stof.

De tre planer af vibrerende stof er:

1. Det mentale plan – eller energi
2. Det emotionelle plan, nogle gange kaldet astralplanet eller kraft
3. Det æteriske plan – eller stof.

I denne lektion vil vi betragte det vibrerende stofs tredje plan, regnet i frekvens oppefra og ned, nemlig det æteriske plan eller det fysiske stofs plan.

Det æteriske plan ville for det almindelige menneske være at betragte som et energiplan, eftersom det er højere i frekvens end det såkaldt fysiske stofs plan. Det er underliggende og giver form til, vitaliserer og virkeliggør den manifestation, som vi kalder den fysiske verden. Det er det grundlæggende stof, hvorefter alle ting til sidst bliver skabt; Guds fysiske, altgennemtrængende, altgennemstrømmende, altid nærværende legeme. Det rummer de æteriske former (de vitale legemer), hvis tilsynekomst er reflekteret i tid og rum som verdens fysiske objekter.

Dets vibrationsmæssige barriere er blevet gennemtrængt, uanset om videnskaben vil vide af dette eller ikke, for elektriciteten kommer derfra.

Universet og alle dets former har deres højere modpart i det æteriske stof og har antaget form på grund af denne modpart.

Uden dette stoffige, vitale legeme kunne en virkelighed ikke reflekteres i tid og rum.

Alt, der eksisterer, objektiveres fysisk så at sige igennem en æterisk robes (et æterisk legemes) stof.

Tidens og rummets tilstand får den reflekterede form til at synes lettere forvrænget, hvilket vil sige, at vi opfatter det – ikke som det er, men som det reflekteres for vore fysiske sanser og hjernebevidsthed. Det er derfor meget lidt af virkeligheden, vi har kendskab til.

Vi opfatter eksempelvis ikke den menneskelige familie som ét liv, fordi vi i verden ser mange separate former uden at se de mere subtile strømme af energi, eller virkeligheden af det stof, som forbinder dem alle som medlemmer af ét legeme. Denne manifestation af adskilte former er en forvrængning, som hjælper os til at skabe vor følelse af adskilthed.

På samme måde opfatter vi heller ikke plante- og dyreriget i naturen som væsener, hvori de mange planter og dyr lever i forbundethed som dele af et legeme.

Vi kan ikke normalt opfatte samspillet mellem energi, kraft og stof mellem de mange dele af Det Ene Liv, og derfor forstår vi ikke relationen imellem dem. Følgelig manifesterer vi i denne fysiske verden forkerte relationer i næsten alle dele af menneskelivet. Vi manifesterer ikke orden, fordi vi ikke opfatter Det Ene Livs *ordnede* liv, hvori vi lever, røres og har vor væren.

Vi opfatter ikke, at det er igennem de æteriske kanaler, der stråler ud fra enhver form, og som forbinder menneskeheden gennem vigtige arterier med alle andre former, at tankens energi, følelsernes kraft og vitallegemets fysiske aktivitet objektiveres. Vi opfatter heller ikke vort miljø, som det er.

Hvorfor og hvordan er vi som bevidsthed gået så vild i refleksionen og så – vild i forhold til den virkelige verden?

Først og fremmest må vi besvare spørgsmålet – Hvori består den reflekterede overflade, som vi kalder tid og rum? Hvad skaber den? Dette er et vanskeligt spørgsmål for begynderen at reflektere over, men der kan gives et svar, som gradvist vil oplyse bevidstheden, hvis vi tænker over den i tilstrækkeligt lang tid.

Tid og rum er skabt igennem bevægelse i energi, kraft og stof, hvorved de kondenseres til form. En sådan bevægelse (begivenheder, som finder sted i bevidstheden uden for tid og rum) skaber, hvad der kun kan kaldes et falsk lys, dvs. et reflekteret lys, hvori denne bevægelse bremses så meget i hastighed, at den opfattes som fortløbende hændelser.

Forestil dig Sjælen som en individuel bevidsthedsenhed i Det Planetariske Væsens liv, der ser ned på Sin egen refleksion i tid og rum, næsten på samme måde som du ville betragte dit spejlbillede i et spejl eller i vand. Hvad ville der ske, hvis du mistede din identitet som menneske til den form, du ser dit spejlbillede i? Din bevidsthed ville blive begrænset, så den svarede til den reflekterende overflades begrænsninger – dens dimensioner ville være dine dimensioner, dens følsomhed ville være din følsomhed. Du ville over tid miste fornemmelsen af dig selv, som du er nu, og miste fornemmelsen af dig selv som menneske i den menneskelige verden.

På en meget virkelig måde er dette, hvad der er sket for din Sjælsbevidsthed, men kun delvist. Den projicerede kun en del af sig selv ind i refleksionen; den del, som er din jeg-bevidsthed, og den projicering tabte bevidstheden om sin sande identitet. Den tabte bevidstheden om sig selv som sjæl i en verden af sjæle.

Der var en årsag til dette; et guddommeligt formål. Den overskyggende Sjæl lærer gennem sin projicerede forms erfaringer, hvorledes den skal kontrollere og dominere stoffet og formnaturen, så den på sit eget plan med visdom kan skabe de former, som udtrykker den (Sjælen). Når den projicerede form opfylder det formål og udvikler sig tilbage til realisering af Gud og guddommeligt udtryk i overensstemmelse med den visdom, den har opnået igennem sine erfaringer, bliver væsenet mere

helt, så den projicerede form ikke længere blot er en projicering, men er blevet den bevidste inkarnerede Sjæl.

Det er vanskeligt at opfatte det æteriske stofs faktiske natur, fordi menneskeheden er så begrænset i sin opfattelse.

Det består af stof, der vibrerer på laveste frekvens; et aspekt af guddommens intelligente stof. Det er således i dets endelige analyse det vitallegeme, som kondenserer omkring energi og kraft, for at skabe en fysisk form. Det er dets natur at give form til den energi og kraft, som præges ind i det, eller som gennemstrømmer det.

Hvorledes opfatter og fornemmer den personlighed, der er fokuseret i den sande forms forvrængede refleksion i tid og rum, det æteriske stofs natur, som er tættest på dens egen frekvens? Er det muligt for os at bringe vort sanseapparat i vibrationsmæssig samklang med det æteriske stof, og hvis det er, hvordan bærer vi os da ad?

Det er muligt at fornemme det æteriske plan igennem sindet, hjernen og sanseapparatet, men det er en langvarig, langsom udviklingsproces, som til syvende og sidst vil blive virkelighed for alle mennesker. I mellemtiden kan de mennesker, som oprigtigt studerer disse spørgsmål, i nogen grad fremskynde deres udvikling ved at meditere over og eksperimentere med den følgende kendsgerning i naturen:

1. Æterisk stof er det, der normalt anses for handlingens energi eller kraft. Faktisk er det handlingens *stof*. Den studerende bør meditere og tænke over dette.

Vi udfører enhver handling, selv en hurtig, impulsiv reaktion, sekunder før den tager form for øjnene af os. Vi udfører faktisk handlingen i æterisk stof igennem sindet og følelserne, inden den påvirker hjernen til at skabe en refleksion af sig selv i tid og rum, der kan opfattes af sanseapparatet.

Det almindelige menneske lever endnu ikke i nuet, men snarere nogle sekunder efter nuet. Vi har så at sige endnu ikke indhentet os selv, men lever efter vore handlinger i deres ydre refleksion.

Har du nogensinde med ét husket, hvordan du levede et præcist øjeblik i tid, inden det fandt sted? Har du nogensinde oplevet den forvirrende følelse af præcis gentagelse i den scene, der finder sted for øjnene af dig? Hvis du har, så var du i de sjældne øjeblikke nærmere i bevidsthed til den virkelige handling end på noget andet tidspunkt.

Menneskets indledende handling finder i det store hele sted ubevidst; den er næsten udelukkende resultatet af en automatisk respons snarere end en bevidst fokuseret hensigt. For at handle bevidst må vi bevidst fokusere en hensigt i pausen mellem de ydre refleksioner af vore handlinger.

Der er en vigtig pointe her. Hjernen er den station, der transmitterer de æteriske fænomener ind i fysisk objektivering. Dette er vanskeligt at forstå, så længe vi er begrænset af hjernen. Den er ikke skaberen af eller en sand formidler af tanke; den er en modtager og sendestation for den tanke og følelse, som den inkarnerede bevidsthed skaber i æterisk stof (den indledende handling).

Eksempelvis opfatter vi først et træ i dets æteriske form igennem vort eget æterlegeme, inden det i tid og rum via vor hjerne reflekteres og opfattes af sanserne og genoversættes i hjernen som et træ. Dette finder sted som en ubevidst handling og udgør en del af vor ubevidste viden, men er alligevel en kendsgerning i naturen.

Vi kan eksperimentere med denne kendsgerning på følgende måde:

- a. Ved at meditere over den, indtil den begynder at blive virkelighed for os.
- b. Og ved at søge at løfte sanseopfattelsen ved at bestræbe os på så at sige fange os selv i den indledende handling, inden den kommer til udtryk i tidens og rummets ydre refleksion.

c. Ved stoppe op imellem vore handlinger længe nok til at skabe en indre fokusering af hensigt eller vilje.

2. Æterisk stof er bevidsthedens sande ikklædning og udtryk. Det er det materiale, hvori alt livs bevidsthed fokuseres på sand vis, og det materiale hvorigennem livet udtrykker sine særlige egenskaber, former og kvaliteter.

Bevidstheden lever i realiteten i det fysiske stofs æteriske genpart. Denne genpart lever i og virkeliggør det fysiske, men er alligevel uafhængig af det. Den overskyggende Sjæl kan trække denne genpart tilbage fra kontakt med den reflekterede overflade, og det er præcis det, der sker i forbindelse med den overgang, vi kalder døden. Når den er trukket tilbage, samler det såkaldt fysiske sine elementer i en refleksion af det æteriske stofs forskellige frekvenser. Det fysiske legeme opløses i en refleksion af det æteriske plan, fordi det organiserede livssystem (det særlige individs) belivede form ikke længere er knyttet sammen med tid og rum.

Et menneskes æteriske legeme ligger bag hjernen og nervesystemet og ligner et stort netværk af tynde rør eller kanaler, som er bærere af systemets vitale liv, der sammen med dets energi, kraft og substans objektiviseres igennem et system af æteriske centre, hjerne-nervesystemet, kirtlerne, åndedrætssystemet og blodet.

Det æteriske netværk, der udgår fra alle fysiske former, forbinder sig med det overordnede netværk, der ligger bag

- a. Familien (det umiddelbare miljø)
- b. Samfundet eller gruppen (det miljø, vi er under indflydelse af)
- c. Nationen
- d. Racen
- e. Menneskeheden

igennem de overordnede arterier, der forbinder alle dele af Det Ene Liv til en indbyrdes forbundet helhed.

Alle aspekter af det æteriske er betinget af den kollektive bevidsthed, der bor i det, igennem den måde, bevidstheden responderer på stimuli med tanke, følelse og handling.

Med andre ord er familiens æteriske netværk (det umiddelbare miljø) betinget af dens kollektive bevidsthed igennem den måde, den via tanke, følelse og handling responderer på indvirkningen af stimuli.

Således er alle menneskers liv og virke indbyrdes forbundet og påvirket af hinanden.

Vi kan eksperimentere med denne kendsgerning i naturen ved at:

1. Visualisere det æteriske netværk, der er underliggende kroppen selv, og som igennem dette netværk revitaliserer og giver energi til systemet med vital livskraft ved at trække på den universelle livskilde og distribuere denne livskraft til hele netværket. Det vil komme til udtryk i det fysiske i form af mere energi og et forøget helbred.
2. Visualisere det æteriske netværk, som forbinder alle mennesker, og projicere strømme af kærlige, støttende tanker og følelser til alle i omgivelserne. En nøje observation af en sådan handling vil afsløre eksistensen af det æteriske som et redskab for kontakt, kommunikation og udtryk.
3. Søge at realisere, at du som bevidsthed faktisk bor i det Guds æteriske stoffige legeme, og at du igennem dette legeme påvirker alle andre iboende liv.

Senere, i en anden serie instruktioner, vil der blive givet yderligere information og foreslået eksperimenter vedrørende det æteriske for de, der måtte være interesseret. I mellemtiden beder jeg jer søge at udvide jeres forståelse af stof til at omfatte denne virkelighed.

Lektion 29

Det mål, som menneskeheden stræber hen imod

At lære at gøre korrekt brug af tid og form;

Det emotionelle eller astrale plan;

Kraftfeltet, der omslutter en tanke;

Manifestationens kraftfaktor, hvor den astrale kraft, når den står alene, tiltrækker og frastøder

Lektion 29

En tredjedel af menneskehedens reelle miljø er emotionelt. Vi ikke blot lever i og er under indflydelse af aktivitet i den fysiske verden, men også af aktivitet i såvel den emotionelle som den mentale stoffrekvens. Fordi vi ikke ser følelse og tanke som sådan, tager vi dem sjældent med i vore betragtninger, førend de kommer fysisk til udtryk igennem det, vi ser. Det vil sige, at vi først bliver bevidst om følelse og tanke, når de har skabt en virkning i tid og rum. Vi er såkaldte ofre for begivenhederne, fordi vi endnu ikke har lært, hvordan vi skal handle på alle de frekvenser, som vort reelle miljø består af.

Bevidsthed er i sig selv tidløs. Den eksisterer uden for tid og rum, over og bag stoffets frekvens i det, vi kalder Sjælens naturlige plan (i mangel af et mere passende udtryk). Bevidsthed er, som allerede nævnt, Sjæl. Sjæl er bevidsthed. Ethvert væsens bevidsthed, hvad enten vi taler om en plante, et dyr, et menneske eller et solsystem, er det livs Sjæl – Livets manifesterede søn-aspekt, hvori vi lever, røres og har vor væren.

Alle menneskers Sjæl befinder sig i en evolutions- eller vækstproces. De er under udvikling til at blive et udtryk for den guddommelige hermafroditiske forælder, som skabte dem af sit eget væsen og gav dem livet.

Menneskehedens bevidsthed eller Sjæl er i færd med at udvikle sig til den Sjælsbevidste Guds søn. Vi er midtvejs i den store bevidsthed, som er under udvikling, mellem mineralriget og vort eget solsystems sol.

Samtidig med at vi i den nuværende cyklus er fanget af og i tidens og rummets reflekterende overflade, er vi i vort eget væsen tidløse. Vi kan i denne cyklus identificere os med formen og dens tid, men til sidst vil vi undslippe tidens illusion, fordi den ikke er virkelig for vores bevidsthed. Dette er ikke ensbetydende med, at tiden ikke eksisterer, men at tiden hører formen og ikke bevidstheden til. Vi er nødt til at lære at gøre korrekt brug af både tid og form. Vi har den opgave foran os at lære at

kontrollere begge dele for at indtage vor retmæssige plads i den store helhed.

Det gør vi gradvist ved at løfte vor bevidsthed over vort miljø refleksion til det virkelige miljø, hvor handling finder sted i energiens, kraftens og stoffets frekvens. Langsomt og omhyggeligt lærer vi at skabe vore egne virkninger i tid og rum. Vi lærer således på en meget virkelig måde at skabe vor egen tid. Vi arbejder med tankens energi, følelsernes kraft og handlingens stof i det virkelige miljø for at skabe den virkning eller refleksion i tid og rum, som vi ønsker at skabe.

Dette er i den nuværende cyklus i den menneskelige evolution det mål, som vi ubevidst kæmper os hen imod. Det bliver i denne teknikkens og de videnskabelige landvindingers tidsalder en generel nødvendighed. Vi har udviklet os ind i den store mulighedernes krise, hvori den menneskelige familie vælger en højere videns og handlings vej. En sådan vej fører til visdom.

Vi må løfte vor opfattelsesevne imod den kausale handlings frekvens, hvis vi skal overleve vor egen videnskabelige viden og vore egne videnskabelige præstationer.

Vi har indtil nu givet udtryk for, at det æteriske plan består af den stoffrekvens, som kondenserer til stofflig form. Den er den intelligente handlings plan, hvor energi og kraft styres ind i konkrete relationsmønstre, der således skaber specifikke virkninger mellem mennesker i tid og rum. Her i det æteriske bliver tankens energi og virkningen af følelserne håndgribelige og konkrete. De antager et integreret stoffligt udtryk, som vi kalder form, og som vi opfatter igennem vore fem fysiske sanser, som den reflekteres i tid og rum.

Det emotionelle plan, der teknisk set defineres som astralplanet, er flydende af form. Det består af den stoffrekvens, som giver en tankeform tilstrækkelig kraft til at manifestere sig i æterisk aktivitet.

Hvad er en følelse? Hvad mener vi, når vi siger "Jeg elsker", eller "Jeg hader"? Hvad præcist er det, vi gør?

Vi reagerer i bevidsthedens følelsesaspekt på det kraftfelt, der omslutter en tanke om kærlighed, had eller frygt. Det kraftfelt udgør den astrale form, som en tanke antager, når den stiger ned gennem stoffets frekvensskala.

Astralplanet er endnu en frekvens af Den Hellige Treenigheds tredje aspekt; en stoffrekvens, der findes i skabelsens negative pol. Den består af et uendeligt antal små intelligente liv, der arrangerer sig som magnetiske kraftlinjer omkring en klart formuleret tanke med tilstrækkelig kraft til at tiltrække de nødvendige æteriske liv, som igen gør tanken aktiv i stoffet.

Astralplanet kan samtidig anskues som en af en række kræfter, der er i indbyrdes konflikt, og som er skabt af racesindet, der reagerer i bevidsthedens følelsesaspekt på dets mange erfaringer.

Dette vældige kraftlegeme har en ærefrygtindgydende indvirkning på menneskeheden, såvel individuelt som kollektivt. Der er et konstant samspil af handling og reaktion mellem alle aspekter af redskabet (mentalt, emotionelt og æterisk-fysisk) og det reelle miljø, hvor det astralt-emotionelle plan og de berørte legemer så at sige indtager en central position. Menneskeheden som helhed er i det store hele astral-emotionel i sin bevidsthed. Det vil sige, at menneskeheden som helhed reagerer i bevidsthedens følelsesaspekt med kraft. I stedet for at tænke et problem eller en aktivitet igennem, føler menneskeheden sig vej igennem. Den reagerer på det kraftfelt, der omgiver en tanke, og for øvrigt på det kraftfelt, der omgiver en handling, med en kraftfuld reaktion frem for at reagere på tanken eller handlingen selv med en omhyggeligt undfanget og styret handlingsplan.

Stop op et øjeblik og betragt dit fysiske miljø.

Forestil dig det æteriske plan, som gennemtrænger det fysiske, og som består af små stofpartikler, der ligner lyspartikler, som konstant forbinder sig i intelligent aktivitet og skaber formerne i dine omgivelser og erfaringer.

Brug nogle øjeblikke på igennem din skabende forestillings-evne at visualisere denne frekvens af konstant aktivitet, som gennemtrænger dit fysiske miljø.

Forestil dig derpå, i en højere frekvens end den æteriske, astralplanet, der optager den samme tid og det samme rum som både det æteriske og det fysiske. Forestil dig, at det er skabt af små stofpartikler, der ligner partikler af farvet vand, som konstant indgår forbindelser, som skaber kraftfelter omkring enhver tanke og handling, som skabes og finder sted i omgivelserne.

Betragt en tanke, som er typisk for dig, og forestil dig det kraftfelt, der omgiver den. Forestil dig derpå, hvordan dette kraftfelt og denne tanke igennem det æteriske netværk bringes i kontakt med et andet menneske i omgivelserne. Se, hvordan tanken og navnlig kraftfeltet øver indflydelse på de andre bevidstheders følelsesaspekt.

Forestil dig deres reaktion, først i det virkelige miljø, og dernæst i det fysiske miljø.

Gør dette med så mange tanker, som du kan komme i tanke om, at du har i løbet af en almindelig dag, og stil derpå dig selv følgende spørgsmål:

1. Hvilken form for indvirkning har jeg oftest på andre menneskers følelsesaspekt?
2. Hvilken form for reaktioner skaber jeg oftest i andre mennesker?
3. Behøver jeg at korrigere mine tanke- og følelsesvaner?

Hvordan er det astralt-emotionelle stofs natur?

4. Det er skabelsens kraftfaktor. Enhver tanke, der har fået astral form (kraftfelt) vil manifesteres i handlingens stof. Den vil skabe en såkaldt god eller dårlig virkning i tid og rum.

Enhver handling i stof skaber en virkning i det astrale, som igen skaber en ny virkning eller føjer til et allerede skabt kraftfelt.

Idet den astralt-emotionelle stoffrekvens er manifestationens kraftfaktor, og idet menneskeheden reagerer i bevidsthedens

følelsesaspekt snarere end på tankens niveau, har den astrale kraft på nuværende tidspunkt en større virkning på mennesker end nogen anden enkeltfaktor har. Hvis et menneske elsker eller hader et andet menneske, vil den skabte kraft have en større virkning på dem begge end nogen tanke eller handling, der skabes eller finder sted i det virkelige eller reflekterede miljø. En sådan kraft kan helbrede eller forårsage sygdom. Den kan skabe fred eller krig, stabilitet eller ustabilitet, mental sundhed eller sindssyge. Som det allerede er påvist i universitetsforsøg, kan den skabe sundhed og vækst hos planter eller få dem til at visne og dø. Den kan bevidst anvendes til at frastøde insekter fra et hus, ikke ved at hade dem, men ved at elske dem væk. Og den kan anvendes bevidst til at forhøje intelligenskvotienten og præstationsniveauet hos et retarderet barn.

Helt grundlæggende er den astrale kraft en kraftkilde, som menneskeheden endnu har til gode at lære at tæmme og anvende til deres egen vækst og velbefindende.

5. Den præger og betinger formen med en tone og omstændigheder, som er karakteristiske for netop den form. Den samlede astrale kraft i et vilkårligt individuelt system (det trefoldige, manifestationslegeme) giver sådanne mennesker deres særlige kvalitet og de forhold og omstændigheder, der kommer til udtryk i deres liv, hvorved de kan kendes og adskiller sig fra alle andre mennesker. Den samlede astrale kraft i et vilkårligt miljø giver det miljø dets kvalitet og de forhold, der kommer til udtryk, som er karakteristisk for det, og som adskiller det fra alle andre miljøer.

Den er derfor af natur separatistisk og søger i farve eller tone (kvalitet) og omstændigheder at adskille det ene legeme fra det andet.

Den både tiltrækker og frastøder i overensstemmelse med den dominerende tone. Hvis et menneskes tonekvalitet er præget af frygt, har den en tendens til at tiltrække i skabt form det, som mennesket frygter, så den inkarnerende bevidsthed igen og igen vil opleve de forhold og vilkår, som det frygter. Det er så at sige en selvforstærkende mekanisme, der føder sig selv – kraftfeltet

(frygten) skaber manifesteret handling, som forøger det oprindelige felt igennem reaktion. En sådan tone vil samtidig frastøde de erfaringer, som normalt ville eliminere eller mindske frygten. På den måde bliver et menneske eller en gruppe fanget i et astralt fængsel, som der er umuligt at undslippe fra, med mindre og indtil fornuftens lys kan bringes til at skinne fra sindet for at sprede den frygtens sky, som blænder dem for virkeligheden.

Vi ser således, at det astrale miljø ikke blot har en tendens til at adskille et menneske og en gruppe fra et menneske hhv. en anden gruppe, men at det også har en tendens til at holde personligheder fast i et gentagelsens erfaringsmønster. Det er derfor en hæmsko for evolutionsprocessen, selvom det er nødvendigt i processen.

Men lige præcis hvor meget bliver det almindelige menneske påvirket af andre menneskers følelser? Det er et spørgsmål af stor betydning for alle, som beskæftiger sig med selvudvikling. Det, som andre mennesker putter energi i at tænke og føle om os, kan have en meget stor indvirkning på vor evne til at gøre og blive det, vi har intention om. Vi reagerer til stadighed i vor indre bevidsthed på virkningen af forskellige kraftfelter på vort astrallegeme. Vore depressioner, vore håb, vore ambitioner, kærlighed og frygt er alt for ofte ikke vore egne, men resultatet af kraftfulde strømme af kraft, der indvirker på os udefra.

Vi vil i senere lektioner beskæftige os med, hvordan et menneske bliver positiv i sit eget selv over for disse virkninger, så vi gradvist bliver herre over vor egen skæbne. I mellemtiden vil jeg opfordre jer til at søge at blive bevidst om jeres astralt-emotionelle miljø. Hvilken slags virkninger bliver du oftest præget af? Hvilken slags indvirkning øver du oftest på andre? Hvad er den dominerende tone eller farve (kvalitet) i dit selv og i dit miljø? Er du et såkaldt offer for omstændighederne?

Lektion 30

Formuleringen af skabelonen til vort liv og virke

Tankesindet og mentalplanet;

Den overskyggende Sjæl på det buddhiske plan;

Regnskyen af ting, der kan vides;

Tankeformer og personlighed;

Det mentale miljø består af:

Tankeformer, som vi voksede op i,

Vurdering af vore erfaringer,

Tankeformer, der påvirker os igennem vort miljø og andre mennesker;

Genfødslen i sindet ved at formulere hensigt til kausal tænkning

Lektion 30

Tankesindet er den stoffets frekvens, som er i direkte modsætning (fordi det er helt igennem receptivt) til viljen. Gennem anvendelsen af viljen og tankesindet formulerer menneskeheden som en bevidsthedsenhed i Det Ene Liv de arbejdstegninger, som former vort liv og virke. Her er vi mere kreative end på noget andet tidspunkt, for måden hvorpå vi formulerer vor mentale energi i tanker, og måden hvorpå vi samler vore tanker til tankeformer, er bestemmende for måden, vort liv og virke udfolder sig på.

Mentalplanet er tættest i frekvens på den overskyggende Sjæls naturlige hjem. Den overskyggende Sjæl udsender fra sit eget plan, der er defineret som det buddhiske plan, en bevidsthedsstråd til menneskelivets tre verdener; den mentale, den astrale og den æteriske, som til sidst forankres i den fysiske hjerne, hvor den reflekteres som personlighedens jeg-bevidsthed. I takt med, at personlighedens bevidsthed udvikler sin erkendelse igennem erfaringer på det vibrerende stofs tre planer, udvides denne bevidsthedsstråd og bliver til en sfære af åndeligt lys, hvor jeg-bevidstheden residerer i sindet, hvor den igennem kontrol dominerer det trefoldige kontaktredskabs liv og virke (vort mentale, astrale og æteriske legeme) inden for menneskeheden legeme. Med andre ord skifter jeg-bevidstheden, hvis erkendelse tidligere var begrænset til den fysiske hjerne, nu fokus eller polarisation ud af hjernen ind i sindet. Den opretholder en kontakttråd med hjernen, men er i sin erkendelse ikke længere underlagt sine fysiske begrænsninger.

Vi har mange gange givet udtryk for, at Sjælen på alle planer er bevidsthed på det givne plan. Bevidsthed er erkendelse af væren, som – igennem den rette evolution – til sidst bliver ren Væren.

Den overskyggende Sjæl, har vi sagt, er det bevidsthedsaspekt, som har dvælet over og holdt sig fri af den dominerende formnatur. Det er den del af bevidstheden, som åndeligt set er identificeret med Kristuslivet. Den er erkendelse af åndelig eller guddommelig væren.

Sindet er da direkte overskygget af et bevidsthedslegeme, som af natur er guddommelig, og hvis bevidsthed rummer en

stor del af sandhed, som på dette tidspunkt i menneskehedens udvikling endnu ikke opfattes af personlighedens bevidsthed. Vi søger viden i det ydre igennem studier, eksperimenterende forskning etc., hvor Sjælens visdom er tilgængelig for os lige over vort hoved.

Når mennesket i hjernen løfter bevidstheden op i frekvens, dvs. begynder at tænke på sandhed, at søge visdom, tiltrækker personen en indstrømning af guddommelige idéer fra den overskyggende Sjæl ind i hjernebevidstheden. Der skabes i sindet, mellem den overskyggende Sjæl og hjernen, et magnetisk lys, som ofte kaldes for ”regnskyen af ting, der kan vides”, som Sjælen indgyder sin visdom i form af idéer. Når vi mediterer, gør vi bevidstheden modtagelig over for disse idéer, erkender dem og formulerer dem til viden, vurderinger og planer.

På denne måde vil den overskyggende Sjæl i overensstemmelse med et menneskes evne til igennem anvendelse at virkeliggøre de sandheder eller idéer, som det har opfattet, gradvist inkarnere med *hele* bevidstheden, og mennesket er nu ikke længere en personlighed, der er identificeret som et menneske. Mennesket er blevet den bevidste inkarnerede Sjæl, som i det åndelige rige er karakteriseret som en Guds søn. Jeg opfordrer jer til at søge at forstå dette begreb, overførslen af visdom, (bevidstheden om den overskyggende Sjæl) fra den buddhiske sfære ind i personlighedens bevidsthed, som er fokuseret i sit manifestationslegemes mentale natur. Overførslen af visdom oppefra er den overskyggende åndelige Sjæls inkarnation i den fysiske verden – den virkelige og endelige fødsel af en Guds søn på Jorden.

Hvad er den mentale energis natur? Den er universets skabende materiale. Det er den energi, der er forbundet med et handlende, levende, intelligent liv, hvoraf en form skabes, når bevidstheden igennem fokuseret hensigt gør sin indflydelse gældende. En tredjedel af et menneskes virkelige miljø består af denne frekvens af vibrerende stof.

Dette aspekt af menneskets virkelige miljø er af den største betydning for det, selvom det kun i ringe grad er bevidst herom. Indeholdt i det er totaliteten af dets tankeliv, som det livet igen-

nem har givet rum; det tankeliv, som har tiltrukket, skabt, styret og kontrolleret dets ydre erfaringer hvert øjeblik alle dage.

Et menneskes mentale miljø består af følgende:

1. Dets fortolkning og vurdering af de tankeformer, som det som barn voksede op i i relation til:
 - a. føde, ly og tøj,
 - b. religion,
 - c. penge,
 - d. opførsel,
 - e. sex,
 - f. deres families plads i samfundet,
 - g. den verden, de lever i (fred og/eller krig etc.),
 - h. deres selvbillede etc.

I løbet af de sidste hundrede år har menneskeheden oplevet to verdenskrige og de hastige forandringer i civilisationen, der fulgte efter begge krige, som følge af videnskabelige fremskridt, økonomisk ustabilitet, som indbefattede en stor depression og høj inflation, religiøse og sociale optøjer og den hastige integration af mange mennesker, racer og nationer til én verden (med eller uden deres villighed til at tage del i Det Ene Liv). Selv de, der trækker sig ind i sig selv og søger at leve i isolerede grupper som eksempelvis de kommunistiske lande, befinder sig stadig i forbundethed med og under påvirkning af livet hos de mennesker, som de søger at fjerne sig fra.

Tankemønstrene hos de børn, der er født inden for de sidste hundrede år, er skabt i overensstemmelse med reaktionerne hos de voksne inden for deres særlige miljø i forhold til alle disse eksperimenter.

Hvis en piges forældre var blandt de fattige, som foragtede de rige, er denne foragt naturligt bygget ind i hendes tænkning. Hvis forældrene var rige og var flove over, følte sig skyldige over for, nærrede foragt eller ligegyldighed over for eller var beskyttende over for de fattige, vil hun også være det.

Hvis de var katolikker, protestanter, buddhister, tilhørte islam eller var ateister, bliver dette også hendes tro.

Hvis en drengs forældre var stærkt patriotiske, hadefulde, frygtfulde eller nærede håb under verdenskrigene, vil han også være det. Hvis de hadede tyskerne, englænderne, japanerne eller amerikanerne, vil han dele deres had. Ofte motiverede og formede det hans lege. Hvor hans fader dræbte ved fronten, dræbte han i sin fantasi.

Hvis hendes forældre var protestanter og hadede katolikkerne, hadede hun katolikkerne. Hvis de foragtede jøderne eller negrene, de rige eller de fattige, de kriminelle eller de syge, foragtede hun dem også. Hvis de elskede alle, vil hun vokse op til at elske og forstå sine medmennesker. Hvis de var i konflikt i relation til deres kærlighed og deres had, deres sympatier og antipatier, deres ambitioner og ønsker, vil sådanne konflikter blive del af hende.

Og hvad mente de voksne, som var tættest på børnene, og som bestemte over dem, om børnene? Var børnene gode eller onde? Syntes de, de var intelligente og hurtige til at lære? Syntes de om dem? Så de dem som Guds børn?

Uanset hvad de tænkte om barnet, blev det en vigtig del af dets selvbillede og den tankeform, barnet skabte om sig selv. Den tankeform formede mere end noget andet dets personlighed; det ansigt, det vendte udad imod verden.

2. Deres vurdering af deres egne erfaringer som:

- a. lille barn,
- b. halvvoksen,
- c. teenager
- d. ung mand eller kvinde,
- e. ægtemand og fader eller kvinde og moder etc.

Den del af menneskeheden, som er født i det 20. århundrede, var nødt til igennem erfaring at forholde sig til det pludselige kollaps i falsk velstand og de smertefulde år med depression, krig og krigens desillusionering, dens eftervirkninger og skabelsen af en anden økonomisk boble (en krigsøkonomi i fredens navn). Deres personlige virke udspillede sig inden for disse rammer, som de ikke kunne flygte fra.

Deres største problemer i dag er stadig økonomi og relationer foruden den nærmest ubevidste frygt for raceudslættelse. Deres frygt er blevet så stor og har eksisteret så længe, at den har sløvet deres bevidsthed. Menneskeheden har accepteret disse problemer som del af deres liv; som ting, der var lige så naturlige som den luft, de indåndede. De har derfor i en vis betydning mistet håbet. De flyder med tidevandet og gør sjældent nogen indsats for at forandre situationen, for i deres underbevidsthed er den blevet deres livs skæbnebestemte tidevand.

Hvordan har vi vurderet alle disse erfaringer? Hvilke evalueringer har vi foretaget af hele vort liv og virke fra spæd til dette øjeblik? Uanset hvilke, så udgør de størsteparten af vort tankeliv.

3. De tankeformer, som til stadighed indvirker på os udefra igennem:
 - a. den musik, vi lytter til,
 - b. de film og den underholdning, vi ser
 - c. den reklame, som til stadighed strømmer ind i vor bevidsthed igennem radio, TV, reklamer etc.
 - d. vor åndelige leder, hvis vi har en sådan,
 - e. politiske ledere etc.
4. De tankeformer, som til stadighed indvirker på os igennem vort virkelige miljø igennem:
 - a. det, som andre mennesker tænker om os.

Er vore tanker vore egne? Er vi i stand til at tænke selv? Eller flyder vore tanker med massetankestrømmen?

Dette er et spørgsmål, som alle mennesker med tiden må finde svar på for deres eget vedkommende. Et af de største åndelige behov hos menneskeheden i dag er en revurdering, individuelt såvel som kollektivt, af det generelle tankeliv. Vor verden er på uhyre præcis måde en refleksion af den måde, vi tænker på. Hvori har vi fejlet i vor tænkning, i vor hverdag og i vor tænkning fra det ene øjeblik til det næste? For det former vor skæbne.

Vi har refereret til mentalt stof som energi og differentieret det som sådan fra astral kraft og æterisk substans. Den er negativ

over for hensigt eller vilje og er kausal eller positiv over for astral kraft og æterisk substans. Menneskeheden formulerer dermed igennem anvendelsen af viljen og sindet sin vilje til at være i en række handlinger, som vi kalder erfaring. Faktisk spejles sådanne handlinger tilbage til os fra tidens og rummets overflade som erfaring, men lad os for indeværende antage, at de finder sted på det fysiske plan.

Energi er i vor anvendelse af udtrykket et potentielt årsags-skabende fokuspunkt. Enhver tanke er en potentiel erfaring i tid og rum.

Overvej dette i relation til selvbilledet, der er den tankeform, som menneskeheden skaber af sig selv. Den skabes, når deres vilje til at være gør sin indflydelse gældende over for sindet i skabelsen af en form (personligheden), hvori den dvæler.

Overvej det samme begreb i relation til idealet (det ny selvbillede), som du er i færd med at skabe.

Forsøg nu at forstå *virkeligheden*, den sandhed der ligger bag begrebet *selvigangsat* vækst og udvikling. Indvielse har at gøre med en ny begyndelse eller genfødsel. En sådan begyndelse eller genfødsel finder sted i mentalt stof. Vi fødes på ny i *sindet* igennem formuleringen af hensigt ind i kausal tanke.

Hvad er det mentale stofs natur? Den er skabende, formende, kausal, når den er forbundet med sin positive pol, viljen.

Af sig selv er den, når den er adskilt fra og ikke relateres til viljen, inaktiv, hvilende, passiv.

Bevidsthed i *sit* inderste væsen befinder sig imellem og gør brug af begge. Bevidstheden (Sjælen) er mægleren og den, der manipulerer vilje og intelligens – eller viljen og tankesindet.

Personlighedens bevidsthed, som er inkarneret og identificeret med formen, lever i sit virkelige miljø, mentalt, emotionelt og æterisk, hvorfra den retter sin skaberkraft udad i spejlet erfaring.

Når personlighedens bevidsthed udvider sin bevidsthed til at rumme det virkelige miljø og tager bevidst bolig i tankeverdenen, er den nu i stand til at skabe den erfaring, som ikke blot skaber dens vækst og udvikling som Sjæl, men som vil styrke Sjælens vækst og udvikling hos alle dem, der er inden for dens indflydelsessfære.

Lektion 31

Tankens oprindelse

Processen, hvor en tankeform skabes;

Forskellen mellem vilje og Ånd;

Viljen er den motiverende Ånd;

Viljen-til-at-være;

Den overskyggende Sjæl og den abstrakte menings verden;

Sjælen som mægleren;

At bringe viljen ind i sindet:

Viljen er magnetisk,

Viljen i sindet er skabende,

Viljen er en igangsætter.

Lektion 31

Hvorledes formulerer menneskeheden tanke? Hvori består den proces, vi kalder tænkning? Kan den nogensinde virkelig kendes og forstås?

Vi har sagt, at formen undfanges, når bevidstheden bringer sin vilje, dvs. fokuserede hensigt, til at indvirke på det mentale stof. Men er en fokuseret hensigt ikke allerede en tanke? Hvad er forskellen mellem vilje og tanke? Forudsætter det ene ikke det andet?

Det er sandt, at menneskeheden ikke kan skabe en tanke i højere grad, end vi er i stand til at anvende ren vilje, fordi vi lever langt under de Åndens og stoffets frekvenser, hvor tankerne undfanges, og viljen er udifferentieret af guddommelig hensigt. Alligevel er der en forskel mellem det, vi vil kalde tanke eller en tankeform, og viljen, ligesom der er forskel mellem viljeskraften og tankesindet selv.

Vilje er den motiverende Ånd i et menneskes bevidsthed, som gør, at vi er til. Den befinder sig i selve kernen af Sjælen (bevidstheden) og er en forlængelse af Ånden, guddommens faderaspekt. Det er denne Åndens kerne, som – idet den stråler ud som en flamme – bliver til Kristuslivet. Her er således, dybt begravet i Sjælen, Guds frø i menneskeheden, den indre Kristus, hvorfra menneskene henter deres vilje.

Viljen-til-at-være strømmer ud fra dette guddommelige frø ind i og gennem Sjælens omgivende legeme eller bevidsthed, og det er dette, som skaber udvikling igennem erfaring.

Denne kraft til at være er et menneskes bevidste eller ubevidste hensigt, deres vilje-til-at-være, som styres af deres bevidste eller ubevidste ideal. Med andre ord er deres ideal deres fokuserede hensigt, som er det, de aspirerer imod, og som de arbejder for. Al deres energi og alle deres kræfter rettes ind i aktivitet af det ideal, som udgør deres fokuserede viljesaspekt. Det er med andre ord den fortolkning, som deres bevidsthed giver deres åndelige vilje og kraft til at være.

Hvorfra opstår da tanken? Hvad menneskeheden angår, det vil sige i relation til mennesker, opstår tanken på den overskyggende Sjæls plan i form af en idé. Denne verden af idéer er en verden af abstrakt mening, hvor en mening (og dette er et godt udtryk at udforske igennem meditation og kontemplation) formuleres i en idé, som har direkte forbindelse til menneskeheden. Med andre ord er betydningen af et kosmisk princip bragt på linje med og relateret til menneskeheden igennem idéen, der fungerer som redskab eller medium.

Sjælen selv, der fungerer som mellemed mellem Det Ene Liv og delen, omsætter det kosmiske princip til form i overensstemmelse med sit eget udviklingsmæssige niveau og forbinder det, som den stræber imod, med det, som udgør dens lavere selv eller inkarnerede redskab.

Disse idéer, der – som vi husker – er oprindelsespunktet for et menneskes tanker, overskygger direkte sindets verden, som er det højeste plan for den inkarnerede personlighed. Hvordan bliver de til tankeformer i det sind?

I takt med, at mennesker begynder at anvende deres mentallegeme, udvikler de, hvad vi kan kalde den intuitive evne. Deres egen bevidsthed bygger bro mellem mentalplanet og den overskyggende idéernes verden, når bevidstheden responderer på viljen-til-at-være.

Mennesket tilegner sig viljeskraften, der altid udspringer fra Åndens inderste kerne, når dets bevidsthed responderer på Åndens evolutionære kraft. Det griber denne kraft og udtrykker den som en virkning igennem ”Jeg vil være”.

Viljen bringes da i fokus i sindet i overensstemmelse med dette menneskes ideal for at være, og på dette tidspunkt sker der tre ting på samme tid:

1. Viljen er magnetisk. Den tiltrækker de overskyggende idéer til sit aktivitetsfelt, som har direkte forbindelse med idealet. Bevidstheden opfatter intuitivt idéen og fortolker den ud fra sin egen evne og sin personlige motivation.

Dette er et vigtigt begreb; alle begreber er slet og ret redskaber for det kosmiske princip eller den kosmiske mening. De kan således ikke være onde, men den fortolkning, som bevidstheden giver dem, kan forvrænges af evolutionær udvikling og personlig motivation, og de farves altid af den bevidsthedstilstand, som intuitivt opfatter dem. Den farve, de får, kan bidrage til helt igennem at formidle eller forvrænge den mening, der var intentionen, men vil altid i en vis grad tilsløre sandheden. Sandhed eller virkelighed mister altid noget af sig selv, når den ikklædes form, hvad enten denne ikklædning er en idé, en tanke, en følelse eller en handling.

Viljen tiltrækker på både horisontalt og vertikalt niveau, så andre tanker, der allerede er formuleret i tankesindets verden af andre tankesind, og som har forbindelse til idealet, tiltrækkes ligeledes til dens aktivitetsfelt.

Andre tanker og vurderinger i underbevidstheden drages opad, og derved igangsætter viljesfokuset i sindet den formskabende aktivitet igennem sin magnetiske styrke.

2. Tankesindets vilje er skabende. Den sætter bevidstheden i stand til at samle alle disse forbundne tanker til en tankeform. Mange af dem afskrives automatisk, mange accepteres, og nogle bliver taget op til nærmere overvejelse. Til sidst vil en tankeform – fuldkommen eller ufuldkommen, såkaldt god eller dårlig – opstå i tænkerens tankesind. Denne har da en tanke, og hvis mennesket er mentalt veludviklet, har det en plan.
3. Viljen er en igangsætter i den betydning, at den kanaliserer energi ind i kraft og stof, og sluttelig ind i en refleksion i tid og rum. Energi følger tanke. En tanke er en potentiel følelse, handling – og en virkning, der kommer til syne.

I det øjeblik viljen bringes i fokus i sindet, og den formskabende aktivitet begynder, bliver energi til kraft på astralplanet og til stof på de æteriske planer. Mennesket oplever en emotionel og en fysisk reaktion på den formskabende aktivitet. Disse reaktioner kan bidrage til eller hæmme den vellykkede manifestation af de-

res formulerede intention i overensstemmelse med deres relation til den. Hvis de er i konflikt med den, vil de have en tendens til at benægte dens form, så den kommer til udtryk i konflikt, eller i bedste fald er dødfødt.

Det er denne proces, hvorigennem tankeformer skabes, som faktisk udføres af relativt få mennesker i menneskehedens verden. Det er de tænkere, de ledere, hvis formulering af tanker accepteres af masserne.

Flertallet af menneskene nu til dags modtager deres tanker, selv de tanker som de tror, de selv skaber, fra racesindet igennem det mentale aspekt af deres ydre miljø. De accepterer disse allerede formulerede tanker, farver dem i overensstemmelse med deres bevidsthedstilstand, og anvender dem som deres egne – og erkender sjældent, at de styres og ledes af andre tankesind, eller sætter sjældent spørgsmålstejn ved deres sandhedsværdi.

Alligevel er menneskeheden i dag i færd med at opbygge et mentallegeme, som den kan fungere bevidst igennem. Menneskehedens udviklingsniveau og den forstærkede evolutionsimpuls har bragt menneskeheden frem til mentalplanets dør. Tankeverdenen indvirker som aldrig før på menneskehedens fysiske hjerne, og ideernes verden indvirker som aldrig før på mentallegemet hos verdens tænkere.

Rum er blevet afløst af tid. Mennesket kan i dag krydse et ocean, seriøst overveje at nå stjernerne, og har selv nu utallige satellitter i kredsløb omkring jorden.

Vi bevæger os. Formerne i verden og vores overbevisninger forandres med en hast, som vi aldrig før har oplevet. Menneskehedens bevidsthed, som i det store hele er emotionel, er forvirret, desorienteret og i alarmberedskab. Hvad betyder det alt sammen?

Først og fremmest er det godt. Det er Guds plan for os, der kommer til udtryk – vores bevidstheds vækst og udvikling, væk fra personlighedens snærende bånd til Sjælens ekspansion. Vi

er ved at blive voksne, og i denne proces konfronteres vi med nødvendige forandringer i vores levevis.

Vi lærer, at emotionalitet er farlig, når den får lov at brede sig, og at vores separatistiske had, frygt, ambitioner og begær kan ødelægge os. Vi lærer, at emotioner er en kraft, som vi kan anvende til konstruktive eller destruktive formål. Vi befinder os i en krise, der har indflydelse på udviklingen, hvor vi oplever behovet for at styre vor følelsesnatur med fornuft.

Vi kan ikke skrue tiden tilbage eller stemme imod udviklingens strøm. Det vil ikke standse eller hindre den videnskabelige udvikling at puste liv i gamle sange, historier, håb eller erindringer.

Vi er her – på dette tidspunkt på dette sted og på dette udviklingsmæssige niveau – for at lære nogle stærkt tiltrængte og længe diskuterede lektier. Alle mennesker kan finde disse; de er opsummeret i den gyldne regel – i deres egen religion, i deres eget hjerte og i deres eget sind.

Er vi i stand til at anvende dem? Ja, men for at gøre det må vi fokusere os i tankesindet og anvende de teknikker, som vil sætte os i stand til at virkeliggøre kærligheden. Vi må lære at tænke korrekt og på skabende måde. Vi er nødt til nu at gøre mere end blot at bede, med læberne at bekende os til en frelser eller at gå i kirke. Det er vores opgave at virkeliggøre og bringe de idéer, der overskygger os, ind i tankesindet og dér formulere en velovervejede bestræbelse, som vi kan bringe til udførelse.

Menneskehedens næste skridt – vort umiddelbare behov – er at eliminere den knibe, som verden befinder sig i, igennem kærlighed.

Lektion 32

Den praktiske anvendelse af de syv stråler

Fremmelse af fred igennem manifestation af broderskab;

Den kosmiske kærligheds syv guddommelige love og energier;

Tilegnelse af de syv energier;

Energi responderer på bevidsthedens fokuserede vilje;

At kende kærligheden ved at blive en hvid magiker;

Kærlighed er en guddommelig energi;

Sikker tilegnelse af et energipotential
igennem identifikation som Sjælen i Det Ene Liv

Lektion 32

Der er i vort solsystem syv overordnede guddommelige love og energier, som er de fortolkninger og udtryk vor Sollogos giver de kosmiske love eller ren hensigt. Disse syv kendes også som de syv stråler, og der er givet meget vedrørende dem i andre værker, såvel igennem denne som igennem andre esoteriske forfattere. I denne serie af lektioner vil vi betragte dem fra en noget anderledes vinkel og formulere deres praktiske anvendelse i teknikker, hvor igennem den oprigtige studerende kan begynde at blive et levende udtryk for kærlighed.

Faktisk er dette emne, som vil blive mere fyldigt behandlet i et andet værk, kaldet ”Brotherhood, The Divine Order of Man”, en moderne tilgang til det ældgamle problem, hvordan vi elsker.

Mange af os opfatter intuitivt og anerkender behovet for kærlighed som livets opgave, men få af os ved, hvordan vi elsker, når vi er oppe imod vore egne indbyggede responsmekanismer. Både de teknikker, der kan anvendes af begynderen og de mere avancerede, er i høj grad et desperat behov hos mennesker overalt. De følgende lektioner tilbydes derfor i en ånd af kærlighed ud fra håbet og ønsket, at de meningsforskelle, som der kan eksistere i de studerendes sind vedrørende sådanne kontroversielle emner som reinkarnation, karma etc., ikke vil modarbejde de områder, hvor disse teknikker bringes i anvendelse. Med andre ord, uanset om der er forståelse imellem os vedrørende disse emner, er teknikkerne lige så anvendelige for ét menneske i hans eller hendes bestræbelser på at blive et levende udtryk for kærligheden, som de er for et andet menneske i hans eller hendes bestræbelser på at gøre det samme.

Der er således her et fælles grundlag for os, hvor vi alle kan mødes i vore bestræbelser på at etablere de rette relationer, der kendes som broderskab. Da broderskab er en forudsætning for sand fred, og fred er blevet en fælles nødvendighed, kan vi alle mødes her med *et* formål i sindet.

Vi søger at fremme ”fred på jord og god vilje mellem mennesker” igennem manifestationen af broderskab i vort daglige liv og virke.

Den kosmiske kærligheds syv guddommelige love og energier, som de kan komme til udtryk igennem menneskeheden, kan oplistes og defineres som følger:

1. Loven om den fokuserede vilje til kærlighed, der i praksis betyder, at

”Guds kraft kan påkaldes igennem den fokuserede vilje til kærlighed”.

2. Loven om kærlig forståelse, som i praksis betyder, at

”Kærlighedens energi i sindet skaber ret forståelse eller visdom”.

3. Loven om tjeneste, der i praksis betyder, at

”En planlagt tjenesteaktivitet, der er opstået som et udtryk for kærlighed, og som udføres med kærlighed, resulterer i manifestation af et fragment af den guddommelige plan for menneskeheden”.

4. Loven om transmutation, der i praksis betyder, at

”Udstråling af kærlighed på den menneskelige bestræbelses tre planer gør det muligt at transmutere mørke til lys, uvidenhed til visdom, og uoverensstemmelser til harmoni”.

5. Loven om formuleret viden, der i praksis betyder, at

”Når guddommelig kærlighed formuleres i konkret videnskab og viden, vil der opstå en ny himmel og en ny jord”.

6. Loven om Kristus som fokuseret ideal, der i praksis betyder, at

”Kristus skal komme igen, når menneskeheden anerkender Kristus-princippet, som er i alle mennesker”.

7. Loven om igangsat vækst, der i praksis betyder, at

”Gennem igangsættelse af en planlagt vækstbestræbelse kan mennesker samarbejde med loven om evolution for at nå et ønsket åndeligt udviklingsmål”.

Disse syv energier er kræfter, der kan anvendes af alle, der søger at anvende dem i tjeneste over for menneskeheden. De kan ikke anvendes på sikker måde af det menneske, som søger at anvende dem til egne, separatistiske formål, da de på en kraftfuld måde vil virke tilbage på det menneske, der anvender dem til forkerte formål.

Når et menneske anvender den lov, der nedtransformerer energien fra dens høje frekvens på de åndelige planer til en lavere frekvens, hvorved den kommer i udtryk i den menneskelige bestræbelses tre verdener, drager dette menneske et energipotentialt til sig. Der er mange sådanne højere energifrekvenser, der overskygger menneskeheden som guddommelige potentialer. De eksisterer som løsninger på verdensproblemer etc., men det er mennesker, der bevidst har identificeret sig som Sjæl frem for som personlighed, der må bringe dem i manifestation.

Denne videnskab om okkult tilegnelse har længe været kendt af nogle få og vil i løbet af denne ny tidsalder opstå i sindet hos de mennesker i verden, der er mentalt polariseret som inkarnerende Sjæle. Senere, meget senere, i racens evolutionære udvikling vil denne videnskab blive offentligt kendt og anvendt, og det vil på radikal måde forandre civilisationen, når den gør det.

Menneskeheden kan imidlertid begynde at lære de grundlæggende ting omkring okkult tilegnelse nu, og at praktisere denne grundlæggende viden i en bestræbelse på at løfte menneskeheden til et højere niveau i udviklingsspiralen. Faktisk er en sådan mulighed vor tids krise, for kun igennem anvendelse af det, der forekommer at være en overmenneskelig anstrengelse for at løse

menneskehedens problemer, kan vi vende situationen i verden væk fra den mørke drejning, den har taget.

Vi anerkender vort åndelige behov for kærlighed; en kærlighed, som er guddommelig, som opfyldelsen af ethvert menneskeligt behov. Når vi trænger ind i mysterierne, opdager vi, at guddommelig kærlighed er en energi, og at den har syv potentielle udtryk, som den kan antage i vort liv og virke. Vi lærer desuden, at energi må tilegnes, førend den kan tages effektivt i anvendelse, og at den Sjælsidentificerede bevidst må manifestere den i ydre handling igennem en teknisk proces. Energi skifter ikke blot fra én frekvens til en anden blot ved at vi ønsker det, og på samme måde kommer den heller ikke til udtryk i ydre manifestation, med mindre vi gør noget for det. Energi responderer på bevidsthedens retning (fokuseret vilje), da denne bevidsthed skaber et mønster eller en form, som den kan komme til udtryk igennem.

Der er et emne af stor vigtighed her, som det er nødvendigt at forstå klart, førend vi kan fortsætte vort emne. Vi har tidligere i denne række af lektioner refereret til energi, kraft og stof. Vi vil nu, så godt det er os muligt, forstå, at al manifestation i tid og rum er kombinationen af disse tre i en triangel af åndelig forbundethed, som i den ydre, skabte verden er udtrykt som form. Dette er lige så sandt med hensyn til det såkaldt onde som det såkaldt gode. En sådan kombination må danne en triangel af åndelige relationer, da al energi er guddommelig. Anvendelsen af dem afgør deres gode eller onde virkninger på det fysiske eksistensplan.

Mennesker kan ikke kende kærligheden eller forstå, hvad den er, og hvad den ikke er, førend de har bragt energien i en af dens syv potentielle udtryk ind i deres redskab igennem videnskaben om tilegnelse og rettet den ind i kraft og stof igennem en teknik til anvendelse. Når de gør brug af en teknik til guddommeligt formål, er de blevet, hvad okkultisten definerer som en hvid magiker. De handler som Sjæl, hvor de tilegner sig og anvender rigdommen af deres åndelige arv til gavn for menneskeheden.

Således begynder vi at se, hvorfor det er så svært for os i sandhed at elske vor fjende eller endda vor nabo. Mange af os har

ikke søgt kærligheden eller er ikke præget af den guddommelige kærligheds energi. Hvorledes kan vi da forvente at anvende den i vort daglige virke?

Kærlighed er ikke en følelse; den er ikke en stemning, og den er ikke engang sympati. Kærlighed er en guddommelig energi, som vi kan kontakte, i begyndelsen som en guddommelig lov, og som vi senere kan tilegne os som et energipotentiale igennem anvendelsen af denne lov i vort daglige liv og virke. Når vi først har tilegnet os denne kærligheds energi, denne kraft, dette stof, bliver den en del af selve formens natur og demonstrerer da i sandhed kærlighedens bud i den menneskelige natur, som virker i sindet hos alle åndeligt søgende over hele verden.

Søg at forstå med både hjerte og sind virkeligheden af disse overskyggende energipotentialer, som er de syv guddommelige udtryk for kærlighed, der er til rådighed for os som Guds børn. Meditér over deres overskyggende nærvær, indtil de bliver lige så virkelige og håndgribelige for dig som eksistensen af Kosmos er, hvori du lever. Selvom menneskeheden ikke fuldt og helt forstår Kosmos, ved vi alligevel, at det er der, og at vi på mystisk vis er del af det.

Således er det med disse energier. De overskygger dig som potentialer, og i deres lavere udtryk er de det "stof", som dine legemer, dine omgivelser og dine erfaringer er gjort af. Du kan kende dem, og til sidst kan du tilegne dig dem og anvende dem til gavn for menneskeheden.

For at kunne anvende ethvert energipotentiale på sikker måde må bevidstheden først etablere en sikker identifikation som Sjæl i Det Ene Liv.

Da søger den Sjælsorienterede bevidsthed, som hviler roligt og årvågent i legemerne, og som er positivt modtagelig i bevidstheden, igennem meditation at blive præget af det overskyggende potentiale som en guddommelig lov, den må anvende i sit daglige liv. Vi må med andre ord først fatte og forstå energiens guddommelige udtryk for den energi, vi søger at tilegne os og virkeliggøre. Dens formulering i en lov, som vi kan anvende med

forståelse, skaber en samklang, vejen med mindst modstand, for energiens indstrømning i kraft og stof igennem vore egne legemer og ud i reflekteret manifestation som en manifesteret form i vore omgivelser.

Hvis vi i sandhed vil elske vor næste, må vi forstå og anvende den lov, som bringer energien, kraften og stoffet i en sådan forbundethed i forbindelse med vore egne legemer, så de kan komme til udtryk i vort ydre liv og virke igennem vor automatiske responsmekanisme.

Dette er ikke noget nemt job. Ej heller kan det opnås hurtigt. Det vil kræve megen tanke, vedvarende bestræbelser og en voksende ekspansion af bevidstheden hos den studerende. Vi må virkelig ønske at elske vor næste for at være i stand til det. Vor begærnatur må hæves i vibration og trænes igennem bevidsthedens fokuserede intention (vilje) for at skabe en kraft på det astralt-emotionelle plan, der kan manifestere denne sandhed i det ydre.

Vi vil tage dette emne op i næste lektion, når vi studerer loven om fokuseret vilje til kærlighed. I mellemtiden beder jeg jer overveje denne lektion meget nøje og søge at forstå dens mening for jer, for de mennesker I er nært forbundet med, og for hele verden.

Lektion 33

Den fokuserede vilje til kærlighed

Det guddommelige formål med viljesenergien er at kende
kærligheden;

Fri vilje;

At samarbejde med det guddommelige formål;

At leve i kroppen, følelserne og tankesindet;

At styre sit liv og virke i overensstemmelse med en forud
fastlagt plan;

At lære at respondere mentalt:

Formulere en hensigt,

Omsætte hensigten i handling,

Iagttage de emotionelle reaktioner;

Hjælp til mental polarisering

Lektion 33

”Guds kraft kan påkaldes igennem den fokuserede vilje til kærlighed”

Den fokuserede vilje til kærlighed er en lov og en energi, som når menneskeheden igennem et fokuspunkt, en dør, i det planetare liv direkte fra Sollogos, som differentierer den kosmiske kærligheds store lov og energi i syv guddommelige udtryk i sit system. Guds kraft er indbygget i denne guddommelige viljesenergi og kommer til udtryk igennem dens rette anvendelse.

Den guddommelige hensigt, som energien er præget af, det vil sige dens guddommelige formål inden for dette store, organiserede liv, er at fortolke Kosmisk kærlighed eller Ren Hensigt og at fokusere den. Vi siger således, at viljesenergiens eller viljeskraftens guddommelige formål er at kende kærligheden.

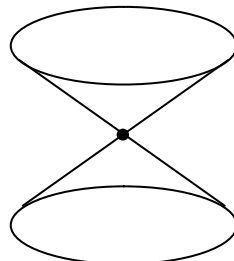
Dette giver de studerende et meget anderledes viljeskoncept, end de måske har haft tidligere. Det får dem til at stoppe op og genoverveje de opfattelser, som de har i racesindets bevidsthed, i relation til dette udtryk. Der finder de, at deres forståelse af det har bygget på et falsk betydningsgrundlag, og at deres brug af viljen ofte har været uklog. Sikkert er det, at de frem til dette tidspunkt kun har gjort lidt for at udfolde det guddommelige formål, der ligger bag denne guddommelige energi, som kommer til udtryk hos mennesket som en skabende evne.

Viljen er grundlæggende set skabende. Den skaber, i det stof som den rettes imod, et indtryk af den højere, overskyggende virkelighed, som det er et fokus for.

Overskyggende virkelighed

Fokuseret vilje

Det skabte indtryk i stof



For klart at forstå det, der formidles ovenfor, er det nødvendigt at iagttage, hvorledes det kommer til udtryk inden for forskellige områder af det manifesterede liv.

Eksempelvis er det guddommelige formål, som Sollogos har indpræget i al viljesenergi i det planetare liv, en lov, som fra begyndelse til slut kontrollerer den anvendelse, som ethvert væsen på denne planet gør af den.

Ved første indtryk synes dette at være et fejlagtigt udsagn. Imidlertid ser vi ved nærmere iagttagelse af menneskehedens liv og virke sandheden heri.

Menneskeheden er givet en fri vilje, eller sådan ser det ud. Vor vilje er til en vis grad fri, sådan at forstå, at vi kan anvende den til det gode eller til det onde, til tab eller til vinding, til fornøjelse eller til smerte, men vi kan ikke undgå virkningerne af en sådan anvendelse. Når mennesker vælger handlinger, som er i modstrid med viljesenergiens guddommelige formål, virker dette guddommelige formål på en sådan måde, at den omsider viser dem det fejlagtige i deres handling. Således lærer de på en blind, ubevidst måde det guddommelige formål, der ligger bag deres gudgivne, såkaldt frie vilje.

Dette samme guddommelige formål kan iagttages som et indtryk, der er præget ind i det menneskelige liv og virke, som de formulerede kærlighedsprincipper, som alle åndelige aspiranter lever efter, og de forskellige etiske og moralske regelsæt, som alle grupper aspirerer imod.

Menneskeheden virkeliggør ikke altid det guddommelige formål, men bevidst eller ubevidst er de altid bevidst om det som et indtryk, der er præget ind i deres liv og virke. Vi kan ikke undslippe det. Det hersker igennem loven om årsag og virkning over alt, hvad vi tænker, føler og gør, og indtil vi anerkender, accepterer og samarbejder med det, vil vi ikke være lykkelige.

Et sådant samarbejde afhænger af, at vi opnår en vis viden om os selv. Vi må erkende, at vor natur grundlæggende er trefoldig, at vi har et tankesind, en emotionel natur, og et fysisk legeme.

Vor bevidsthed kan fungere inden for ethvert af disse tre aspekter i overensstemmelse med vort udviklingsniveau og interesseområde, og fra dette fokus i et af de tre aspekter vil den mere eller mindre styre og sætte kursen for vort liv og virke.

Det menneske, som udelukkende lever i kroppen og styrer sit liv derfra, er helt og holdent optaget af de fysiske sider af livet. Dets opmærksomhed er rettet imod overlevelse, imod forplantning og enhver form for fysisk bekvemmelighed, som det kan opnå. Naturligvis er der få sådanne mennesker i den civiliserede verden, for dette erfaringsniveau udgør et ret lavt punkt i den evolutionære udvikling. Den emotionelle og mentale responsmekanisme er endnu ikke etableret og er alene til stede på et meget rudimentært niveau. Et sådant menneske vil gradvist udvikles i takt med, at det indre menneske udvikles og begynder at løfte sin opmærksomhed fra det, som helt og holdent er fysisk til livets mere subtile realiteter.

En kvinde, som lever i sin emotionelle natur, styrer sit liv og fysiske legeme ud fra sine begær. Hun oplever og vurderer med sine følelser og anvender sit tankesind til dette formål. Da det emotionelle legeme rummer mange kræfter – kærlighed, had, frygt, mod etc., vil hun ofte være offer for modstridende interesser og begær og være prisgivet af de krydsende strømme af kraft, der er skabt i hendes eget system.

I takt med at hun udvikler dette aspekt af sin natur, bliver hun præget af aspiration frem for begær, dannet og civiliseret frem for hensynsløs, og hendes tankesind bliver fokuseret frem for splittet af modstridende interesser.

Når hun når en vis grad af målrettet fokusering, vil hendes opmærksomhed blive rettet imod tankesindet og begynde at styre hendes liv og virke ud fra den orientering.

Det menneske, som lever i sit tankesind, søger at leve ud fra fornuft. Fornuften fortæller først dette menneske, at det må integrere de tre aspekter af sin natur til én enhed, førend det kan håbe på at opnå sindsro eller glæde. Logikken fortæller dette menneske, at dets problemer er menneskehedens problemer,

og at de alene kan løses igennem tjeneste for menneskeheden. På den måde bliver dette menneske bevidst på en langt bredere måde end hidtil, og det udvider sin indflydelsessfære i overensstemmelse hermed.

Samtidig erkender dette menneske, at før det kan håbe på at tjene effektivt, må det blive den centrale, styrende vilje i sit eget virke i samarbejde med Det Ene Livs guddommelige centrale, styrende vilje.

Kun fra sindet er det muligt at styre sit liv og sine gøremål i overensstemmelse med en forud fastlagt plan. Mental polarisation bliver dermed det første større mål, som den studerende stræber hen imod.

Selv om vi har diskuteret dette særlige emne i en vis dybde i tidligere lektioner, vil vi ikke desto mindre igen give det en vis koncentreret opmærksomhed.

Hvad er det, der distraherer et menneske fra mental polarisation? Det er naturligvis dets emotionelle natur; den, som udgør totalsummen af dets begær, dets grundlæggende følelser og dets vurderinger, baseret på disse følelser, og deres indbyggede emotionelle responsmekanisme.

Studerende etablerer sig i hovedet og beslutter at leve der, idet de bevidst styrer deres liv fra sindet i overensstemmelse med et formål og et mål, som sindet har opfattet. På den måde søger de at samarbejde med de højeste begreber og idealer, som de mentalt er i stand til at respondere på.

Så sker der det, at en lille hændelse i deres omgivelser indvirker på deres emotionelle legeme, og med det samme skylles de ind i en reaktion, som er i fuldkommen modstrid med deres nyligt formulerede planer. Endnu en gang er de blevet offer for de kræfter i deres egen trefoldige natur, og de falder endnu dybere fra det ønskede fokus ned i den emotionelle polarisations dybe vande, og de bliver dybt og inderligt mismodige.

Hvad kan de gøre for at afhjælpe dette? Hvordan bliver de deres egen mester?

Den studerende må lære at respondere mentalt frem for at reagere emotionelt. De må skabe et ønske om i deres følelser at samarbejde, så de responderer på deres nye sæt af mentale krav.

I lektion 32 skrev vi, at "Vi må virkelig ønske at elske vor næste for at være i stand til det. Vor begærnatur må virkeliggøres og trænes igennem bevidsthedens fokuserede intention (vilje) for at skabe en kraft på det astralt-emotionelle plan, der kan manifestere denne sandhed i det ydre".

Den studerende opnår dette trin igennem en trefoldig mental aktivitet, hvor vi husker, at det alene er fra tankesindet, at viljeskraft kan fokuseres som en bevidst hensigt.

1. Studerende formulerer deres egen hensigt (om at elske deres næste) til en sædtanke, som kan anvendes i meditation eller som kan virke som en magisk tryllekraft, når der er brug for det:

"Jeg, Sjælen, elsker, forstår og tjener".

De bestræber sig på at holde denne fokuserede hensigt stabilt og roligt i sindet. De begynder deres morgener med den som en sædtanke i meditation, og vender tilbage til den igennem hele dagen.

2. De omsætter hensigten til et handlingsbillede, som deres emotionelle natur nemt kan forstå, og overfører dette billede til deres astrallegeme.

Et eksempel: Hvis de har en vane med at reagere irritabelt over for en bestemt person, skaber de et billede af sig selv, hvor de reagerer med kærlig forståelse og et virkeligt ønske om at tjene dette menneskes højeste gode. Igennem den skabende forestilling spiller de den nye rolle og styrer billedet (som en måde, hvorpå de kommunikerer den fokuserede hensigt) ind i deres astrallegeme.

Hvis det er vanskeligt at forstå denne overføring fra sindet til følelserne, kan den studerende visualisere, hvordan billedet bevæger sig fra en lille gylden sol via en stråle af lys til roligt, klart vand. Dette er imidlertid ikke en nødvendig del af teknikken og bør kun anvendes af de, der oplever vanskeligheder med overførslen.

Denne øvelse er mest effektiv, hvis den udføres, når den studerende skal til at sove.

3. I løbet af de daglige rutiner iagttager de studerende deres emotionelle reaktioner fra deres fokus i sindet, og gradvis etablerer de deres kontrol igennem en transmmutationsproces som følger:

a. Når den studerende oplever en negativ emotionel virkning, søger hun at fange den, før den er blevet til en reaktion. I det øjeblik hun bliver bevidst om en følelse af vrede eller irritation imod et menneske eller en situation, vil hun tage sin egen respons op til revision i overensstemmelse med den sandhed, hun søger at virkeliggøre. På den måde vil de studerende igennem deres fokuserede vilje til kærlighed transmuttere deres egne reaktioner og give følelsen ny kraft – en ny mental besked om at elske.

4. I tilknytning til ovenstående formulerer de studerende en planlagt bestræbelse, som på fyldestgørende vis udtrykker deres fokuserede hensigt og sætter bestræbelsen i bevægelse. Det vil sige, at de af alle kræfter vil søge – udover kravene i deres daglige livs rutiner – at udføre en lille kærlighedshandling til gavn for et andet menneske.

På denne måde træner vi viljen, vi træner responsmekanismen, og vi kalder Guds kraft til at manifestere det gode, det sande og det skønne ind i menneskehedens emotionelle natur som en bevægende kraft i os.

Foreslået støtte til mental polarisation:

1. Lær at drage fornuftsslutninger – at se alle sider af en situation frem for blot din egen. Sæt bevidst dig selv i de andre parters sted, én efter én, og søg at forstå den reaktion, som hver enkelt har ud fra deres særlige perspektiv.
2. Lær at udvikle din mentale styrke ved bevidst at tænke, før du føler. Det gennemsnitlige menneske er styret af deres følelser frem for af deres tankesind. Gør det modsatte – lad hovedet styre igennem tanken – og føl derpå, hvad du bevidst vælger at føle.
3. Find eller skab en hobby, som drager nytte af det bevidste tankesind frem for følelserne eller det fysiske legeme, og brug tid hver dag på denne hobby.
4. Læs *med tankesindet* frem for følelserne.
5. Tal *med tankesindet* frem for med følelserne.
6. Handl *med tankesindet* frem for med følelserne.
7. Foren tankesindets energi og den emotionelle følelsesnatures kraft, så du skaber et liv, der er præget af kærlig, intelligent planlagt tjeneste over for dem, du umiddelbart er omgivet af.

Lektion 34

Definitioner på kærlighed

Kærlighedens bevægelse: Flyde ind, strømme ud;

Sand kærlighed strømmer ud;

Kristus' natur;

Kærlighed skaber ret forståelse eller visdom;

Sjælens tre store love:

Loven om tiltrækning,

Loven om frastødning,

Loven om integration;

Støtte til virkeliggørelsen af kærlighed

Lektion 34

”Kærlighed i tankesindet skaber ret forståelse eller visdom”

Websters store ordbog definerer kærlighed på følgende måder:

1. ”1. En følelse af stærk personlig tilknytning, skabt af sympatiserende forståelse eller af slægtskabsbånd, lidenskabelig kærlighed,
2. Den godgørenhed, vi normalt tillægger Gud som lig en faders kærlighed til sine børn; også menneskets tilbedelse af Gud,
3. Stærk sympati, eftergiveness, god vilje; f.eks. kærlighed til at lære, kærlighed til vort land,
4. Æm og inderlig kærlighed til et menneske af det modsatte køn,
5. Det menneske, som er genstand for vor kærlighed, vor kæreste
6. Amor eller eros, kærlighedens gud, nogle gange Venus”.

Det er disse fortolkninger, som menneskeheden har givet en guddommelig energi. Når mennesket begynder at betræde de højere stier til en mere avanceret lære, søger de en ny og dybere mening med kærligheden, en virkelighed, som de kan anvende på deres liv og virke på en gavnlig måde.

Hvad er kærlighed?

Kærlighed er en guddommelig energi, som er en integreret del af Det Ene Liv. Den er det magnetiske, sammenhængsskabende, oplysende, kvalificerende søn-aspekt eller Kristusprincip hos Den, i hvem vi lever, røres og har vor væren. Den er den grundlæggende energi, som bevidstheden er skabt af; den bag-

vedliggende virkelighed, der ligger under, oplyser, opretholder og kvalificerer jeg'et. Den er udstrålende og altruistisk af natur, konstruktiv i formål og er universets grundlæggende lov.

Websters definitioner definerer alene nogle af de virkninger, som kærligheden skaber i menneskehedens liv og virke. Den er ikke en følelse eller en emotion, og den er heller ikke et resultat af sympatiserende forståelse. Kærlighed er i sig selv kausal, idet den er det andet aspekt af Den Hellige Treenighed.

Hvis studerende vil ændre deres tænkning på en sådan måde, at de ser kærlighed i dens rette placering i tingenes orden, vil det resultere i, at der kastes nyt lys på den. Den har været så begrænset, fordi den er blevet forbundet med menneskehedens astralt-emotionelle følelsesnatur, at meget af dens betydning er gået tabt.

Gør dig stille et øjeblik og tænk over den følelse, du kender som kærlighed. Visualiser et menneske, du føler dig tæt forbundet med i dit hjerte, og søg at analysere denne såkaldte kærlighed, som du oplever i din relation til dem. Stil derpå dig selv disse spørgsmål:

1. Hvad motiverer denne følelse?
2. Er det en energi, der strømmer ud, eller som flyder ind?
3. Hvilken slags virkning skaber den hos den person, du elsker?

Med mindre studerende er meget ærlige over for sig selv, kan disse spørgsmål være vanskelige at besvare. Almindelige mennesker elsker det, som giver dem nydelse. Deres motivation er næsten altid dem selv. Nogle af de mest almindelige eksempler på denne egen-motivation til kærlighed kan illustreres som følger:

1. Tom elsker Mary, fordi det styrker hans forfængelighed at gøre det. Hun er smuk, opmærksom og tiltrækkende. Hans

kærlighed til hende og det, at hun er hans, styrker hans egen selvfølelse.

2. Bill elsker Louise, fordi hun er som en moder for ham. Hun tilfredsstiller hans behov for omsorg, for at blive beskyttet imod verdens fortrædeligheder. Hun giver ham lov til at blive ved med at være barn.
3. George elsker Isabell, fordi hun nagler ham. Hun truer, forulemper og sårer hans ego og tilfredsstiller hans frygtelige behov for afstraffelse. Uden Isabell ville George leve i konstant frygt for en ukendt straf (sædvanligvis for en ukendt forbrydelse, begået i en tåget og uvis fortid).
4. Mary elsker Tom, fordi han værdsætter hendes skønhed, og fordi han er en passende mandlig modpart. Han ser godt ud og har succes. Det, at hun er hans, styrker hendes kvindelige forfængelighed.
5. Louise elsker Bill, fordi han har behov for hende. Hans drenge veje virker tiltrækkende, fordi hun i sammenligning med dem er stærk og dygtig. Han tilfredsstiller hendes behov for at være behøvet.
6. Isabell elsker George, fordi han giver hende et mål for hendes fjendtlighed imod dem, som har begået uret imod hende i fortiden. Han har brug for afstraffelse, hun har brug for at afstraffe, og derfor er de sammen i kærlighed.
7. De elsker alle deres børn i større eller mindre grad, fordi børnene er deres i kød og blod.

Da det er umuligt for nogen at være et andet menneske til behag hele tiden, har denne kærlighed et modstykke i had. Ligesom mennesker elsker det, som de føler sig tiltrukket af, hader de også det, som de ikke bryder sig om. Måske kalder de det had, jalousi eller vrede, men ikke desto mindre er den i enhver af sine mange forklædninger kærlighedens diametrale modsætning.

Gang disse eksempler med mere end 6 milliarder enheder

af menneskelig bevidsthed, og vi begynder at forstå, hvad der ligger bag den nuværende krise, som menneskeheden befinder sig i. Emotionalitetens og det daglige livs følelser, som konstant fødes ind i verdens gøremål af mennesker uden nogen videre fornuft, må skabe en effekt i tid og rum. Her er grundlaget for den menneskelige psykologi; det grundlag, som flertallet af mennesker bygger på, og som de kommunikerer og lever ud fra i den organiserede helhed. Menneskeheden søger fred, men alligevel fortsætter de krigene i det daglige liv. Hvorledes kan det være anderledes?

Hvorledes kan bevægelsen i den såkaldte kærlighed være andet end indstrømmende?

Dens eneste udstrømmende bevægelse er at skaffe det tilbage til den elskende, som ser ud, som om det er elsket.

Sand kærlighed, som er en udstrømmende energi, er frit givet. Den befrier frem for at binde; den stiller ingen krav af nogen art, og den mindskes aldrig i mængde eller kvalitet som følge af et andet menneskes fejl, mangler eller opførsel.

Det var denne form for kærlighed, som Jesus talte om, da han sagde:

”I har hørt, at der er sagt: ’Øje for øje og tand for tand’. Men jeg siger jer, at I må ikke sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt. Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til. Og vil nogen med rettens hjælp tage din kjortel, så lad ham også få kappen. Og vil nogen tvinge dig til at følge ham én mil, så gå to mil med ham. Giv den, der beder dig; og vend ikke ryggen til den, der vil låne af dig.

I har hørt, at der er sagt: ’Du skal elske din næste og hade din fjende’. Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige”.

Dette er kærlighedens lære. Hvad skete der med den?

Studerende (på dette udviklingsniveau) hæver deres opmærksomhed til kærlighed fra det astralt-emotionelle plan til Kristus' åndelige verden og ser, at den er årsag. Kærlighed er den årsag, for hvis skyld og hvorigennem de blev skabt. I frekvens er den derfor over deres personlighed og endda over deres egen Sjæl, selvom den er selve det stof, hvoraf deres Sjæl er skabt. De erkender den som Kristus' natur, det Kristusprincip, der overskygger dem, og som de rummer i deres Selv. De kalder den ned og frem; først igennem deres tankesind, dernæst ind i deres emotionelle følelsesnatur og endelig ind i deres psykiske liv og virke (som en guddommelig energi, der åbenbarer, renses og forvandler, afklarer og gør hel). De påkalder den som årsag, beder om at blive vist kærlighedens vej og søger at virkeliggøre den vej, idet de omskaber de virkninger, som de har defineret som kærlighed til på en mere fuldkommen måde at formidle og udtrykke sandheden.

De bringer energien ned oppefra, ned og ud. De bliver da befriet fra den astrale begrænsning i de gamle misforståelser omkring det at "forelske sig". At elske er at hæve sig, og når de gør det, løfter de deres jords frekvens til himlen og bringer himlen ned på jorden.

I "Sjælens natur", lektion 7, siges det: "Kærlighed frembringer således forståelse. Det er den energi, som samler de mange erfaringer på en sådan måde, at det frembringer et mønster, en evolution og til sidst en intelligent produktiv tanke".

Den er det grundlæggende forhold (mellem kærlighed som en guddommelig energi og den mentale evne til at vide, til at forstå og til at igangsætte den skabende handling, som frembringer harmoni ud af konflikt eller orden af kaos), som må opfattes klart af den studerende, der ønsker at anvende kærlighedens lov.

Hvilket menneske aspirerer ikke, bevidst eller ubevidst, imod en højere åndelig habitus? Menneskehedens længsel efter og aspiration i retning af den intellektuelles hurtige, klare tankesind er sammenfattet i skabelsen af intelligenstesten, fjernsynets quiz-programmer og i en næsten hellig ærbødighed, verden over, over for fremragende mentale præstationer. I alle lande er der

udviklet avancerede uddannelsessystemer til at træne menneskehedens unge sind, men alligevel negligeres det, der skaber forståelse, og som udvikler visdom.

Den menneskelige race træner sine børn til at nære frygt, til vrede og til at hade dem af deres egen art, som er anderledes end dem selv. Grupper af individer trænes til at hade andre grupper på grund af forskellig hudfarve, ideologi, klasse eller religiøst tilhørsforhold. Et sådant had, som under ét kan kaldes for "for-domme", udgør en forhindring for nogen som helst forståelse eller ret relation mellem de forskellige grupper af mennesker. Den menneskelige race opdeles konstant i alle mulige former for grupperinger, som er ude af stand til at forbinde sig til fælles bedste eller til at leve sammen i fred. Hvis ikke det var så tragisk, ville det for en udenforstående tage sig ud som et mesterstykke i komedie, der var skabt med det ene formål at sætte det i relief, som ikke burde sættes i relief.

Men der er ikke tale om komedie. Mennesker dedikerer deres liv til at dræbe hinanden, til at skabe frygt, til at skabe en verden, hvor evolution uden unødigt smerte og lidelse er en umulighed. Og i de fleste af disse situationer tror det almindelige menneske – og dét med en fanatisme, som hørte fortidens inkquisition og hellige krige til – at de har ret, at deres umenneskelighed over for deres næste er berettiget. En indtrængende opfordring til fred, til forståelse eller til at praktisere den gyldne regel fremkalder en hurtig beskyldning om samfundsnedbrydende aktiviteter på mange forskellige sprog, og kærlighedens røst bliver hurtigt dysset ned verden over.

Alligevel aspirerer alle disse mennesker, som i sandhed er brødre og søstre i den guddommelige familie, til større intelligens.

Lad os gentage: "Kærlighed i tankesindet skaber ret forståelse eller visdom".

Vi kan bedst nærme os en forståelse af denne lov ved at studere Sjælens tre store love, som er dens grundlæggende årsag:

1. Loven om tiltrækning

Kærlighed er lige som fokuseret vilje magnetisk, om end på en noget anderledes måde end den tidligere energi. Den fokuserede vilje-til-at-være tiltrækker alt, der er forbundet med denne hensigt – det såkaldt gode og såkaldt dårlige, det vi ønsker, og det vi ikke ønsker. Den bevidsthed, som tiltrækker, må forholde sig til det, den tiltrækker. Denne forholden sig, som har at gøre med at skelne mellem vigtigt og uvigtigt, nødvendigt og unødvendigt, og mellem rigtigt og forkert, opnås nemt og uden unødigt stress med kærlighed i tankesindet.

Når de studerende slækker på deres konstante bestræbelser på at vælge mellem modstridende veje, hvis formål, hensigt og indhold alle er vage og uvisse, og i stedet lader tankesindet fyldes af kærlighed, vil de se, og når de ser, véd de, og når de véd, ser de klart, hvori den rette handling består.

Dette begreb er noget vanskeligt, så derfor opfordrer jeg jer til at tænke nøje over det. Den fokuserede vilje-til-at-være tiltrækker alt det, der er relateret til dens hensigt. Dette er nødvendigt, for menneskeheden er nødt til at se modsætningernes par, inden de kan balancere dem i deres eget liv og handlinger. På den måde vil viljen igangsætte og opretholde den formbyggende aktivitet, men kærligheden fuldbyrder denne aktivitet i tankesindet og følelserne hos menneskeheden. Kærligheden tiltrækker alt det ind i en ordnet relation, som er harmonisk nødvendigt i forhold til at skabe en helhed.

På Sjælens plan betyder denne lov simpelthen, at Sjælen, som er en kærlighedens bevidsthed i udvikling, drager alt det til sig, som er nødvendigt i forhold til at skabe et fuldt billede af det, som er genstand for dens opmærksomhed.

2. Loven om frastødning

Kærligheden frastøder, lige så vel som den tiltrækker. På Sjælens plan holder den det borte fra den formbyggende aktivitet, som ikke er i harmoni med denne aktivitet eller dette formål.

I det øjeblik kærlighedens energi kommer ind i sindet, kaster den alle de tanker ud, som ikke er i harmoni med det formål og mål, som sindet arbejder på.

3. Loven om integration

Kærlighedens energi skaber sammenhæng. Den drager ikke blot helhedens mange dele ind i et ret forhold, men den er også årsag til, at disse dele følger sig efter hinanden. Den plan, som opfattes i kærlighed, vil blive en integreret, levende realitet, som et menneske kan handle ud fra.

Sandhed ses og forstås ikke kun i et pludseligt eller gradvist illuminerende øjeblik af indsigt, men bliver integreret i tanke-sindets stof og til sidst i menneskets underbevidsthed, således at den bliver en levende del af dette menneske.

Det bliver igennem iagttagelsen af disse tre Sjælens love klart, at når kærligheden præger kvaliteten i et menneskes tankeliv, antager dette tankeliv en harmoni, orden, klarhed og ret forståelse på samme måde, som når der tændes et lys i hjernen, som oplyser ethvert begreb eller problem, eller enhver situation, som dette menneske møder.

Foreslået støtte til virkeliggørelse af kærligheden:

1. Øv dig i at påkalde kærlighedens energi fra det punkt, hvor den strømmer ind i denne planet, Kristus, igennem din egen højere bevidsthed og ind i dit tankesind. Fyld sindet med denne blå-hvide og gyldne energi så ofte du kommer i tanke om det.
2. Visualisér dem, du elsker, og dem, du ikke elsker, idet du med og igennem sindet retter kærlighedens energi imod dem i en udstrømmende bevægelse, som ikke vender tilbage til dig selv.
3. Anvend denne kærlighedsenergi i tankesindets grundlag for enhver relation i den ydre verden. Se altid for dig, hvordan den strømmer ud fra dig og aldrig vender tilbage, igennem

båndene i dine relationer, hvor den virker i baggrunden som en ukendt kilde til styrke, stabilitet, healing og forvandling for andre.

4. Med kærlighed i tankesindet kontrollerer du alle emotionelle reaktioner, som har at gøre med kærlighed, idet den indvirker på racesindets bevidsthed, så de udstråler kærlighed som årsag, ind i tankesindet.
5. Etabler et bredere og mere viist udsyn i livet ved at rette kærlighedens energi i tankesindet imod alle situationer og forhold eller problemer, som forvirrer menneskeheden på denne tid og dette sted.

Lektion 35

Hvordan vi kan kende den guddommelige plan for menneskeheden

Gruppelivet; Kristi sind;

Den trefoldige metode til at kende Planen:

Koncentration, meditation og kontemplation;

Enhver bestræbelse kan blive et redskab for tjeneste igennem

Iagttagelse af de karmiske muligheder,

Iagttagelse af modsætningernes par,

Erkendelse af åndelige relationer

Lektion 35

”En planlagt tjenesteaktivitet, undfanget i kærlighed og udført med kærlighed, resulterer i virkeliggørelsen af et fragment af den guddommelige plan for menneskeheden”

For de af os, som søger at tjene den guddommelige plan for menneskeheden, er der et stort behov for at kende denne plan. Vi bør søge ikke blot at tjene, men også at kende, erkende og forstå, så vi kan arbejde lige så intelligent som den, der tjener et mere almindeligt formål.

Det kommer som en overraskelse for mange studerende, når de opdager, at Planen kan kendes lige så klart som enhver anden tankeform, som tankesindet har skabt. Selvom vi ikke finder den i sin helhed i et bestemt værk eller når til forståelse af den igennem de sædvanlige metoder til at lære, er den ikke desto mindre håndgribelig og faktisk, en virkelighed som vi kan nå ved at kombinere hoved og hjerte, og som vi bevidst kan samarbejde med, hvis vi ønsker.

Der er mange i denne verden, som begræder den nuværende tingenes tilstand, og som i deres egne tanker gerne ville gøre en indsats til gavn for en sag, der har en forbedring af menneskeheden som formål – men hvor er denne sag? Med hvem eller hvad kan disse utilfredse mennesker forene deres indsats? Den ene desillusionering efter den anden resulterer i en form for apati, en tilstand af formålsløshed, hvor de hverken søger eller igangsætter konstruktive handlinger. Og et menneske uden position eller velstand anser sine håb, aspirationer og frygt som en stum røst i ørkenen. De opdager ikke, at de sammen med de mange andre, der deler deres tanker og følelser, udgør et gruppeliv, som har et potentiale i forhold til det gode, som er uden sidestykke.

Hvordan kan dette gruppeliv med sit vældige potentiale for konstruktiv handling vækkes og sættes i bevægelse? Det kan gøres af nogle få, som vil bestræbe sig på at kende den guddom-

melige plan for menneskeheden, og som – når de kender den – vil dedikere deres liv til at formulere den og virkeliggøre den i deres eget liv og virke. Viden har sin egen måde til at kommunikere sig selv ud i alle kroge af verden, ind i og igennem menneskeheden legeme. Dvæl over en ide tilstrækkeligt længe, og den vil til sidst blive kommunikeret til dig ad mange kanaler. Mennesker er langt mere telepatiske, end de på nuværende tidspunkt er klar over. De er også intuitive. Flertallet behøver blot lederskab for at udføre store præstationer for enten det såkaldt gode eller onde. Uheldigvis er det alt for ofte sådan, at det menneske, der opnår magt og tager lederskab, er det menneske, hvis formål er selviske. Deres separatistiske ambitioner driver dem til at fuldføre, hvad der ofte forekommer umuligt, hvor et menneske uden denne egocentrerede motivation finder det let at hvile i en form for utilfreds passivitet. Vor tids behov kalder på – eller ligefrem nødvendiggør – lederskab hos mennesker, som ikke søger det for deres egen skyld. Det kræver en lige så kraftfuld handling fra de, der ikke er ambitiøse, som vi har set fra de, der er. Når ambition og begær har mistet tiltrækningskraften og vi har afskrevet det, kan magt og indflydelse anvendes på korrekt vis.

Den guddommelige plan er, for så vidt menneskeheden angår, formuleret i Kristus' sind; det store væsen, hvori hele den menneskelige bevidsthed bevidst eller ubevidst lever. Her, i denne planets rene skaberkrafts virkelighed, formuleres den menneskelige bevidsthed, som er under udvikling, og holdes i fokus for de, der igennem et dedikeret liv er i stand til at nå dens abstrakte frekvens, fatter dens abstrakte virkelighed og omsætter dens mening i relation til menneskeheden nutid og omstændigheder.

Med andre ord eksisterer den guddommelige plan, såvel i Kristus' væsen som det evolutionære mål, vi alle bevæger os imod, og som en abstrakt realitet i Kristus' sind, som har relation til alle faser i den evolutionære erfaring. Den guddommelige plan for menneskeheden er da i sit højeste aspekt Kristus, og i den mere umiddelbare fortolkning er det Sjælens natur, som meget gradvist udvikler sig i menneskeheden bevidsthed.

Hvordan kan vi kende den?

Der er en metode, hvorpå vi kan lære, som – selvom den ikke er generelt anvendt – ikke desto mindre har været kendt og anvendt af mennesker og grupper igennem hele menneskehedens historie i dens søgen efter viden. Den er blevet kaldt ved mange navne på mange sprog, men de tre udtryk, som bedst beskriver dens trefoldige teknik i den nuværende tid og evolutionsmæssige fase er: koncentration, meditation og kontemplation. Her er en trefoldig metode til med sindet at opfatte det, som er blevet givet mental form, uden brug af fysiske redskaber så som bøger etc. Kun dét tankesind, som er blevet skolet og trænet til at respondere på bevidste instruktioner, kan anvende denne teknik med held, men der, hvor der er tilstrækkelig evolutionær udvikling og vilje til at lære, kan sindet trænes til at fungere på denne specielle måde med større lethed, end vi kan forestille os. Dette er et nyt fokus for videnskabelig undersøgelse, og når den finder sted, vil den give overraskende resultater.

I denne lektion vil vi i korthed se på betydning af disse tre udtryk, og nogle teknikker, som den oprigtige studerende kan anvende som indledende træning af tankesindet i denne forbindelse. Nogle få af jer vil måske senere foretage et mere seriøst studium af hele emnet til gavn for jer selv og for menneskeheden.

1. Koncentration

Koncentration er fokuseringen af opmærksomheden på et konkret (specifikt) objekt eller problem for afklaring igennem det bevidste og det underbevidste sind. Hjernebevidstheden skaber et spændingspunkt (fokuspunkt), som igen skaber et magnetisk felt i tankesindet, som ud af summen af tidligere oplevelser tiltrækker alt det, der er forbundet med objektet for vor opmærksomhed.

Eksempel: Hvis vi ønsker at forstå et 2-årigt barns følelser og reaktioner, vil en stærk koncentration på denne specifikke alder omsider bringe al den viden, som vi igennem tidligere erfaring har gjort i relation til dette emne, ind i vort bevidste sind. Det er ikke ensbetydende med, at mennesker, som udfører denne koncentration, vil genkalde sig begivenhed for begivenhed, hvad der skete på det tidspunkt i deres liv, men at vi husker bevidst-

hedstilstanden – tilstanden af følelser og handling – foruden alt det, som er blevet lært omkring den 2-årige, så vi opnår en følelse af enhed i nuet med denne tilstand.

Dette er en metode, hvorved vi kan genkalde os det, vi tidligere har lært, med et formål at revaluere eller sætte det, vi har lært, ind i nye forståelsesrammer.

Alle, som har lært at læse, har til en vis grad lært koncentration, idet læsning, hvis den udføres korrekt, forbinder alt, hvad vi igennem tidligere erfaring har lært, med den nuværende viden.

Alle de mennesker, som er tiltrukket af denne serie af lektioner, har nu et godt grundlag, som de kan fortsætte på med træningen af tankesindet hen imod at lære koncentration. Den viden – og undertiden fejlagtige viden – som vi tidligere har gjort igennem erfaring, er lagret i det underbevidste sind. Koncentrationen vil bringe den op til overfladen for afklaring og revaluering.

En af de bedste øvelser, som kan anvendes i forberedelsen til træning af koncentration, er at fokusere opmærksomheden uden brug af bøger på et de emner, som grundskolen underviste i. Begynd med en 5-minutters periode hver dag og øg gradvist koncentrationstiden til mindst 30 minutter.

2. Meditation

Meditation vil sige at fokusere tankesindets opmærksomhed på et konkret objekt, som du ønsker uddybende viden om. Her skaber spændingspunktet (opmærksomheden) et magnetisk felt i tankesindet, som fra hele det tankemæssige frekvensområde, mennesker tænker indenfor, tiltrækker yderligere viden fra andre tankesind. Her har vi området for sand telepatisk kontakt. Vi træder ikke i telepatisk kontakt igennem koncentration, men snarere igennem meditation, som igennem vort mentale frekvensområde bringer os i kontakt med andre tankesind, som er i harmoni med vort eget.

Eksempel: Videnskabsfolk kan igennem meditation på et emne suge al den viden til sig, som er blevet formuleret inden for deres

eget tankemæssige frekvensområde vedrørende det emne, der har deres interesse. De tiltrækker til deres eget magnetiske felt i tankesindet de tanker og begreber, som ned igennem tiderne er blevet formuleret af mennesker med samme interesse og harmoniske evolutionære udvikling.

I sindets verden er der store reservoirer af viden, som er skabt af menneskehedens tænkere. Disse reservoirer af viden kan tappes og anvendes, selv længe efter at fysisk bevis for en sådan viden er blevet destrueret.

De meditationsteknikker, der ovenfor refereres til, kan ikke gives i denne lektion, men er tilgængelige i det mere fremskredne arbejde.

3. Kontemplation

Kontemplation vil sige at tage del i – og formuleringen af – det, som er abstrakt (overskygger) og forbinde det med en konkret menneskelig begivenhed i tid og rum. I kontemplation rækker vi op og ud af vort eget tankemæssige frekvensområde for at kontakte guddommens højere tankesind. Her går vi ud over Selvets verden i enhver betydning for at bringe et nyt begreb i kontakt med menneskeheden.

Alle disse tre teknikker omtales ofte som meditation. Dette er kun korrekt, når de anvendes sammen i en forbunden rækkefølge eller i en synkron bevægelse som en tjenestehandling over for Det Ene Liv.

Imidlertid må vi først lære at koncentrere, førend vi i sandhed kan meditere, og at meditere før vi i sandhed kan kontemplere over det, som ligger udover vort eget erfaringsfelt. I mellemtiden er det muligt at anvende loven om tjeneste, og at manifestere planen ud fra det udviklingsniveau, vi pt. befinder os på.

For den studerende af disse lektioner er den guddommelige plan for menneskeheden alt, hvad de ved om sandhed. Den er broderskabets lys og kærlighed, den er den udveksling af energier mellem to eller flere mennesker, der bringer formålet og

hensigten med menneskehedens organiserede liv et lille stykke tættere på en ydre manifestation.

Enhver bestræbelse, som en ærlig og oprigtigt aspirerende studerende er engageret i, kan således blive et redskab for tjeneste, hvis den tilrettelægges på dén måde. En sådan planlægning er baseret på følgende:

1. En iagttagelse af de karmiske muligheder, der er indeholdt i en hvilken som helst situation eller omstændighed. Det pågældende menneske ser ind i den aktivitet, som han eller hun er engageret i, for at finde frem til den karmiske lektie fra fortiden ind i nutiden, som de kan afbalancere igennem ret handling. Kun de kan se den åndelige mulighed for at afbalancere eller justere karma igennem det daglige livs rutine, og kun når de betragter det med dette formål for øje. Alle studerende ved, at de selv har skabt det, der hænder dem, hvad enten det er behageligt eller ubehageligt. Alle studerende ved, at de aktiviteter, som de er engageret i, er en tydeliggørelse af deres bevidsthedstilstand, og at disse som sådan af natur er karmiske. Vi kan passivt acceptere vores karma, hvor vi gradvist lader den komme til udtryk over en lang periode, eller vi kan positivt acceptere den ud fra en bestræbelse på at anerkende den og samarbejde med den for at balancere vægtskålene på en sådan måde, at det fører til størst mulig vækst for alle involverede og på den måde tjene den guddommelige plan.

Eksempel: Tænk på den karmiske mulighed, som en moder har i de daglige gøremål med at passe hjem, børn og ægtefælle. Generelt sagt består den overordnede mulighed her - uafhængigt af de individuelle omstændigheder - i udviklingen af sådanne kvaliteter og egenskaber, som er nødvendige for en vellykket gennemførelse af opgaven.

Dette er sandt i enhver jobmæssig situation og omstændighed, som vi kan befinde os i. Faderen, moderen, arbejdsgiveren, den ansatte, alle præsenteres for en karmisk mulighed for at udvikle de kvaliteter og egenskaber, som vil gøre, at de lykkes i udførelsen af deres ansvar.

Føj hertil de personlige faktorer, der er involveret, og vores karmiske forpligtelser og muligheder bliver tydelige for os.

Tænk på den mand, som befinder sig i den situation, at han bestyrer sin faders grønthandel, når det, han altid har ønsket sig, er at være læge. Forhold uden for hans kontrol (karmiske forhold fra fortiden) placerede ham i denne uønskede situation. Nogle mænd vil møde en sådan form for karma på en passiv, og nogle gange negativ, måde, hvor de gør jobbet, fordi det skal gøres, og uden kærlighed eller entusiasme. Hvis denne mand udvikler bitterhed i sit væsen, skaber han mere ubehagelig karma, som han senere må gennemleve. Det vil være langt mere klogt og meget mere produktivt for alle involverede, hvis han kan anerkende sin mulighed og søge at samarbejde med den. Et sådant menneske vil indse, at han på nuværende tidspunkt er karmisk forpligtet til at tjene til livet ved at arbejde med mad, og når han erkender dette, vil han vælge at tjene sine kunder og kolleger igennem denne karmiske forpligtelse, han har over for dem. På den måde tjener han den guddommelige plan for menneskeheden, samtidig med at han justerer sin karma, så han senere kan gives fri til at tjene på den måde, han føler sig kaldet til.

2. En iagttagelse af modsætningernes par, der er forbundet med en given situation eller omstændighed. Her handler det om principper. Hvis menneskers job eksempelvis indebærer problemer som accepterede forretningsgange, der krænker de principper, de står for, repræsenterer disse en mulighed for at melde klart ud og være tro over for sin sandhed. På den måde bliver disse mennesker igennem ret handling en formidler af planen over for andre.

En sådan mulighed er i større eller mindre grad indeholdt i alle de daglige bestræbelser inden for alle menneskelivets områder, så alle mennesker gives den guddommelige ret til som sjæl at tjene den guddommelige plan. Alle mennesker foretager bevidst eller ubevidst dette valg mange gange dagligt.

3. Anerkendelse af de åndelige relationer, som en given situation eller omstændighed rummer. Alle mennesker er sjæle og som sådan brødre og søstre. Aktiviteter, uanset hvilke, bringer

mennesker i relation til hinanden. Enhver relation, uanset den ydre form, den antager i verden, er guddommelig. På den måde præsenteres vi konstant og hele tiden med en mulighed for at manifestere den guddommelige plan for menneskeheden igennem udveksling af kærlig venlighed mellem os.

Lad alle studerende hver dag stille sig selv følgende spørgsmål i relation til alle de relationer, de har kendskab til:

Hvilket guddommeligt udtryk kræver denne guddommelige relation af mig i tjeneste over for den guddommelige plan for menneskeheden?

I lyset af ovenstående lektion beder jeg dig skitsere en planlagt tjensteaktivitet, som gør ret brug af dine daglige rutiner.

Lektion 36

Forløsnings af stoffet igennem transmutation

Forandring af redskabet og miljøet;

Anvendelse af harmoni over for formen;

Indvielsesprocessen er blevet nedtrappet;

Anvendelse af forvandling på hele den åndelige vej,
så tærskelvogterens styrke minimeres;

At gribe muligheden;

At skabe harmoni igennem konflikt

Lektion 36

”Udstrålingen af kærlighed på menneskelivets tre planer
forvandler mørke til lys, uvidenhed til visdom, og kaos
til harmoni”

I gamle dage troede man, at forvandling var ensbetydende med ”forvandling af grundmetaller til sølv og guld”. Den studerende i dag betragter dette begreb fra et anderledes perspektiv, hvor betydningen gælder selve menneskeheden. Vi definerer det som forvandlingen af menneskehedens lavere natur til Sjælens natur.

Menneskehedens lavere natur består af de fast etablerede former for adfærd og reaktioner, som vi har bygget livets intelligente stof ind i. At det er rigtigt og naturligt at ”slå tilbage” er ét eksempel på en sådan fast etableret form (hvor denne er en af de former, som der er blevet bygget intelligent stof ind i for så vidt angår reaktioner). Denne reaktion er således blevet en ”gængs adfærd”, og hvis mennesker ikke i det mindste oplever et bevidst ønske om at ”slå tilbage”, er de hæmmede eller undertrykte i deres normale responsmekanisme. En sådan hæmning skaber en pukkel af emotionelle forstyrrelser i underbevidstheden, som til stadighed søger at komme til udtryk på den ene eller den anden måde i det ydre. På den måde drives mennesker af en uset og ukendt kraft i sig selv til at handle på en måde, som er i modstrid med deres bevidste retning. Hvis presset fra denne konflikt bliver for stort, mister et sådant menneske sin følelse af balance og overskrider grænsen mellem mental sundhed og sindssyge.

I sådanne situationer ser vi, at disse såkaldt normale reaktioner er blevet fast etablerede former (adfærdsmønstre), som menneskeheden har skabt i vores bedømmelse af os selv. Verdens intelligente stof afspejler til stadighed denne vurdering og antager tonen, farven og frekvensen i den måde, som menneskeheden som helhed tænker om sig selv.

Dette kommer i endnu højere grad til udtryk i legemets tone, farve og frekvens, som i sit stof afspejler denne konditionering.

Forvandlingsprocessen introducerer et nyt begreb og dermed en ny tone, farve og frekvens i verdens intelligente stof, som løfter det op og ud af den gamle form, ind i en ny og mere perfekt form.

For den indviede bevidsthed er transmutation ensbetydende med stoffets frigørelse og forvandling af en fast form til et legeme af stabil, flydende energi, som responderer på Sjælens vilje. Eksempelvis er legemet hos en indviet over et vist niveau ændret fra slet og ret at være et fængsel og/eller redskab for den inkarnerende bevidsthed til et sensitivt redskab for deres vilje. Deres legeme er blevet et redskab, hvorigennem de yder deres bidrag til deres brødre og søstres udvikling. De er aldrig afhængige af deres legemes tilstand, og de er heller ikke hindret i deres arbejde af legemet. Den såkaldte norm er ikke en norm for dem; og deres intelligente stof er ikke underlagt eller kontrolleret af de psykologiske love, som styrer flertallet.

Når først et menneskes legemer er blevet forløst til guddommeligt anvendelse, sætter dette menneske sig for at forløse stoffet i deres omgivelser, idet det erkender, at miljøet blot er en forlængelse af dets redskab til tjeneste over for Det Ene Liv, i hvilket det lever, røres og er. Det bliver nu dette menneskes opgave at kontrollere og gøre ret brug af alt det intelligente stof, som de har tiltrukket.

Transmutationen er fuldbyrdet, når den guddommelige harmoniens tone, som kærligheden rummer, anvendes på formens lavere frekvenser. Denne tone slår formens sande tone an og fremkalder en harmonisk respons fra dens mange dele. På denne måde så at sige tunes formen, dens mange dele i forhold til hinanden og dens helhed i henhold til det guddommelige formål, for hvilket den blev skabt.

Det ovenfor nævnte forudsætter en teknik, som alene kan anvendes af den indviede, eller ansøgeren til indvielse, efter at et vist niveau er nået, og dette var engang loven. Nu er det imidlertid sådan (idet den evolutionære proces er fremskyndet, og men-

neskeheden som helhed træder ind i en ny æra af tilnærmelse og respons), at sådanne teknikker kan nedtrappes til brug for alle, hvis rette motivation tiltrækker den ny præsentation af Visdommen til hans eller hendes bevidsthed. Derfor kan alle, som læser og anvender denne serie af lektioner, uanset tidligere udviklingsniveau, med held anvende teknikker, som tidligere var forbeholdt de mere fremskredne ansøgere til indvielse. Således er evolutionen og den nuværende evolutionære mulighed, som menneskeheden oplever i dag.

Hele indvielsesprocessen – eller bevidst sjælelig vækst og udvikling – undergår en omfattende ændring i takt med, at menneskeheden bringer Sjælens guddommelige plan i relation til de mange bevidsthedstilstande. På højdepunktet af den tidsalder, vi nu er trådt ind i, vil den fremskredne ansøger nærme sig indvielsens dør på et mere sikkert grundlag af åndelig erfaring og med en større åndelig viden end nogensinde før. De vil medbringe en allerede udvidet bevidsthed, og det vil betyde, at de kan få adgang til nye og mere ekspansive niveauer af visdom, end fortidens ansøgere nogensinde var i stand til.

I dag opfordres alle studerende til at overgive sig til den ny teknik, dvs. at udvide deres bevidsthed så langt ind i Sjælens bevidsthed, som det er muligt for dem, og at virkeliggøre denne ekspansion igennem handling i de tre verdener, så en helt ny ære og fase af åndelig vækst og udvikling kommer til udtryk i menneskehedens liv og virke. Dette er i sig selv en stor tjeneste over for Det Ene Liv, for det støtter udviklingen af det liv i dets mange riger og afdelinger langt mere, end nogen studerende i dag er i stand til at forstå.

Transmutationsteknikken er nedtransformeret til aspiranten på en sådan måde, at den skaber en metode, hvor ved processen kan anvendes igennem hele Vejen, og på den måde letter den den endelig byrde og anstrengelse, når aspiranten til sidst møder tærskelvogteren. I okkult terminologi udgør tærskelvogteren den integrerede ego-identitet, der står mellem ansøgeren til indvielse og døren til indvielse. Den omtales til tider som ikke-selvet eller anti-Krist. Den er den del af det separate selv, som må ofres, når den endelige frigørelsens skridt fra formen tages.

Vi ser således, at den studerende igennem ansøgningen om den ny teknik gradvist må dræne meget af tærskelvogterens styrke, så det endelige øjeblik ikke blot rummer en mindre trussel for ansøgeren, men også møder ansøgeren langt tidligere i cyklisk tid.

Iboende kærlighedsenergiens fulde tone er den særlige tone, som slår det manifesterede kosmos' harmonier an i overensstemmelse med dets guddommelige formål. Harmoni er således en integreret del af kærlighed.

Den indviede må i sin transmutationsteknik være i stand til at udlede den særlige tone fra kærlighedens energi og i én dynamisk bevægelse anvende den på det, som har brug for at blive transmuteret.

Studerende er derimod ikke klar til at udføre denne form for handling. Deres vej er langsommere og mere metodisk, og transmuterer gradvist deres lavere natur til et mere fuldkomment udtryk for guddommelig kærlighed.

De må først med klarhed forstå, hvad de søger at gøre, og selv ikke dette sker pludseligt. De studerende opnår lidt efter lidt indsigt i deres egen natur, indtil de i løbet af måneder eller år, som det måtte være tilfældet, tror, at de forstår sig selv. De har set ind i områder af forkert motivation og ukorrekt respons. De har, hvis de er oprigtige, arbejdet med disse og forsøgt på at udvirke de forandringer, som synes nødvendige. Endelig når de et punkt af indre tillid, hvor de tror, at de har formnaturen under kontrol. De er ikke vrede, jaloux eller grådige. De er kærlige, giver frit af det, de har at give, og søger at tjene planen. De har nået en virkelig evolutionær krise, en stor krise, der handler om åndelige muligheder, for med mindre de har opnået mesterskab (den femte indvielse), er de nu rede til at møde og overvinde et andet aspekt eller en anden fase af tærskelvogteren.

Studerende har altid reageret på en af to måder på denne cykliske mulighed. De enten afviser at se nærmere ind i formnaturen og nyder for en tid deres opnåelse, hvor de stille og roligt samler styrke til den næste runde af vækst, eller de griber muligheden

i det øjeblik, den opstår, og tvinger tærskelvogteren ud af dens mørke gemmested ind i Sjælens lys. Sidstnævnte studerende er ikke tilfredse med at hvile på laurbærrene. De ved, at Vejen er lang, og at de har lang vej, og de ved også, at når de går Vejen, tjener de dem, som følger deres lys.

Denne studerende, som ved, at harmoni opstår af konflikt, søger at anvende denne lov om transmutation. Deres forståelse af guddommelig hensigt i succesens øjeblik drager en anden side af tærskelvogteren ud af deres lavere naturs mørke, og konflikt tager på ny fat.

De ser, hvor de endnu ikke er guddommelige, hvor de må igangsætte en ny runde af åndelig vækst og udvikling, og med Sjælens glæde anvender de nu den ny teknik.

Den studerende anerkender *tilstedeværelsen* af den særlige tone af harmoni i kærlighedens fulde tone, og når de med fokus i sindet udstråler kærlighedens energi igennem deres legemer og omgivelser, indser de, at den iboende harmoniens tone når alle dele af helheden og, når den slår de dele af planen an, fremkalder den fuldkomne balances harmoni.

De betragter denne handling, såvel i meditation som i det daglige tankeliv, og kigger efter de virkninger i formen, som er tegn på dens svar.

Lektion 37

Konkret videnskab og kundskab

Den overskyggende Sjæl og Visdommens studerende;
Nedfældningen af indre erkendelser til ydre manifestation;
Opløsningen af modsætningernes par i polære
modsætninger;
Okkult brobygning;
Det lavere tankesind og det abstrakte sind;
Bevidsthedstråden;
Fuld Selvbevidsthed;
Den forgrenede beslutningens vej;
At tænke sandheden inden handling;
Oversættelse af Visdommen til en teknik

Lektion 37

”Når guddommelig kærlighed formuleres som konkret videnskab og viden, vil en ny himmel og en ny jord opstå”

Den, der studerer Visdommen, lever primært i to verdener: begrebernes verden, som består af abstrakt virkelighed, og den ydre fænomenernes verden. Disse mennesker fokuserer i reglen deres opmærksomhed i begrebernes verden, hvor virkeligheden består af mange abstraktioner, som udgør deres idealer, og som derfor er i modstrid med den måde, tingene opleves igennem deres fysiske sanser. De konfronteres konstant med dualitet på et tidspunkt, hvor de søger at etablere et entydigt fokus af positiv polarisation i bevidstheden. De er tvunget til at tage imod og at respondere på det, som de oplever igennem deres sanseapparat, men samtidig rækker de, fordi de sandhedselskende, opad med deres tankesind for at modtage de idéer, som i sandhed er mest rene. De tager gladelig dele i det ene og tolererer det andet, fordi de ikke kan undslippe det. De er fanger, fanget mellem modsætningernes par, indtil den tid kommer, hvor de kan finde en vej, hvorpå de kan forene dem til den vej, der fører til frihed.

Dette er den mest vanskelige vækstperiode, for den er af natur en overgangsfase. De studerende søger at skifte fra ét sæt værdier til et andet; de søger at foretage et skift fra én måde at leve på, som de har kendt i et uendeligt antal inkarnationer, til en anden ukendt og fuldkommen anderledes måde at leve på. Deres krop og bevidsthed er præget af den hidtidige måde at leve på, og er indrettet til at respondere eller reagere på en given måde. De lever ud fra et sæt love og værdier, der er så velkendte for dem, at deres reaktioner på dem er blevet automatiske. Overlevelse, og endog fremskridt i materiel betydning, er hovedsageligt resultatet af underbevidst motivation og reaktion.

Fra dette punkt af evolutionær opnåelse, intonerer den overskyggende Sjæl en ny tone, og den inkarnerede bevidsthed føler sig tilskyndet til at søge sandheden. I det øjeblik påbegyndes

en ny overgangsfase, præget af vækst. Menneskene begynder at studere Visdommen og oplever nødvendigheden af at bygge en bro i deres bevidsthed mellem personlighedens verden og Sjælens verden. Ethvert skridt, de tager væk fra det, som de kender, må tages direkte ud i det ukendte. De krydser bogstaveligt talt et tomrum, en kløft i deres eget væsen mellem den inkarnerede personligheds bevidsthedsfokus og den overskyggende Sjæls bevidsthedsfokus.

Der bygges bro over dette tomrum i den studerendes bevidsthed igennem de oplevelser af sandhed i bevidstheden, som de er i stand til at manifestere igennem erfaring i den fysiske verden. Med andre ord, hvis de i deres meditation erkender kærlighedens sande mening, må de manifestere denne mening i den fysiske verden ved både at give og modtage denne kærlighed i deres relationer med andre.

Her er et begreb, som mange studerende undgår. Hvis de har oplevet sig dårligt behandlet, er det meget lettere at acceptere en sådan erfaring som karmisk, hvad den uden tvivl også er, frem for at søge at ændre forholdet til i højere grad at afspejle sandheden. Studerende, som giver en stadig højere kvalitet af kærlighed i deres relationer, vil til sidst opleve sig selv som modtagere af den samme kvalitet fra andre mennesker. Således er loven.

Uanset hvilket begreb eller hvilken idé, de studerende er i stand til at nå igennem meditation som resultat af vertikal samklang med deres højere Selv, må disse virkeliggøres i fysisk stof og således danne bro mellem det kendte og det ukendte, eller mellem personligheden og Sjælen. Virkeligheden må gøres håndgribelig.

Hvor mange studerende er der ikke, som fejler med hensyn til at gøre denne erkendelse; som læser, diskuterer og mediterer på Sjælens visdom, men som mislykkes med at manifestere Visdommen i deres fysiske dagligdag. At tale om sandheden eller læse tykke bøger om emnet, eller sågar at meditere, foretager ikke skiftet fra virkning til årsag, eller med andre ord fra personlighed til Sjæl.

Modsætningernes par må opløses til polære modsætninger og således bringes til at afspejle Planen. Modsætningen mellem idé og tilsynkomst må elimineres, så både årsag og virkning i en højere betydning er ét.

Studerende, som gør denne erkendelse, og som sætter sig for at igangsætte den foreslåede vækst, møder mange vanskeligheder, indtil de finder de nøgler, som åbner indvielsens dør for dem. Der er her tale om de syv love, som vi har med at gøre i denne serie instruktioner, og navnlig gælder den femte lov i forhold til den konkrete proces med okkult brobygning, som de er i færd med.

På dette punkt er de optaget af dualiteter som aldrig før i deres oplevelser. De ser opad og betragter realiteternes verden. De inspireres af den og når nye højder af ekstase. Derefter må de, når pendulet svinger, rette deres opmærksomhed tilbage imod virkelighedens verden, hvor deres krop og hjernebevidsthed udgør en vigtig brik. De ser, hvorledes kærlighedens modsætning manifesteres, ikke blot i den ydre verden, men i deres eget inderste, og til deres rædsel vokser kløften.

Hvad er sandheden? Hvor er den kærlighed, de kendte i deres eget indre? Hvad betyder "som foroven således forneden" i virkeligheden for dem? I relation til menneskeheden? Det kan ikke betyde, hvad det ser ud til at betyde, for den nedre verden er ikke som den foroven! De kan kun se modsætningernes par og den konflikt, som er resultatet imellem dem.

Eksempelvis kan de mennesker, som i deres stræbende natur elsker sandheden, være løgnere i menneskeheden verden. Laver de bevidst om på sandheden i deres interaktion med andre mennesker?

Disse mennesker vil, når de opdager selvmodsigelsen i sig selv, ofte trække sig tilbage fra livet i materiel betydning. Til sidst trækker de sig tilbage fra verden, desillusionerede og bitre, for at leve et ensomt liv med meditation, hvor de ikke mere tager del i menneskeheden liv i højere grad end absolut nødvendigt for deres fysiske overlevelse. De indser ikke, at dette ikke er fri-

gørelsens vej. Tilbagetrækning fører ikke til frihed. Den binder dem blot tættere til det, som de afskyr, og så vender de tilbage, inkarnation efter inkarnation, til de omstændigheder, som de nægter bevidst at træde ind i og korrigere. Tilbage står for dem at foretage overgangen – at skabe for nedden – som for oven.

Der er andre, som – selv om de erkender disse modsætninger – fortsætter med at bidrage til dem. ”Forretning er forretning”, undskylder de sig med og hæmmer bevidst deres åndelige vision, hvor de med den ene del af deres væsen aspirerer imod en højere måde at leve på, medens de fortsætter med at leve på den gamle måde. På den måde vokser kløften imellem det, som er åndeligt, og det, som er materielt, med at vokse sig stadig større, og til sidst opstår der et alvorligt skisma i bevidstheden, som det tager mange inkarnationer at korrigere.

Lad alle studerende på dette punkt erkende, at de her opfordres til at foretage et af deres første valg mellem højre- og venstrehandsvejen. Alle Sjæle, hvad enten de identificerer sig som menneske eller Sjæl, er karmisk ansvarlig for manifestationen i fysisk stof af den sandhed, som de er i stand til at opfatte og forstå. Deres grad af ansvarlighed over for kærlighedens og lysets plan for menneskeheden er baseret på dybden, vidden og klarheden af deres vision. Dette er tjenestekarma.

I denne lektion har vi refereret til den proces, der er kendt som ”okkult brobygning”. Det er vigtigt her at forstå processen som en teknik og årsagen hertil. Ligesom Sjælen på sit eget niveau må krydse et tomrum i bevidstheden for at række ud og blive et med Kristus, må den inkarnerede bevidsthed (som er identificeret med personligheden) krydse et tomrum i bevidstheden for at opnå Sjælsbevidsthed.

Læg mærke til udtrykket ”tomrum i bevidstheden”, for dette er præcis det, det er. På det mentale plan imellem de to bevidsthedstilstande – den overskyggende Sjæl og den inkarnerede sjæl – eksisterer der et rum, som mangler lys, og som vi i bevidstheden må bygge bro hen over igennem foreningen af disse polære modsætninger.

Når den personlighedsidentificerede, inkarnerede bevidsthed er på toppen af sin udvikling, er den polariseret i det, der kaldes det lavere tankesind. Det er dette område af mentallegemet, hvor begreber antager konkrete former som tanker, og personligheden samler dem i planlagte aktiviteter. Det er med denne frekvens af mentalt stof, at individet i hjernen fungerer, når det er på højden af sin udvikling som menneske.

Syv oktaver over denne frekvens, i centeret af det, som er defineret som det abstrakte sind, overskygger den åndelige Sjæl den inkarnerede bevidsthed.

Det bør bemærkes her af hensyn til den højere korrespondance, at Monaden eller Kristus-bevidstheden har sit overskyggende center syv oktaver over Sjælens center i hjertet af det, som kaldes det guddommelige sind.

Den overskyggende Sjæl er forbundet med sin forlængelse i legemeerne (den fokuserede personlighed) igennem en bevidsthedstråd, hvor der ikke er nogen bevidst opmærksomhed, førend der er etableret en kontinuitet. Med andre ord, bevidsthedstråden er der i okkult betydning, men alligevel er bevidstheden latent – inaktiv mellem Sjælen og personligheden. Det abstrakte sind, som tråden passerer igennem, er et mørkt tomrum, eftersom det kræver bevidsthedslys for at aktivere det mentale stofs frekvens.

Over en periode på mange inkarnationer er den fokuserede personlighed positiv over for den overskyggende Sjæl, hvor den kun tiltrækker de energier, som er nødvendige i sin livsudfoldelse, og eftersom den ikke har nogen interesse i Sjælens reservoir af visdom, hverken søger den eller modtager Visdommen.

Omsider kommer der en inkarnation, hvor personligheden har udviklet sig til det kritiske niveau med fuld selvbevidsthed. På dette tidspunkt slår den overskyggende Sjæl en ny tone an. Den bliver positiv over for personligheden, som nu får en aktiv interesse i sin forlængelses liv og virke.

Personligheden responderer på den nye tone, hæver sin opmærksomhed fra det lavere til det højere og begynder at søge svaret på gåden om sin identitet. Hvem er den? Og hvorfor eksisterer den? Hvornår begyndte den? Og hvornår vil den nå sin slutning? Igennem den tynde bevidsthedstråd, hvor der endnu ikke er nogen bevidsthed, har Sjælens vibration nået personligheden, og personligheden har responderet. Det abstrakte sinds tomrum må krydses. Den okkulte rejse ad Indvielsesvejen har omsider taget sin begyndelse, og der begynder en periode med guddommelig bejlen.

Den overskyggende Sjæl bejler til sin polære modsætning, den fokuserede personlighed, med sin kærlighed og visdom, og personligheden responderer på dette kald igennem sin intelligens. Bevidsthedstråden aktiveres nu, for igennem den kan de polære modsætninger bringes i samklang med hinanden og omsider forenes.

Personligheden søger, først igennem meditation. Sjælen giver af sine visdomsbegreber og sandhedsbegreber guddommelige løsninger på personlighedens problemer. Alle disse nedtransformeres til den ventende personlighed igennem bevidsthedstråden, som begynder at vibrere med lys – bevidsthedens lys.

Personligheden hæver gradvist sine frekvenser til det abstrakte sinds første oktav, og i det område af virkeligheden bliver den bevidst. Den bliver det igennem virkeliggørelse – igennem anvendelsen i sit eget liv og virke af de højere idealer, som den har aspireret imod. Det første skridt ad Indvielsesvejen er blevet taget. Omsider er der nået et krisepunkt, og personligheden må træffe et overordnet valg.

Valget handler om højre- og venstrehåndsvejen, som på dette niveau ofte defineres som beslutningens forgrenede vej. På personlighedens vej vil der opstå en mulighed for at fuldbyrde en længe ventet ambition eller et længe ventet ønske, men kun på bekostning af et princip eller ideal, som personligheden har søgt og fundet. Der må træffes et valg. Den første større test på indvielsesens vej er blevet aktiveret af såvel den overskyggende Sjæl som evolutionens kræfter.

Mange er endnu ikke rede til at fortsætte, og de vender tilbage til erfaringens vej i endnu en inkarnationscyklus. Nogle – et relativt lille antal sammenlignet med dem, der når dette punkt – griber den tilbudte fordel i mulighedens krise og passerer igennem indvielsens første dør, hvor den virkelige test og træning, den virkelige brobygning, finder sted.

Om blot dette aspekt af vejen kunne gøres mere klart, for det består af alle de små og tilsyneladende uvæsentlige valg, som må træffes mange gange dagligt: de tanker, vi vælger at tænke; de følelser, vi vælger at udstråle; de ord, vi vælger at ikklæde og udtrykke en tanke igennem; og de mange handlinger, vi foretager øjeblik efter øjeblik, time efter time, dag efter dag. Et menneskes hele attitude, og således hele dets liv, undergår en meget stor forandring; alt sammen på grund af deres opmærksomhed over for det, der ser ud til at være såre jordisk.

Alt dette opnås, fordi mennesket har forstået idéen med at oversætte Sjælens visdom til konkret videnskab og viden, som er anvendelig i dets liv og virke. De begynder at forene det abstrakte og det konkrete aspekt af deres mentallegeme. De lærer at tænke abstrakt i konkret form og fylder således det mørke tomrum, der adskiller dem fra deres overskyggende Sjæl, med lys, forståelsens lys – den åndelige bevidstheds lys.

Hvorledes tænker vi abstrakt i konkret form? Ved at bringe princippet i praktisk anvendelse. Ved at forbinde sandheden med oplevelsen, bringe virkeligheden ind i vort daglige liv og ved at føre tanken ud i konkret handling.

Hvilken teknik skal vi anvende? Det er så simpelt, at det er nemt at overse. Det består i at tænke sandheden inden handling, i at tænke på principperne inden tanken selv. Det er den pause i den åndelige bevidsthed, som tillader oversættelsen af Visdommen til viden, sandheden til teknik, at finde sted. Det er sindets disciplin med hensyn til at rette opmærksomheden imod Sjælens visdom snarere end imod formnatures impulser og automatiske reaktioner.

Igennem disse lektioner er der givet teknikker til anvendelse, men hver studerende vil opdage, at disse i sig selv ikke er tilstrækkelige. Alle studerende er deres egen vej, er deres egen lærer, og er deres egen fjende. Selvom der altid er hjælp til dem, må de hver især finde vej selv. Alle må løse deres egne problemer og udvirke deres egen frelse. Sådan er *loven*.

Når de studerende derfor møder et problem, som der ikke gives nogen skriftlig løsning på, må de derfor igennem vertikal samklang kontakte den del af Visdommen, der har relation til dette problem. Lad dem derefter oversætte denne visdom til en teknik, de er i stand til at anvende som et redskab til åndelig virkeliggørelse.

Eksempel: Jeg kendte engang en oprigtig studerende, som fandt ud af, at stolthed var et af hans overordnede problemer, som næsten udgjorde et livsproblem. I mange år kæmpede han med dette aspekt af sin formnatur, indtil han endelig, da han havde forstået idéen om åndelig lighed uanset ydre position, oversatte dette begreb til det, der for ham blev en brugbar teknik.

Han fik job som dørmænd på et fornemt hotel, hvor han tidligere i perioder havde boet som betalende gæst, og der lærte han, midt i sliddet med skurebørster og ømme muskler, ydmyghed. Efter flere år på denne måde forstod denne studerende ikke blot sin opfattelse af sandheden i teori, men også i praksis, og det samme gjorde alle, som kom i kontakt med ham, for han gav det videre til andre igennem selve sin tilstedeværelse.

Studerende må gå ud over bøgerne. Det er deres opgave at undervise sig selv og så at sige bringe orden i deres eget liv. Dette gør de ved at lutre deres egen lavere natur og nærme sig døren til anden indvielse. På denne måde krydser de det mørke tomrum og bliver deres eget lys.

Lektion 38

Hengivenhed over for et ideal

Et ideal er en tankeform, som er bærer af en idé om fuldkommenhed;

Menneskehedens evolutionære krise;

Lysets og mørkets modstridende kræfter;

Beslutningens krise;

Det rette forhold mellem Sjælen og personligheden;

Kristus' fokuserede ideal

Lektion 38

”Kristus kommer igen, når menneskeheden erkender, at Kristus-princippet er til stede i alle mennesker”

Det er den menneskelige bevidstheds natur at hengive sig til et ideal og både individuelt og kollektivt at manifestere det ydre billede på dette ideal som erfaring. Beviset på dette kan ses i den overordnede tone, i livet og det ydre virke hos alle mennesker og grupper, der er inkarneret på jorden. Idealet kan være såkaldt godt eller dårligt. Det kan være gavnligt og humanistisk, eller det kan være destruktivt og skadeligt i sine virkninger på andre, men det er altid til stede som et årsagsskabende billede i forhold til det, der bliver manifesteret. Eksempelvis er en tyv hengiven over for et ideal, lige så sikkert som en filantrop er det, og i begge tilfælde kan den motiverende impuls bag idealet afvige eller ikke afvige så meget, som det umiddelbart ser ud til. Begge stræber måske efter en betydningsfuld plads i verden, hvor de er dedikeret over for sig selv, selvom hver af dem anvender den eneste metode til opnåelse, han eller hun kender til. Den ene sætter sine kræfter ind på at stjæle, den anden på at give, og meget ofte ud fra samme motiv.

Et barn, der fødes ind i et samfund af tyve, vil højst sandsynligt søge at blive den største og mest betydningsfulde blandt dem, når det modnes og bliver voksen. Menneskets ideal kan måske ændres, hvis dets udviklingsniveau er højere end dem, det er omgivet af, men idealet vil udgøre dets begreb om fuldkommenhed. På denne måde udtrykker alle mennesker, uanset hvad de manifesterer, blot deres naturlige begær og ønske om at være fuldkomne. De søger at udvikle sig videre end deres nuværende udvikling.

Et ideal er en tankeform, som formidler begrebet fuldkommenhed i overensstemmelse med den involverede bevidstheds fortolkning. En sådan tankeform er en meget kraftfuld indflydelse på både sind og følelser hos de mennesker, der virkelig gør det. I verden ser vi i dag indflydelsen fra en tankeform af denne type,

når nationer kæmper for at overgå hinanden socialt, økonomisk og videnskabeligt. Alle ønsker at være den bedste. Alle ønsker at dominere de andres handling med deres egen ideologi eller måde at leve på. Alle tror, inderst i deres egen nationale bevidsthed, at hvis de kan dominere, kontrollere og styre andres liv, vil de opnå og demonstrere fuldkommenhed. Alle er hengivne over for et ideal, med en fanatisme så stærk, at verden holdes i konstant oprør under denne større krise i den menneskelige evolution.

En evolutionær krise er et cyklisk mellem spil mellem fortiden og fremtiden, hvor den enkelte bevidsthed gives mulighed for at vælge den vej, dets vækst skal tage. Det er en beslutningens pause mellem afslutningen på en udviklingsmæssig fase og begyndelsen på en ny.

Menneskeheden befinder sig i dag i en sådan situation. Vi har igennem udviklingen skabt et egoisk fokus af selvbevidsthed med en veludviklet og delvist integreret kreativitet. Igennem de sidste hundrede år eller så har vi erobret den materielle verden, i det mindste til en vis grad, og vi har opnået en langt bedre mental og emotionel kontrol over vore omgivelser. Vore tankesind er blevet en stærk kraft i det godes eller ondes tjeneste ud fra den retning, vi giver det, og det æteriske netværk, som vi lever inden for, og som responderer på vore ønsker. Menneskeheden er en selvbevidsthedens enhed, som har redskaberne til at forme vor egen skæbne. Hvilken skæbne vælger vi?

Der er to modstridende kræfter, der forsyner menneskeheden med den konflikt, som er karakteristisk for den nuværende mulighedernes krise. Disse er:

1. Lysets kræfter – menneskehedens oversjæl, der som Sjæl søger sin åndelige vækst og udvikling, og
2. Materialismens kræfter – hos det separate selv, hvor det enkelte separate selv søger sin egen vinding i den ydre verden.

Det enkelte menneske og den enkelte gruppe må vælge mellem disse to, og det valg, vi hver især træffer, afgør vor udviklingsvej for adskillige inkarnationer eller mere. Flertallets beslutning

afgør den vej, menneskeheden tager i løbet af de næste 2500 år. Vil den vej udvikle menneskeheden's åndelige vej, eller vil den forstærke formsiden i vor natur? I hvilken retning vil vi flytte vort bevidsthedsfokus? Imod beherskelse af formen som den bevidste inkarnerede Sjæl, eller imod fangenskab i formen som et separat ego? Hvad er vor idé om fuldkommenhed? Hvad er vort fokuserede ideal?

Dette er ikke første gang i menneskeheden's historie, at vi har stået på dette særlige sted i evolutionen, og det er heller ikke første gang, at vi har stået ansigt til ansigt med dette særlige valg. På toppen af den atlantiske civilisation bevægede menneskeheden sig fra et sådant cyklisk mellem spil ind på det separate egos vej, hvor den bevidst valgte materiel vinding frem for åndelig vækst og skabte dermed den ene civilisation efter den andens højdepunkt og fald, fordi vi (menneskeheden) byggede vort liv og vore gøremål på et falsk grundlag. Vi ikke blot hindrede og forsinkede vor egen guddommeligt planlagte vækst, men vi valgte et sidespor, som førte til vort fald fra det høje stade, som vi havde opnået.

Menneskeheden står igen over for denne test. Har vi lært lektionen i vore egne selvskabte og smertefuldt oplevede fejltagelser? Vi vil kende svaret på dette spørgsmål, når vi kommer ind i det 21. århundrede, for beslutningen vil blive truffet i løbet af slutningen af det 20. århundrede.

Det enkelte menneske bidrager med sin egen beslutning til menneskeheden som et hele. Vi tilskyndes derfor hver især til dagligt at træffe valget mellem åndelig vækst og personlig vinding. Den ydre verden afspejler de indre valg, vi træffer, og konflikter optræder som et tegn i tiden.

Der er i verden dem, som forstår, om end kun delvist, de virkelige spørgsmål, der er indeholdt i den nuværende konflikt mellem energier og kræfter. De ved, at disse spørgsmål ikke altid er, hvad de giver sig ud for, men at de har at gøre med modsætningen mellem Ånden eller Guds vilje på den ene side, og formens natur på den anden side, idet menneskeheden har indpræget naturen i stoffet i løbet af evolutionen. De erkender, at intet menneske,

ingen gruppe eller nation har helt ret eller tager helt fejl, men at den virkelige konflikt er begges fokus i det organiserede liv. Den ydre magtbalance må opretholdes for at tillade konflikten at komme til udtryk i det enkelte organiserede liv, indtil dette liv når frem til en løsning på den ene eller den anden måde og løser konflikten. Den ydre magtbalance opretholder simpelthen kamppladsen, så det enkelte menneske og den enkelte gruppe eller nation er fri til inden for deres egne karmiske begrænsninger at føre deres egen kamp og træffe deres eget valg.

Den ydre kamp i verden med dens tilsyneladende tab og vinding afspejler simpelthen menneskehedens indre problemer under denne mulighedernes krise.

Det må forstås, at meget af det, der i dag fremstår som modsætning til menneskehedens planlagte fremskridt, var del af den evolutionære vækst og udvikling i tidligere tider. For at udvikle mennesker til at blive selvbevidste var det nødvendigt at vende deres opmærksomhed imod dem selv som separate egoer. Menneskeheden var nødt til at tænke på deres egen vinding for at skabe de redskaber, med hvilke de kunne bygge former af intelligent stof. De var nødt til at være selviske og var nødt til at opleve ambition og begær, for ellers ville de aldrig have udviklet selvets bevidsthed til det kraftfulde personlighedsfokus, som det er i dag.

Vi må ikke overse vigtigheden af personligheden i dens rette relation til Sjælen. Den er det redskab, hvorigennem den overskyggende Sjæl:

1. kommer i kontakt med de tre lavere frekvenser af vibrerende stof i det planetariske legeme, æterisk-fysisk, astralt-emotionelt og mentalt,
2. lærer disse frekvensers egenskaber og karakter at kende,
3. og endelig igennem kontrol af de former, der er skabt i disse tre stoffrekvenser, løfter dem op i en højere vibrationsfrekvens og dermed støtter den Planetariske Logos i udfoldelsen af Hans evolution.

Det er igennem personligheden, at Sjælen ikke blot udvikler sig, men når personligheden selv forfines, afstemmes og heliggøres, er den det redskab, hvorigennem Sjælen tjener den guddommelige plan.

Vi ser nu personligheden på højden af sin udvikling som et separat ego. Den har nået det sted, hvor den omsider kan være af virkelig gavn for Sjælen. Den kan begynde at tjene det formål, som den blev skabt til. Den kan nu indtage sin funktion, men først har Sjælen en sidste, stor opgave i relation til den. Den må underlægge den ego-identificerede forlængelse af sig selv i personligheden sin egen højere vilje og endelig blive ét med den.

I virkeligheden er personligheden blot en samling energier og kræfter, som den inkarnerede bevidsthed har identificeret. Den er blevet midlertidigt udstyret med en vilje-begær natur for at udvikle sig til et passende redskab. Med andre ord har den inkarnerede bevidsthed fået lov at indpræge visse præferencer og antipatier, visse begær og ambitioner, i personligheden. Men nu, hvor personligheden er færdig, og den overskyggende Sjæl har lært alt, hvad den har brug for at vide om dens stofs natur, bliver denne vilje-begær natur igen fjernet og taget tilbage til bevidstheden selv.

Dette er den virkelige krise i den menneskelige evolution, kampen mellem personligheden og den overskyggende Sjæl. Det er, som om virkeligheden og dens tilsynekomst kæmpede om kontrollen over den iboende bevidsthed.

Vi ser således, at det, som tidligere var del af den guddommelige udviklingsplan, nu er forældet. Det udgør ikke længere den højere orden. Broderskab, som bygger på god vilje, kærlighed og opofrelse eller tjeneste udgør nu den guddommelige orden i vor tid. Disse må have forrang frem for ambition på egne og familiens vegne, misforstået sympati, loyalitet og patriotisme etc., hvis menneskeheden skal rette fejltagelserne fra Atlantis. Dette er på ingen måde nemt i en verden, hvor de virkelige udfordringer er så tågede, som de er nu. Emotionalitet må vige for mental forståelse af Guds plan for menneskeheden, såvel individuelt som kollektivt, hvis vi skal forhindre endnu en katastrofe.

Personlighedens idealer må erstattes af Sjælens idealer. Sidstnævnte kan opsummeres i én vision: Kristus' fokuserede ideal.

Dette er ikke et ideal, som menneskeheden skal skabe, for det er allerede blevet skabt i det guddommelige sind, og det er blevet indpræget i stoffet som det mål, hele evolutionen bevæger sig hen imod.

Det er blevet sagt mange gange i forskellige lektioner i denne tankeformspræsentation af Visdommen, at bevidsthed opstår i samspillet mellem Ånd og stof eller vilje og intelligens. Lad os derfor nu se nærmere på, hvori dette vigtige samspil består.

Det er en trefoldig energi, som vi – i mangel af bedre udtryk – definerer som essensen af Gud. Det er energien i formål, kvalitet og aktivitet, som sammen skaber alt, som er.

Ud af kærlighed indpræger Ånden stoffet med Sig selv (Guds vilje eller essentielt set Kristus-potentialet), og det skaber i stoffet en formskabende aktivitet. Denne aktivitet er helt fra begyndelsen rettet imod bygningen af et ultimativt redskab for inkarnation (Kristi legeme). Sjælen, der opstår som resultat af dette samspil, er grundlæggende set det iboende Kristus-princip. Dette princip, som er iboende både bevidstheden og legemernes stof, sikrer og styrer menneskeheden evolutionære udvikling på en måde, så det til sidst vil nå sit guddommelige mål. Menneskeheden fri vilje sætter os kun i stand til at vælge den vej, vi vil udvikle os ad (hvad enten det er igennem smerte og tab eller igennem glæde og forståelse), men udvikle os, dét vil vi for omsider at manifestere Kristi tilsynekomst.

Jesus optrådte i verden som budbringer for den kommende begivenhed i menneskeheden bevidsthed. Han viste ikke blot, hvad alle mennesker i virkeligheden er, men selve indvielsesvejen, den vej hvorigennem menneskeheden bevidst bliver i sit udtryk, hvad den er i virkeligheden. Han demonstrerede, lige fra personlighedens fødsel til dens død og genopstandelse (Kristi genopstandelse), den guddommelige plan for menneskeheden i den kommende tidsalder. Den virkelige betydning af hans sejr

over døden, som faktisk var Kristi genkomst efter den endelige ofring af det separate selv, er gået tabt i fokuseringen på den form, som begivenheden tog i stoffet. Denne afslutning på Kristus-historien er den største lektion i sandhed, menneskehedens guddommelige skæbne.

Vi ser således, at Kristus' fokuserede ideal er erkendelsen i bevidstheden af, at Kristus-princippet er i alle mennesker. Når dette er forstået og erkendt som en realitet, bliver det almindelige menneske en discipel, der er dedikeret til at tjene denne plan for sine brødre. De ser dette iboende princip overalt uanset ydre form og forhold, og igennem deres koncentration og meditation på det støtter de dets vækst frem til dets endelige genkomst som en mester over formnaturen.

Som en øvelse beder jeg jer relatere dette begreb, den overskyggende virkelighed, til jeres eget liv og virke, hvor I oversætter dens visdom til konkret viden og videnskab som en teknik, hvorigennem I kan anvende den i tjeneste over for Planen. Giv den nedskrevne teknik til jeres lærer, før I går videre til næste lektion.

Lektion 39

Den syvende lov

Tre overordnede typer disciplinær træning;

Sjælspålagt disciplinær træning;

Personlighedens type afgøres af Sjælen;

At tjene Det Ene Liv igennem åndelig vækst;

Systemet af faktorer, der holder hinanden i skak;

Etablering af regelmæssig morgen meditation;

Træning af sindet;

Aftentilbageblik

Lektion 39

"Gennem igangsætningen af en planlagt vækstbestræbelse kan menneskeheden samarbejde med Loven om evolution om at nå et ønsket mål for åndelig udvikling"

Vor Planetare Logos indtager en unik plads i den kosmiske orden, for det er Ham, der tilvejebringer træningspladsen for de liv, som er ude af harmoni med den kosmiske orden. De, der er egenrådige og med overlæg vælger den modsatte vej; de, der er langsomme i en bestemt evolution og de, der igennem alvorlige misforståelser er ansvarlige for større fejl, finder vej til denne planet. Det er disse grupper, der udgør vor menneskehed. Vi er her alle sammen for at genskabe vor egen indre natur og bringe den i harmonisk forhold til og i Det Ene Liv. Selv de, der kom fra et andet system for at tjene på Jorden som et stort offer, gør dette af karmisk nødvendighed – en karmisk relation med vor Logos.

I samarbejde med Saturn og Sirius afbalancerer vor Planeta- riske Logos et bestemt aspekt af den kosmiske karma.

Vi får herigennem et glimt af planetarisk formål og vor relation til det. Vi lærer også at forstå klarere den mening, der ligger bag oplevelsen af smerte og tab, som er så karakteristisk her, for alt liv på planeten er faktisk en disciplinær træning. Denne træning falder inden for tre overordnede kategorier:

1. Den, som er pålagt af Logos
2. Den, som er pålagt af Sjælen
3. Den, som er selvpålagt.

Den kendsgerning, at alt liv må tjene igennem sit eget liv er del af den disciplinære træning, der er pålagt af Logos. Alle riger i naturen og alt liv inden for det enkelte rige er underlagt denne

lov. Fra mineralet til den bevidste Sjæl bliver alt organiseret liv føde eller drikke eller hjem, dvs. livsopretholdelse, for det, som er højere, og ofres i sandhed i evolutionen, for at det, som er højere, må leve og finde udtryk på Jorden.

Opdelingen af menneskeheden i racer, sygdom inden for de forskellige naturriger, naturens voldsomme udbrud, som forårsager katastrofer; disse og mange andre manifestationer er alle del af den disciplinære træning, som livet på planeten udsættes for af Logos. Dette liv renses og lutres gradvist igennem erfaringen af at leve og arbejde igennem disse forskellige forhold. Det bliver så at sige hærdet til at tåle den evolutionære vækst.

Vækst uden denne form for hærdning ville være en farlig proces, for viden må kombineres med visdom, hvis den skal tjene Det Ene Liv. Det må siges, at videnskab uden en idealistisk, skabende filosofi udgør en fare, ikke blot for menneskeheden, men for alt liv inden for vor indflydelsessfære. Hvis det ikke var for visse kosmiske væseners beskyttelse og kosmisk lov, ville den udgøre en fare for evolutionen selv, for det er hjertet og ikke sindet, som skaber og opretholder menneskehedens forhold til Gud. Hvor hovedet må herske over emotionerne og kroppen, må menneskets sande hjerte herske over hovedet.

Korrekt vækst er da en afbalanceret udvidelse af bevidstheden og en afbalanceret legemliggørelse af denne udvidelse. Den må inkludere både teori og kendsgerninger og spænde fra den overskyggende sandhed til dens konkrete relation til livet i tid og rum. Princippet forstås og erkendes af mentaliteten som et begreb. Derpå må det anvendes på det daglige liv og de daglige gøremål, førend det kan accepteres som virkeligt. Idealet må blive til håndgribelig erfaring.

Der er to typer Sjæls-pålagt disciplinær træning:

1. Pålæggelsen på personligheden og dens omgivelser af de kvaliteter, egenskaber og forhold, som er mest gavnlige i forhold til den inkarnerede bevidstheds vækst på et givent tidspunkt.

2. Den overskyggende Sjæls anvendelse af karmas lov på dens personlighed i de tre lavere verdener.

Den type omgivelser, som den inkarnerede bevidsthed fødes ind i, afgøres af den overskyggende Sjæl i overensstemmelse med den karmiske nødvendighed i det nuværende liv, den konkrete ønskede vækst og det udviklingsniveau, der allerede er nået. Det bør huskes, at alle den lavere bevidstheds inkarnationer i virkeligheden er en Sjælsplanlagt bestræbelse for så vidt angår dens vækst og udvikling, og til sidst dens tjeneste. Således beslutter den overskyggende Sjæl i overensstemmelse med sin plan de forhold, under hvilke den inkarnerede bevidsthed må fødes. Der er ingen tilfældigheder, hverken med hensyn til fødsel eller død.

Selve typen af personlighed afgøres af den overskyggende Sjæl. Dens kvaliteter og karakteregenskaber, dens tendenser og evner, er alle indbygget i personligheden af den overskyggende Sjæl som del af den disciplinære træning, som den inkarnerede bevidsthed pålægges.

Eksempelvis er det sådan, at hvis mennesket i hjernen begyndte at udvikle en følelse af overlegenhed som reaktion på en god karma, selvom denne følelse på nuværende tidspunkt er kontrolleret og er uudtrykt, kunne den meget vel i næste inkarnation blive overdrevet af Sjælen som en tendens i personligheden hen imod et mereværdskompleks. Nu ville denne person udtrykke en separatistisk tilbøjelighed i sit ego, men uden den ydre berettigelse igennem god karma som basis for det. I ét liv kan et menneske være blevet velsignet med en tiltrækkende og behagelig personlighed, som gav næring til en følelse af overlegenhed i forhold til andre. Hvis dette menneskes træning var således, at han eller hun ikke åbenlyst udtrykte en sådan separatisme, ville den ikke desto mindre slå rod i dette menneskes underbevidsthed, og hvis den ikke blev holdt i snor, ville den vokse i styrke, indtil den i et senere liv kan manifestere sig som en virkelig forhindring for yderligere vækst i den ønskede retning. For at imødegå en sådan mulighed ville Sjælen med stor sandsynlighed give dette menneske en ubehagelig personlighed i næste liv og samtidig overdrive følelsen af overlegenhed til en

uberettiget forfængelighed. Således ville mennesket i hjernen ubevidst igennem erfaring lære det forkerte i en sådan holdning over for andre, da disse ville føle sig frastødt af personen på grund af hans eller hendes attitude. Og på et dybere plan i underbevidstheden ville denne person lære en mere subtil sandhed: At den ydre fremtoning ikke er virkeligheden, at tingene ikke altid er, hvad de ser ud til, og at vi ikke kan basere vore evalueringer på formen alene.

Dette er en af de almindelige måder, hvorpå den overskyggende Sjæl afvikler en begyndende uønsket udvikling til en mere ønskelig.

Alle inkarnationer eller inkarnationscyklusser planlægges af Sjælen ud fra dens eget perspektiv med ét formål for øje: nemlig at Det Ene Livs evolutionsplan skal tjenes igennem åndelig vækst og udvikling hos den inkarnerede bevidsthed.

Et andet eksempel, som er en almindelig erfaring i mange vækst, kan her gives.

John Doe er født ind i en rig familie og har enhver mulighed, som det fineste miljø kan give i udviklingen af hans potentiale til virkelig tjeneste for menneskeheden. Han har ikke blot de tendenser og talenter, som er nødvendige for at yde et stort bidrag til den verden, han lever i, men vejen er gjort let for ham igennem de ydre forhold.

Men denne mand har imidlertid, som så mange af hans brødre, ikke lært at gøre ret brug af det, han har. Han udnytter ikke de givne muligheder, men vender sig i stedet imod fornøjelser. Han går efter kroppens sansemæssige nydelser og tillader sin gode karma at glide ham af hænde uden at have opnået nogen åndelig gave fra, henholdsvis ydet nogen åndelig gevinst til, den.

I sin næste inkarnation vil han fødes ind i den modsatte situation af den nuværende. Uden de materielle fordele fra det tidligere liv, vil han blive udstyret med de samme talenter foruden ønsket om at præstere eller tjene (i overensstemmelse med hans udviklingsmæssige niveau), som den overskyggende Sjæl vil få

til at vokse til en flamme. Enhver form for vækst, udvikling og succes, som han opnår, vil være op imod utrolige odds i takt med, at Sjælen pålægger hans bevidsthed de nødvendige discipliner. Sådan vil hans liv – ét eller flere liv – være, indtil han når det udviklingsniveau eller den tjeneste, som var mulig for ham i den inkarnation, hvor han havde mulighederne.

Dette forhold er i særlig grad almindeligt blandt mange af de højere udviklede mennesker i verden i den nuværende cyklus. De fødes med gaver i form af forskellige talenter og højere intelligens, og alligevel udgør de forhold, som de fødes ind i og må leve igennem, udfordring efter udfordring i forhold til det bidrag, de gerne vil give. Mange disciple er til stadighed hæmmet i deres tjenesteaktiviteter af de selvsamme forhold og omstændigheder. Der kan ikke sættes spørgsmålstejn ved deres motivation, dedikation og indre kapacitet for at tjene inden for de givne områder, men tidligere ligegyldighed, spild og misbrug kommer nu op til overfladen og giver dem nederlag.

Svaret på dette problem er disciplin: selvpålagt disciplinær træning, indtil fortidens lektier er blevet balanceret og udlignet.

Vi ser således, at cyklusser af muligheder afgøres af den overskyggende Sjæl i overensstemmelse med den inkarnerende bevidstheds udviklingsniveau og de discipliner, som er nødvendige i den videre udvikling ad rette vej. Et menneske kan have megen god karma, som Sjælen ikke lader komme til udløsning som muligheder, førend et vist punkt eller udviklingsniveau er nået. På den anden side kan en mulighed komme til udtryk, inden mennesket i hjernen kan forventes at gøre ret brug af det, for at omdirigere dette menneskes udvikling fra én vej til en mere ønsket vej. I så tilfælde ved Sjælen, at der intet vil opnås igennem denne mulighed bortset fra flere inkarnationer med hård disciplinær træning, men alligevel kan en uønsket udvikling – så som et voksende had imod mennesker, som er rige, som har position eller status, som resultat af flere liv med fattigdom og modgang – blive forhindret igennem en sådan oplevelse. Opnåelse og oplevelse af det, som vi mest af alt ønsker os, har en tendens til at ændre den emotionelle tone.

Den overskyggende Sjæl anvender således et system af faktorer, der holder hinanden i skak i styringen af sit lavere selv, indtil dette selv er bevidst om de højere love og kan begynde at arbejde med dem. Før eller senere vågner mennesket i hjernen op til livets åndelige kendsgerninger, og dets bevidsthed oplyses gradvist af sandhedens lys, og kraften fra denne sandhed begynder at give sig til kende i dette menneskes liv og virke. Sådanne mennesker begynder at forstå begrebet og loven om selvigangsat vækst. Fra dette punkt af lever de i en anderledes virkelighed, uanset hvor langsomt deres ydre liv og virke ser ud til at forandres. De er i en ændret bevidsthed, og for dem vil intet mere være helt det samme. Dette kan siges at være det øjeblik, hvor det største skift i polaritet fra personligheds- til Sjælsidentifikation faktisk begynder. Selv om disse mennesker ikke fuldt og helt erkender, at de er en Sjæl, har de haft en oplevelse af den højere bevidsthed, forstået begrebet selvigangsat vækst, og bevidst identificeret sig med den. På den måde har de bogstaveligt talt banket på døren til indvielse og vendt deres skridt imod en ny og anderledes vej, hvor erfaringen skabtes bevidst med et bestemt mål for øje.

Denne syvende lov, som vi har gentaget i begyndelsen af denne lektion, sætter en ny rytme i bevægelse i det menneskes liv, som gør brug af den. Indvielse er indprægningen af en ny rytme oven på en gammel. Det er forandring af formen, så den kan formidle et nyt bevidsthedsudtryk; i dette tilfælde udtrykkelsen af en grad af Sjælsbevidsthed.

Den grad, som faktisk er den specielle indvielse, mennesket nærmer sig, og som indikerer dets udviklingsniveau, afgøres af deres erkendelse af sandheden, dens frekvens og den klarhed, hvormed de er i stand til at formulere den til et mål for åndelig vækst og udvikling.

Den sandhed, som mennesker aspirerer imod, er først og fremmest sandheden om deres eget væsen. Det består af den overskyggende Sjæls virkelighed, som er den polære modsætning til deres lavere naturs uharmoniske toner. De må lære sig selv at kende, såvel i det højere som i det lavere. Det er ikke tilstrækkeligt at søge det gode, det sande og det skønne. Vi må også kaste blikket ned i vore underbevidste og ubevidste motiver for

at finde det, som står i vejen for manifestation af Sjælens plan. For enhver af vores forkerte vurderinger og negative reaktioner i personligheden eksisterer der en overskyggende sandhed på Sjælens plan, som udgør indvielsesvejen eller vejen hjem for mennesket i hjernen. Disse udgør deres mål, deres lov og deres vej.

Det bliver således tydeligt, at sande aspiranter søger i sig selv efter det, som ligger både over og under deres bevidstheds tærskel, og at de formulerer deres mål om åndelig vækst og udvikling på baggrund af det, de finder i deres to bevidsthedshalvdele. Der, hvor de finder had, indbygger de en kærlig holdning som del af deres mål; der, hvor de opdager en vilje til personlig vinding, begær efter sensation etc., indbygger de viljen-til-det-gode, aspiration i forhold til planen etc. På den måde formulerer de deres mål på baggrund af den sandhed, de finder i sig selv.

Efter at have formuleret målet, sætter de sig for at skabe den oplevelse, som vil skabe den indre vækst, der er nødvendig for dens fuldførelse. De samarbejder med loven om udvikling på denne planet, idet de pålægger sig selv de discipliner, som vil skabe en ny rytme i deres liv og virke.

Først og fremmest finder de et tidsrum hver dag til morgenmeditation, hvor de kontemplerer over deres mål, del for del, og lærer at forstå de højere begreber mere klart, som de har udstyret det med. På denne måde tilpasser de deres redskab og tilfører det disse begreber, så de i løbet af deres dag vil være i stand til at virkeliggøre disse igennem deres handlinger.

Dernæst træner de deres tankesind til at tænke de tanker, som de vælger at tænke; deres følelser til at reagere på den måde, de ønsker, og deres fysiske redskab til at tjene Sjælens behov frem for personlighedens.

Endelig etablerer de en regelmæssig periode hver dag til aften-tilbageblik, hvor de gennemgår dagens begivenheder og afgør, hvor de lykkedes, og hvor de fejlede, i det træningsprogram, som de har skabt. På denne måde høster de så megen forståelse

af deres egen lavere natur og deres vej som muligt for dem til enhver tid.

Et sådant rytmisk program med planlagte bestræbelser vil resultere i de erfaringer, som er nødvendige til at skabe den ønskede vækst. Denne vækst sker ikke fra den ene dag til den næste, men forløber naturligt og til stadighed, hvis disse aspiranter er vedholdende og ærlige i deres anvendelse af det. Dette er en lov, som vil gælde for ethvert menneske, hvis han eller hun anvender den med oprigtighed uanset det nuværende udviklingsniveau eller de ydre omstændigheder, det befinder sig i.

Lektion 40

Den bevidste inkarnerede Sjæl

Den menneskelige Sjæl;

Bevidsthedens magnetiske felt mellem Ånd og stof;

Den universelle sandhed;

To grundlæggende nødvendigheder hos den udviklende
Sjæl:

Kreativitet og tjeneste for menneskeheden;

Der er ingen genveje;

Accepterede disciple er både inspirerede og inspirerer

Lektion 40

Vi har tidligere sagt, at Sjælen er bevidsthed og det magnetiske bevidsthedsfelt mellem Ånd og stof. Denne bevidsthed om Væren opstår gradvist, indtil hele området mellem Ånd og stof, som denne bevidsthed har mulighed for at kende, ved at den er væren. Vi begynder kun lidt over dyret med en meget lille grad af selvbevidsthed. Vi er lige akkurat i stand til at identificere, og denne identifikation er med form. I takt med at denne bevidsthed spreder sig indad og opad fra stoffet og de former, den har skabt, imod Ånden, skifter vi bevidsthed fra én til mange former og bliver på denne måde et væsen, et medlem af den menneskelige familie. Vi definerer denne grad af bevidsthed som den menneskelige Sjæl. Et menneske oplever sig selv som et menneske, et af mange.

Den menneskelige Sjæl er grundlæggende selvisk, for dens bevidsthed er mere som selvet, der af formen er adskilt fra andre liv, end Det Ene Liv, som det er et udtryk for. Den manifesterer denne selviskhed på mange måder, som alle er normale og naturlige for den, og som udgør dens udviklingsmæssige vej. Den menneskelige Sjæl er helt naturligt besidderisk, såvel med hensyn til ting som over for mennesker. Den begærer naturligt sit eget bedste eller sin egen vinding – eller andres, som den er tæt forbundet med – idet dens identifikation og dermed dens bevidsthed er det adskilte selv. Denne bevidsthed om separation giver næring til alle de følelser, gode såvel som dårlige, som den menneskelige Sjæl er i stand til at opleve, og derfor manifesterer den sig selv som de mange konflikter, der karakteriserer verden på nuværende tidspunkt i evolutionsprocessen på Jorden.

Bevidstheden udvikler sig imidlertid videre end dette punkt frem til det punkt, hvor den er bevidst om Væren. Den bliver bevidst om sig selv som den bevidsthed (Sjælen), der er i og bag formen i den subjektive verden. Udtrykket virkelighed anvendes til at definere det årsagsområde, der skaber formens tilsynskomst. Det magnetiske bevidsthedsfelt, som bevidstheden eller Sjælen faktisk udgør mellem Ånd og stof er årsag til tingenes tilsynskomst, som de tager sig ud. Dette område forbinder Ånd og

stof på en sådan måde, at den skaber den tilsyneladende forms til polariteter. Når vi taler om dette bevidsthedsfelt, refererer vi til det magnetiske felt mellem Ånd og stof, hvor bevidsthed er mulig. Alle sandheder, idéer, begreber, mulige udtryk etc. eksisterer her, forud for både bevidsthed og form, efterhånden som Åndens og stoffets polariteter forbinder sig i skiftende frekvenser. Når bevidstheden, som fødes ind i stoffet, bevæger eller udvikler sig igennem dette magnetiske bevidsthedsfelt, giver den liv og Sjæl til den subjektive virkelighed dér og får den virkelighed, som den er blevet bevidst om, til at tage form.

Det ses af ovenstående, at evolutionen skrider frem i takt med, at den inkarnerede bevidsthed responderer på den overskyggende virkelighed og på den ydre afspejling (dens egen erfaring i formens verden) af den virkelighed, som den allerede er blevet. Studerende mediterer, fordi de derved bliver i stand til at trække deres bevidsthed indad og fokusere den opad. På denne måde bliver de bevidst om det, der umiddelbart overskygger dem i bevidsthedens magnetiske felt mellem Ånd og stof. De bliver det, som de erkender, når de virkeliggør det (giver det form) og afspejler det udadtil i tid og rum som erfaring. Når studerende kan lære at gøre dette, og de ved, hvad de gør, kan de løse ethvert problem igennem meditation ved at opløse den situation eller det forhold tilbage til dets grundlæggende virkelighed. Dette er naturligvis ikke ensbetydende med, at de altid vil værdsætte den løsning, der ligger lige for, men den er der og afventer deres erkendelse i virkelighedens subjektive verden.

Den bevidste inkarnerede Sjæl i hjernen er lige så forskellig i natur fra den menneskelige Sjæl, som menneskeheden er forskellig fra dyret. Dette menneske identificerer sig med bevidsthed frem for med formen, så hvor dette menneske er fokuseret i og fungerer igennem den fysiske hjerne, er det ikke identificeret med den. Dette menneske er bevidst om Væren; dets bevidste identifikation er fokuseret i bevidsthedens magnetiske felt bag formen i den grad, dets udviklingsniveau tillader dette, og i samme grad er dette menneske formens årsag, dvs. årsag til sine egne legemer og omgivelser. Dette menneske er således, som bevidsthed, bevidst om at være årsag til sine egne oplevelser. Dette menneske legemliggør den overskyggende virkelighed, som

det ønsker at opleve i den ydre verden i sit liv og sine gøremål. Hvis dette menneske ønsker at opleve kærlighed, skaber det kærlighedens grundlæggende virkelighed og reflekterer den ind i formens verden.

Fordi dette menneske er blevet fokuseret i Sjælens verden, identificerer det sig ikke som et separat væsen, men som selve Væren. Dette menneske erkender selvet som et bevidsthedsfokus i en meget større bevidstheds Væren og således et udtryk for Det ene Liv. I Det Ene Liv er dette menneske forbundet med alle sine dele og kan ikke i kraft af sin natur handle på en måde, som er i modstrid med det ene formål, som styrer og holder delene sammen i et guddommeligt forhold. Dette menneske er simpelthen ikke i stand til at være selvisk, fordi dets natur er uselvisk.

Mennesker, som bliver Sjælsbevidste, tager del i den åndelige Sjæl i overensstemmelse med graden af deres bevidsthed herom, så den guddommelige natur altid udvikles i dem.

For mange studerende er selve begrebet Sjælsbevidsthed vanskelig, fordi dens vækst tilsyneladende er langsom, og på mange måder er dens tilstedeværelse subtil og vanskelig at skelne til at begynde med. Mange studerende vil sige, ”Hvis blot vi kunne adskille den åndelige Sjæl fra den menneskelige og præcis sige, ’dette er den ene, og dette er den anden’”.

Dette er faktisk muligt for det menneske, som har opnået Sjælsidentifikation. Et sådant menneske kender forskellen med en viden, som er øjeblikkelig og sikker, men det er næsten umuligt at overføre denne viden til et menneske, som stadig er centreret i og identificeret med formens tilsynekomst.

Hvis der i hjernen er en bevidst motivation om at tjene til gavn for menneskeheden uden hensyn til virkningen på selvet, er mennesker Sjælsbevidste i denne grad, selvom de endnu ikke er bevidste herom. Den menneskelige Sjæl kan ikke i sandhed ønske at tjene helheden, fordi det er identificeret som et separat væsen, og derfor kan det kun motiveres af denne separate identifikation. Hvad den menneskelige Sjæl gør, gør den for sig selv.

Der er mange mennesker i verden, som har ofret, og mange

flere som vil ofre det, der er godt for dem selv, til gavn for det, som gavner helheden. I vil bemærke, at det anvendte udtryk indikerer hele menneskeheden og ikke en del af den. De fleste mennesker vil helt naturligt under rette forhold ofre sig selv for deres ægtefælle, søn eller datter etc., men vi taler her om tjeneste for menneskeheden som helhed.

Denne motivation er en impuls fra den overskyggende åndelige Sjæl, og den første indikation på udviklingen af Sjælsbevidsthed i personligheden. Nogle kalder den viljen-til-det-gode; andre kærlighed over for menneskeheden, og atter andre definerer den som prøvestien til discipelskab.

I tilknytning til denne motivation er enhver idé om universel sandhed, som mennesker kan aspirere til, del af den overskyggende virkelighed i deres højere væsen. En universel sandhed er den sandhed, der gælder for alle uanset race, trosretning, hudfarve eller status i livet. Eksempelvis gælder begrebet at elske sin næste for hele menneskeheden. Begrebet at vende den anden kind til holder ikke op med at gælde, når der er en tilsyneladende gyldig grund til at anvende vold. Der er sandheder og love bag disse begreber, som er del af den åndelige Sjæls bevidsthed, og der vil ikke blive fred, førend menneskeheden opnår forståelse af disse love og virkeliggør dem. Vold er en ond cirkel, som kun kan bringes til ophør i takt med, at menneskeheden accepterer den karma, der er skabt igennem tidligere vold, ud fra en holdning af kærlig fred. Dermed bliver fred en årsag snarere end en virkning, vi kan søge efter. Det er vanskeligt for den menneskelige Sjæl så meget som at tænke på en sådan holdning.

Når en sådan idé om sandheden forstås i en grad, så den oplyser sindet med sit lys og er årsag til en åndelig genovervejelse af det, mennesker tror, de ved, er det udtryk for den grad, i hvilken de er i kontakt med deres overskyggende åndelige Sjæl. Når den forståelse af sandheden danner grundlag for menneskets reaktioner på deres oplevelser, er det udtryk for den grad, i hvilken de har virkeliggjort og dermed er blevet den åndelige Sjæl. Når det enkelte menneske er i stand til og naturligt responderer på alle situationer, alle mennesker eller alle grupper af mennesker

med den kærlighed, som ikke søger sit eget, er det den bevidste inkarnerede Sjæl.

Alle studerende bør med mellemrum stoppe op for at blive klar over, hvor deres bevidsthed er skiftet fra personlighedens hæmmende begrænsninger til den åndelige Sjæls virkelighed. Alle søger igennem meditation og intelligent handling at identificere sig som Sjæl. Da en sådan identifikation skaber en udvikling af Sjælsbevidstheden, ville det fremme selve processen, hvis de studerende lærte at kigge efter og at anerkende den grad af Sjæl, som de er, som et inkarneret Værensfokus; den stadigt voksende grad af Sjæl, som mennesket i hjernen er blevet.

Den grad af ret motivation, du besidder, og den sandhed eller de sandheder, som du faktisk har virkeliggjort, er udtryk for i hvilken grad, du er den bevidste inkarnerede Sjæl.

Den udviklende Sjælsbevidsthed hos den mere eller mindre integrerede personlighed har to grundlæggende behov, som – når de er opfyldt – styrker og stabiliserer udtrykkelsen af dens nuværende udviklingsniveau. Disse er:

1. Behovet for skabende aktivitet
2. Behovet for at tjene menneskeheden

Den åndelige Sjæl er grundlæggende set skabende. Når den inkarnerer, har den brug for at etablere en skabende aktivitet for at fremme sin egen åndelige udvikling, på samme måde som det lille barn har brug for at skabe fysisk aktivitet for at fremme sin egen fysiske vækst.

Fordi den åndelige Sjæl naturligt er identificeret med Det Ene Liv, udvikler den sig hurtigere og lettere, når den tjener det aspekt af Det Ene Liv, som det er fokuseret i. Den har brug for at tjene menneskeheden på samme måde, som et menneske har brug for mad og drikke.

Disse to behov kan integreres til ét og udtrykkes igennem én aktivitet, nemlig skabende tjeneste, som faktisk er discipelskabets vej.

Vi definerer kreativitet som den aktivitet, der skaber et passende redskab for sandheden, eller som giver den et rent udtryk. Uanset af karakteren af det redskab, der er skabt – hvad enten det er en bog, et maleri, en symfoni, en elektrisk maskine, et hjem eller et ord – er det, hvis det på passende måde udtrykker en sandhed, rent i sit udtryk og er således et skabende mesterværk.

Studerende, som igennem meditation og intelligent handling søger at blive Sjælsbevidste, anvender disse to metoder til at skabe de redskaber for sandheden, som i deres udtryks renhed tjener den menneskelige bevidstheds vækst og udvikling. På denne måde giver de den overskyggende Sjæl lejlighed til at inkarnere, og samtidig stabiliserer de den grad af Sjælsbevidsthed, som allerede er opstået i hjernen, og som de er i færd med at blive ét med.

Det er indlysende, at de første redskaber, som optager dem, er deres egne legemer og deres omgivelser. Deres legemer og personlighed genskabes i overensstemmelse med deres ideal (deres vision og forståelse af deres Sjæl), og deres omgivelser genskabes som et tempel for dette ideal. På denne måde synliggør de over for deres forbindelser den åndelige Sjæls indflydelse eller dens sandhed. De genskaber disse former til redskaber for den guddommelige plan for menneskeheden og dens vækst, og på denne måde påbegynder de den skabende tjeneste, som er discipelskabets vej.

De lærer at gøre dette igennem disciplin. For at ændre på tingene må de disciplinere deres redskab, så det formidler deres virkelighed. De genskaber deres tanker, deres følelser, deres ord og deres handlinger til et rent udtryk for deres overskyggende åndelige Sjæl, indtil de bliver den.

Der findes ingen større genvej i udviklingsprocessen, ingen vej hvorpå den disciplinære træning kan undgås af den oprig-

tige studerendes hensigt om at nå sit åndelige mål. De lærer at udføre skabende tjeneste i verden. Hvis de tror, de er nået forbi denne nødvendighed og fejler i deres bestræbelser på at tjene deres brødre, gjorde de bedre i at være opmærksomme på vejens begyndelse. Disciple kan kun tjene på den måde og i den grad, de virkeliggør denne tjeneste. Uanset deres grad af mental forståelse af sandheden eller deres kendskab til dens ord, konfronteres de med denne nødvendighed igen og igen i den ydre verden, indtil deres eget redskab er en afspejling af denne sandhed og en formidler af dens energier (indflydelse) i det ydre liv og de ydre gøremål. Først da vil det ydre være i harmoni med den overskyggende Plan, for den eneste bro mellem det subjektive og det objektive, som Planen kan benytte, er disciplens eget kontaktredskab med både den overskyggende virkelighed og det fysiske plans manifestation.

Når studerende har fuldkommet deres skabende redskab, så det til enhver tid adlyder deres vilje, kan deres skabende tjeneste være inspireret, hvilket vil sige, at det både er inspireret oppefra og er inspirerende for de bevidsthedstilstande, som endnu ikke har nået samme grad af Visdom. På den måde bliver disciplen på prøvestiens vej en accepteret discipel, en sand tjener for den guddommelige plan for menneskeheden.

Hvordan studeres

Skabende tænkning

Skabende tænkning er et kursus i selvigangsat åndelig vækst og udvikling. Det er indrettet med henblik på at fremme en trinvis lutring af personlighedens redskab og skabe Sjælsbevidsthed som forberedelse til bevidst tjeneste for Det Ene Liv. De enkelte lektioner i dette kursus udgør et trin i en transformerende proces. Denne proces inkluderer:

I.

A. Igennem studier af materialet: Den information, som er inkluderet i kurset, præsenteres på cyklisk måde. Hver lektion skaber et grundlag for forståelse og gøder vejen for den næste lektion. Denne fremadskridende proces fra den ene lektion til den næste skaber en harmonisk rytme, som understøtter transformationsprocessen.

Med henblik på at skabe og opretholde denne rytme foreslår vi, at alle studerende gør følgende:

1. Begynder med lektion 1 og studerer lektionerne i rækkefølge. At hoppe omkring og begynde i midten vil bryde rytmen og skabe forvirring.
2. Brug i hvert fald én uge (syv dage) på hver lektion. Påbegynd en ny lektion på den samme ugedag. Anvend gerne mere end en uge på hver lektion, men anvend samme antal uger på hver lektion.
3. Koncentrer opmærksomheden omkring kurset, så længe det står på. Undgå at anvende øvelser fra andre discipliner, idet de muligvis ikke går godt i spand med øvelserne i *Skabende tænkning*.

Vi antyder ikke, at dette kursus på nogen måde er bedre end andre kurser eller discipliner. For at fastholde den indre rytme

i kurset, anbefaler vi, at de studerende holder fast ved kurset. Når *Skabende tænkning* er færdig, opfordrer vi de studerende til at gøre brug af andre skoler og discipliner i deres studier og praksis.

4. Fuldfør opgaverne. Kursets struktur svarer til en manual og indeholder løbende opgaver. Disse opgaver kan opdeles i tre typer:

a. Subjektive: Disse inkluderer indre bestræbelser så som meditation.

b. Objektive: Disse inkluderer ydre bestræbelser så som skrivning af en opgave.

c. Subjektive og objektive: Disse kombinerer indre og ydre bestræbelser i én enkelt opgave (så som at føre meditationsdagbog).

Opgaven er i hvert enkelt tilfælde udformet med et konkret formål for øje, nemlig at hjælpe de studerende til at udvide deres bevidsthed eller virkeliggøre et nyt begreb. Udførelse af opgaverne er en del af kursets rytme.

B. Udførelse af meditationsteknikkerne: De indre discipliner, som er inkluderet i *Skabende tænkning*, præsenteres i en naturlig rækkefølge fra grundlæggende til avanceret. Meditationerne udgør det centrale i kurset; informationen i lektionerne er udformet med henblik på at understøtte de studerendes praksis og forståelse af meditationerne.

1. Udfør alle meditationsteknikkerne præcis, som de er beskrevet.

2. Før meditationsdagbog: En daglig, nedskreven dagbog bidrager til at bringe de abstrakte erkendelser, der er opnået i meditation, ind i det ydre liv og virke. Alle noterne bør inkludere dag og dato, meditationsteknikken og alle mærkbare resultater. Alle erkendelser og indre oplevelser, som optræder i forbindelse med meditationen, bør inkluderes, og alle rela-

terede indsigter og oplevelser, der optræder i løbet af dagen eller i drømme.

3. Lær meditationsformerne. Vær tålmodig i forhold til processen. Over tid vil resultaterne blive synlige. Vi opfordrer til, at teknikkerne praktiseres som en løbende proces med henblik på indre vækst.

Legemliggørelsen af det lærte: Kurset *Skabende tænkning* er udformet med henblik på at hjælpe de studerende til at finde deres plads og tage deres arbejde på sig i Det Ene Liv. Dette sker igennem:

1. Instruktionsforløbet: Denne instruktion består af 40 lektioner og varer cirka ti måneder. I løbet af denne periode vil de studerende koncentrere sig om at lære begreberne, praktisere teknikkerne og gøre Visdommen til en del af deres daglige liv og virke. Studiet af lektionerne og praktiseringen af teknikkerne påbegynder selv-transformationsprocessen. Denne proces fuldføres, når de studerende anvender deres nye forståelse.
2. Legemliggørelsescyklussen: Månederne med instruktioner følges af en tilsvarende periode med anvendelse. Kurset *Skabende tænkning* fuldføres ved at flytte det lærte fra instruktionen videre ud end de umiddelbare omgivelser. Denne anvendelse eller virkeliggørelse af Visdommen inkluderer:
 - a. Subjektiv aktivitet: Meget af de studerendes tjeneste vil være subjektiv og kan inkludere mange af de lærte teknikker fra *Skabende tænkning* og dens søster-kurser. Hvis de studerende fortsætter med at praktisere Visdommen efter færdiggørelsen af instruktionerne, vil de skabe mulighed for at hjælpe med at transformere deres omgivelser.
 - b. Objektiv tjeneste: Den subjektive tjeneste kan resultere i lejlighed til at yde tjeneste over for familie, venner, gruppe-medlemmer eller omgivelser.

Eftersom studerende ofte møder op til et kursus med forudfattede meninger, som er baseret på tidligere erfaringer, vil det at bevare et åbent sind og et åbent hjerte tillade intuitionen at integrere disse oplevelser med det nye materiale, som præsenteres i kurset.

Der er en række måder, hvorpå *Skabende tænkning* kan studeres. En positiv tilgang hjælper den studerende til at igangsætte sin egen vækst og udvikling. En metode, som er meget understøttende i forhold til denne selvigangsættelse, er individuelle, selvstyrede studier.

Igangsættelse af egen åndelig vækst og udvikling er ensbetydende med at vælge den vej, der skal studeres, praktiseres og omsættes, og som er rigtig for den studerende.

Den primære værdi i det individuelle, selvstyrede studie ligger i:

1. Et stærkere fokuspunkt for viljen: Hver gang den studerende beslutter at studere en lektion, praktisere en teknik eller udføre en øvelse, er der tale om anvendelsen af viljen. Som med enhver anden form for øvelse må den studerende gøre arbejdet for at kunne høste fordelene. Ingen kan gøre det for ham eller hende.
2. Processen er beskrevet i denne anbefaling, som stammer fra Indvielsesvejen, Bind II, Lektion 4:

”Mange studerende, som læser denne lektion, vil spekulere på, hvorledes de skal gøre dette arbejde med at løfte polariseringen uden direkte kontakt med en lærer. Jeg vil besvare det spørgsmål på flere måder.

Lad os først forstå, at alle, som nærer aspiration over for Sjælen, er i direkte kontakt med en lærer, nemlig deres egen Sjæl, og igennem fortsat aspiration vil de snart erkende denne kontakt.

Dernæst, at aspiranter igennem ret aspiration sættes i stand til at kontakte højere bevidsthedsniveauer og derfra trække de

forståelser af sandheden ned, som udgør et sikkert grundlag for deres senere forståelse.

For det tredje, at aspiranter lærer at anerkende erfaringer som en stor lærer, og igennem deres bestræbelser på at leve sandheden, som de har forstået den, udvikler de i erfaringernes skole en bevidsthed, som er rig på forståelse. De udfører dette med velberåd hu og i fuld bevidsthed om handlingen, og deres daglige liv vil afspejle skønhed uanset de tilsyneladende oplevelser”.

3. Selvigangsat tjeneste: Når de studerende subjektivt responderer på behovet i deres omgivelser, udvider de bevidstheden om deres plads og funktion i Det Ene Liv. Dette vil igen føre til bevidst tjeneste over for dette Liv, i takt med at de studerende indtager deres plads i Det.

III.

For den, som overvejer at undervise i *Skabende tænkning*, opfordrer vi alvorligt til først at opleve kurset. Denne erfaring med kurset vil bidrage til:

- A. At blive bevidst om de vanskeligheder, der er forbundet med at undervise. Disse omfatter:

1. Vismanden i rampelyset: Idéen om at være en åndelig lærer kan forekomme meget attraktiv. Ofte er idéen så attraktiv, at søgende forsøger at skabe den ydre form uden først at opnå det indre indhold. Denne vanskelighed kan undgås ved:

- a. At studere kursusmaterialet: Vi kan ikke undervise i det, vi ikke kender til. Inden vi er i stand til at formidle dette kursus, må vi først opleve det selv.

- b. Praktisering af det lærte: Vi kan ikke undervise i det, vi ikke selv kan præstere. Inden vi kan undervise andre i teknikkerne må vi praktisere og anvende dem selv. Eksemplet er den bedste lærermester.

2. At være en "succesfuld" lærer: Denne vanskelighed har at gøre med den idé, at en effektiv lærer har et klasseværelse fuldt af studerende. En effektiv lærer behøver ikke nødvendigvis at have en masse studerende. Det at undervise er ikke en popularitetskonkurrence. Et sådant fokus retter lærerens opmærksomhed imod den studerende og væk fra Visdommen. Desuden behøver undervisning ikke at finde sted i et traditionelt klasseværelse.

Skabende tænkning er hverken en afhandling om Den Tidløse Visdomslære eller en meditationsmanual. Kun igennem ret aspiration over for Sjælen og vellykket fuldførelse af hele materialet og alle øvelser vil vi i sandhed kende *Skabende tænkning* og således kvalificere os til at bistå andre med at forberede sig på tjeneste for Det Ene Liv.

Yderligere information

For yderligere information om *Skabende tænkning* og tilsvarende kurser og materialer, se venligst:

www.wisdomimpressions.com

eller skriv til:

Wisdom Impressions Publishers LLC, P.O. Box 130003,
Roseville, MN55113, USA